

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-87-09

Druk nr 2879 cz. I

Warszawa, 8 marca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o kierujących pojazdami wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o kierujących pojazdami^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) osoby uprawnione do kierowania pojazdami na drogach publicznych oraz na drogach położonych w strefach zamieszkania;
- 2) wymagania w stosunku do osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) zasady uzyskiwania i cofania uprawnień do kierowania pojazdami oraz zatrzymywania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami;
- 4) zasady prowadzenia działalności w zakresie uzyskiwania uprawnień i badań psychologicznych, związanych z kierowaniem pojazdami;
- 5) zasady wykonywania badań lekarskich i psychologicznych kierowców, instruktorów i egzaminatorów oraz kandydatów na kierowców, instruktorów i egzaminatorów.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy nr 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 403 z 30.12.2006, str. 18) oraz częściowo dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz. Urz. UE L 226 z 10.09.2003, str. 4, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 441, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 64 ust. 1, art. 66 ust. 1, art. 67 ust. 1, art. 68 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 2, art. 77 ust. 1 i 4, art. 82 ust. 3 i 8, art. 83 ust. 4, 5 i 7, art. 84 ust. 3, art. 85 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 2, art. 93 ust. 5 i art. 97 ust. 6, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) kierowcy, kierującym lub o pojeździe określonego rodzaju – należy przez to rozumieć odpowiednio kierowcę, kierującego lub pojazd w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾);
- 2) opłacie ewidencyjnej – należy przez to rozumieć opłatę stanowiącą przychód Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w art. 80d ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Rozdział 2

Osoby uprawnione do kierowania pojazdami

Art. 3. 1. Kierującym pojazdem może być osoba, która osiągnęła wymagany wiek i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym oraz spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) posiada umiejętność kierowania pojazdem w sposób niezagrażający bezpieczeństwu, nieutrudniający ruchu drogowego i nienarządzający kogokolwiek na szkodę oraz odpowiedni dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem;
- 2) odbywa w ramach szkolenia naukę jazdy;
- 3) zdaje egzamin państwowy.

2. Kierującym pojazdem może być również osoba, która odbywa szkolenie w ramach kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, o których mowa

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323.

w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.⁴⁾), i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym.

3. Osoba niepełnosprawna pod względem fizycznym może być kierującym, jeżeli uzyskała orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem.
4. Osoba, która ukończyła 18 lat, nie jest obowiązana do posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania rowerem lub pojazdem zaprzęgowym.

Art. 4. 1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy jest odpowiednio:

1) wydane w kraju:

- a) prawo jazdy,
- b) pozwolenie wojskowe,
- c) międzynarodowe prawo jazdy;

2) wydane za granicą:

- a) międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321 i 322),
- b) krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. Nr 5, poz. 40 i 44),
- c) krajowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

3) zagraniczny dokument wojskowy, określony w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

2. Kierowca może posiadać tylko jedno ważne prawo jazdy. Przepis ten nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz krajowego prawa jazdy osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3.
3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest uznawane za ważne prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli na terytorium któregośkolwiek z tych państw to prawo jazdy zostało zatrzymane lub czasowo albo na stałe cofnięte posiadane uprawnienie do kierowania pojazdem.

Art. 5. 1. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w ruchu międzynarodowym na terytorium:
 - a) państwa-strony Konwencji, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b – z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym,
 - b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym.
2. Pozwolenie wojskowe stwierdza posiadanie przez żołnierza zasadniczej służby wojskowej i żołnierza służby kandydackiej uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranym w ramach świadczeń na rzecz obrony.
3. Międzynarodowe prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów w ruchu międzynarodowym na terytorium państw-stron Konwencji, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym. Międzynarodowe prawo jazdy jest ważne łącznie z krajowym prawem jazdy.
4. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia stałego lub czasowego pobytu.

5. Zagraniczny dokument wojskowy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.
6. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednim pojazdem silnikowym może kierować osoba posiadająca ważne zagraniczne prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – w okresie ważności prawa jazdy.

Art. 6. 1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania:

1) kategorii AM:

- a) motorowerem,
- b) czterokołowcem lekkim;

2) kategorii A1:

- a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,1 kW/kg,
- b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,
- c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

3) kategorii A2:

- a) motocyklem o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,2 kW/kg, z zastrzeżeniem ust. 2,
- b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,
- c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

4) kategorii A:

- a) motocyklem, z zastrzeżeniem ust. 3,
- b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

5) kategorii B1:

- a) czterokołowcem,
- b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;

6) kategorii B:

- a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu i motocykla,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
 - c) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy innej niż lekka, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 4.250 kg, z zastrzeżeniem ust. 4,
 - d) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 7) kategorii C1:
- a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
 - c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 8) kategorii C:
- a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
 - c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 9) kategorii D1:
- a) autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, o długości nieprzekraczającej 8 m,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
 - c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 10) kategorii D:
- a) autobusem,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,
 - c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 11) kategorii T:

- a) ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,
 - b) zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdem wolnobieżnym z przyczepą (przyczepami),
 - c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;
- 12) kategorii B+E, C+E lub D+E – pojazdem określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii B, C lub D, łącznie z przyczepą (z przyczepami), przy czym w zakresie kategorii B+E dopuszczalna masa całkowita ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3,5 t;
 - 13) kategorii C1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii C1 i przyczepy;
 - 14) kategorii D1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii D1 i przyczepy;
 - 15) kategorii B i C1+E, B i D1+E, B i C+E lub B i D+E – zespołem pojazdów określonym w prawie jazdy kategorii B+E;
 - 16) kategorii C+E i D – zespołem pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D+E.
2. Motocykl, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, nie może pochodzić od motocykla o mocy przekraczającej dwukrotność mocy tego motocykla.
 3. Motocyklem trójkołowym o mocy przekraczającej 15 kW może kierować osoba posiadająca prawo jazdy kategorii A, która ukończyła 21 lat.
 4. Zespołem pojazdów, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c, którego dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 t, może kierować osoba, która zdała część praktyczną egzaminu państwowego, potwierdzoną wpisem do prawa jazdy.
 5. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo jazdy:
 - 1) kategorii B, C1, C, D1 i D uprawnia do kierowania ciągnikiem rolniczym, pojazdem wolnobieżnym oraz zespołem złożonym z tego pojazdu i przyczepy lekkiej;
 - 2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E i D+E uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdu wolnobieżnego z przyczepą (przyczepami);
 - 3) kategorii AM, A1, A2 i A uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z pojazdu określonego dla tej kategorii wraz z przyczepą.

6. Kolejną turystyczną może kierować osoba, która ukończyła 21 lat oraz posiada prawo jazdy odpowiedniej kategorii od co najmniej 2 lat.
7. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, w sposób odmienny od przepisów ust. 1, uprawnienia osób kierujących pojazdami specjalnymi i pojazdami przeznaczonymi do celów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranymi w ramach świadczeń na rzecz obrony, a także dodatkowe wymagania w stosunku do tych osób.
8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględnia się odpowiednio:
 - 1) potrzebę posiadania szczególnych kwalifikacji przez osoby wykonujące zadania związane z obronnością państwa;
 - 2) wymagania w stosunku do uprawnień żołnierzy pełniących służbę poza granicami kraju;
 - 3) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Art. 7. 1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania:

- 1) tramwajem – jest pozwolenie na kierowanie tramwajem;
 - 2) rowerem – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat;
 - 3) pojazdem zaprzęgowym – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat.
2. Kierujący tramwajem może posiadać tylko jedno ważne pozwolenie na kierowanie tramwajem.

Art. 8. 1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:

- 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM;
- 2) 16 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A1, B1 i T;
- 3) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A2, B, B+E, C1 i C1+E;
- 4) 20 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A, jeżeli osoba od co najmniej 2 lat posiada prawo jazdy kategorii A2;
- 5) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii C, C+E, D1 i D1+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1 oraz art. 9;
- 6) 24 lata – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii:

- a) A – jeżeli osoba nie posiadała przez co najmniej 2 lata prawa jazdy kategorii A2,
 - b) D i D+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, ust. 3 pkt 2 oraz art. 9;
- 7) 21 lat – dla tramwaju;
 - 8) 15 lat – dla pojazdu zaprzęgowego;
 - 9) 10 lat – dla roweru;
 - 10) 17 lat – dla roweru wieloosobowego lub przewożącego inną osobę.
2. Wymagany minimalny wiek do kierowania dla żołnierzy kierujących pojazdami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wynosi:
- 1) 18 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii A, C i C+E;
 - 2) 19 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii D.
3. Dla funkcjonariuszy kierujących pojazdami Państwowej Straży Pożarnej, Policji oraz Straży Granicznej minimalny wiek do kierowania wynosi:
- 1) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A i C;
 - 2) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D.

Art. 9. 1. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:

- 1) C i C+E wynosi 18 lat;
 - 2) D i D+E wynosi 21 lat.
2. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną przyspieszoną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii D i D+E wynosi:
- 1) 23 lata lub
 - 2) 21 lat, z tym że taka osoba może kierować wyłącznie pojazdami wykonującymi regularne przewozy osób na liniach komunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na trasie nieprzekraczającej 50 km.

Rozdział 3

Wydawanie praw jazdy

Art. 10. 1. Prawo jazdy jest wydawane, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, przez starostę.

2. Międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane za opłatą przez każdego starostę na podstawie krajowego prawa jazdy. Międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane na okres 3 lat, nie dłużej jednak niż na okres ważności krajowego prawa jazdy.

3. Szefom i cudzoziemskiemu personelowi przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, oraz innym osobom korzystającym z tych przywilejów i immunitetów uprawnienie do kierowania pojazdem wydaje nieodpłatnie – nie zatrzymując prawa jazdy wydanego w państwie wysyłającym – marszałek województwa mazowieckiego, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych.

4. Pozwolenie wojskowe jest wydawane żołnierzom zasadniczej służby wojskowej i żołnierzom służby kandydackiej na czas pełnienia tej służby, przez dowódcę jednostki wojskowej prowadzącej szkolenie kierowców.

5. Pozwolenie wojskowe jest wymieniane przez starostę, o którym mowa w ust. 1, na prawo jazdy tej samej kategorii. Osoba niespełniająca wymagań w zakresie wieku, o których mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 pkt 5 i 6, może otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem do kierowania określonymi pojazdami.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 11. 1. Prawo jazdy jest wydawane osobie, która:

- 1) osiągnęła minimalny wiek wymagany do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii;
- 2) uzyskała orzeczenie:
 - a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,

- b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T;
 - 3) odbyła szkolenie wymagane do uzyskania prawa jazdy danej kategorii;
 - 4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania prawa jazdy odpowiedniej kategorii;
 - 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste lub zawodowe albo przedstawi zaświadczenie, że studiuje od co najmniej sześciu miesięcy.
2. Osoba, która nie ukończyła 18 lat, może uzyskać prawo jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T za pisemną zgodą rodzica lub opiekuna.
3. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, do czasu osiągnięcia wymaganego minimalnego wieku do kierowania pojazdami określonych kategorii, o którym mowa w art. 8 ust. 1, mogą otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem wynikającym z możliwości prowadzenia określonego pojazdu.
4. Dodatkowym warunkiem wymaganym do wydania prawa jazdy:
- 1) kategorii C1, C, D1 lub D – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych dla prawa jazdy kategorii B;
 - 2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych odpowiednio dla prawa jazdy kategorii B, C1, C, D1 lub D.
5. Osoby, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, w okresie między 21 a 23 rokiem życia otrzymują prawo jazdy kategorii D i D+E z ograniczeniem do wykonywania regularnych przewozów osób na liniach komunikacyjnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na trasie nieprzekraczającej 50 km.
6. Dodatkowym warunkiem wymaganym do wydania prawa jazdy osobie, wobec której została wydana decyzja o cofnięciu prawa jazdy w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest uzyskanie orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem.
7. Przepisy ust. 1 pkt 1 – 4 oraz ust. 4 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 12. 1. Prawo jazdy nie może być wydane osobie:

- 1) u której w wyniku badania lekarskiego stwierdzono aktywną formę uzależnienia od alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
 - 2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
 - 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
 - 4) posiadającej inny dokument, stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym;
 - 5) która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane lub uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte – w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy lub cofnięcia uprawnienia;
 - 6) której prawo jazdy zostało wymienione w trybie art. 91 ust. 1 i 2.
2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:
- 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
 - 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.
3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:
- 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu lub zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
 - 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu lub zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.
4. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz prawa jazdy posiadanego przez osoby, o których mowa w art. 10 ust. 3.
5. Przepisy ust. 1 – 3 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 13. 1. Prawo jazdy kategorii:

- 1) AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T wydaje się na okres 15 lat, z tym że:
 - a) okres ten może być krótszy, o ile wynika z orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a,
 - b) kategorię B uzyskaną po raz pierwszy wydaje się na okres, o którym mowa w art. 88 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 89 ust. 1;
 - 2) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E wydaje się na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, z zastrzeżeniem art. 15.
2. Orzeczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w uzasadnionych przypadkach dotyczących stanu zdrowia, może być wydawane na okres krótszy niż 5 lat.
 3. Ważność prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D oraz D+E jest przedłużana przez starostę po przedłożeniu:
 - 1) orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, wydanego na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 79 ust. 1 pkt 2, albo
 - 2) orzeczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.
 4. Prawo jazdy może zawierać wymagania lub ograniczenia wynikające:
 - 1) ze stanu zdrowia kierowcy;
 - 2) z możliwości prowadzenia określonego pojazdu.
 5. Wymagania lub ograniczenia mogą dotyczyć:
 - 1) stosowania:
 - a) korekty lub ochrony wzroku,
 - b) korekty słuchu,
 - c) stosowania protezy lub szyny ortopedycznej;
 - 2) możliwości ograniczonego korzystania z pojazdu;
 - 3) konieczności modyfikacji lub dostosowania pojazdu;
 - 4) ograniczenia uprawnienia do kierowania wskazanymi pojazdami;

- 5) dodatkowego oznakowania pojazdu;
 - 6) terminu ważności prawa jazdy.
6. Ważność prawa jazdy określonej kategorii jest przedłużana, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w formie wymiany prawa jazdy. Do wymiany prawa jazdy stosuje się przepisy ust. 1, 4 i 5 oraz art. 12 ust. 1 – 3.
7. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się do pozwolenia wojskowego.

Art. 14. 1. Osoba posiadająca ważne krajowe prawo jazdy wydane za granicą może otrzymać prawo jazdy odpowiedniej kategorii, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, po zwrocie zagranicznego dokumentu organowi wydającemu prawo jazdy. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą nie jest określone w konwencjach o ruchu drogowym, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, dodatkowym warunkiem otrzymania polskiego prawa jazdy jest złożenie z wynikiem pozytywnym części teoretycznej egzaminu państwowego i przedstawienie uwierzytelnionego tłumaczenia zagranicznego dokumentu. Warunek ten nie dotyczy krajowego prawa jazdy wydanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą zawiera ograniczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5, ograniczenie to uwzględnia się w wydawanym prawie jazdy.
3. Na zasadach wzajemności można określić warunki i tryb wydawania praw jazdy, w stosunku do obywateli niektórych państw, odmienne niż te, o których mowa w ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wydawania praw jazdy, o których mowa w ust. 3.
5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się odpowiednio:
 - 1) warunki wymiany polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa;
 - 2) wymagania, od których spełnienia jest uzależniona wymiana polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa;
 - 3) obciążenia finansowe nakładane na obywatela polskiego wymieniającego polskie krajowe prawo jazdy na krajowe prawo jazdy danego państwa.

Art. 15. 1. Starosta dokonuje w prawie jazdy wpisu potwierdzającego odbycie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej lub szkolenia okresowego, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Wpis jest dokonywany na pisemny wniosek kierowcy, na podstawie przedłożonych kopii:
 - 1) świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej albo świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego,
 - 2) orzeczenia lekarskiego, stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy,
 - 3) orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy– określonych w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1.
3. Wpis jest dokonywany, w formie wymiany prawa jazdy, na okres 5 lat, liczony od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w przepisach rozdziału 7a tej ustawy.
4. Za dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz opłatę ewidencyjną.

Art. 16. 1. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, przez starostę. Do wydawania pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy art. 12 ust. 1 i odpowiednio art. 13 ust. 4 i 5.

2. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane osobie, która:
 - 1) osiągnęła wymagany wiek do kierowania tramwajem;
 - 2) uzyskała orzeczenie:
 - a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
 - b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 3) odbyła wymagane szkolenie;
 - 4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania pozwolenia.

3. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w ust. 2 pkt 2.
4. Ważność pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużana przez starostę po przedłożeniu orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem i orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 79 ust. 1 pkt 2.
5. Ważność pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużana, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w formie wymiany tego dokumentu. Do wymiany pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy ust. 1 – 3.
6. Opłata, o której mowa w ust. 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 17. 1. Kartę rowerową wydaje nieodpłatnie:

- 1) dyrektor szkoły – uczniowi szkoły podstawowej, w przypadku prowadzenia szkolenia przez szkołę;
- 2) dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań – osobie niewymienionej w pkt 1.

2. Kartę rowerową może uzyskać osoba, która:

- 1) osiągnęła wymagany minimalny wiek;
- 2) wykazała się niezbędnymi umiejętnościami odpowiednio podczas zajęć szkolnych, zajęć prowadzonych przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub zajęć prowadzonych przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań.

Art. 18. 1. Osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem jest obowiązana zawiadomić starostę o utracie tego dokumentu, jego zniszczeniu w stopniu powodującym nieczytelność, a także o zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych, w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia.

2. Na wniosek osoby uprawnionej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, starosta wydaje za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1 lub w art. 16 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej:
 - 1) wtórnik dokumentu pod warunkiem:
 - a) złożenia oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, albo
 - b) zwrotu zniszczonego dokumentu;
 - 2) nowy dokument pod warunkiem zwrotu dokumentu wymagającego zmiany danych.
3. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, organem właściwym w sprawach określonych w ust. 1, 2 i 6 jest marszałek województwa mazowieckiego.
4. W przypadku utraty lub zniszczenia pozwolenia wojskowego, wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie dowódca jednostki wojskowej, który wydał pozwolenie wojskowe.
5. W przypadku utraty lub zniszczenia karty rowerowej, wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie podmiot, który wydał ten dokument.
6. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika odzyskała utracony dokument, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana zwrócić ten dokument staroście.

Art. 19. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁶⁾), wyboru:

- 1) producenta blankietów praw jazdy;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 65, poz. 545, Nr 91, poz. 742, Nr 157, poz. 1241, Nr 206, poz. 1591, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1778.

- 2) podmiotu dokonującego personalizacji blankietów praw jazdy i dystrybucji praw jazdy;
- 3) producenta blankietów międzynarodowych praw jazdy;
- 4) producenta pozwoleń na kierowanie tramwajem.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis;
- 2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;
- 3) opłatę za wydanie:
 - a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,
 - b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

- 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;
- 2) konieczność prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) konieczność zapewnienia sprawności procedur administracyjnych, w tym prowadzenia spraw w formie elektronicznej;
- 4) koszty produkcji i dystrybucji dokumentów oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z ich wydaniem.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór i opis pozwolenia wojskowego, a także tryb jego wydawania.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio konieczność:

- 1) zapewnienia zgodności pozwolenia wojskowego z obowiązującym podziałem kategorii prawa jazdy;
- 2) prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;

3) zapewnienia sprawności procedur administracyjnych w zakresie regulowanym w rozporządzeniu.

Rozdział 4

Szkolenie osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania pojazdami

Art. 21. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem może rozpocząć szkolenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa odpowiednio w art. 8 lub 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętego tym uprawnieniem, a jeżeli osobą tą jest uczeń uczestniczący w zajęciach szkolnych w szkole kształcącej w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia przewiduje uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym, okres ten wynosi 12 miesięcy.

Art. 22. 1. Nie może być szkolona osoba:

- 1) niespełniająca wymagań, o których mowa w art. 21;
- 2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
- 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
- 4) nieposiadająca:
 - a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
 - b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:

- 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;
 - 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.
3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:
- 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy, obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B;
 - 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem lub zatrzymaniu prawa jazdy, obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

Art. 23. 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem odbywa się w formie:

- 1) kursu;
 - 2) zajęć szkolnych – w zakresie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi, z wyłączeniem uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii A1, A2 i A.
2. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi obejmuje:
- 1) część teoretyczną przeprowadzaną w formie wykładów i ćwiczeń w zakresie:
 - a) podstaw kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym,
 - b) obowiązków i praw kierującego pojazdem;
 - 2) część praktyczną w zakresie kierowania pojazdem, zwaną dalej „nauką jazdy”, przeprowadzaną:
 - a) na placu manewrowym,
 - b) w ruchu miejskim oraz
 - c) w ruchu poza obszarem zabudowanym;
 - 3) naukę udzielania pierwszej pomocy, przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych;

- 4) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności, zwane dalej „egzaminem wewnętrznym”.
3. Wykłady, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być przeprowadzone w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu pod nadzorem ośrodka szkolenia kierowców.
4. Egzamin wewnętrzny jest przeprowadzany po ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 – 3 lub ust. 3, przez instruktora, który prowadził to szkolenie.
 5. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem obejmuje:
 - 1) część teoretyczną w zakresie podstaw kierowania tramwajem, uczestnictwa w ruchu drogowym i obsługi technicznej tramwaju, przeprowadzaną w formie wykładów;
 - 2) część praktyczną w zakresie obsługi technicznej i kierowania tramwajem;
 - 3) ćwiczenia sprawdzające wiedzę i umiejętności z zakresu, o którym mowa w pkt 1 i 2;
 - 4) naukę udzielania pierwszej pomocy, przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych.
 6. Czas poświęcony na przeprowadzenie zajęć, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 3 oraz ust. 3 i 5, powinien być dostosowany do umiejętności i predyspozycji osoby szkolonej, nie krótszy jednak od minimalnych wymagań określonych dla uprawnień danej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem.
 7. Przepisy ust. 1 – 4 i 6 stosuje się odpowiednio do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 24. Nauka jazdy jest prowadzona:

1) pojazdem:

- a) odpowiadającym wymaganiom określonym dla danej kategorii prawa jazdy lub dla pozwolenia na kierowanie tramwajem,
- b) oznakowanym kwadratową tablicą barwy niebieskiej z białą literą „L”,
- c) przystosowanym do nauki jazdy, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,

- d) posiadającym adnotację w dowodzie rejestracyjnym o spełnieniu wymagań, o których mowa w lit. a – c, dokonywaną przez odpowiedni organ, na podstawie pozytywnego wyniku badania technicznego przeprowadzonego przez stację kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – nie dotyczy tramwaju;
- 2) pojazdem odpowiednio przystosowanym do rodzaju niepełnosprawności spełniającym warunki, o których mowa w pkt 1 lit. a i b – w przypadku szkolenia osoby niepełnosprawnej.

Art. 25. 1. Podczas jazdy osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem, wobec instruktora stosuje się przepisy dotyczące kierującego pojazdem, w szczególności w zakresie:

- 1) dokumentów wymaganych do kierowania i używania pojazdu;
 - 2) zawartości w organizmie alkoholu lub podobnie działającego środka.
2. Instruktor, niezależnie od dokumentów wymaganych od kierującego pojazdem, jest obowiązany posiadać i okazywać na żądanie uprawnionego podmiotu legitymację instruktora.
3. Nie można prowadzić zajęć z osobą ubiegającą się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem, która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.
4. Przepisy ust. 1 – 3 stosuje się do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 26. 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w formie kursu, z zastrzeżeniem ust. 3, jest prowadzone przez:

- 1) ośrodek szkolenia kierowców – jednostkę organizacyjną przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców;
- 2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb.
2. Szkolenie osób w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu, o którym mowa w art. 23 ust. 3, jest prowadzone wyłącznie przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań.
3. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w formie zajęć szkolnych jest prowadzone dla uczniów (słuchaczy) przez szkołę, jeżeli w podstawie programowej kształcenia w danym zawodzie jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdami silnikowymi.
4. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzone przez podmiot wykonujący przewozy tramwajem.
5. Zajęcia podczas szkolenia prowadzą:
 - 1) zatrudniony w ośrodku szkolenia instruktor lub będący instruktorem przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2;
 - 2) nauczyciel posiadający uprawnienia instruktora – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2;
 - 3) osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.⁷⁾) – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3;
 - 4) instruktor nauki jazdy – w przypadku szkolenia prowadzonego przez jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2 lub odpowiednio w art. 23 ust. 5 pkt 1 i 2.
6. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i art. 23 ust. 5 pkt 1, mogą być prowadzone przez wykładowcę.
7. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 3, są prowadzone pod nadzorem zatrudnionego w ośrodku szkolenia kierowców instruktora lub wykładowcy.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 122, poz. 1007.

8. Instruktor lub wykładowca prowadzi zajęcia wyłącznie w zakresie uzyskiwania uprawnień odpowiedniej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, odpowiednio do posiadanych uprawnień.
9. Ośrodek szkolenia kierowców prowadzi szkolenie wyłącznie na terenie powiatu, w którym został zgłoszony do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 28 ust. 1. Przepisu nie stosuje się do:
 - 1) nauki jazdy przeprowadzanej w ruchu miejskim oraz w ruchu poza obszarem zabudowanym – dla szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnień do prowadzenia pojazdów silnikowych dowolnej kategorii prawa jazdy;
 - 2) nauki jazdy przeprowadzanej na placu manewrowym – dla szkolenia w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E.

Art. 27. 1. Kierownik ośrodka szkolenia kierowców jest obowiązany:

- 1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu informację o terminie, czasie i miejscu, w których będą prowadzone zajęcia, wraz z listą uczestników kursu;
- 2) prowadzić dokumentację kursu;
- 3) przekazywać staroście, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kursu i wydania zaświadczeń o jego ukończeniu, następujące dane osób, które ukończyły kurs:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), zwany dalej „numerem PESEL”, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument,
 - d) adres zamieszkania,
 - e) zakres ukończonego kursu,
 - f) imię i nazwisko instruktora, który prowadził zajęcia, jego numer ewidencyjny oraz numer ewidencyjny jednostki szkolącej;

- 4) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;
 - 5) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:
 - a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku,
 - b) w terminie 14 dni od dnia, w którym przedsiębiorca zrezygnował z prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia.
2. Kierownik podmiotu innego niż wymieniony w ust. 1, prowadzącego szkolenie w formie kursu, jest obowiązany:
- 1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu informację o terminie, czasie i miejscu, w których będą prowadzone zajęcia, wraz z listą uczestników kursu;
 - 2) prowadzić dokumentację kursu;
 - 3) przekazywać staroście, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kursu i wydania zaświadczeń o jego ukończeniu, następujące dane osób, które ukończyły kurs:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę i miejsce urodzenia,
 - c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument,
 - d) adres zamieszkania,
 - e) zakres ukończonego kursu,
 - f) imię i nazwisko instruktora, który prowadził zajęcia, jego numer ewidencyjny oraz numer ewidencyjny jednostki szkolącej;
 - 4) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;
 - 5) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:
 - a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku,

- b) w terminie 14 dni od dnia, w którym podmiot zrezygnował z prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez podmiot ośrodka szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia.
3. Przepis ust. 2 pkt 1, 4 i 5 nie dotyczy jednostek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3.
4. Ośrodek szkolenia kierowców lub inny podmiot prowadzący szkolenie wydaje osobie ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, jeżeli osoba ta:
- 1) uczestniczyła:
 - a) w minimum 80 % przewidzianych w programie zajęć, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 1,
 - b) we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 2 i 3;
 - 2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu wewnętrznego.
5. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, podpisują:
- 1) instruktor prowadzący zajęcia z osobą, której dotyczy zaświadczenie, oraz
 - 2) kierownik ośrodka szkolenia kierowców albo kierownik innego podmiotu prowadzącego szkolenie.

Rozdział 5

Ośrodki szkolenia kierowców i inne podmioty prowadzące szkolenie

Art. 28. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁸⁾) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.

2. Ośrodek szkolenia kierowców może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada infrastrukturę odpowiednią do zakresu prowadzonego szkolenia:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 168, poz. 1323 i Nr 209, poz. 1540.

- a) salę wykładową,
 - b) pomieszczenie biurowe i punkt obsługi klienta,
 - c) plac manewrowy oraz
 - d) pojazd przeznaczony do nauki jazdy;
- 2) zatrudnia w ośrodku szkolenia kierowców co najmniej jednego instruktora posiadającego uprawnienia pozwalające na prowadzenie szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub sam jest instruktorem;
 - 3) posiada w ośrodku szkolenia kierowców zbiory przepisów ruchu drogowego oraz pomoce dydaktyczne właściwe ze względu na rodzaj prowadzonego szkolenia;
 - 4) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy to osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.
3. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest starosta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.
 4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:
 - 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
 - 2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
 - 4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
 - 5) oznaczenie i adres ośrodka szkolenia kierowców;
 - 6) adresy należących do ośrodka szkolenia kierowców lokali biurowych, sal wykładowych, punktów obsługi klienta i placów manewrowych, wraz z określeniem tytułu prawnego oraz dat określających okres, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do tych obiektów;
 - 7) zakres prowadzonego szkolenia;
 - 8) imiona i nazwiska instruktorów i wykładowców wraz z ich numerami ewidencyjnymi;

- 9) numer rejestracyjny każdego pojazdu, którym prowadzona jest nauka jazdy.
5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami.”.
6. Oświadczenie powinno również zawierać:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców.
8. Starosta dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.
9. Przedsiębiorca może złożyć wniosek o rozszerzenie zakresu szkolenia prowadzonego przez ośrodek szkolenia kierowców. Przepisy ust. 2 – 8 stosuje się odpowiednio.
10. W przypadku gdy część infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców, o której mowa w ust. 2 pkt 1, znajduje się na terenie innego powiatu, starosta, dokonując wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, informuje starostów, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka, o fakcie dokonania wpisu, przesyłając informację na temat tej infrastruktury i jej lokalizacji.

11. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć staroście, o którym mowa w ust. 3, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.
12. Opłata, o której mowa w ust. 8, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 29. 1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić szkolenie w zakresie określonym odpowiednio w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – 3.

2. Szkoła może prowadzić szkolenie w zakresie określonym w art. 26 ust. 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – 3.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę jednostki lub szkoły informacje w formie pisemnej:

- 1) o podjęciu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz dane, o których mowa w art. 30 ust. 2 – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć;
- 2) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
- 3) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

4. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem może prowadzić szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem:

- 1) po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – 3;
- 2) po złożeniu wniosku o wpis i uzyskaniu wpisu do ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie, o której mowa w art. 30 ust. 1; wniosek powinien zawierać dane, o których mowa w art. 30 ust. 2.

5. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem, prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, jest obowiązany przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu informację w formie pisemnej:

- 1) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
- 2) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

Art. 30. 1. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących szkolenie, o których mowa w art. 29.

2. W ewidencji umieszcza się następujące dane:

- 1) nazwę podmiotu oraz oznaczenie jego adresu i siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile podmiot taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile podmiot taki numer posiada;
- 4) numer ewidencyjny podmiotu prowadzącego szkolenie;
- 5) poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których ośrodek może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;
- 6) adresy lokali biurowych, sal wykładowych i placów manewrowych wraz z datami określającymi okres, na jaki podmiot posiada tytuł prawny do tych obiektów;
- 7) imiona, nazwiska i numery ewidencyjne instruktorów i wykładowców prowadzących szkolenie na rzecz podmiotu.

3. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, wpisuje do ewidencji:

- 1) jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz szkołę po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1,
- 2) podmiot wykonujący przewozy tramwajem po otrzymaniu wniosku o wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2, i po sprawdzeniu danych w nim zawartych

– nadając im numery ewidencyjne oraz zawiadamiając je o nadanym numerze.

4. Starosta odmawia wpisu podmiotu wykonującego przewozy tramwajem do ewidencji, jeżeli dane zawarte we wniosku nie odpowiadają stanowi faktycznemu.

5. Starosta skreśla podmiot z ewidencji:

- 1) z urzędu:
 - a) po otrzymaniu od tego podmiotu informacji o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia albo

- b) po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 6 – w przypadku podmiotu wykonującego przewozy tramwajem;
- 2) na wniosek jednostki organizacyjnej albo organu sprawującego nadzór nad tym podmiotem.

Art. 31. 1. Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem może wystąpić, po upływie roku od dnia uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców lub ewidencji, o której mowa w art. 30 ust. 1, o poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań w zakresie:

- 1) posiadania:
 - a) warunków lokalowych,
 - b) placu manewrowego,
 - c) pojazdów,
 - d) pomocy i środków dydaktycznych;
 - 2) zatrudnienia wykwalifikowanego personelu.
2. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w drodze decyzji administracyjnej, starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, po sprawdzeniu spełniania dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców. Poświadczenie zachowuje ważność do czasu zmiany stanu faktycznego, dla którego zostało wydane, nie dłużej jednak niż przez pięć lat od dnia jego wydania.
 3. Starosta umieszcza informację o wydaniu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.
 4. Starosta wydaje decyzję o cofnięciu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli ośrodek szkolenia kierowców przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1.
 5. Opłata, o której mowa w ust. 2, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) budowę i sposób nadawania numeru ewidencyjnego ośrodka szkolenia kierowców i innego podmiotu prowadzącego szkolenie;
 - 2) wzór:
 - a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,
 - b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,
 - c) poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1,
 - d) pieczęci ośrodka szkolenia kierowców;
 - 3) wysokość opłaty:
 - a) za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł,
 - b) za wydanie poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:
- 1) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur oznaczania ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie;
 - 2) potrzebę ujednoczenia dokumentów;
 - 3) koszty rzeczowe i osobowe związane z:
 - a) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców,
 - b) wykonywaniem nadzoru nad ośrodkami szkolenia kierowców,
 - c) postępowaniem sprawdzającym spełnianie dodatkowych wymagań oraz z wydaniem poświadczenia.
3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;

- 2) szczegółowy program:
 - a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem,
 - b) szkolenia:
 - kandydatów na instruktorów i instruktorów,
 - kandydatów na wykładowców i wykładowców,
 - c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców;
 - 3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1;
 - 4) szczegółowe warunki i tryb:
 - a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,
 - b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;
 - 5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.
4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio:
- 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;
 - 2) potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów i zajęć w zależności od rodzaju i zakresu szkolenia;
 - 3) zakres wiedzy i umiejętności niezbędny do bezpiecznego i sprawnego uczestnictwa w ruchu drogowym osoby posiadającej prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem;
 - 4) potrzebę zapewnienia sprawności procedur administracyjnych i należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem szkolenia;
 - 5) konieczność ujednoczenia stosowanych dokumentów.

Rozdział 6

Instruktorzy i wykładowcy

Art. 33. 1. Instruktozem jest osoba, która:

- 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
 - 2) posiada prawo jazdy kategorii B co najmniej przez okres 3 lat oraz prawo jazdy kategorii odpowiedniej do zakresu prowadzonych zajęć co najmniej przez okres roku – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi;
 - 3) posiada prawo jazdy kategorii B co najmniej przez okres 3 lat oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;
 - 4) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora;
 - 5) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora;
 - 6) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs dla kandydatów na instruktorów i posiada zaświadczenie o jego ukończeniu – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi;
 - 7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin sprawdzający kwalifikacje przed komisją powołaną przez wojewodę;
 - 8) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
 - b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
 - d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,
 - e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu lub
 - f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;
 - 9) jest wpisana do ewidencji instruktorów.
2. Ewidencję instruktorów prowadzi starosta, który:
- 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 8;
 - 2) nadaje instruktorowi numer ewidencyjny;

3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:

- a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 8, lub
- b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 45 ust. 4.

3. W ewidencji instruktorów umieszcza się następujące dane instruktora:

- 1) numer ewidencyjny;
 - 2) imię i nazwisko;
 - 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) wynikające z ukończonego kursu i zakresu złożonego egzaminu, poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;
 - 6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;
 - 7) datę ważności legitymacji.
4. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenia członków komisji.
5. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 34. 1. Orzeczenie lekarskie o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora wydaje, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, uprawniony lekarz posiadający prawo do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁹⁾), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, oraz

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252

- posiadający uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.
2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane w zakresie i na zasadach określonych w Kodeksie pracy, z zastrzeżeniem ust. 5.
 3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.
 4. Orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora wydaje uprawniony psycholog, o którym mowa w art. 84 ust. 1, po przeprowadzeniu badania psychologicznego.
 5. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, i badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 4, przeprowadza się przed przystąpieniem do kursu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 6, a następnie okresowo dla osób w wieku:
 - 1) do 60 lat – co 5 lat;
 - 2) powyżej 60 lat – co 30 miesięcy.
 6. Terminy badań, o których mowa w ust. 5, mogą ulec skróceniu, jeżeli lekarz lub psycholog w wyniku badań, o których mowa w ust. 1 lub 4, stwierdzi u osoby badanej stan zdrowia wskazujący na możliwość wystąpienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, przed upływem terminów, o których mowa w ust. 5.
 7. Skierowanie na badanie lekarskie i badanie psychologiczne dla instruktorów wydaje odpowiedni podmiot prowadzący szkolenie.

Art. 35. 1. Kurs dla kandydatów na instruktorów może prowadzić:

- 1) ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań;
- 2) jednostka wojskowa – w zakresie szkolenia instruktorów na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jednostka organizacyjna służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb;

i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 116, poz. 740, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704.

- 4) podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie szkolenia instruktorów osób ubiegających się o uprawnienie do kierowania tramwajem.
2. Kurs dla kandydatów na instruktorów jest prowadzony w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy, przy czym w przypadku rozszerzania posiadanych uprawnień instruktora osoba ta uczestniczy jedynie w kursie uzupełniającym.
3. Kurs dla kandydatów na instruktorów obejmuje:
 - 1) zajęcia teoretyczne w zakresie:
 - a) nauki podstaw techniki jazdy,
 - b) przepisów ruchu drogowego,
 - c) zasad prowadzenia zajęć dydaktycznych,
 - d) problematyki:
 - wypadków drogowych,
 - psychologii transportu,
 - etyki zawodu instruktora,
 - e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu
 - prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;
 - 2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia nauki jazdy pojazdem odpowiednim do rodzaju szkolenia – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;
 - 3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności – przeprowadzane w formie egzaminu.
4. Kurs uzupełniający dla instruktorów obejmuje:
 - 1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla uprawnień instruktora w danej kategorii prawa jazdy;
 - 2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności przeprowadzane w formie egzaminu.
5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje kandydatowi na instruktora lub instruktorowi zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu, jeżeli osoba ta:
 - 1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach;

- 2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 3 lub ust. 4 pkt 2.
6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, organizuje 3-dniowe warsztaty doskonalenia zawodowego, według programu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 2 lit. c, i wydaje zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.
7. Przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio do kandydatów na wykładowców i wykładowców, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do obowiązku ukończenia szkolenia praktycznego.

Art. 36. 1. Starosta wydaje instruktorowi legitymację instruktora, określając jej ważność na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34.

2. Starosta przedłuża ważność legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34, po przedstawieniu przez instruktora ważnych orzeczeń.

Art. 37. 1. Instruktor jest obowiązany:

1) przekazywać staroście:

- a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,
 - b) informację o zmianie danych, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 2 – 6 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
- 2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6;
- 3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;
- 4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
- 5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
- 6) posiadać w czasie prowadzenia zajęć praktycznych legitymację instruktora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu.

2. Koszty okresowych badań lekarskich i psychologicznych oraz koszt uczestnictwa w warsztatach ponosi:

- 1) podmiot prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem – w przypadku gdy instruktor jest przez niego zatrudniony;
- 2) jednostka wojskowa lub jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w przypadku gdy instruktor pełni w niej służbę lub jest w niej zatrudniony;
- 3) zainteresowana osoba – w pozostałych przypadkach.

Art. 38. 1. Wykładowcą jest osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 – 8;
 - 2) jest wpisana do ewidencji wykładowców.
2. Ewidencję wykładowców prowadzi starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:
- 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 – 8;
 - 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;
 - 3) nadaje wykładowcy numer ewidencyjny;
 - 4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
 - a) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 – 8, lub
 - b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 45 ust. 4.
3. W ewidencji wykładowców umieszcza się następujące dane wykładowcy:
- 1) numer ewidencyjny;
 - 2) imię i nazwisko;
 - 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;

- 4) adres zamieszkania;
 - 5) wynikające z zakresu złożonego egzaminu poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;
 - 6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;
 - 7) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.
4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.
5. Wykładowca jest obowiązany:
- 1) przekazywać staroście:
 - a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,
 - b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2 – 6 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
 - 2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6;
 - 3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;
 - 4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
 - 5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
 - 6) posiadać w czasie prowadzenia nauki teoretycznej zaświadczenie o wpisie do ewidencji wykładowców oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i zakres egzaminu dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców, a także sposób i warunki powołania przez wojewodę komisji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7;
- 2) budowę i sposób nadawania numeru ewidencyjnego instruktora i wykładowcy;
- 3) wzór:
 - a) wniosku:
 - o wpis do ewidencji instruktorów,

- o wpis do ewidencji wykładowców,
 - b) legitymacji instruktora,
 - c) zaświadczenia o wpisie do ewidencji wykładowców,
 - d) pieczęci instruktora i wykładowcy;
- 4) wysokość:
- a) stawek wynagrodzenia członków komisji powoływanej przez wojewodę,
 - b) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 4, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany dla jednej kategorii prawa jazdy,
 - c) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1 i art. 38 ust. 2 pkt 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

- 1) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzania egzaminów dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców;
- 2) potrzebę zapewnienia wysokich kwalifikacji członków komisji egzaminacyjnej, instruktorów i wykładowców;
- 3) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur nadawania numerów ewidencyjnych instruktorom i wykładowcom;
- 4) potrzebę ujednoczenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 5) nakład pracy członków komisji egzaminacyjnej;
- 6) koszty rzeczowe i osobowe związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów oraz z prowadzeniem ewidencji instruktorów i ewidencji wykładowców.

Rozdział 7

Zajęcia dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej

Art. 40. 1. Zajęcia dla uczniów ubiegających się o wydanie karty rowerowej są prowadzone w szkole podstawowej na podstawie treści i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego przez ministra właściwego do spraw oświaty

- i wychowania. Z zajęć praktycznych są zwolnieni uczniowie posiadający zaświadczenie lekarskie o przeciwwskazaniach zdrowotnych do kierowania rowerem.
2. Dyrektor szkoły może zawrzeć porozumienie z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego lub ośrodkiem szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o których mowa w art. 31, o nieodpłatnym uczestnictwie uczniów w zajęciach organizowanych przez ten ośrodek dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej.
 3. Zajęcia dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej, a niebędących uczniami szkoły podstawowej, o której mowa w ust. 1, są prowadzone w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego lub w ośrodku szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o którym mowa w art. 31.
 4. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzą nauczyciele, posiadający kwalifikacje określone w art. 9 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.¹⁰⁾).
 5. Koszty uczestnictwa uczniów w zajęciach, o których mowa w ust. 2, są pokrywane ze środków własnych wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub ośrodka szkolenia kierowców.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania do uzyskania karty rowerowej;
 - 2) wzór karty rowerowej;
 - 3) sposób organizacji zajęć dla osób niebędących uczniami, ubiegających się o wydanie karty rowerowej;
 - 4) kwalifikacje osób prowadzących zajęcia dla osób niebędących uczniami.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:
- 1) konieczność przygotowania osób uzyskujących kartę rowerową do bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym;
 - 2) potrzebę ujednoczenia dokumentu;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650 i Nr 219, poz. 1706.

- 3) specyfikę ruchu pojazdów jednośladowych, w tym istniejące zagrożenia ze strony innych uczestników ruchu;
- 4) konieczność zapewnienia odpowiednich kwalifikacji osób prowadzących zajęcia.

Rozdział 8

Nadzór nad szkoleniem

Art. 42. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, sprawuje nadzór w zakresie zgodności prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz kursu dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy, w ramach którego:

- 1) rozpatruje skargi dotyczące działalności ośrodka szkolenia kierowców;
- 2) prowadzi kontrolę działalności ośrodka szkolenia kierowców;
- 3) wydaje zalecenia pokontrolne;
- 4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców;
- 5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji;
- 6) sporządza analizę, przetwarza oraz podaje do publicznej wiadomości wyniki analizy statystycznej, w zakresie:
 - a) średniej zdawalności osób szkolonych w danym ośrodku,
 - b) liczby uwzględnionych skarg złożonych na dany ośrodek.

2. Przy sprawowaniu nadzoru ze starostą współpracują:

- 1) starostowie, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka;
- 2) Policja – w zakresie kontroli wykonywania praktycznej nauki jazdy prowadzonej poza ośrodkiem szkolenia kierowców;
- 3) wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego – w zakresie pomocy merytorycznej oraz przekazywania informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców;
- 4) administrator centralnej ewidencji kierowców – w zakresie przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.

Art. 43. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, kontroluje ośrodek:

- 1) co najmniej raz w roku lub
 - 2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują:
 - a) analiza statystyczna zdawalności osób szkolonych w tym ośrodku lub
 - b) analiza statystyczna naruszeń przepisów ruchu drogowego popełnianych przez osoby przeszkolone w tym ośrodku, w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez te osoby prawa jazdy określonej kategorii, lub
 - c) złożone na ośrodek skargi.
2. Starosta kontroluje ośrodek szkolenia kierowców, wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców w innym powiecie, którego infrastruktura jest zlokalizowana na obszarze działania tego starosty:
- 1) co najmniej raz w roku lub
 - 2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują złożone na ośrodek skargi, lub
 - 3) na wniosek starosty, który wpisał ośrodek szkolenia kierowców do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.
3. Analizę statystyczną, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, sporządza starosta, na podstawie danych uzyskanych od:
- 1) wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców;
 - 2) administratora centralnej ewidencji kierowców – w zakresie informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.
4. Starosta, w ramach kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców, sprawdza:
- 1) spełnianie przez przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz odpowiednio w art. 31 ust. 1;
 - 2) zgodność prowadzonego kursu lub zajęć z:
 - a) przepisami określającymi zasady i warunki prowadzenia szkolenia,
 - b) informacją lub danymi, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1 i 3,
 - c) dokumentami, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 5;
 - 3) kwalifikacje osób prowadzących szkolenie.

5. Kontrolę ośrodka szkolenia kierowców przeprowadza upoważniona przez starostę osoba, która ma prawo:
- 1) żądania od kierownika ośrodka szkolenia kierowców i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, udostępniania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
 - 2) wstępu na teren ośrodka szkolenia kierowców i do pomieszczeń, gdzie są prowadzone zajęcia, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez ośrodek działalność, oraz do pojazdów wykorzystywanych do nauki jazdy;
 - 3) uczestnictwa w przeprowadzanych zajęciach.
6. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca przedsiębiorcę, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.
7. W przypadku gdy protokół, o którym mowa w ust. 6, dotyczy infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców prowadzonego przez przedsiębiorcę wpisanego na terenie innego powiatu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, starosta dokonujący kontroli przesyła ten protokół, w terminie 7 dni od jej zakończenia, organowi prowadzącemu rejestr, w którym ten przedsiębiorca jest wpisany.

Art. 44. 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 28 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
 - 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców w wyznaczonym przez starostę terminie;
 - 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.
2. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest:

- 1) wydanie niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
- 2) nieprzedstawienie informacji, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1;
- 3) uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców.

3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, starosta wydaje również na wniosek innego starosty, który podczas kontroli infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców znajdującej się na obszarze jego działania stwierdził nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1.

Art. 45. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora z ewidencji instruktorów, w przypadku:

- 1) śmierci instruktora;
- 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1 – 8;
- 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego;
- 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów:
 - a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia,
 - b) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie praktyczne jednocześnie dla więcej niż jednej osoby szkolonej,
 - c) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji dotyczącej szkolenia.

2. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu wykładowcy z ewidencji wykładowców, w przypadku:

- 1) śmierci wykładowcy;
- 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 – 8;
- 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego;
- 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów:
 - a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenia niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia,
 - b) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji dotyczącej szkolenia.

3. Starosta skreśla instruktora lub wykładowcę z odpowiedniej ewidencji:

1) z urzędu;

2) na wniosek:

a) jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej w sprawach transportu i ruchu wojsk – w przypadku prowadzenia szkolenia przez jednostkę wojskową,

b) odpowiedniego organu podległego ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w przypadku szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami prowadzonego przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,

c) organu właściwego do wykonywania nadzoru pedagogicznego – w przypadku szkolenia w szkole, w której programie nauczania jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub karty rowerowej.

4. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora lub wykładowcy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.

Art. 46. 1. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę wojskową, sprawuje jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk.

2. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawuje odpowiedni organ określony w odrębnych przepisach.

3. Nadzór nad szkołą, w której programie nauczania jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub karty rowerowej, sprawuje organ właściwy do wykonywania nadzoru pedagogicznego.

4. Jednostka organizacyjna albo organ, o których mowa w ust. 1 – 3, w ramach nadzoru:

1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia;

- 2) przeprowadza kontrolę szkolenia;
- 3) występuje do starosty z wnioskiem o:
 - a) wydanie decyzji o skreśleniu instruktora albo wykładowcy z ewidencji, w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2,
 - b) skreślenie podmiotu z ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie.
5. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem sprawuje starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, który w ramach nadzoru:
 - 1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia;
 - 2) prowadzi kontrolę szkolenia na zasadach określonych w art. 43;
 - 3) wydaje zalecenia pokontrolne;
 - 4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia;
 - 5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji.
6. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na kierowanie tramwajem, jeżeli podmiot:
 - 1) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – 3;
 - 2) nie wykonał zaleceń pokontrolnych w wyznaczonym terminie;
 - 3) rażąco naruszył warunki prowadzenia szkolenia, o których mowa w art. 44 ust. 2.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 43, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów;
 - 2) warunki i tryb przekazywania staroście przez administratora centralnej ewidencji kierowców informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez osoby szkolone w ośrodku szkolenia kierowców w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez nie prawa jazdy określonej kategorii.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:
- 1) potrzebę ujednoczenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności;
 - 2) potrzebę ujednoczenia w skali kraju systemu przekazywania informacji.

Rozdział 9

Sprawdzanie kwalifikacji i przeprowadzanie egzaminów państwowych

Art. 48. 1. Sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego podlega:

- 1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem;
- 2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, w razie uzasadnionych zastrzeżeń co do jej kwalifikacji;
- 3) osoba ubiegająca się o:
 - a) przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem cofniętego na okres przekraczający rok lub cofniętego w związku z utratą kwalifikacji,
 - b) zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, którego była pozbawiona na okres przekraczający rok.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem wydaje się po złożeniu, z wynikiem pozytywnym, odpowiedniego do rodzaju uprawnienia egzaminu państwowego sprawdzającego kwalifikacje.
3. Przepisów ust. 1 pkt 3 lit. b nie stosuje się do osób, wobec których zapadł wyrok uniewinniający albo postępowanie zostało bezwarunkowo umorzone.
4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób ubiegających się o wydanie albo przywrócenie pozwolenia wojskowego lub posiadających pozwolenie wojskowe.
5. Sprawdzenie niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o wydanie karty rowerowej odbywa się w ramach zajęć, o których mowa w art. 40.

Art. 49. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem może przystąpić do egzaminu państwowego nie wcześniej niż miesiąc przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa w art. 8 i 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętym tym uprawnieniem.

2. Nie może być egzaminowana osoba:

- 1) niespełniająca wymagań, o których mowa w ust. 1;

- 2) w stosunku do której został orzeczony, prawomocnym wyrokiem sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;
 - 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;
 - 4) nieposiadająca:
 - a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
 - b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;
 - 5) nieposiadająca zaświadczenia o ukończeniu wymaganego szkolenia;
 - 6) nieposiadająca dokumentu tożsamości;
 - 7) której stan lub zachowanie uzasadnia podejrzenie, że:
 - a) znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - b) nie posiada ona odpowiedniej sprawności fizycznej lub psychicznej.
3. Przepis ust. 2 pkt 2 stosuje się także wobec osoby przystępującej do egzaminu państwowego w zakresie uprawnień kategorii:
- 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B;
 - 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.

Art. 50. 1. Egzamin państwowy jest przeprowadzany w celu sprawdzenia kwalifikacji osoby egzaminowanej, w tym:

- 1) sprawdzenia wiedzy w zakresie:
 - a) zasad i przepisów służących bezpiecznemu poruszaniu się pojazdem po drodze publicznej,
 - b) zagrożeń związanych z ruchem drogowym,

- c) obowiązków kierowcy, osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem i posiadacza pojazdu,
 - d) postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych;
- 2) sprawdzenia umiejętności, w zakresie zgodnego z przepisami, bezpiecznego, sprawnego i nieutrudniającego innym uczestnikom ruchu poruszania się, odpowiednio do uprawnienia, o które ubiega się osoba zdająca egzamin, w ruchu drogowym pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z takiego pojazdu i przyczepy oraz tramwajem.
2. Egzamin państwowy składa się z:
- 1) części teoretycznej przeprowadzanej w formie testów jednokrotnego wyboru z pytaniami generowanymi w czasie rzeczywistym za pomocą techniki informatycznej – dotyczy sprawdzenia wiedzy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, D1, D i T oraz uprawnienia do kierowania tramwajem;
 - 2) części praktycznej przeprowadzanej pod nadzorem egzaminatora przy użyciu odpowiedniego do uprawnienia pojazdu – dotyczy sprawdzenia umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.
3. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy jest przeprowadzana:
- 1) na placu manewrowym wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie obejmującym:
 - a) sprawdzenie podstawowych umiejętności w zakresie panowania nad pojazdem odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T,
 - b) sprawdzenie umiejętności manewrowania pojazdem lub zespołem pojazdów odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;
 - 2) w ruchu drogowym na drogach publicznych – w zakresie obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu dla uprawnień dowolnej kategorii prawa jazdy, z wyłączeniem uprawnień kategorii T.
4. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie uzyskania uprawnienia do kierowania tramwajem jest przeprowadzana:

- 1) na placu manewrowym podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, który zawarł umowę o współpracy z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego – w zakresie obejmującym sprawdzenie umiejętności manewrowania tramwajem;
- 2) w ruchu drogowym na torowiskach umieszczonych na drogach publicznych – w zakresie obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu.

Art. 51. 1. Warunkiem przystąpienia do praktycznej części egzaminu państwowego jest uzyskanie pozytywnego wyniku z części teoretycznej. Pozytywny wynik z części teoretycznej jest ważny przez okres 6 miesięcy od dnia jego uzyskania.

2. Część praktyczna egzaminu może zostać zakończona przed wykonaniem wszystkich określonych zakresem egzaminu zadań jedynie, w przypadku gdy zachowanie osoby zdającej zagraża bezpośrednio życiu i zdrowiu uczestników ruchu drogowego.
3. Jeżeli wyniki lub przebieg egzaminu osoby posiadającej prawo jazdy wskazują na uzasadnione zastrzeżenia co do kwalifikacji osoby egzaminowanej, dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego występuje do starosty z wnioskiem o skierowanie tej osoby na egzamin sprawdzający kwalifikacje w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień.

Art. 52. 1. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi jest prowadzona pojazdem pozostającym w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

2. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzona pojazdem szynowym podmiotu, o którym mowa w art. 50 ust. 4 pkt 1.
3. Pojazdy wykorzystywane do prowadzenia części praktycznej egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi powinny spełniać wymagania, o których mowa w art. 24.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pojazdów:
 - 1) o których mowa w art. 53 ust. 4;
 - 2) którymi prowadzi się egzamin w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B1, C1, C1+E, D1 lub D1+E.

- Art. 53. 1. Przebieg praktycznej części egzaminu państwowego w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B jest rejestrowany za pomocą urządzenia technicznego służącego do zapisu obrazu i dźwięku.
2. Zapis z praktycznej części egzaminu przechowuje się przez okres 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu.
 3. W przypadku gdy osoba składająca egzamin złożyła skargę na jego przebieg lub warunki, w jakich był przeprowadzany, zapis jest przechowywany do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego.
 4. Przepisów ust. 1 – 3 nie stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 5, jeżeli egzamin jest przeprowadzany pojazdem:
 - 1) osoby niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia;
 - 2) bez pedału sprzęgła, jeżeli nie jest to pojazd będący w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.
 5. Na pisemny wniosek osoby, o której mowa w ust. 4 pkt 1, egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym przeprowadzany jest egzamin.

- Art. 54. 1. Podczas części praktycznej egzaminu państwowego, na wniosek osoby składającej egzamin, może być obecny jako obserwator instruktor, który szkolił tę osobę.
2. Po zakończeniu części praktycznej egzaminu, egzaminator szczegółowo omawia jego wyniki z osobą, która składała egzamin oraz z instruktorem, o którym mowa w ust. 1.
 3. Jeżeli egzamin państwowy jest przeprowadzany przez kandydata na egzaminatora, w ramach zajęć praktycznych, o których mowa w art. 59 ust. 3 pkt 3, to wynik egzaminu podany przez egzaminującego uznaje się za wiążący po zatwierdzeniu go przez egzaminatora nadzorującego ten egzamin.

- Art. 55. 1. Egzamin państwowy jest organizowany przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

2. Egzamin państwowy przeprowadza egzaminator zatrudniony przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 3 i art. 59 ust. 3 pkt 3.
3. Egzamin państwowy jest przeprowadzany za opłatą, która stanowi dochód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Art. 56. Egzaminator nie przeprowadza egzaminu państwowego dla osoby:

- 1) z którą pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹¹⁾);
- 2) która była szkolona przez instruktora lub wykładowcę, z którymi egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1;
- 3) która była szkolona w ośrodku szkolenia kierowców, szkole, jednostce wojskowej lub jednostce organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych prowadzącej szkolenie kandydatów na kierowców – w przypadku gdy egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1, odpowiednio z właścicielami lub osobami zarządzającymi tymi podmiotami.

Rozdział 10

Egzaminatorzy i inne osoby dokonujące sprawdzenia kwalifikacji

Art. 57. 1. Egzaminatorem jest osoba, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) posiada, przez okres co najmniej 6 lat, prawo jazdy kategorii B oraz przez okres co najmniej roku, odpowiednio do zakresu przeprowadzanego egzaminu:
 - a) prawo jazdy właściwej kategorii lub
 - b) pozwolenie na kierowanie tramwajem;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539 oraz z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676.

- 3) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora;
 - 4) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności egzaminatora;
 - 5) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs kwalifikacyjny potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu;
 - 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją weryfikacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu;
 - 7) daje rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków;
 - 8) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
 - b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
 - d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,
 - e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu,
 - f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;
 - 9) jest wpisana do ewidencji egzaminatorów.
2. Ewidencję egzaminatorów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:
- 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 8;
 - 2) nadaje egzaminatorowi numer ewidencyjny;
 - 3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
 - a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 8 lub
 - b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 68 ust. 3.
3. W ewidencji egzaminatorów umieszcza się następujące dane egzaminatora:
- 1) numer ewidencyjny;

- 2) imię i nazwisko;
 - 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) poszczególne rodzaje uprawnień wynikające z ukończonego kursu kwalifikacyjnego oraz złożonego z wynikiem pozytywnym egzaminu, w zakresie których może przeprowadzać egzamin, oraz daty ich uzyskania;
 - 6) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest on zatrudniony;
 - 7) datę ważności legitymacji.
4. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się do egzaminatora przeprowadzającego egzamin w zakresie uzyskania uprawnienia do kierowania tramwajem.
 5. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenia członków komisji.
 6. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.

Art. 58. Do badań lekarskich i badań psychologicznych kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów stosuje się odpowiednio przepisy art. 34.

Art. 59. 1. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego prowadzi kurs kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 5, w zakresie poszczególnych kategorii prawa jazdy.

2. W kursie kwalifikacyjnym prowadzonym dla kandydatów na egzaminatorów uczestniczyć mogą wyłącznie osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 – 4.

3. Kurs kwalifikacyjny obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne w zakresie:

- a) nauki podstaw techniki jazdy,
- b) przepisów ruchu drogowego,
- c) zasad przeprowadzania egzaminu państwowego,

d) problematyki:

- wypadków drogowych,
- psychologii transportu,
- etyki zawodu egzaminatora,

e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu

– prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;

2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia egzaminu – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;

3) uczestnictwo w co najmniej 20 egzaminach państwowych w charakterze obserwatora oraz przeprowadzenie co najmniej 10 takich egzaminów pod kierunkiem egzaminatora wyznaczonego przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – odpowiednio w zakresie każdej kategorii prawa jazdy objętej kursem kwalifikacyjnym.

4. Egzaminator rozszerzający posiadane uprawnienia do egzaminowania kandydatów na kierowców jest obowiązany do ukończenia kursu kwalifikacyjnego w zakresie odpowiedniej kategorii prawa jazdy.

5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje kandydatowi na egzaminatora lub egzaminatorowi zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego, jeżeli uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

Art. 60. 1. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje legitymację egzaminatora osobie zatrudnionej w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego spełniającej wymagania, o których mowa w art. 57, określając ważność tej legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 58.

2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przedłuża ważność legitymacji egzaminatora na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 58, po przedstawieniu przez egzaminatora ważnych orzeczeń.

3. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego corocznie organizuje 3-dniowe warsztaty doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów, według programu zatwierdzonego przez marszałka województwa.

4. Udział w warsztatach doskonalenia zawodowego jest:
- 1) nieodpłatny – dla egzaminatorów zatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego;
 - 2) odpłatny – dla egzaminatorów niezatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.
5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje egzaminatorowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.

Art. 61. 1. Egzaminator jest obowiązany:

- 1) przekazywać marszałkowi województwa:
 - a) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest zatrudniony – najpóźniej do dnia rozpoczęcia wykonywania swoich obowiązków,
 - b) informację o zmianie danych, o których mowa w art. 57 ust. 3 pkt 2 – 5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
 - 2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 60 ust. 3;
 - 3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać marszałkowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;
 - 4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;
 - 5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
 - 6) posiadać w czasie przeprowadzania egzaminów legitymację egzaminatora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu.
2. Egzaminator w czasie wykonywania obowiązków zawodowych podlega ochronie przysługującej funkcjonariuszowi publicznemu.
3. Egzaminator nie może podejmować zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.
4. Egzaminator zatrudniony w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego nie może jednocześnie prowadzić szkoleń dla kandydatów na kierowców.
5. Do egzaminatora stosuje się art. 4, art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności

gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584 oraz z 2008 r. Nr 283, poz. 1458).

6. Egzaminator jest obowiązany informować na bieżąco dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym wykonuje czynności egzaminatora o:

- 1) osobach, o których mowa w art. 56 pkt 1;
- 2) instruktorach lub wykładowcach, o których mowa w art. 56 pkt 2;
- 3) właścicielach lub osobach zarządzających podmiotami, o których mowa w art. 56 pkt 3.

7. Informację, o której mowa w ust. 6, składa się pisemnie w formie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego.

Art. 62. 1. Sprawdzenia niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową dokonuje:

- 1) nauczyciel upoważniony przez dyrektora szkoły;
- 2) policjant posiadający specjalistyczne przeszkolenie z zakresu ruchu drogowego;
- 3) egzaminator;
- 4) instruktor.

2. Sprawdzenie umiejętności odbywa się w obecności nauczyciela, rodzica lub opiekuna.

Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;
- 2) szczegółowy program:
 - a) kursu kwalifikacyjnego,
 - b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;
- 3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;
- 4) warunki i tryb:

- a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów,
 - b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów,
 - c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego,
 - d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego;
- 5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;
- 6) wysokość:
- a) opłaty za przeprowadzenie egzaminu państwowego, przy czym wysokość opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu w zakresie uprawnień każdej kategorii prawa jazdy nie może przekroczyć 50 zł, a za przeprowadzenie części praktycznej:
 - 200 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, D1 lub T albo uprawnienia do kierowania tramwajem,
 - 250 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C, C+E, D, D+E lub D1+E,
 - b) opłaty za egzamin, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy lub uprawnienia do kierowania tramwajem,
 - c) opłaty za wpis do ewidencji egzaminatorów, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł,
 - d) stawek wynagrodzenia członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;
- 8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

- 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;
- 2) konieczność zapewnienia właściwych i bezpiecznych warunków przeprowadzania egzaminu państwowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób przystępujących do tego egzaminu;

- 3) konieczność zapewnienia odpowiednich kwalifikacji członków komisji powoływanej przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób niepełnosprawnych przystępujących do egzaminu państwowego;
- 4) konieczność zapewnienia wysokich kwalifikacji egzaminatorów oraz członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu;
- 5) konieczność zabezpieczenia obiegu dokumentów związanych z egzaminem przed dostępem i możliwością ingerencji osób nieupoważnionych;
- 6) koszty rzeczowe i osobowe związane z prowadzeniem ewidencji egzaminatorów oraz z przeprowadzaniem egzaminów państwowych;
- 7) nakład pracy członków komisji weryfikacyjnej;
- 8) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur nadawania egzaminatorom numeru ewidencyjnego;
- 9) potrzebę ujednoczenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem.

Rozdział 11

Nadzór nad sprawdzaniem kwalifikacji

Art. 64. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem egzaminów państwowych, o których mowa w art. 50, w ramach którego:

- 1) rozpatruje skargi dotyczące egzaminu;
- 2) kontroluje działalność wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów;
- 3) wydaje zalecenia pokontrolne;
- 4) unieważnia egzamin;
- 5) zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów;
- 6) skreśla egzaminatora z ewidencji egzaminatorów;
- 7) występuje do zarządu województwa z wnioskiem o odwołanie dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego z zajmowanego stanowiska;

- 8) prowadzi analizę:
 - a) kwartalną w zakresie średniej zdawalności osób egzaminowanych w danym ośrodku,
 - b) bieżącą w zakresie skarg złożonych na ośrodek;
 - 9) przerywa egzamin prowadzony niezgodnie z przepisami.
2. Przy sprawowaniu nadzoru z marszałkiem województwa współpracują:
- 1) Policja – w zakresie kontroli wykonywania praktycznej części egzaminu;
 - 2) administrator centralnej ewidencji kierowców – w zakresie przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.

- Art. 65. 1. Skargę dotyczącą egzaminu państwowego wraz z jej uzasadnieniem składa się w terminie 14 dni od dnia, w którym był przeprowadzany egzamin, do marszałka województwa, za pośrednictwem dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.
2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przesyła skargę wraz z wyjaśnieniami i niezbędną dokumentacją, w tym w razie potrzeby zapisem przebiegu egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 53, w terminie 14 dni od dnia jej złożenia.
 3. W razie uznania zasadności skargi dyrektor może wystąpić do marszałka województwa z wnioskiem o:
 - 1) unieważnienie egzaminu państwowego;
 - 2) skreślenie egzaminatora z ewidencji egzaminatorów.
 4. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego prowadzi rejestr skarg.

- Art. 66. 1. Marszałek województwa kontroluje wojewódzki ośrodek ruchu drogowego:
- 1) co najmniej raz na pół roku albo
 - 2) jeżeli analizy, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 8, wskazują na nieprawidłowe działanie ośrodka.
2. Analizę, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 8 lit. a, sporządza marszałek województwa, na podstawie danych uzyskanych od wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

3. Marszałek województwa w ramach kontroli działalności wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów państwowych sprawdza w szczególności:
 - 1) spełnianie przez ośrodek wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego;
 - 2) zgodność egzaminu z wymaganiami określonymi w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 63;
 - 3) kwalifikacje osób przeprowadzających egzamin.
4. Kontrolę przeprowadza upoważniona przez marszałka województwa osoba, która ma prawo:
 - 1) żądania od egzaminatorów i pracowników wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji, w szczególności zapisów, o których mowa w art. 53, oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
 - 2) wstępu na teren i do pomieszczeń wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego oraz do pojazdów wykorzystywanych do przeprowadzania egzaminów;
 - 3) wstępu na teren podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, o którym mowa w art. 50 ust. 4;
 - 4) uczestnictwa w przeprowadzanym egzaminie państwowym.
5. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca, odpowiednio do miejsca prowadzenia kontroli, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.

Art. 67. 1. Marszałek województwa zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych, jeżeli:

- 1) ośrodek nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego;
- 2) w wyniku kontroli stwierdzono rażące uchybienia w zakresie, o którym mowa w art. 66 ust. 3 pkt 2 i 3.

2. Przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych w zakresie uprawnień określonej kategorii prawa jazdy jest zawieszane przez marszałka województwa do czasu usunięcia uchybień.

Art. 68. 1. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu egzaminatora z ewidencji egzaminatorów, w przypadku:

- 1) śmierci egzaminatora;
- 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 – 8;
- 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego;
- 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów:
 - a) wielokrotnie przeprowadzając egzamin państwowy w sposób niezgodny z przepisami ustawy,
 - b) przeprowadzając egzamin na prawo jazdy w przypadkach określonych w art. 56,
 - c) potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących egzaminu.

2. Marszałek województwa skreśla egzaminatora z ewidencji:

- 1) z urzędu;
- 2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

3. W przypadku skreślenia z ewidencji egzaminatora, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów z zakresu egzaminowania, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.

Art. 69. 1. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, unieważnia egzamin państwowy, jeżeli:

- 1) egzaminowi została poddana osoba, o której mowa w art. 49 ust. 2;
- 2) był przeprowadzony w sposób niezgodny z przepisami ustawy, a ujawnione nieprawidłowości miały wpływ na jego wynik.

2. Marszałek województwa unieważnia egzamin państwowy:

- 1) z urzędu;

- 2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, o którym mowa w art. 65 ust. 3 pkt 1.
3. Unieważniony egzamin przeprowadza się ponownie na koszt wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Art. 70. 1. Nadzór nad sprawdzaniem umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową sprawuje właściwy organ nadzoru odpowiednio do miejsca, w którym jest ono wykonywane.

2. Przedstawiciel organu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w ramach prowadzonego nadzoru jest obowiązany:
 - 1) rozpatrywać skargi;
 - 2) prowadzić kontrolę w zakresie warunków, przebiegu i sposobu sprawdzenia umiejętności;
 - 3) podejmować działania w celu niezwłocznego wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 71. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 66, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów;
 - 2) warunki i tryb przekazywania marszałkowi województwa przez administratora centralnej ewidencji kierowców informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:
 - 1) potrzebę ujednoczenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności;
 - 2) potrzebę ujednoczenia w skali kraju systemu przekazywania informacji.

Rozdział 12

Badanie lekarskie

Art. 72. 1. Badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zwanemu dalej „badaniem lekarskim”, podlega, z zastrzeżeniem ust. 4:

- 1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem;
- 2) osoba przedłużająca ważność prawa jazdy określonej kategorii lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 3) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem cofniętego ze względu na stan zdrowia;
- 4) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
- 5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu jej zdrowia;
- 6) osoba występująca o zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie ważności tego dokumentu.

2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się:

- 1) na wniosek osoby w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 i 6;
- 2) na podstawie skierowania, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5.

3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełniony – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie lekarskie, wydane na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 58 lub na podstawie art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

4. Osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlega okresowym badaniom lekarskim w terminach określonych w art. 34 ust. 5.

Art. 73. 1. Badanie lekarskie jest wykonywane w zakresie:

- 1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;
- 2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;
- 3) uprawnienia do kierowania tramwajem lub
- 4) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii:
 - a) A1, A2 i A,
 - b) B1, B i B+E lub
 - c) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.
2. Badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.
3. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.
4. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym jednostki organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
5. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.

Art. 74. 1. Lekarzem uprawnionym do przeprowadzania badań lekarskich, zwanym dalej „uprawnionym lekarzem”, jest osoba:

- 1) posiadająca prawo wykonywania zawodu lekarza;
- 2) posiadająca co najmniej 5-letni staż w zawodzie lekarza;
- 3) posiadająca:
 - a) specjalizację w zakresie medycyny transportu lub medycyny pracy albo
 - b) inną specjalizację i dodatkowe szkolenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 1;

- 4) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;
 - 5) wpisana do ewidencji uprawnionych lekarzy.
2. Ewidencję uprawnionych lekarzy prowadzi marszałek województwa, który:
- 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki określone w ust. 1 pkt 1 – 4;
 - 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;
 - 3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu lekarzowi;
 - 4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
 - a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 4 lub
 - b) została skreślona z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich – w okresie, o którym mowa w art. 77 ust. 5.
3. W ewidencji uprawnionych lekarzy umieszcza się następujące dane lekarza:
- 1) numer ewidencyjny;
 - 2) imię i nazwisko;
 - 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) adres zamieszkania;
 - 5) numer prawa wykonywania zawodu;
 - 6) adres jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza badania.
4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.

Art. 75. Osoba podlegająca badaniu lekarskiemu, o którym mowa w art. 72, jest obowiązana wypełnić oświadczenie w formie ankiety, dotyczące stanu zdrowia, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego. Ankiety składa się uprawnionemu lekarzowi.

- Art. 76. 1. W ramach badania lekarskiego uprawniony lekarz może skierować osobę badaną na konsultację lekarza specjalisty lub zlecić przeprowadzenie pomocniczych badań diagnostycznych.
2. Uprawniony lekarz, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, wydaje osobie badanej orzeczenie lekarskie.
 3. Orzeczenie lekarskie może zawierać wynikające ze stanu zdrowia ograniczenia w zakresie:
 - 1) terminu ważności;
 - 2) pojazdów, którymi może kierować osoba badana, ich wyposażenia, oznakowania lub przystosowania;
 - 3) specjalnych wymagań wobec osoby kierującej pojazdem.
 4. Osoba badana, która nie zgadza się z treścią orzeczenia lekarskiego, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego w jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 78. Ponowne badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.
 5. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem lekarza, który je wydał.
 6. Orzeczenie lekarskie wydane po przeprowadzeniu ponownego badania lekarskiego jest ostateczne.
 7. W przypadku gdy w orzeczeniu lekarskim zostały stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do kierowania pojazdem albo wynikające ze stanu zdrowia ograniczenia, o których mowa w ust. 3, lekarz przesyła jego kopię:
 - 1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego;
 - 2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od dnia badania, jeżeli osoba badana nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie lekarskie zostało wydane po przeprowadzeniu ponownego badania.
 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, do kopii orzeczenia lekarskiego lekarz załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem.

9. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w przypadku określonym w ust. 7 pkt 2, kopię orzeczenia lekarskiego lekarz przesyła marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 77. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad wykonywaniem badań lekarskich i wydawaniem orzeczeń lekarskich do kierowania pojazdem.

2. Marszałek województwa w ramach nadzoru:

1) prowadzi kontrolę:

- a) wykonywania badań lekarskich,
- b) dokumentacji prowadzonej w związku z tymi badaniami,
- c) wydawanych orzeczeń;

2) skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeprowadza upoważniony przez marszałka województwa uprawniony lekarz.

4. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu uprawnionego lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy, w przypadku:

1) śmierci lekarza;

2) gdy lekarz przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań określonych w art. 74 ust. 1 pkt 1 – 4;

3) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, ponowne nabycie uprawnień, o których mowa w art. 74, może nastąpić po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z ewidencji uprawnionych lekarzy stała się ostateczna.

Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania badania lekarskiego;

2) zakres:

- a) badań lekarskich,
- b) konsultacji lekarzy specjalistów,

- c) pomocniczych badań diagnostycznych;
 - 3) jednostki uprawnione do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3 – 5 oraz w art. 76 ust. 4;
 - 4) wzory stosowanych dokumentów oraz wzór pieczętki uprawnionego lekarza;
 - 5) dodatkowe kwalifikacje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3 lit. b;
 - 6) podmioty uprawnione do przeprowadzenia szkoleń lekarzy w zakresie badań kierowców oraz ramowy program ich szkolenia;
 - 7) wysokość opłaty:
 - a) za badanie lekarskie, przy czym maksymalna jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,
 - b) opłaty za wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:
- 1) zróżnicowane wymagania zdrowotne, kryteria oceny stanu zdrowia osoby poddanej badaniu oraz przyczyny przeprowadzania badania;
 - 2) przepisy Unii Europejskiej odnoszące się do badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 3) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu merytorycznego jednostek uprawnionych do przeprowadzania ponownego badania i podmiotów uprawnionych do przeprowadzenia szkolenia lekarzy;
 - 4) potrzebę ujednoczenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
 - 5) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu kwalifikacji i dodatkowej wiedzy uprawnionego lekarza;
 - 6) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzeniem badania lekarskiego.

Rozdział 13

Badanie psychologiczne

Art. 79. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, zwanym dalej „badaniem psychologicznym w zakresie psychologii transportu”, podlega:

- 1) osoba ubiegająca się o:

- a) uzyskanie uprawnienia prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub uprawnienie do kierowania tramwajem,
 - b) przywrócenie uprawnienia prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T, wobec której wydana została decyzja o cofnięciu uprawnienia w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3,
 - c) przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdem, cofniętego ze względu na istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami;
- 2) osoba przedłużająca ważność prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
 - 3) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli uczestniczył w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny;
 - 4) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli:
 - a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
 - b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,
 - c) w okresie próbnym popełnił co najmniej dwa wykroczenia w ruchu drogowym przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;
 - 5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli w wyniku badania lekarskiego tej osoby została stwierdzona możliwość istnienia poważnych przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 6) osoba ubiegająca się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie terminu ważności tego dokumentu.
2. Badaniu psychologicznemu w zakresie psychologii transportu podlegają również:
- 1) kandydat na instruktora i instruktor – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności instruktora;
 - 2) kandydat na egzaminatora i egzaminator – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności egzaminatora.
3. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2, przeprowadza się w zakresie:
- 1) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub
 - 2) uprawnienia do kierowania tramwajem.

4. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 3 – 5, przeprowadza się w zakresie:
 - 1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;
 - 2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub
 - 3) uprawnienia do kierowania tramwajem.
5. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przeprowadza się w zakresie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii:
 - 1) A1, A2 i A;
 - 2) B1, B i B+E lub
 - 3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.
6. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełnione – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie psychologiczne, wydane na podstawie art. 34 ust. 4 lub art. 58, lub na podstawie art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 80. 1. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane przez uprawnionego do wykonywania tych badań psychologa, zwanego dalej „uprawnionym psychologiem”, w pracowni psychologicznej prowadzonej przez:

- 1) przedsiębiorcę wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną;
 - 2) jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej – w zakresie badań osób na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
 - 4) jednostkę sektora finansów publicznych.
2. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.
 3. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby ubiegającej się

- o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.
4. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym przeprowadzone przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
 5. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.

Art. 81. 1. Uprawniony psycholog, po przeprowadzeniu badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu, wydaje osobie badanej orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem lub wykonywania odpowiednich czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, zwane dalej „orzeczeniem psychologicznym”.

2. Osoba badana, która nie zgadza się z treścią orzeczenia psychologicznego, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego w jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 87. Ponowne badanie przeprowadza się na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.
3. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia psychologicznego, za pośrednictwem uprawnionego psychologa, który je wydał.
4. Orzeczenie psychologiczne wydane po przeprowadzeniu ponownego badania psychologicznego jest ostateczne.
5. W przypadku gdy orzeczenie psychologiczne zawiera przeciwwskazania, o których mowa w ust. 1, kopię orzeczenia uprawniony psycholog przesyła:
 - 1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego;

- 2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od daty badania, jeżeli osoba badana nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie psychologiczne zostało wydane w wyniku ponownego badania.
6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, do kopii orzeczenia psychologicznego uprawniony psycholog załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem.
7. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w przypadku określonym w ust. 5 pkt 2, kopię orzeczenia psychologicznego przesyła się marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 82. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej wykonującej badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną.

2. Pracownię psychologiczną może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada zestaw metod badawczych i urządzeń, określonych metodyką, oraz warunki lokalowe, gwarantujące wykonywanie badań psychologicznych, zgodnie ze standardami określonymi w metodyce;
 - 2) zatrudnia co najmniej jednego uprawnionego psychologa lub sam jest takim psychologiem;
 - 3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.
3. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności.
4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;

- 2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;
 - 4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
 - 5) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej;
 - 6) imiona i nazwiska uprawnionych psychologów prowadzących w pracowni psychologicznej badania psychologiczne wraz z ich numerami ewidencyjnymi.
5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:
- „Oświadczam, że:
- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną są kompletne i zgodne z prawdą;
 - 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznych, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami.”.
6. Oświadczenie powinno również zawierać:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną umieszcza się dane, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny pracowni psychologicznej.
8. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.
9. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć marszałkowi województwa, który wpisał go do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, pisemną informację

o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

10. Opłata, o której mowa w ust. 8, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.

Art. 83. 1. Jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej, jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostka sektora finansów publicznych mogą prowadzić pracownię psychologiczną w zakresie określonym odpowiednio w art. 80 ust. 1 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają marszałka województwa o rozpoczęciu działalności pracowni psychologicznych najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:

- 1) nazwę jednostki oraz oznaczenie jej adresu i siedziby;
- 2) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej;
- 3) imiona i nazwiska uprawnionych psychologów wykonujących badania psychologiczne wraz z ich numerami ewidencyjnymi.

4. Marszałek województwa prowadzi ewidencję jednostek, o których mowa w ust. 1. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, numer jednostki w tej ewidencji oraz numer ewidencyjny pracowni psychologicznej.

5. Marszałek województwa wpisuje do ewidencji jednostki, o których mowa w ust. 1, po otrzymaniu zawiadomienia.

6. Jednostki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazywać marszałkowi województwa informacje w formie pisemnej:

- 1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
- 2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.

7. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla jednostki, o których mowa w ust. 1, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:

- 1) z urzędu;

2) na wniosek Ministra Obrony Narodowej.

Art. 84. 1. Badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu są wykonywane przez uprawnionego psychologa.

2. Uprawnionym psychologiem jest osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany na kierunku psychologii;
- 2) ukończyła z wynikiem pozytywnym podyplomowe studia w zakresie psychologii transportu prowadzone przez uczelnię prowadzącą studia wyższe na kierunku psychologia;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów;
- 4) została wpisana do ewidencji uprawnionych psychologów.

3. Ewidencję uprawnionych psychologów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:

- 1) wpisuje, w drodze decyzji administracyjnej, do ewidencji, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 3;
- 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;
- 3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu psychologowi;
- 4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
 - a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 lub
 - b) została skreślona z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań psychologicznych – w okresie, o którym mowa w art. 85 ust. 5.

4. W ewidencji umieszcza się następujące dane uprawnionego psychologa:

- 1) numer ewidencyjny;
- 2) imię i nazwisko;
- 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;

- 4) adres zamieszkania;
 - 5) oznaczenie pracowni psychologicznej, w której wykonuje on badania;
 - 6) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.
5. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.
6. Uprawniony psycholog jest obowiązany:
- 1) przekazać marszałkowi województwa:
 - a) oznaczenie pracowni psychologicznej, w której wykonuje badania – najpóźniej do dnia rozpoczęcia badań,
 - b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 2 – 5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;
 - 2) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;
 - 3) posiadać podczas wykonywania badań zaświadczenie o wpisie do ewidencji oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

Art. 85. 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 1.

2. W ramach sprawowanego nadzoru marszałek województwa:
- 1) rozpatruje skargi;
 - 2) przeprowadza kontrolę w zakresie:
 - a) zasad i metodyki przeprowadzanych badań,
 - b) prowadzonej dokumentacji,
 - c) wydawanych orzeczeń,
 - d) warunków lokalowych;
 - 3) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;
 - 4) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu;
 - 5) wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji uprawnionych psychologów.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza z upoważnienia marszałka województwa uprawniony psycholog.
4. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca:
 - 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 82 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym;
 - 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej w wyznaczonym przez marszałka województwa terminie;
 - 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej.
5. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej jest:
 - 1) przeprowadzanie badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu niezgodne z przepisami wydanymi na podstawie art. 87;
 - 2) wydanie orzeczenia psychologicznego niezgodnego ze stanem faktycznym;
 - 3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2.
6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji, w przypadku:
 - 1) śmierci psychologa;
 - 2) niespełnienia przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 84 ust. 2 pkt 1 – 3;
 - 3) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu.
7. Marszałek województwa skreśla psychologa z ewidencji:
 - 1) z urzędu;
 - 2) na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej.
8. W przypadku skreślenia psychologa z ewidencji, z przyczyn określonych w ust. 6 pkt 3, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.

9. Nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 80 ust. 1 pkt 3 i 4, sprawuje marszałek województwa.

Art. 86. 1. Nadzór nad jednostką, o której mowa w art. 80 ust. 1 pkt 2, sprawuje Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej w ramach nadzoru:

- 1) rozpatruje skargi dotyczące pracowni psychologicznych;
- 2) przeprowadza kontrolę pracowni psychologicznych;
- 3) występuje do marszałka województwa z wnioskiem o:
 - a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących pracownię psychologiczną,
 - b) wydanie decyzji o skreśleniu psychologa, z przyczyn określonych w art. 85 ust. 6 pkt 3, z ewidencji uprawnionych psychologów.

Art. 87. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określili, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób przeprowadzania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu i wydawania orzeczeń psychologicznych;
- 2) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi w zakresie psychologii transportu oraz wzory stosowanych dokumentów;
- 3) jednostki uprawnione do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 3, pkt 4 lit. a oraz w art. 81 ust. 2;
- 4) wzór zaświadczenia o wpisie do ewidencji uprawnionych psychologów;
- 5) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną;
- 6) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać pracownia psychologiczna;
- 7) wysokości opłat:
 - a) za badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 200 zł,
 - b) za wpis do rejestru przedsiębiorców, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 600 zł,
 - c) za wpis do ewidencji uprawnionych psychologów, przy czym wysokość opłaty

nie może przekroczyć 50 zł.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia odpowiednich warunków do wykonywania niezbędnego zakresu badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu;
- 2) konieczność zapewnienia wysokiego standardu badań;
- 3) konieczność zapewnienia prawidłowego obiegu dokumentów;
- 4) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu oraz prowadzeniem rejestru i ewidencji.

Rozdział 14

Okres próbny

Art. 88. 1. Okres próbny dla osoby, która po raz pierwszy uzyskała prawo jazdy kategorii B, trwa 2 lata, licząc od dnia, w którym został jej wydany ten dokument.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które uzyskały prawo jazdy kategorii B:

- 1) po uprzednim jego cofnięciu w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3;
- 2) w trybie określonym w art. 14, w przypadku gdy:
 - a) wydanie polskiego prawa jazdy nastąpiło w okresie krótszym niż 2 lata, licząc od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy lub
 - b) ustalenie dnia wydania zagranicznego prawa jazdy nie jest możliwe, licząc od dnia wydania polskiego prawa jazdy.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do osoby posiadającej pozwolenie wojskowe kategorii B.

Art. 89. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o przedłużeniu okresu próbnego:

- 1) o kolejne 2 lata, jeżeli w trakcie jego trwania kierowca popełnił dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami;
- 2) o czas zatrzymania prawa jazdy w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 1 pkt 3.

2. Administrator centralnej ewidencji kierowców przekazuje niezwłocznie staroście informację o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami będącą podstawą przedłużenia okresu próbnego.
3. Starosta przesyła niezwłocznie informację o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami, podając datę oraz termin przedłużenia okresu próbnego:
 - 1) kierowcy;
 - 2) administratorowi centralnej ewidencji kierowców.

Rozdział 15

Nadzór nad kierującym

- Art. 90. 1. Kierowca i osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlegają nadzorowi w zakresie:
- 1) przestrzegania przepisów ruchu drogowego;
 - 2) spełniania wymagań określonych dla uzyskania i posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem lub tramwajem.
2. Nadzór sprawują:
- 1) organy kontroli ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
 - 2) starosta – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.
3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w stosunku do osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, sprawuje marszałek województwa mazowieckiego.

- Art. 91. 1. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby posiadającej prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymieni z urzędu to prawo jazdy na polskie krajowe prawo jazdy w przypadku:
- 1) wydania wyroku sądu, który orzekł zakaz prowadzenia pojazdów, postanowienia sądu lub postanowienia prokuratora o zatrzymaniu prawa jazdy;

- 2) otrzymania od organu kontroli ruchu drogowego wniosku o skierowanie osoby na badanie lekarskie lub na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
 - 3) zaistnienia przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 93 ust. 1.
2. Osobie, o której mowa w art. 10 ust. 3, wymiany prawa jazdy dokonuje marszałek województwa mazowieckiego.
 3. Do wymiany, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 i 14.
 4. Wymienianego prawa jazdy nie wydaje się do czasu ustania przyczyny, która spowodowała wymianę dokumentu.

Art. 92. 1. Organ kontroli ruchu drogowego przekazuje do centralnej ewidencji kierowców informacje o naruszeniu przepisów ruchu drogowego popełnionym przez kierowcę lub osobę posiadającą pozwolenie na kierowanie tramwajem. Naruszeniu przypisuje się odpowiednią liczbę punktów w skali od 0 do 10 w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i wagi wykroczenia.

2. Punkty za naruszenie przepisów ruchu drogowego wpisane do centralnej ewidencji kierowców usuwa się:
 - 1) po upływie roku od dnia naruszenia, chyba że przed upływem tego okresu kierowca dopuścił się naruszeń, za które na podstawie prawomocnych rozstrzygnięć przypisana liczba punktów mogłaby przekroczyć 24;
 - 2) po uzyskaniu informacji o ukończeniu przez kierowcę kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego;
 - 3) po uzyskaniu informacji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdem w trybie, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2.
3. Organ kontroli ruchu drogowego występuje do starosty z wnioskiem o skierowanie kierującego pojazdem silnikowym lub tramwajem na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli kierujący uczestniczył w wypadku drogowym, w którym jest osoba zabita lub ranna.

Art. 93. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na:

- 1) kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w formie egzaminu państwowego, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do ich kwalifikacji;

2) badanie lekarskie, jeżeli:

- a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
- b) istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia;

3) badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli:

- a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
- b) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,
- c) w okresie próbnym popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
- d) uczestniczyła w wypadku drogowym, w którym jest osoba zabita lub ranna;

4) kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli:

- a) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego,
- b) w okresie próbnym popełniła co najmniej dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;

5) kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej, jeżeli kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

2. Starosta wydaje decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 1:

1) z urzędu:

- a) na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b,
- b) na podstawie informacji uzyskanych od administratora centralnej ewidencji kierowców – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a – c oraz pkt 4 i 5,
- c) na podstawie zawiadomienia właściwych organów orzekających o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b;

- 2) na wniosek organu kontroli ruchu drogowego i dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 3 lit. b i d.
3. Starosta przekazuje administratorowi centralnej ewidencji kierowców informację o:
 - 1) wydaniu skierowania na odpowiedni kurs reedukacyjny i jego ukończeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 i 5;
 - 2) wydaniu skierowania na badania i przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.
4. Nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 1 w przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3.
5. W przypadku osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 94. 1. Kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzi, za opłatą, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

2. Kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego jest prowadzony w formie wykładów oraz zajęć warsztatowych i obejmuje w szczególności przedstawienie:
 - 1) skutków wypadków drogowych;
 - 2) czynników mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
 - 3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym.
3. Kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej jest prowadzony w formie wykładów i obejmuje w szczególności przedstawienie:
 - 1) skutków wypadków drogowych;
 - 2) wpływu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu na funkcje percepcyjne kierującego oraz na podejmowane przez niego decyzje w ruchu drogowym;
 - 3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym.
4. Kursy reedukacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, prowadzone są przez osoby posiadające odpowiednią specjalistyczną wiedzę w tym zakresie.
5. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego wydaje zaświadczenie o ukończeniu kursu reedukacyjnego kierowcy, który uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.

6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Art. 95. 1. Osoba skierowana na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5, jest obowiązana do:

- 1) odbycia kursu w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji administracyjnej o skierowaniu;
 - 2) przedstawienia staroście zaświadczenia o ukończeniu kursu w terminie 6 tygodni od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu;
 - 3) uiszczenia opłaty ewidencyjnej najpóźniej w dniu dostarczenia staroście zaświadczenia, o którym mowa w pkt 2.
2. Osoba skierowana na badanie, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest obowiązana do:
 - 1) poddania się badaniu w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu;
 - 2) przedstawienia staroście odpowiedniego orzeczenia lekarskiego lub orzeczenia psychologicznego w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu;
 - 3) uiszczenia opłaty ewidencyjnej najpóźniej w dniu dostarczenia staroście odpowiedniego orzeczenia, o którym mowa w pkt 2.
 3. Osoba, o której mowa w art. 10 ust. 3, przedstawia odpowiedni dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub w ust. 2 pkt 2, marszałkowi województwa mazowieckiego.

Art. 96. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, w przypadku gdy:

- 1) upłynął termin ważności prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym terminie zaświadczenia o ukończeniu kursów reedukacyjnych, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5;
- 3) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym terminie orzeczenia:
 - a) o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 76 ust. 2,

- b) o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 81 ust. 1.
2. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem następuje po ustaniu przyczyny zatrzymania oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej. Jeżeli od dnia zatrzymania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem upłynął co najmniej rok, warunkiem wydania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem jest uzyskanie pozytywnego wyniku kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji.

Art. 97. 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku:

- 1) stwierdzenia:
 - a) na podstawie orzeczenia lekarskiego istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,
 - b) na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem,
 - c) utraty kwalifikacji, na podstawie wyniku egzaminu państwowego przeprowadzonego w trybie art. 48 ust. 1 pkt 2 i 3;
 - 2) ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lit. a;
 - 3) popełnienia w okresie próbnym trzech wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;
 - 4) orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów.
2. Administrator centralnej ewidencji kierowców przekazuje staroście informacje w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, będące podstawą decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.
3. Starosta wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.
5. Uprawnienia do kierowania pojazdami wynikające z pozwolenia wojskowego cofa lub przywraca dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

6. Decyzję administracyjną o cofnięciu lub przywróceniu prawa jazdy osobom, o których mowa w art. 10 ust. 3, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.

Art. 98. Osoba, w stosunku do której została wydana decyzja o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, odpowiednio w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3, może uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami po ponownym spełnieniu wszystkich wymagań stawianych osobom po raz pierwszy ubiegającym się o uprawnienie do kierowania pojazdem.

Art. 99. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego, o których mowa w art. 92;
 - 2) warunki i tryb przekazywania staroście informacji, o których mowa w art. 89 ust. 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 97 ust. 2.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności konieczność dyscyplinowania kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ustawy, zapobiegania wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego oraz zapobiegania uczestnictwu w ruchu drogowym sprawców wielokrotnych naruszeń przepisów ruchu drogowego.
 3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4;
 - 2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł.
 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się w szczególności konieczność skutecznego zapobiegania naruszeniom przepisów ruchu drogowego przez zmianę postaw kierujących pojazdami oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć.
 5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie problematyki przeciwalkoholowej, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5;
 - 2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł;
 - 3) szczegółowe warunki i tryb kierowania na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu oraz wzory dokumentów z tym związane.
6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się w szczególności:
- 1) znaczenie problematyki przeciwalkoholowej, przeciwdziałania narkomanii dla zmiany postaw kierujących pojazdami;
 - 2) koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć;
 - 3) potrzebę ujednoczenia i usprawnienia procedur administracyjnych i ujednoczenia dokumentów związanych z kierowaniem na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu.

Rozdział 16

Wymagania w stosunku do kierujących pojazdami uprzywilejowanymi lub przewożącymi wartości pieniężne

Art. 100. 1. Kierować pojazdem uprzywilejowanym może osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat;
- 2) posiada prawo jazdy odpowiedniej do rodzaju pojazdu kategorii;
- 3) uzyskała orzeczenie:
 - a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym,
 - b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;
- 4) ukończyła kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi;
- 5) posiada zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 8 ust. 3.

Art. 101. 1. Kursy dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi prowadzi ośrodek doskonalenia techniki jazdy, o którym mowa w art. 39n ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi jest prowadzony w zakresie kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:

1) A1, A2 i A;

2) B1, B i B+E lub

3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.

3. W przypadku rozszerzania zakresu posiadanego zezwolenia, zainteresowana osoba uczestniczy jedynie w odpowiednim kursie uzupełniającym.

4. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne w zakresie:

a) nauki podstaw techniki jazdy i taktyki jazdy w warunkach specjalnych,

b) przepisów ruchu drogowego,

c) problematyki:

– wypadków drogowych,

– psychologii transportu

– prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;

2) zajęcia praktyczne z techniki i taktyki jazdy w warunkach specjalnych;

3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu.

5. Kurs uzupełniający dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:

1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla danej kategorii prawa jazdy;

2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu.

6. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy wydaje zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi osobie, która:

- 1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach;
 - 2) złożyła z pozytywnym wynikiem egzamin, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 lub ust. 5 pkt 2.
7. Koszty kursów dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych są finansowane z budżetu gminy.

Art. 102. 1. Zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym uprawnia do kierowania pojazdem uprzywilejowanym określonym w prawie jazdy kategorii:

- 1) A1, A2 i A;
 - 2) B1, B i B+E lub
 - 3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.
2. Kierujący pojazdem uprzywilejowanym jest obowiązany posiadać zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.

Art. 103. 1. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobie, która spełnia wymagania określone w art. 100 ust. 1 pkt 1 – 4, potwierdzone przedstawionym:

- 1) orzeczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;
 - 2) orzeczeniem psychologicznym o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym;
 - 3) zaświadczeniem o ukończeniu kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.
2. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, określając:
- 1) zakres zezwolenia, o którym mowa w art. 102 ust. 1, odpowiadający rodzajowi ukończonego kursu oraz zakresowi badań lekarskich i psychologicznych;
 - 2) ważność zezwolenia na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.
3. Starosta przedłuża ważność zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu

- opłaty ewidencyjnej, na okres, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, po przedstawieniu orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6 oraz art. 79 ust. 1 pkt 6.
4. Starosta rozszerza zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, odpowiednio do przedstawionego zaświadczenia o ukończeniu kursu uzupełniającego dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.
 5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej i organów kontroli skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.
 6. Koszty zezwoleń na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych są finansowane z budżetu gminy.
 7. Opłata, o której mowa w ust. 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.

Art. 104. Kierować pojazdem przewożącym wartości pieniężne może osoba posiadająca odpowiedni stan zdrowia, kwalifikacje i umiejętności oraz zezwolenie na kierowanie pojazdem przewożącym wartości pieniężne. Przepisy art. 100 – 103 stosuje się odpowiednio.

Art. 105. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe programy kursów dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych i pojazdów przewożących wartości pieniężne;
- 2) szczegółowy tryb postępowania w sprawie wydania i przedłużenia zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości pieniężne;
- 3) wzór zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i pojazdem przewożącym wartości pieniężne oraz wzory innych dokumentów stosowanych w sprawach, o których mowa w pkt 2;

4) wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne, przy czym wysokość tej opłaty nie może przekraczać 100 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) konieczność właściwego przygotowania kierowców do warunków i zagrożeń związanych z kierowaniem pojazdami uprzywilejowanymi i pojazdami przewożącymi wartości pieniężne;
- 2) potrzebę ujednoczenia i usprawnienia procedur administracyjnych związanych z wydawaniem i przedłużaniem zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości pieniężne;
- 3) konieczność zabezpieczenia zezwolenia przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 4) koszty rzeczowe i osobowe związane z wydaniem zezwolenia.

Rozdział 17

Nadzór nad wykonywaniem zadań z zakresu ustawy

Art. 106. 1. Wojewoda sprawuje nadzór pod względem legalności nad:

- 1) wykonywaniem przez starostę zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 3, 8 i 10, art. 30 ust. 1, 3 – 5, art. 31 ust. 2 – 4, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 42 ust. 1, art. 43 ust. 1 – 4 i 7, art. 44 ust. 1 i 3, art. 45 ust. 1 – 3, art. 46 ust. 5 i 6, art. 89 ust. 1 i 3, art. 90 ust. 2 pkt 2, art. 91 ust. 1, art. 93 ust. 1 – 3, art. 96 ust. 1, art. 97 ust. 1 i 3 oraz art. 103 ust. 1 – 4;
- 2) wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 64 ust. 1, art. 66, art. 67, art. 68 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 2, art. 77 ust. 1, 2 i 4, art. 82 ust. 3 i 8, art. 83 ust. 4, 5 i 7, art. 84 ust. 3, art. 85 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 90 ust. 3, art. 93 ust. 5 oraz art. 97 ust. 6.

2. Wojewoda w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeprowadza kontrolę dokumentacji prowadzonej w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, oraz żąda pisemnych wyjaśnień i informacji w tym zakresie;

- 2) sporządza w wyniku przeprowadzonej kontroli zalecenia i wnioski przedstawiane zarządowi odpowiednio powiatu lub województwa;
 - 3) sporządza i przedstawia w terminie do końca marca każdego roku ministrowi właściwemu do spraw transportu zbiorcze sprawozdanie z terenu województwa za ubiegły rok na podstawie rocznych sprawozdań starostów z wykonywania zadań określonych niniejszą ustawą.
3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji zawartych w zbiorczym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, oraz jego wzór, uwzględniając potrzebę ujednoczenia w skali kraju sprawozdawczości w zakresie zadań wykonywanych przez starostów.

Art. 107. Zadania starosty, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, nie mogą być powierzone gminie w drodze porozumienia.

Rozdział 18

Wymiana praw jazdy

Art. 108. 1. Osoby posiadające prawa jazdy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym obowiązane są dokonać ich wymiany zgodnie z harmonogramem wymiany praw jazdy, na prawa jazdy zgodne z przepisami niniejszej ustawy. Podlegające wymianie prawa jazdy zachowują ważność w okresie, na jaki zostały wydane, nie dłużej niż do terminów wymiany ustalonych harmonogramem, pod rygorem utraty ważności dokumentu. Wymiana dokonywana jest na wniosek osoby zainteresowanej, po uiszczeniu opłaty za wymianę prawa jazdy i opłaty ewidencyjnej.

2. Dokonując wymiany prawa jazdy, starosta sprawdza zgodność danych zawartych w dokumencie z danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców.

3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) harmonogram wymiany praw jazdy;
 - 2) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi zawartymi w dokumencie prawa jazdy a danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców;
 - 3) wysokość opłaty za wymianę prawa jazdy.
4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się:

- 1) zabezpieczenie sprawności przebiegu procesu wymiany praw jazdy;
- 2) konieczność zapewnienia aktualności wydawanych dokumentów odpowiednio do posiadanych uprawnień;
- 3) koszty rzeczowe i osobowe związane z wymianą praw jazdy.

Rozdział 19

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 109. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa wdraża postanowienia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:

- 1) dyrektywy 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 42 z 23.02.1970, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz. Urz. WE L 84 z 28.03.1974, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, z późn. zm.),
- 4) dyrektywy 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów mechanicznych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, z późn. zm.),

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323.

- 5) dyrektywy 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, z późn. zm.),
- 6) dyrektywy 96/96/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, z późn. zm.),
- 7) dyrektywy 97/27/WE z dnia 22 lipca 1997 r. odnoszącej się do mas i wymiarów niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz zmieniającej dyrektywę 70/156/EWG (Dz. Urz. WE L 233 z 28.08.1997, z późn. zm.),
- 8) dyrektywy 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 01.06.1999, z późn. zm.),
- 9) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999),
- 10) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli technicznej pojazdów dostawczych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, z późn. zm.),
- 11) dyrektywy 2002/24/WE z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywę 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002).

Dane odnoszące się do aktów prawa Unii Europejskiej, ogłoszone przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – polskie wydanie specjalne.”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady ruchu na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania, warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu, a także zasady kontroli ruchu drogowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 75a ust. 1, 3, 5 i 9, art. 140g ust. 2, art. 140i i art. 140k, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej.”;

3) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) autostrada – drogę dwujezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której nie dopuszcza się ruchu poprzecznego, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca, które na równej, poziomej jezdni mogą rozwinąć prędkość co najmniej 40 km/h, w tym również w razie ciągnięcia przyczep;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) droga ekspresowa – drogę dwu- lub jednojezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której skrzyżowania występują wyjątkowo, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca;”;

c) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) kierowca – osoba uprawniona do kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem;”;

d) po pkt 42a dodaje się pkt 42b i 42c w brzmieniu:

„42b) czterokołowiec – pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu osób lub ładunków, z wyłączeniem samochodu osobowego, ciężarowego i motocykla, którego masa własna nie przekracza:

a) w przypadku przewozu rzeczy 550 kg,

b) w przypadku przewozu osób 400 kg;

42c) czterokołowiec lekki – czterokołowiec, którego masa własna nie przekracza 350 kg i konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;”;

e) pkt 45 i 46 otrzymują brzmienie:

„45) motocykl – pojazd samochodowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, dwukołowy lub z bocznym wózkiem – wielośladowy; określenie to obejmuje również pojazd trójkołowy o symetrycznym rozmieszczeniu kół;

46) motorower – pojazd dwu lub trójkołowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej nieprzekraczającej 50 cm³ lub w silnik elektryczny o

mocy nie większej niż 4 kW, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;”;

4) w art. 20 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) motocykla (również z przyczepą), czterokołowca i motoroweru, którymi przewozi się dziecko w wieku do 7 lat – 40 km/h.”;

5) w art. 38 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zezwolenie, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami;”;

6) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Kierujący motocyklem, czterokołowcem lub motorowerem oraz osoba przewożona takimi pojazdami są obowiązani używać w czasie jazdy kasków ochronnych odpowiadających właściwym warunkom technicznym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do motocykli fabrycznie wyposażonych w pasy bezpieczeństwa.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do czterokołowców fabrycznie wyposażonych w nadwozie zamknięte i pasy bezpieczeństwa.”;

7) w art. 80d:

a) w ust. 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr ..., poz. ...), a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust.

3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹³⁾)”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym nie może przekroczyć równowartości w złotych 2 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski, w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.”;

c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób jej wnoszenia;”;

8) w dziale IV:

a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Bezpieczeństwo ruchu drogowego”;

b) uchyla się rozdział 1,

c) w art. 100a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W ewidencji gromadzi się także dane o:

1) osobach nieposiadających uprawnień, w stosunku do których orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów;

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

- 2) instruktorach i wykładowcach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 3) egzaminatorach osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 4) ośrodkach szkolenia kierowców i innych jednostkach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 5) lekarzach uprawnionych do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
- 6) pracownikach psychologicznych wykonujących badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
- 7) psychologach uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu;
- 8) ośrodkach doskonalenia techniki jazdy;
- 9) instruktorach techniki jazdy;
- 10) ośrodkach egzaminacyjnych.”,

d) art. 100b otrzymuje brzmienie:

„Art. 100b. 1. W ewidencji gromadzi się następujące dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 2 i ust. 3 pkt 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
- 4) adres zamieszkania;
- 5) rodzaj oraz zakres uzyskanego uprawnienia;
- 6) datę uzyskania pierwszego uprawnienia, a w przypadku jego cofnięcia – także datę ponownego uzyskania uprawnienia;
- 7) datę ważności uprawnienia;

- 8) numer dokumentu stwierdzającego uprawnienie;
- 9) ograniczenia dotyczące uprawnienia;
- 10) nazwę organu, który wydał dokument stwierdzający uprawnienie;
- 11) dotyczące:
 - a) zatrzymania dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego zwrócenia – serię i numer dokumentu, datę zatrzymania i datę zwrócenia,
 - b) cofnięcia uprawnienia oraz jego przywrócenia – serię i numer dokumentu, datę cofnięcia i datę przywrócenia,
 - c) utraty dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego odnalezienia – serię i numer dokumentu, datę utraty i datę odnalezienia,
 - d) zastosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów – datę rozpoczęcia zakazu i datę zakończenia zakazu,
 - e) rodzaju naruszenia przepisów ruchu drogowego wraz z przypisaną liczbą punktów – datę nadania punktów,
 - f) okresu próbnego i jego przedłużenia – datę rozpoczęcia i datę przedłużenia tego okresu,
 - g) skierowania na kurs reedukacyjny – datę skierowania na kurs i datę jego zakończenia,
 - h) dokumentu z kraju Unii Europejskiej wymienionego na polskie krajowe prawo jazdy – w tym kraju wydania i numerze dokumentu,
 - i) kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;
- 12) zakres, numer oraz okres, na jaki zostało wydane zaświadczenie ADR, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;
- 13) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, o której mowa w art. 39c ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;

- 14) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 39e ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
 - 15) numer ewidencyjny instruktora, który prowadził szkolenie;
 - 16) numer ewidencyjny wykładowcy, który prowadził szkolenie;
 - 17) numer ewidencyjny jednostki, która prowadziła szkolenie;
 - 18) numer ewidencyjny egzaminatora, który prowadził egzamin państwowy;
 - 19) numer ewidencyjny instruktora techniki jazdy, który prowadził szkolenie;
 - 20) numer ewidencyjny uprawnionego lekarza, który wydał orzeczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
 - 21) zakres, numer i datę wydania orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
 - 22) numer ewidencyjny uprawnionego psychologa, który wydał orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 23) zakres, numer i datę wydania orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 24) wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, w którym przeprowadzono egzamin państwowy;
 - 25) zakres i numer zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym;
 - 26) informacje o wydanych wtórnikach dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami – serię, numer oraz datę i przyczynę wydania wtórnika.
2. W ewidencji gromadzi się dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 2, 3, 5, 7 i 9:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;

- 3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) numer ewidencyjny odpowiednio instruktora, wykładowcy, egzaminatora, lekarza, psychologa lub instruktora techniki jazdy;
 - 5) zakres posiadanych uprawnień;
 - 6) datę ważności dokumentu potwierdzającego posiadanie odpowiednich uprawnień;
 - 7) datę i przyczynę skreślenia z ewidencji;
 - 8) datę, do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru.
3. W ewidencji gromadzi się dane o jednostkach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 4, 6, 8 i 10:
- 1) nazwę;
 - 2) oznaczenie adresu siedziby;
 - 3) numer ewidencyjny;
 - 4) numer identyfikacji statystycznej (REGON);
 - 5) wskazanie odpowiedniego zakresu prowadzonej działalności;
 - 6) datę skreślenia z rejestru lub ewidencji;
 - 7) datę, do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru.
4. Dane, o których mowa w ust. 1, przekazuje do ewidencji:
- 1) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu dokumentów potwierdzających uprawnienie, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – 10 oraz pkt 11 lit. f i h;
 - 2) odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów potwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami,

- prokurator lub sąd, niezwłocznie po dokonaniu tych czynności, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. a;
- 3) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu decyzji – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. b i g;
 - 4) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wystąpieniu tych zdarzeń – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. c;
 - 5) sąd, niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. d i i;
 - 6) odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, prokurator lub sąd – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. e;
 - 7) podmiot prowadzący kursy doszkalające dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 12;
 - 8) wojewoda lub dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 13;
 - 9) kierownik ośrodka szkolenia kierowców, o którym mowa w art. 39e ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 14;
 - 10) starosta – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 15 – 18 i 20 – 26;
 - 11) wojewoda – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 19.
5. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazują do ewidencji, w drodze teletransmisji:
- 1) starosta – w odniesieniu do osób wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 2;
 - 2) wojewoda – w odniesieniu do osób wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 9;

- 3) marszałek województwa – w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 3, 5 i 7.
6. Dane, o których mowa w ust. 3, przekazuje do ewidencji, w drodze teletransmisji:
- 1) starosta – w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 4;
 - 2) wojewoda – w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 8;
 - 3) marszałek województwa – w zakresie jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 6 i 10.
7. Dane, o których mowa w:
- 1) ust. 1 pkt 11 lit. d, podlegają usunięciu z ewidencji, jeżeli skazanie, na podstawie którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, uległo zatarciu. Informację o zatarciu przekazuje do ewidencji Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego;
 - 2) ust. 1 pkt 11 lit. e i i, w zakresie rodzaju naruszenia przepisów ruchu drogowego podlegają usunięciu z ewidencji, jeżeli nastąpiło zatarcie ukarania (skazania);
 - 3) ust. 2 pkt 8 i ust. 3 pkt 7, podlegają usunięciu odpowiednio z ewidencji lub rejestru po upływie określonych w nich dat.
8. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.”,

e) w art. 100c:

– w ust. 1:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się w takim zakresie, w jakim są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:”,

– – dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) marszałkowi województwa;

15) wojewódzkiemu ośrodkowi ruchu drogowego.”,

– ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może udostępnić, w formie zaświadczenia, dane zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w ust. 1 i 2, w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, na ich pisemny wniosek, jeżeli wykażą swój uzasadniony interes.

4. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się z zastrzeżeniem ust. 5, na pisemny, umotywowany wniosek zainteresowanego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w takim zakresie, w jakim jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.”,

f) uchyla się rozdział 2 i 2b,

g) w art. 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zadań ośrodka należy:

- 1) współpraca z wojewódzką radą bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 2) współpraca ze starostami przy sprawowaniu nadzoru nad szkoleniem;
- 3) organizowanie egzaminów państwowych sprawdzających kwalifikacje osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz kierujących pojazdami;
- 4) prowadzenie kursów kwalifikacyjnych;
- 5) prowadzenie 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;
- 6) prowadzenie kursów:
 - a) doskonalących dla nauczycieli prowadzących zajęcia szkolne dla uczniów ubiegających się o kartę rowerową,
 - b) doskonalących w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - c) reedukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - d) reedukacyjnych w zakresie problematyki przeciwalkoholowej;
- 7) organizowanie zajęć dla uczniów ubiegających się o kartę rowerową;

- 8) przekazywanie marszałkowi województwa oraz starostom informacji w zakresie statystyki zdawalności dla poszczególnych ośrodków szkolenia i instruktorów;
- 9) inna niż wymieniona w pkt 4 – 8 działalność oświatowa w zakresie ruchu i transportu drogowego.”,

h) w art. 119 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przychodami ośrodka są:

- 1) wpływy z wykonywania zadań, o których mowa w art. 117 ust. 1;
- 2) wpływy z wykonywania innych zadań z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 3) wpływy z działalności, o której mowa w art. 117 ust. 3.

3. Ośrodek ponosi koszty z tytułu:

- 1) bieżącego utrzymania ośrodka;
- 2) wykonywania zadań, o których mowa w art. 117 ust. 1;
- 3) inwestycji związanych z działalnością ośrodka, o której mowa w art. 117;
- 4) działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na obszarze województwa, w szczególności na popularyzację zasad ruchu drogowego i podnoszenie kultury jazdy kierowców, na które ośrodek przeznacza pozostałe wolne środki, niewykorzystane z tytułów, o których mowa w pkt 1 – 3.”,

i) uchyla się rozdział 4;

9) w art. 129 w ust. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprawdzania dokumentów wymaganych w związku z kierowaniem pojazdem i jego użytkowaniem, zezwolenia, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia;”,

b) dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) występowania do starosty z wnioskiem o skierowanie kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na egzamin sprawdzający

kwalifikacje, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do kwalifikacji tej osoby;”;

10) po art. 129f dodaje się art. 129g – 129i w brzmieniu:

- „Art. 129g. 1. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu przeprowadza się przy użyciu urządzeń elektronicznych dokonujących pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie urządzeniem elektronicznym lub osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie zawartości w organizmie alkoholu następuje na podstawie badania krwi lub moczu.
3. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu może być przeprowadzone również w razie braku zgody kierującego, o czym należy go uprzedzić.
4. Warunki oraz sposób przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1 i 2, określa ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.¹⁴⁾).

- Art. 129h. 1. Badanie w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu przeprowadza się przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie metodą niewymagającą badania laboratoryjnego albo osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu następuje na podstawie badania krwi lub moczu.
3. Dopuszcza się badanie krwi lub moczu jako następstwo badania przeprowadzonego metodą, o której mowa w ust. 1, albo jeżeli nie ma możliwości wykorzystania tej metody.
4. Badanie w celu ustalenia obecności w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu, w sposób określony w ust. 2 i 3, może być prze-

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793, Nr 176, poz. 1238 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175.

prowadzone również w razie braku zgody osoby podlegającej badaniu, o czym należy ją uprzedzić.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia, kierując się skutkami oddziaływania na organizm kierowcy środków działających podobnie do alkoholu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz tych środków;
- 2) warunki i sposób przeprowadzania badań na ich obecność w organizmie.

Art. 129i. 1. W razie uczestniczenia w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny, kierujący pojazdem jest poddawany badaniu na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, można poddać także inną osobę, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem uczestniczącym w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mają prawo żądać od organu kontroli ruchu drogowego przeprowadzenia badania krwi lub moczu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;

11) uchyla się art. 130;

12) uchyla się art. 138;

13) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 135 – 137 stosuje się odpowiednio do pozwolenia na kierowanie tramwajem.”;

14) uchyla się art. 140 i 140a;

15) w art. 140h dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Szczegółową organizację i tryb pracy Wojewódzkiej Rady określa regulamin przyjęty przez radę w drodze uchwały.”;

16) w art. 140i pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) członkowie Wojewódzkiej Rady:

- a) wojewódzki inspektor transportu drogowego,
- b) dyrektor właściwego terenowo oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,

- c) przedstawiciel wojewódzkiego sztabu wojskowego,
- d) przedstawiciel kuratora oświaty,
- e) przedstawiciel zarządu województwa,
- f) przedstawiciel zarządów powiatu,
- g) przedstawiciel wójtów, burmistrzów lub prezydentów miast,
- h) przedstawiciel komendanta wojewódzkiego Policji,
- i) przedstawiciel komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,
- j) przedstawiciel zarządu dróg wojewódzkich,
- k) przedstawiciel wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego,
- l) przedstawiciel zarządów dróg powiatowych,
- m) inne osoby wskazane przez wojewodę.”.

Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zasady prowadzenia działalności w zakresie doskonalenia techniki jazdy.”;

2) w art. 5 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku;”;

3) w art. 6 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) spełnia wymagania określone w przepisach ustawy i w przepisach ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami;”;

4) w art. 39a:

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami, z zastrzeżeniem ust. 1a;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uzyskała kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kierowca posiadający prawo jazdy kategorii D albo D+E do ukończenia 23. roku życia może być zatrudniony wyłącznie przy wykonywaniu regularnych przewozów osób na liniach komunikacyjnych na trasie nieprzekraczającej 50 km.”;

5) w art. 39b:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do uzyskania kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej może przystąpić osoba:”;

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) która nie ma przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierowca jest obowiązany uzyskać kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną odpowiednio do pojazdu, którym zamierza wykonywać przewóz drogowy, w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:

1) C1, C1+E, C i C+E;

2) D1, D1+E, D i D+E.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwalifikacja wstępna lub kwalifikacja wstępna przyspieszona obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz testy kwalifikacyjne.”;

6) w art. 39b¹ uchyla się ust. 5;

7) art. 39b² otrzymuje brzmienie:

„Art. 39b². Kierowca, który uzyskał kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną w zakresie określonego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2, i zamierza wykonywać przewozy innymi pojazdami niż te, dla których wymagane jest prawo jazdy odpowiadające zakresowi uzyskanej kwalifikacji, obowiązany jest odbyć kwalifikację uzupełniającą. Przepisy art. 39b¹ stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 39c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji albo dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej wydaje osobie, która uzyskała kwalifikację, świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające uzyskanie odpowiedniej kwalifikacji.”,

b) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji oraz dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, w terminie 21 dni od dnia przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego, przekazują do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydano świadectwo kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rodzaj i zakres kwalifikacji oraz numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej.”;

9) w art. 39d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierowca obowiązany jest co pięć lat, począwszy od dnia uzyskania świadectwa kwalifikacji zawodowej poświadczającego uzyskanie kwalifikacji, ukończyć szkolenie okresowe odpowiednio do pojazdu, którym wykonuje przewóz drogowy.”;

10) w art. 39f ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady dokonywania wpisu, o którym mowa w ust. 1, określa art. 15 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”;

11) w art. 39g w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, zgodnie z art. 28 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, lub spełnia wymagania określone dla tej działalności;
- 2) zapewnia prowadzenie szkolenia:
- a) przez osoby posiadające uprawnienia instruktora techniki jazdy,
 - b) przez wykładowców posiadających wiedzę, umiejętności i wykształcenie niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu szkolenia,
 - c) zgodnie z programem szkolenia;”;
- 12) w art. 39i:
- a) w ust. 1:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) szczegółowe warunki prowadzenia szkolenia w ramach kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, szkoleń okresowych oraz zajęć odbywanych w ramach szkolenia okresowego, o których mowa w art. 39d ust. 3 pkt 2;”;
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) sposób postępowania z dokumentacją związaną z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;”;
- b) w ust. 2:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz konieczność obiektywnego sprawdzenia przygotowania do uzyskania kwalifikacji wstępnej i kwalifikacji wstępnej przyspieszonej w zakresie transportu drogowego;”;
- pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:
- „6) zakres danych niezbędnych do prawidłowego prowadzenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego, dotyczących kandydatów na kierowców i kierowców wykonujących przewóz drogowy, podmiotów uprawnionych do przeprowadzania kursów i zajęć, organów właściwych w sprawach wpisu do

rejestr, a także przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokumentów związanych z uzyskiwaniem kwalifikacji wstępnej oraz szkoleń okresowych;

- 7) potrzebę zapewnienia należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;”;

13) w art. 39j:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z rozdziałem 12 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pierwsze badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat – w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.”;

14) w art. 39k:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w rozdziale 13 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pierwsze badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat – w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.”;

15) po rozdziale 7a dodaje się rozdział 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7b

Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienia do kierowania
pojazdem silnikowym

Art. 39n. 1. Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym jest prowadzone w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może być prowadzony przez:

- 1) przedsiębiorcę;
 - 2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby tych służb.
3. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy prowadzi ponadto kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.

Art. 39o. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może prowadzić przedsiębiorca, który:

- 1) posiada:
 - a) infrastrukturę techniczną,
 - b) pojazdy odpowiednie do prowadzenia zajęć odpowiadające wymaganiom określonym dla danej kategorii prawa jazdy,
 - c) warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne
– pozwalające na bezpieczne i zgodne z programem przeprowadzanie ćwiczeń praktycznych;
- 2) zapewnia prowadzenie ćwiczeń praktycznych przez instruktorów techniki jazdy;

- 3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.

Art. 39p. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.

2. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
 - 2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki posiada;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;
 - 4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;
 - 5) adres ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
 - 6) adresy (miejsca położenia) placów, na których prowadzone są szkolenia, lokali biurowych i sal wykładowych wraz z określeniem tytułu prawnego oraz dat określających okres, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do tych obiektów;
 - 7) zakres prowadzonego szkolenia;
 - 8) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi;
 - 9) pojazdy i ich numery rejestracyjne, za pomocą których prowadzone jest doskonalenie techniki jazdy.
3. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy są kompletne i zgodne z prawdą;

- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, określone w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”.
4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać również:
- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;
 - 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
 - 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
5. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz numer przedsiębiorcy w tym rejestrze.
6. Wojewoda dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, oraz wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.
7. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wojewodzie, o którym mowa w ust. 1, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.
8. Opłata, o której mowa w ust. 6, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 39q. 1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić ośrodek doskonalenia techniki jazdy, w zakresie określonym odpowiednio w art. 39n ust. 2 pkt 2 lub 3, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 39o ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają wojewodę o rozpoczęciu działalności ośrodka doskonalenia techniki jazdy najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.
3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:
- 1) nazwę i adres jednostki prowadzącej ośrodek doskonalenia techniki jazdy;
 - 2) miejsce prowadzenia ośrodka;
 - 3) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi.

4. Wojewoda prowadzi ewidencję jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, oraz numer jednostki w tej ewidencji.
5. Wojewoda wpisuje odpowiednią jednostkę do ewidencji, o której mowa w ust. 4, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.
6. Jednostki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazywać wojewodzie informacje w formie pisemnej:
 - 1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany;
 - 2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.
7. Wojewoda skreśla jednostkę, o której mowa w ust. 1, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:
 - 1) z urzędu;
 - 2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostką.

Art. 39r. 1. Ćwiczenia praktyczne w zakresie doskonalenia techniki jazdy są przeprowadzane przez instruktora techniki jazdy.

2. Instruktorem techniki jazdy jest osoba, która:
 - 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
 - 2) posiada co najmniej przez okres 3 lat prawo jazdy kategorii B oraz co najmniej przez okres roku prawo jazdy kategorii odpowiedniej do zakresu prowadzonych zajęć – dotyczy to instruktorów osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy lub pozwolenia wojskowego;
 - 3) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora;
 - 4) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora;
 - 5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,
 - b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,

- d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka,
 - e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu lub
 - f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewodę;
- 7) została wpisana do ewidencji instruktorów techniki jazdy.
3. Ewidencja instruktorów techniki jazdy jest prowadzona przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, który:
- 1) wpisuje do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 6;
 - 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy;
 - 3) nadaje instruktorowi techniki jazdy numer ewidencyjny;
 - 4) odmawia wpisu do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:
 - a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 6,
 - b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 39s ust. 7.
4. Do instruktora techniki jazdy stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.
5. Wpis dokonywany jest na okres wynikający z terminów ważności badań lekarskich i psychologicznych.
6. W ewidencji instruktorów techniki jazdy umieszcza się następujące dane instruktora techniki jazdy:
- 1) numer ewidencyjny;
 - 2) imię i nazwisko;
 - 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) terminy ważności badań lekarskich i psychologicznych;
 - 5) adres zamieszkania;

- 6) wynikające z zakresu złożonego egzaminu, poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może on przeprowadzać ćwiczenia praktyczne;
 - 7) oznaczenie ośrodka doskonalenia techniki jazdy, w którym przeprowadza on ćwiczenia praktyczne;
 - 8) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji.
7. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenie członków komisji.
8. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 39s.1. Wojewoda sprawuje nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy.

2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:

- 1) przeprowadza kontrolę w zakresie:
 - a) spełniania przez ośrodek doskonalenia techniki jazdy wymagań, o których mowa w art. 39o ust. 2,
 - b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującymi programami:
 - doskonalenia techniki jazdy,
 - kursu dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub przewożących wartości pieniężne, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia... o kierujących pojazdami,
 - c) prawidłowości prowadzonej dokumentacji w związku z prowadzeniem szkolenia;
 - 2) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;
 - 3) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
 - 4) wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy.
3. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 39p ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym;
 - 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy w wyznaczonym przez wojewodę terminie;
 - 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy.
4. Rażąco naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy jest:
- 1) wielokrotne prowadzenie szkolenia w sposób niezgodny z przepisami niniejszej ustawy;
 - 2) wydanie zaświadczenia o ukończeniu szkolenia niezgodnego ze stanem faktycznym;
 - 3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1.
5. Wojewoda wydaje decyzję o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy w przypadku:
- 1) śmierci instruktora techniki jazdy;
 - 2) gdy instruktor przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań, o których mowa w art. 39r ust. 2 pkt 3 – 5;
 - 3) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów:
 - a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia,
 - b) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie praktyczne jednocześnie dla więcej niż jednej osoby szkolonej,
 - c) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji dotyczącej szkolenia.
6. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy:
- 1) z urzędu;
 - 2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 39q ust. 1.
7. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora techniki jazdy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji nie

może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.

8. Nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy, o których mowa w art. 39q ust. 1, sprawują odpowiednio:

- 1) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk;
- 2) organ podległy lub nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określony w odrębnych przepisach.

9. Jednostka lub organ, o których mowa w ust. 8, w ramach nadzoru:

- 1) rozpatrują skargi dotyczące ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
- 2) prowadzą kontrolę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;
- 3) występują do wojewody z wnioskiem o:
 - a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy,
 - b) skreślenie instruktora techniki jazdy, który rażąco naruszył przepisy w zakresie szkolenia, z ewidencji.

Art. 39t. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotu prowadzącego ośrodek szkolenia w zakresie infrastruktury technicznej, warunków lokalowych, wyposażenia dydaktycznego oraz pojazdów używanych w trakcie szkolenia;
- 2) sposób prowadzenia i zakres egzaminu dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy, skład i sposób powoływania komisji egzaminacyjnej oraz tryb wnoszenia skarg na przebieg egzaminu;
- 3) wysokość:
 - a) opłaty za egzamin dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy w zależności od zakresu prowadzonego egzaminu, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 1000 zł,
 - b) stawek wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzaminy dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy,
 - c) opłaty za wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 50 zł,

d) opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 600 zł;

4) wzór:

a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,

b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy,

c) wniosku o wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy,

d) świadectwa instruktora techniki jazdy;

5) sposób prowadzenia rejestru osób szkolonych oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;

6) wzór numerów ewidencyjnych ośrodka doskonalenia techniki jazdy i numerów w ewidencji instruktorów techniki jazdy oraz sposób ich nadawania.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

1) konieczność stworzenia prawidłowych i bezpiecznych warunków szkolenia prowadzonego przez ośrodki doskonalenia techniki jazdy oraz zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych w zakresie szkolenia;

2) wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne niezbędne do bezpiecznego i właściwego prowadzenia zajęć praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy;

3) wysokość rzeczywistych kosztów rzeczowych i osobowych związanych z prowadzeniem:

a) egzaminu,

b) ewidencji,

c) rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy;

4) zakres niezbędnych danych dotyczących osób uczestniczących w szkoleniu, instruktorów techniki jazdy, ośrodków doskonalenia techniki jazdy i organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru i ewidencji;

5) potrzebę ujednoczenia trybu postępowania w sprawach dotyczących dokumentacji szkoleniowej;

- 6) konieczność zapewnienia ujednoczonych procedur w sprawie oznaczania ośrodków doskonalenia techniki jazdy oraz instruktorów techniki jazdy.”

Art. 111. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3. W skład zespołów, o których mowa w ust. 1, wchodzi kierowca, w przypadku gdy żaden z członków zespołów ratownictwa medycznego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 100 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”

Art. 112. 1. Rejestry działalności regulowanej, o których mowa w art. 103 ust. 1, art. 115g ust. 1 i art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w rejestry działalności regulowanej, o których mowa odpowiednio w art. 28 ust. 1, art. 82 ust. 1 ustawy i art. 39o ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Wpisy do rejestrów, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.
3. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany:
 - 1) przedłożyć staroście informację w zakresie danych, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 5, 8 i 9 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
 - 2) dostosować infrastrukturę ośrodka szkolenia kierowców do wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2, i przedłożyć staroście informację, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 5 – w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w ust. 3.
5. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 237, poz. 1653 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 122, poz. 1007.

- obowiązany przedłożyć marszałkowi województwa informację w zakresie danych, o których mowa w art. 82 ust. 4 pkt 5 i 6 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 5, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 5.
 7. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 115g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany przedłożyć wojewodzie informację w zakresie danych, o których mowa w art. 39p ust. 2 pkt 2 – 6 i 9 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
 8. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 7, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 7.

Art. 113. Przedsiębiorca prowadzący, w dniu wejścia w życie ustawy, kursy kwalifikacyjne dla kandydatów na instruktorów może prowadzić kursy, o których mowa w art. 35, przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy.

- Art. 114. 1. Ewidencje, o których mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7, art. 110 ust. 1 pkt 10, art. 115j ust. 2 pkt 4 i art. 124a ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w ewidencje, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 57 ust. 1 pkt 9, art. 84 ust. 2 pkt 4 ustawy i art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.
2. Rejestr, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostaje przekształcony w ewidencję, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 5.
 3. Wpisy w ewidencjach, o których mowa w ust. 1, oraz w rejestrze, o którym mowa w ust. 2, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują ważność.

4. Organ prowadzący ewidencję, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 57 ust. 1 pkt 9, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 84 ust. 2 pkt 4 ustawy i art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzywa osobę wpisaną przed dniem wejścia w życie ustawy do odpowiedniej ewidencji, o której mowa w ust. 1, do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w tych ewidencjach.
5. Osoba wezwana do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w ewidencji, w trybie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązana przedłożyć te informacje, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem skreślenia z ewidencji.
6. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:
 - 1) art. 33 ust. 1 pkt 1, 6 i 7 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia zajęć;
 - 2) art. 33 ust. 1 pkt 4 i 5 – do końca okresu ważności posiadanej legitymacji instruktora;
 - 3) art. 37 ust. 1 pkt 1 – przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy.
7. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:
 - 1) art. 57 ust. 1 pkt 1, 5 i 6 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do przeprowadzania egzaminów państwowych;
 - 2) art. 57 ust. 1 pkt 3 i 4 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
 - 3) art. 61 ust. 1 pkt 2 – do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym uczestniczył w szkoleniu organizowanym przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego na podstawie dotychczasowych przepisów.
8. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 115j ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia ćwiczeń praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.

9. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do rejestru, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 115. 1. Osobę, która w ramach stosunku pracy, wykonywanej działalności gospodarczej, pełnionej służby lub wykonywanej funkcji uprawniona była do kierowania pojazdem uprzywilejowanym w dniu wejścia w życie ustawy, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:

- 1) art. 100 ust. 1 pkt 3 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 2) art. 100 ust. 1 pkt 4 – jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali uprawnienia do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi w trybie art. 95a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 3) art. 100 ust. 1 pkt 5 – przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana:

- 1) posiadać zaświadczenie wydane w trybie określonym w art. 95a ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przez okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i okazywać je na żądanie uprawionych organów;
- 2) uzyskać zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 116. Producenta wytwarzającego w dniu wejścia w życie ustawy blankiety praw jazdy, międzynarodowych praw jazdy oraz pozwoleń na kierowanie tramwajem na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw transportu uznaje się za wybranego w trybie art. 19, przez okres, na jaki została zawarta umowa.

Art. 117. 1. Dokumenty stwierdzające uprawnienie do kierowania pojazdem wydane przez dowódcę jednostki wojskowej, pozwolenia na kierowanie tramwajem i karty rowerowe wydane na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowują ważność w zakresie, w jakim zostały wydane.

2. Karta motorowerowa wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowuje ważność do czasu ukończenia przez jej posiadacza 18 roku życia. Karta motorowerowa podlega wymianie, na koszt osoby uprawnionej, na prawo jazdy kategorii AM, o ile osoba ma ukończone 14 lat.
3. Osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy ukończyła 18 lat, uznaje się za uprawnioną do kierowania motorowerem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec tej osoby nie stosuje się obowiązku uzyskania dokumentu potwierdzającego to uprawnienie.
4. Prawa jazdy oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem, o których mowa w ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41, z późn. zm.¹⁷⁾), wymienia się na koszt osoby uprawnionej, na warunkach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 150 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 118. 1. Szkolenie osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy prowadzone w dniu wejścia w życie ustawy w formie kursu lub zajęć szkolnych jest kontynuowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym zachowuje ważność w zakresie, w jakim zostało wydane.

3. Egzamin państwowy złożony z wynikiem pozytywnym przed dniem wejścia w życie ustawy uznaje się za spełniający wymagania określone w ustawie.

4. Przepisy ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio do osób, które są uczestnikami, ukończyły kursy lub zdały egzamin na kartę rowerową lub pozwolenie na kierowanie tramwajem.

Art. 119. 1. Do dnia 31 grudnia 2012 r. informacje, o których mowa w art. 89 ust. 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 97 ust. 2, Policja przekazuje staroście.

2. Do dnia 31 grudnia 2012 r. informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 pkt 2, art. 93 ust. 3, starosta przekazuje Policji.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 26, poz. 114, z 1995 r. Nr 104, poz. 515 oraz z 1997 r. Nr 98, poz. 602.

Art. 120. 1. Wpisy zgromadzone przez Policję przed dniem 1 stycznia 2013 r. w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, o której mowa w art. 130 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przenosi się do centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w art. 100a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w terminie do dnia 1 stycznia 2013 r.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb przekazania wpisów, o których mowa w ust. 1, oraz sposób współdziałania w tym zakresie podmiotów prowadzących ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego i centralną ewidencję kierowców, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności i poprawności przekazanych informacji oraz ciągłości dostępu.

Art. 121. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80d ust. 7, art. 88 ust. 7, art. 94 ust. 4, art. 100, 115, 115l, 123, 125 oraz art. 127 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz art. 39i ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 122. Ustawa wchodzi w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 42 ust. 2 pkt 4, art. 43 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 3 pkt 2, art. 64 ust. 2 pkt 2, art. 89 ust. 2, art. 92 ust. 1 i 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b, art. 97 ust. 2, art. 99 ust. 1 i 2, art. 109 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 2) art. 109 pkt 8 lit. d w zakresie art. 100b ust. 1 pkt 11 lit. e i pkt 13 – 26, ust. 2 i 3, ust. 4 pkt 6 oraz ust. 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 109, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.;
- 3) art. 104, który wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia ustawy.

UZASADNIENIE

Ogólna charakterystyka projektu ustawy o kierujących pojazdami – cele regulacji

Projekt ustawy o kierujących pojazdami powstał jako odpowiedź na negatywne zjawiska związane z procesem uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz jako jeden z elementów działań na rzecz zmniejszenia liczby wypadków drogowych określonych w Programie Poprawy Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego w Polsce GAMBIT 2000 i GAMBIT 2005.

Ponadto projekt ustawy wdraża postanowienia dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy oraz częściowo wdraża postanowienia dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającą dyrektywę Rady 76/914/EWG.

Głównym celem ustawy jest:

- poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, przez podniesienie kwalifikacji kierujących pojazdami,
- minimalizacja negatywnych zjawisk związanych z procesem uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami, takich jak oszustwa, nierzetelne wykonywanie usług w zakresie szkolenia kierowców i korupcja.

Konieczność przyjęcia nowych efektywniejszych rozwiązań pozwalających na podniesienie kwalifikacji kierowców uzasadniają obiektywne fakty i liczby. I tak można wskazać, że:

- najliczniejsza grupa kierowców uczestniczących w wypadkach to osoby w wieku 18 – 24 lata posiadające prawo jazdy krócej niż dwa lata – w okresie ostatnich 10 lat zaobserwowano tendencję wzrostową (o 10 %) udziału tych osób jako sprawców wypadków,
- w wypadkach z udziałem młodych kierowców 83 % zabitych są to również ludzie w wieku 18 – 24 lata,
- liczba ciężkich wypadków drogowych w Polsce jest trzykrotnie wyższa niż w krajach UE, a w wypadkach drogowych w Polsce w porównaniu do liczby ludności ginie trzykrotnie więcej osób niż w krajach UE,

- w 73 % ośrodków szkolenia kierowców kontrolowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli stwierdzono nieprawidłowości,
- egzamin teoretyczny zdaje za pierwszym razem 70,2 % kandydatów na kierowców, a egzamin praktyczny 32,7 % kandydatów,
- 31 % zdających osób ocenia negatywnie sposób przeprowadzania egzaminów państwowych.

Ta niekorzystna sytuacja jest spowodowana przez wiele czynników, wśród których na pierwszym miejscu jest niewątpliwie niewłaściwy przebieg procesu nauczania kandydatów na kierowców. Obecnie cechuje go:

- niska jakość usług świadczonych przez ośrodki szkolenia kierowców,
- pojawiające się na rynku usług szkoleniowych ewidentne oszustwa polegające na obietnicach typu „u nas zdobędziesz prawo jazdy w trzy dni”,
- nieuczciwa konkurencja w stosunku do rzetelnych ośrodków szkolenia kierowców, m.in.: przez stosowanie cen dumpingowych, nierealizowanie wymaganego programu szkolenia (ocenia się, że na skutek nieuczciwej konkurencji cena za kurs na prawo jazdy kategorii B jest zaniżona o 50 % i nie pozwala na pełną realizację obecnego programu),
- prowadzenie nauki wyłącznie pod kątem egzaminu, tj. pamięciowe opanowywanie testów egzaminacyjnych i nauka jazdy pod kątem zadań wykonywanych na placu manewrowym,
- brak właściwego nadzoru nad pracą ośrodków szkolenia kierowców.

Dodatkowo na taki stan nakłada się niepokojące zjawisko, jakim są wykrywane w niektórych regionach naszego kraju afery łapówkarskie. Jak wynika z ujawnianych w trakcie postępowania karnego faktów, osoby, wobec których stawiane są zarzuty, należą niestety do wszystkich środowisk zawodowych związanych z procesem uzyskiwania prawa jazdy. Są to m.in.: urzędnicy, egzaminatorzy, instruktorzy i lekarze.

Mimo wskazanych wyżej negatywnych zjawisk ostatnie dziesięciolecie przyniosło także pozytywne doświadczenia i rozwiązania, wśród których można przykładowo wskazać:

- wprowadzenie jednolitych kryteriów oceny oraz ujednoczenie przebiegu egzaminów państwowych dla kandydatów na kierowców niezależnie od tego, w którym regionie Polski egzaminy te są przeprowadzane (osiągnięcie tego celu umożliwiło m.in. powstanie wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego),

- wprowadzenie efektywnego systemu wydawania praw jazdy (opartego o centralną personalizację tych dokumentów) ograniczającego skutecznie zjawisko tzw. przestępstw przeciwko dokumentom,
- uregulowanie zasad wykonywania działalności gospodarczej w zakresie szkolenia kierowców,
- wprowadzenie systemu punktowej oceny kierowców mającego duże znaczenie dla profilaktyki w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego (brd).

Dlatego też szczegółowe przepisy zaproponowane w projekcie ustawy o kierujących pojazdami utrzymują wszystkie wprowadzone do tej pory rozwiązania, które okazały się efektywne, dokonując jedynie niezbędnych zmian w zakresie wynikającym z dotychczasowych doświadczeń. Z kolei tam, gdzie było to konieczne, projekt wdraża nowe pomysły w oparciu o doświadczenia europejskich krajów o wysokim stopniu rozwoju motoryzacji.

Z formalnego punktu widzenia projekt ustawy ma swoje bezpośrednie źródła w takich dokumentach, jak:

- dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy,
- Program Poprawy Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego w Polsce – przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 8 maja 2001 r.,
- uchwała nr 2 z dnia 28 marca 2002 r. Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego w sprawie zadań Krajowej Rady BRD w 2002 r.,
- Rządowa Strategia Antykorupcyjna,
- dokument programowy Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego pt. „Nowy system uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami”.

Projekt ustawy jest propozycją nowego odrębnego aktu prawnego, którego zakres przedmiotowy obejmuje sprawy regulowane dotychczas w ustawie – Prawo o ruchu drogowym i aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie. Takie rozwiązanie wynika z uwzględnienia licznych postulatów opinii publicznej zwracających uwagę na konieczność rozdzielenia właściwych przepisów ruchu drogowego (które zawierają zasady ruchu, przepisy porządkowe, regulacje prawne w zakresie zarządzania ruchem, warunki i sposób przeprowadzania kontroli ruchu drogowego) od przepisów dotyczących procedur administracyjnych i przepisów regulujących działalność gospodarczą związaną z ruchem drogowym.

Oczywiście w ślad za niniejszą propozycją w przyszłości powinny zostać podjęte prace nad drugim nowym aktem prawnym, który wyodrębni z ustawy – Prawo o ruchu drogowym przepisy o pojazdach dopuszczonych do ruchu drogowego po drogach publicznych.

Projekt proponuje odrębne uregulowanie następujących zagadnień:

- wymagania w stosunku do kierujących pojazdami silnikowymi, tramwajami, motorowerami, rowerami i pojazdami zaprzęgowymi,
- warunki, tryb i zasady uzyskiwania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami,
- warunki i zasady szkolenia osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami,
- warunki i zasady sprawdzania kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami i kierujących pojazdami,
- nadzór nad szkoleniem, egzaminowaniem i wydawaniem uprawnień do kierowania pojazdami,
- nadzór nad kierującymi pojazdami, w tym określenie zasad działania systemu punktów karnych,
- wymagania w stosunku do kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.

Jednocześnie projekt proponuje uchylenie odpowiednich przepisów w ustawie – Prawo o ruchu drogowym odnoszących się do ww. zakresu zagadnień.

Konsultacje społeczne

Jak już wspomniano, projekt niniejszej ustawy powstał na podstawie dokumentu programowego Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego pt. „Nowy system uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami”. W dokumencie tym przedstawiono szczegółowe założenia leżące u podstaw omawianego projektu. „Nowy system uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami” był konsultowany z ponad dwudziestoma organizacjami społecznymi reprezentującymi różne środowiska, w tym takie jak: przedsiębiorcy prowadzący ośrodki szkolenia kierowców, dyrektorzy wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego, organizacje reprezentujące interesy zmotoryzowanych, fundacje reprezentujące interesy ofiar wypadków drogowych. Wynik tych konsultacji został w dużym stopniu uwzględniony w prezentowanym tekście. Ponadto sam projekt ustawy był kilkakrotnie wysyłany do

konsultacji społecznych, w wyniku których uwzględniono znaczną część uwag. W ramach konsultacji społecznych projekt został wysłany do:

1. Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Warszawa,
2. Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji, Warszawa,
3. Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Autokarowych, Warszawa,
4. Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego, Ostrowiec Świętokrzyski,
5. Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego, Stobno k/Piły,
6. Krajowego Stowarzyszenia Dyrektorów Wojewódzkich Ośrodków Ruchu Drogowego,
7. Polskiej Federacji Stowarzyszeń Szkół Kierowców,
8. Polskiej Izby Gospodarczej Ośrodków Szkolenia Kierowców,
9. Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Ośrodków Szkolenia Kierowców,
10. Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Szefów Wydziałów Komunikacji,
11. Unii Metropolii Polskich,
12. Związku Powiatów Polskich,
13. Związku Miast Polskich

oraz umieszczono również na stronie internetowej Ministerstwa Infrastruktury.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej. Organizacje o charakterze lobbingsowym wymienione w rejestrze podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingsową (bib.mswia.gov.pl) nie zgłosiły zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projekt ustawy został w dniu 31 lipca 2008 r. skierowany pod obrady Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt był wielokrotnie przedmiotem obrad Zespołu ds. Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej oraz Środowiska, jak również Zespołu ds. Finansów Publicznych KWRiST. W dniu 26 listopada 2008 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego zaopiniowała pozytywnie projekt niniejszej ustawy.

Omówienie szczegółowych rozwiązań przyjętych w projekcie ustawy o kierujących pojazdami

Kluczowym zagadnieniem, do którego odnosi się projekt ustawy, jest przebieg procesu uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami. Wśród tych dokumentów wyróżnić można następujące ich grupy uregulowane w odmienny sposób:

- uprawnienia do kierowania rowerami i motorowerami – karta rowerowa, prawo jazdy uprawniające do kierowania motorowerami,
- uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi – prawa jazdy,
- uprawnienia do kierowania pojazdami szynowymi – pozwolenie na kierowanie tramwajem.

Rozwiązania odnoszące się do procesu uzyskiwania karty rowerowej i ruchu motorowerów

Ruch rowerowy i motorowerowy w Polsce nie stanowi jak dotychczas poważnego problemu społecznego, aczkolwiek daje się zauważyć tendencje do wzrostu liczby wypadków drogowych z udziałem rowerzystów. Niemniej sam proces uzyskiwania dokumentów uprawniających do kierowania rowerem lub motorowerem ma kolosalne znaczenie dla ogólnego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego. Dzieje się tak dlatego, że karta rowerowa jest dla większości dzieci i młodzieży pierwszą w ich życiu przepustką do uczestnictwa w ruchu drogowym po drogach publicznych w charakterze kierującego. Wiedza, umiejętności, doświadczenia i nawyki zdobyte w tym okresie życia mają kolosalne znaczenie dla ich późniejszych zachowań na drodze w dorosłym życiu.

Oceniając dotychczasowe doświadczenia z wychowaniem komunikacyjnym realizowanym w szkołach podstawowych, możemy stwierdzić, że po początkowych sukcesach związanych z wprowadzeniem tego tematu do zajęć szkolnych nastąpiła swoista stagnacja spowodowana wieloma czynnikami, wśród których na pierwszym miejscu można wymienić brak przygotowania merytorycznego kadry nauczycielskiej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w projekcie zaproponowano kompleksową regulację tych zagadnień. Wśród nowych rozwiązań należy wskazać następujące propozycje:

- zajęcia szkolne dla dzieci ubiegających się o kartę rowerową mają odbywać się w szkole podstawowej. Z zajęć praktycznych mogą być zwolnione dzieci, których stan zdrowia nie pozwala na kierowanie rowerem (będą musiały posiadać zaświadczenie lekarskie),
- szkoły mogą zawierać porozumienia z wojewódzkimi ośrodkami ruchu drogowego lub ośrodkami szkolenia kierowców, posiadającymi poświadczenie o spełnianiu dodatkowych

wymagań, o bezpłatnym uczestnictwie dzieci w zajęciach organizowanych przez te ośrodki. Koszty organizacji tych zajęć ponoszone będą przez te ośrodki, w przypadku wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego z wypracowanego przez te ośrodki zysku, który zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o ruchu drogowym ma być przeznaczany na brd, a w przypadku pozostałych ośrodków na zasadzie porozumień, co stanowić będzie dodatkową promocję i reklamę dla tych ośrodków,

- karty rowerowe będą wydawane tak jak dotychczas przez dyrektorów szkół, a także dodatkowo przez dyrektorów wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego i szefów ośrodków szkolenia kierowców prowadzących zajęcia z dziećmi, przy czym karta rowerowa będzie nadal wydawana nieodpłatnie,
- zamiast karty motorowerowej zostanie wprowadzona nowa kategoria prawa jazdy AM, która będzie uprawniała do kierowania motorowerem. Wiek niezbędny do uzyskania tej kategorii prawa jazdy zostanie podniesiony z 13 do 14 lat. Aby uzyskać to prawo jazdy trzeba będzie ukończyć kurs w ośrodku szkolenia kierowców, a następnie zdać egzamin państwowy w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego. Ponadto projekt zakłada, iż karta motorowerowa wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowuje ważność do czasu ukończenia przez jej posiadacza 18 roku życia. Karta motorowerowa podlegać będzie wymianie, na koszt osoby uprawnionej, na prawo jazdy kategorii AM, o ile osoba ma ukończone 14 lat. Osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy ukończyła 18 lat, uznana zostanie za uprawnioną do kierowania motorowerem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec tej osoby nie będzie się stosować obowiązku uzyskania dokumentu potwierdzającego to uprawnienie.

Rozwiązania odnoszące się do procesu uzyskiwania prawa jazdy

Obecne rozwiązania dotyczące uzyskiwania praw jazdy wyróżniają następujące kolejne etapy tego procesu:

- przeprowadzenie badań lekarskich,
- kurs w ośrodku szkolenia kierowców,
- egzamin państwowy organizowany przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego,
- wydanie prawa jazdy.

Projekt ustawy utrzymuje dotychczasowe elementy, wprowadzając dodatkowo dwuletni okres próbny, podczas którego tzw. „młody kierowca” jest poddany szczególnemu nadzorowi.

Badania lekarskie wykonują lekarze uprawnieni do przeprowadzania badań lekarskich. Projekt przewiduje przypadki, kiedy nie wydaje się kandydatowi prawa jazdy między innymi w przypadku osoby u której w wyniku badania lekarskiego stwierdzono aktywną formę uzależnienia od alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

Okres próbny dla młodego kierowcy wprowadziły już takie kraje, jak: Austria, Estonia, Finlandia, Francja, Irlandia, Luksemburg, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania i Węgry. Jak pokazują doświadczenia w krajach, które wprowadziły jazdę z osobą towarzyszącą lub okres próbny, zaobserwowano zmniejszenie liczby wypadków z młodymi kierowcami od ok. 20 do 50 %.

Proponowany w projekcie okres próbny dotyczyć ma osób, które po raz pierwszy uzyskały prawo jazdy kategorii B.

Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia szeroko rozumiany interes publiczny jakim jest niewątpliwie bezpieczeństwo ruchu drogowego. Prowadzone bowiem badania i statystyki wskazują jednoznacznie, iż przyczyną największej liczby wypadków i kolizji drogowych są kierowcy niedoświadczeni. W latach 2006 – 2008 około 43 % wypadków spowodowanych przez kierowców w wieku 18 – 24 lat, to jest tych, którzy uzyskali pierwsze prawo jazdy. Powodowane przez tych kierowców wypadki i kolizje związane były z brakiem doświadczenia w ruchu drogowym i nieodpowiednim reagowaniem na warunki drogowe.

Przedmiotowe ograniczenie w postaci okresu próbnego służyć ma nabyciu niezbędnej praktyki w kierowaniu pojazdem i ma na celu zapobieganie wypadkom drogowym powodowanym przez niedoświadczonych kierowców.

Przez cały okres próbny (2 lata) kierowca jest poddany szczególnemu nadzorowi polegającemu na tym, że:

- okres próbny przedłużany jest po popełnieniu dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym,
- kierowca jest kierowany na kurs reedukacyjny, jeżeli popełnił dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym,
- prawo jazdy podlega cofnięciu po popełnieniu trzech wykroczeń lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym.

Niezależnie od omówionych wyżej nowych elementów wchodzących w skład procesu uzyskiwania praw jazdy projekt wprowadza zmiany w dotychczas obowiązujących rozwiązaniach dotyczących:

- sprawdzania stanu zdrowia kandydata na kierowcę przez lekarza,
- tradycyjnych form szkolenia,
- przeprowadzania egzaminu państwowego.

Badania lekarskie kandydatów na kierowców i kierowców składają się z tzw. badania podmiotowego i badania przedmiotowego. W trakcie badania przedmiotowego lekarz przeprowadza rozmowę z osobą badaną na temat stanu jej zdrowia. Jeżeli w trakcie tej rozmowy osoba badana zatai istotne dla badania informacje, lekarz, posiłkując się badaniem przedmiotowym, nie jest w stanie ujawnić przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem. Powoduje to sytuację, w której prawo jazdy jest wydawane wielu osobom, których stan zdrowia stwarza poważne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Aby przeciwdziałać temu zjawisku, w projekcie zaproponowano wprowadzenie dla osoby poddanej badaniu lekarskiemu obowiązku wypełniania pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania ankiety dotyczącej stanu zdrowia. Ankiety oceniałby lekarz.

Sposobem na poprawienie jakości szkolenia kandydatów na kierowców w tradycyjnej formie jest proponowane w projekcie:

- podniesienie kwalifikacji wymaganych od instruktorów,
- zmiana wymagań w stosunku do ośrodków szkolenia kierowców,
- opracowanie standardów edukacyjnych przez wprowadzenie szczegółowych programów szkolenia określanych, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw transportu,
- nałożenie na ośrodki szkolenia kierowców obowiązku przekazywania staroście dokładnych informacji o czasie, miejscu i osobach uczestniczących w kursie,
- sprecyzowanie uprawnień i obowiązków starosty w zakresie sprawowania nadzoru nad ośrodkami szkolenia kierowców,
- wprowadzenie nadzoru wojewody nad wykonywaniem zadań związanych ze szkoleniem kierowców przez samorząd szczebla powiatowego.

Zmianę wymagań w stosunku do instruktorów pokazuje tabela nr 1.

Tabela nr 1 WYMAGANIA W STOSUNKU DO INSTRUKTORÓW		
	Obecnie	Po wejściu w życie ustawy
wykształcenie	średnie	średnie
posiadanie uprawnień do kierowania	posiadanie prawa jazdy odp. kategorii przez okres min. 3 lat	posiadanie prawa jazdy kategorii B przez okres min. 3 lat oraz prawa jazdy odp. kategorii przez okres min. roku
stan zdrowia	brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku instruktora
sprawność psychiczna	brak przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań psychologicznych do pracy na stanowisku instruktora
przeszkolenie	kurs kwalifikacyjny	kurs prowadzony przez posiadającego poświadczenie OSK
potwierdzenie posiadania kompetencji	egzamin kończący kurs i egzamin przed komisją powołaną przez wojewodę	egzamin kończący kurs i egzamin przed komisją powołaną przez wojewodę
doskonalenie zawodowe		coroczne uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego
niekaralność	za przestępstwo przeciwko brd	za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, za przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, za przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu, za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz za prowadzenie pojazdu po użyciu alkoholu
wymogi formalne	wpis do ewidencji instruktorów	wpis do ewidencji instruktorów

Jak widać z powyższej tabeli, zmiany dotyczą:

- wymaganych badań lekarskich i psychologicznych, które mają być przeprowadzane pod kątem przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku instruktora, a nie jak dotychczas wyłącznie pod kątem przeciwwskazań do kierowania pojazdem,
- szkolenia kandydatów na instruktorów, gdzie proponuje się jego prowadzenie przez posiadające poświadczenie ośrodki szkolenia kierowców,
- doskonalenia zawodowego przez coroczne uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego,
- rozszerzenia katalogu przestępstw eliminujących osobę z ewidencji instruktorów.

Projekt zakłada możliwość prowadzenia niektórych zajęć (z zakresu podstaw kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym oraz obowiązków i praw kierującego pojazdem, jak i z zakresu podstaw kierowania tramwajem, uczestnictwa w ruchu drogowym i obsługi technicznej tramwaju) przez wykładowców. Osoba taka będzie musiała spełnić te same wymagania jakie muszą spełniać instruktorzy z wyjątkiem konieczności posiadania prawa jazdy odpowiedniej kategorii oraz posiadania badań lekarskich i psychologicznych w zakresie przeciwwskazań do wykonywania czynności instruktora. Nie zwalnia to z obowiązku posiadania badań lekarskich i psychologicznych wynikających z Kodeksu pracy.

Zmiany dotyczące ośrodków proponowane w projekcie są związane z jakością szkolenia. Zmiana dotyczy wprowadzenia możliwości uzyskania przez ośrodek szkolenia kierowców wydawanego przez starostę poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań. Poświadczenie nie będzie obowiązkowe i dlatego w celu zachęcenia ośrodków do jego uzyskania proponuje się, aby jednostki posiadające ten dokument mogły prowadzić kursy rozszerzone oraz nieodpłatnie we współpracy ze szkołami prowadzić zajęcia dla uczniów – kandydatów na kartę rowerową. Te ostatnie propozycje wynikają także z faktu, że zaświadczenie gwarantuje lepszą jakość pracy ośrodka. Koszt uzyskania poświadczenia będzie ponosił przedsiębiorca i oszacowano, że będzie to około 600 zł. Przy tej kalkulacji wzięto pod uwagę zakres czynności, które będzie musiał wykonać pracownik starostwa przy sprawdzaniu spełniania przez przedsiębiorcę dodatkowych wymagań.

Pozytywny wynik egzaminu wewnętrznego ma być jednym z warunków wystawienia przez ośrodek szkolenia kierowców zaświadczenia o ukończeniu kursu.

Określenie szczegółowych programów szkolenia, oprócz ujednoczenia i podniesienia jego jakości, ułatwi sprawowanie nadzoru przez starostów.

Temu samemu celowi służyć ma nałożony na ośrodek szkolenia kierowców obowiązek składania informacji o osobach uczestniczących w kursie oraz czasie i miejscu przeprowadzania poszczególnych zajęć wskazanych w szczegółowym programie. Oprócz ułatwienia kontroli (możliwość weryfikacji, czy przewidziane zajęcia są prowadzone) ww. obowiązek przekazywania informacji ograniczy zjawisko polegające na wystawianiu zaświadczeń o ukończeniu kursu osobom, które w ogóle nie uczestniczyły w zajęciach.

Dotychczasowy nadzór wykonywany przez starostów nad ośrodkami szkolenia kierowców można ocenić jako niezadowalający. Aby przeciwdziałać temu stanowi rzeczy, w projekcie ustawy precyzyjnie określono:

- obowiązki starosty w zakresie wykonywania nadzoru,
- jednostki i służby zobowiązane do współpracy ze starostą w zakresie wykonywania nadzoru,
- przesłanki do przeprowadzenia kontroli ośrodka szkolenia kierowców, z wykorzystaniem analizy statystycznej osiągniętych przez ośrodek wyników,
- zakres prowadzonej kontroli,
- uprawnienia i obowiązki osób przeprowadzających kontrolę,
- przesłanki i tryb wydania decyzji o zakazie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.

Klamrą spinającą wymienione wyżej zmiany i wymagania będzie rozszerzenie zakresu danych przetwarzanych przez centralną ewidencję kierowców. Dane będą przekazywane w drodze teletransmisji przez organy wskazane w ustawie. Wśród nich znajdą się dane ośrodków szkolenia kierowców oraz instruktorów. Będą one skorelowane z danymi kierowców (dotyczyć to będzie między innymi wypadkowości i naruszeń przepisów), którzy ukończyli w tych ośrodkach szkolenie. W ten sposób starosta będzie mógł w prowadzonej przez siebie analizie statystycznej uwzględnić „wyniki pracy” ośrodków i poszczególnych instruktorów, typując podmioty, wobec których należy przeprowadzić w pierwszej kolejności kontrolę ich działania.

W zakresie nadzoru ze starostą współpracować będzie Policja, wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego (WORD) oraz administrator centralnej ewidencji kierowców. Współdziałanie z Policją będzie się odbywać w zakresie kontroli praktycznej nauki jazdy, gdyż pracownik administracji samorządowej nie ma uprawnień do zatrzymywania pojazdów „nauki jazdy” na drodze publicznej. Dlatego też kontrola ww. pojazdów oraz uprawnień instruktorów będzie możliwa wyłącznie we współpracy z Policją posiadającą stosowne uprawnienia do

zatrzymywania i kontroli na mocy przepisów ruchu drogowego. W ramach tej współpracy Policja, wykonując rutynową kontrolę ruchu drogowego, ma możliwości przekazywania starostom informacji o naruszeniach przepisów związanych ze szkoleniem. Ponadto ze starostami będą współpracować wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego i administrator centralnej ewidencji kierowców, w zakresie przekazywania danych o zdanych egzaminach oraz o ewentualnych naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez kierowcę lub instruktora. Na podstawie tych danych starosta sporządzi statystyczną analizę, co zapewni mu obiektywną i rzetelną wiedzę na temat funkcjonujących na jego terenie ośrodków. Tak skonstruowany nadzór pozwoli na poprawę jakości szkolenia przez kierowanie nadzoru w te aspekty szkolenia, które są najsłabsze.

Sposób przeprowadzania szkolenia zależy w dużym stopniu od zadań, które są wykonywane na egzaminie państwowym, ze względu na fakt, że kandydat na kierowcę oczekuje od ośrodka szkolenia przede wszystkim przygotowania do egzaminu, a umiejętność bezpiecznego poruszania się w ruchu drogowym nie jest na tym etapie doceniana. Dlatego też projekt przewiduje przeprowadzanie teoretycznej części egzaminu w formie testów jednokrotnego wyboru z pytaniami generowanymi komputerowo w czasie rzeczywistym.

Niezależnie od zmian w zakresie zadań egzaminacyjnych projekt przewiduje także inne zmiany mające wpływ na jakość przeprowadzanych egzaminów państwowych. Są to:

- wskazanie osób, w stosunku do których egzamin nie może być przeprowadzany,
- ujednoczenie sposobu przeprowadzania egzaminów państwowych w zakresie wszystkich kategorii prawa jazdy – zlikwidowanie możliwości przeprowadzania egzaminów w zakresie kategorii T w miejscu wskazanym przez starostę,
- podniesienie kwalifikacji i innych wymagań dla egzaminatorów,
- zmiana sposobu rekrutacji i szkolenia tych osób,
- sprecyzowanie uprawnień i obowiązków organów prowadzących nadzór nad wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego.

Zmiany dotyczące wymagań stawianych egzaminatorom pokazuje tabela nr 2.

Tabela nr 2 WYMAGANIA W STOSUNKU DO EGZAMINATORÓW		
	Obecnie	Po wejściu w życie ustawy
obywatelstwo	polskie	-----
wykształcenie	wyższe	wyższe
wiek	-----	-----
posiadanie uprawnień do kierowania	posiadanie prawa jazdy kategorii B przez 6 lat oraz innej odp. kategorii przez okres min. roku	posiadanie prawa jazdy kategorii B przez 6 lat oraz innej odp. kategorii przez okres min. roku
stan zdrowia	brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku egzaminatora
sprawność psychiczna	brak przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań psychologicznych do pracy na stanowisku egzaminatora
przeszkolenie	kurs kwalifikacyjny	kurs kwalifikacyjny
praktyka	uczestnictwo w 7 egzaminach państwowych w charakterze obserwatora oraz przeprowadzenie co najmniej 3 takich egzaminów pod kierunkiem egzaminatora wyznaczonego przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego i uzyskanie pozytywnej opinii	uczestnictwo w co najmniej 20 egzaminach państwowych w charakterze obserwatora oraz przeprowadzenie co najmniej 10 takich egzaminów pod kierunkiem egzaminatora wyznaczonego przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego
potwierdzenie posiadania kompetencji	egzamin przed komisją powołaną przez ministra	egzamin przed komisją powołaną przez ministra
rękojmia	należytego wykonywania obowiązków	należytego wykonywania obowiązków
niekaralność	za przestępstwo lub wykroczenie przeciwko brd	za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, za przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, za przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu, za przestępstwo przeciwko wol-

		ności seksualnej i obyczajności oraz za prowadzenie pojazdu po użyciu alkoholu
brak związków z ośrodkami szkolenia kierowców	-----	złożenie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kk.
wymogi formalne	wpis do ewidencji egzaminatorów	wpis do ewidencji egzaminatorów
inne ograniczenia	-----	– zakaz podejmowania innych zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora WORD – ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej

Jak widać z powyższej tabeli, zmiany dotyczą:

- wymaganych badań lekarskich i psychologicznych, które mają być przeprowadzane pod kątem przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku egzaminatora, a nie jak dotychczas wyłącznie pod kątem przeciwwskazań do kierowania pojazdem,
- wymaganej praktyki od kandydata na egzaminatora – kandydat musi uczestniczyć w 20 egzaminach w charakterze obserwatora i przeprowadzić 10 egzaminów pod nadzorem; dotychczas było to zaledwie uczestnictwo w łącznie 10 egzaminach,
- wymogu niekaralności egzaminatora, który rozszerzono na zasadach analogicznych jak dla instruktorów,
- nowego wymogu niepozostawania w związkach z osobami prowadzącymi szkolenie na zasadach określonych w art. 24 K.p.a. (egzaminator nie będzie mógł przeprowadzić egzaminu państwowego dla takiej osoby).

Ponadto w projekcie nałożono na egzaminatorów dodatkowe ograniczenia:

- zakaz podejmowania innych zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora WORD,
- ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej jak dla osób pełniących funkcje publiczne, w tym także konieczność składania deklaracji majątkowych.

Istotnym elementem mającym wpływ na jakość i prawidłowość przebiegu przeprowadzania egzaminów państwowych dla kandydatów na kierowców jest nadzór nad wojewódzkimi

ośrodkami ruchu drogowego. Propozycje w tym zakresie zawarte w projekcie ustawy dotyczą:

- precyzyjnego określenia obowiązków marszałka województwa w zakresie wykonywania nadzoru nad WORD,
- wskazania jednostek i służb zobowiązanych do współpracy z marszałkiem w zakresie wykonywania nadzoru,
- wprowadzenia precyzyjnych przesłanek do przeprowadzenia kontroli WORD,
- określenia zakresu prowadzonej kontroli,
- określenia uprawnień i obowiązków osób przeprowadzających kontrolę,
- określenia przesłanek zawieszenia prowadzenia przez WORD egzaminów państwowych.

W procesie egzaminowania wprowadzono także nowe rozwiązanie dotyczące osób niepełnosprawnych. Dotychczasowe przepisy przewidywały, że obowiązkowa rejestracja egzaminu na prawo jazdy dotyczy egzaminów przeprowadzanych wyłącznie przy użyciu pojazdów będących w posiadaniu Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego. Obowiązek rejestracji przebiegu egzaminu nie był wymagany w przypadku przeprowadzania egzaminu przy użyciu pojazdu np. osoby niepełnosprawnej. Takie rozwiązanie mogło powodować, że osoba niepełnosprawna, w przypadku złożenia skargi na przebieg egzaminu, nie mogłaby (tak jak osoby zdające egzamin przy wykorzystaniu pojazdów WORD) dowodzić swoich racji, podpierając się dodatkowo nagraniem przebiegu egzaminu. W celu uniknięcia możliwości dyskryminacji tych osób w projekcie przewidziano, że na ich wniosek egzamin może zostać przeprowadzony przez komisję powołaną przez dyrektora WORD. Taka komisja zagwarantuje, że osoba egzaminowana, w przypadku skargi, będzie mogła powołać na świadka inną osobę niż tylko siebie lub egzaminatora.

Prawo jazdy

W związku z koniecznością wdrożenia do prawodawstwa polskiego dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy (przekształcenie), wprowadzono w projekcie następujące zmiany:

- wprowadzenie nowego wzoru prawa jazdy oraz obowiązku wymiany krajowych praw jazdy na prawa jazdy wydane zgodnie z tym wzorem. Obecnie w Unii Europejskiej obowiązuje ponad 110 różnych wzorów praw jazdy. Wymiana praw jazdy nastąpić ma w ciągu 25 lat i zakończy się w 2033 r.

- wprowadzenie nowych kategorii prawa jazdy:
 - AM – prawo jazdy dla użytkowników motorowerów oraz lekkich pojazdów czterokołowych, które będzie uzyskiwane od 14 roku życia. Wzrastająca popularność motorowerów i ilość zdarzeń drogowych związanych z jazdą na motorowerze stała u podstaw zunifikowania zasad kierowania motorowerami i zasad uzyskiwania uprawnień do kierowania nimi; jednakże dla osób, które będą jeździć motorowerem wiek został określony na 14 lat,
 - A2 – pośrednia kategoria prawa jazdy między istniejącymi już kategoriami A1 i A. Prawo jazdy tej kategorii będzie uprawniało do prowadzenia motocykli o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy nieprzekraczającym 0,2 kW/kg. Aby uzyskać uprawnienia do prowadzenia motocykli młody kierowca będzie musiał najpierw uzyskać prawo jazdy na małe motocykle (A1 w wieku 16 lat lub A2 w wieku 18 lat), następnie po 2-letnim okresie posiadania tych uprawnień będzie miał możliwość uzyskania prawa jazdy na większe motocykle (odpowiednio A2 lub A). Podniesiono także minimalny wiek niezbędny do uzyskania bezpośredniego dostępu do prawa jazdy kategorii A. Wiek ten obecnie wynosi 18 lat, po wprowadzeniu przepisu będzie wynosił 24 lata. Celem tej regulacji jest zapewnienie, że niedoświadczeni i młodzi kierowcy tuż po uzyskaniu prawa jazdy na motocykle nie będą użytkownikami ciężkich i szybkich motocykli,
- zmiana definicji uprawnień wynikających z prawa jazdy kategorii B i B+E, w zakresie możliwości ciągnięcia przyczep. Zmiana ta będzie polegać na:
 - dookreśleniu dopuszczalnej masy całkowitej ciągniętej przyczepy w zakresie kategorii B+E do maksimum 3.500 kg,
 - na ograniczeniu w zakresie prawa jazdy kategorii B możliwości ciągnięcia przyczep do takich, których dopuszczalna masa całkowita zsumowana z dopuszczalną masą całkowitą ciągnącego pojazdu nie przekroczy 3.500 kg. Celem regulacji jest ograniczenie możliwości ciągnięcia bardzo ciężkich przyczep i naczep przez pojazdy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3.500 kg,
- wprowadzenie administracyjnego okresu ważności wydawanych praw jazdy:
 - 15 lat – dla praw jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E,

- 5 lat – lub w zależności od terminu badań lekarskich oraz psychologicznych
 - dla praw jazdy kategorii C1, C, C1+E, C+E, D1, D, D1+E, D+E,
- wprowadzono precyzyjniejsze określenie dokumentów uprawniających do kierowania pojazdami, ze wskazaniem m.in. zagranicznych dokumentów wojskowych,
- wprowadzenie dla żołnierzy kierujących pojazdami Sił Zbrojnych RP oraz funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji oraz Straży Granicznej niższego wieku niż wymaga się tego od pozostałych osób w stosunku do niektórych kategorii praw jazdy. Tak więc minimalny wiek do kierowania dla żołnierzy wyniesie 18 lat dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii A, C i C+E oraz 19 lat dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii D. Odnośnie do funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Policji oraz Straży Granicznej minimalny wiek wynosi 18 lat dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A i C oraz 21 lat dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D. Wprowadzenie wyjątku dotyczącego minimalnego wieku do kierowania pojazdami w stosunku do powyższych kategorii osób (żołnierze i funkcjonariusze) zostało podyktowane koniecznością zapewnienia obsługi niniejszych służb,
- wprowadzenie dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalnego wieku do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii C i C+E wynosi 18 lat, a w prawie jazdy kategorii D i D+E wynosi 21 lat. Ponadto dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną przyspieszoną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii D i D+E wynosi 23 lata lub 21 lat, z tym że taka osoba może kierować wyłącznie pojazdami wykonującymi regularne przewozy osób na liniach komunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na trasie nieprzekraczającej 50 km. Przepis wprowadzający kwalifikację wstępną przyspieszoną jest bezpośrednią implementacją dyrektywy 2003/59/WE do prawodawstwa polskiego. Rozwiązania prawne zastosowane do wprowadzenia tego przepisu wiążą się bezpośrednio z wprowadzeniem zróżnicowania wieku kandydatów na kierowców, którzy zamierzają uzyskać uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii C i D. Zgodnie z dyrektywą osoba, która ukończyła kwalifikację wstępną przyspieszoną czy pełną kwalifikację wstępną, będzie miała prawo do wcześniejszego uzyskania prawa jazdy kategorii C i D i do rozpoczęcia

pracy na stanowisku kierowcy. Obniżenie wieku niezbędnego do uzyskania tych kategorii prawa jazdy jest uzasadnione zakresem dodatkowego kursu w zakresie kwalifikacji wstępnej i nie będzie stwarzało zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Nadzór nad kierującymi

Opierając się na analizie kilkuletnich doświadczeń z funkcjonowaniem systemu punktów karnych dla kierowców, w projekcie zaproponowano jego modyfikację, rozszerzając jednocześnie nadzór nad osobami naruszającymi przepisy o nowe elementy. Celem tych propozycji jest zwiększenie skuteczności w zakresie oddziaływania na posiadaczy uprawnień do kierowania pojazdami korygującego ich niewłaściwą postawę w ruchu drogowym.

Zakres nadzoru nad kierującymi (przestrzeganie przepisów ruchu drogowego i spełnianie wymagań określonych do uzyskania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnień do kierowania pojazdem) oraz podmioty zobowiązane do jego prowadzenia (Policja i starostowie) określono w ustawie.

Nowe rozwiązania zaproponowane w tym zakresie to:

- kierowanie osoby, która uzyskała 24 punkty, na kurs reedukacyjny zamiast, jak dotychczas, na egzamin sprawdzający jej kwalifikację,
- cofnięcie prawa jazdy osobie, która w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, uzyskała ponownie 24 punkty.

W przypadku cofnięcia prawa jazdy w wyniku uzyskania maksymalnej liczby punktów (24 punkty) jego odzyskanie jest możliwe po spełnieniu wszystkich wymagań stawianych osobom ubiegającym się o uprawnienie do kierowania pojazdem.

Ponadto, jeżeli kierowca kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub po użyciu środka działającego podobnie jak alkohol, kierowany jest on dodatkowo na kurs reedukacyjny w zakresie profilaktyki przeciwalkoholowej.

Proponuje się, aby kursy reedukacyjne prowadził odpłatnie wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.

Wymagania w stosunku do kierujących pojazdami uprzywilejowanymi lub przewożącymi wartości pieniężne

Projekt reguluje w rozdziale 16 wymogi wobec osób kierujących pojazdami uprzywilejowanymi. Projekt stanowi, że takich samych kwalifikacji wymaga się od

kierujących przewożących wartości pieniężne. Ci ostatni kierowcy, ze względu na fakt, że szczególne okoliczności związane z koniecznością uniknięcia napadu lub innego zagrożenia bezpieczeństwa przewożonego ładunku mogą stworzyć sytuację zagrażającą innym uczestnikom ruchu drogowego, powinni mieć identyczne kwalifikacje jak kierowcy pojazdów uprzywilejowanych.

Proponowane zmiany wymagań w stosunku do kierowców pojazdów uprzywilejowanych ilustruje tabela nr 3.

Tabela nr 3		
DODATKOWE WYMAGANIA		
DLA KIEROWCÓW POJAZDÓW UPRZYWILEJOWANYCH		
	Obecnie	Po wejściu w życie ustawy
stan zdrowia	brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym
sprawność psychiczna	brak przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem	brak przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym
przeszkolenie	-----	kurs dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych

Jak widać z tabeli, do dotychczasowych wymagań stawianych tym osobom doszła konieczność ukończenia kursu w ośrodku doskonalenia techniki jazdy. Wprowadzenie takiego wymogu wynika z faktu, że obecnie z punktu widzenia formalnego do kierowania pojazdem uprzywilejowanym wystarczą jedynie umiejętności wymagane od kandydatów na kierowców.

Osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskały uprawnienia do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi w trybie art. 95a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznawać się będzie za osoby, które ukończyły kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.

Wymagania w stosunku do osób przewożących wartości pieniężne (takie same jak dla osób kierujących pojazdami uprzywilejowanymi) wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia opublikowania ustawy.

Ośrodki doskonalenia techniki jazdy

W projekcie ustawy o kierujących pojazdami w części dotyczącej zmiany ustawy o transporcie drogowym zaproponowano uregulowanie zasad szkolenia osób posiadających uprawnienie do kierowania pojazdem w zakresie doskonalenia umiejętności praktycznych kierowania pojazdem, na zasadach analogicznych jak w obecnej ustawie – Prawo o ruchu drogowym.

Dlatego też projekt proponuje precyzyjne określenie jednostek i osób, które mogą prowadzić ośrodki doskonalenia techniki jazdy. Obok jednostek wojskowych (w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej) i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby tych służb) wskazano w projekcie przedsiębiorców, którzy aby móc prowadzić taki ośrodek muszą spełnić określone wymagania i zostać wpisani do rejestru działalności regulowanej. Projekt określa także kwalifikacje wymagane w stosunku do instruktorów prowadzących zajęcia z techniki jazdy oraz zasady prowadzenia nadzoru nad tą działalnością.

Zmiany w innych ustawach

Projekt wprowadza zmiany w ustawie – Prawo o ruchu drogowym. Większość z nich wynika z konieczności uchylenia przepisów odnoszących się do tego samego zakresu przedmiotowego co przepisy zawarte w projekcie niniejszej ustawy. Ponadto wprowadzono nowe definicje do słowniczka (art. 2 pkt 42b czterokołowiec i 42c czterokołowiec lekki – z uwagi na wprowadzenie przy kategoriach praw jazdy nowych pojazdów).

Zmiany zaproponowane w przepisach odnoszą się w głównej mierze do przepisów dotyczących centralnej ewidencji kierowców i mają na celu umożliwienie prowadzenia monitoringu kierowcy, z uwzględnieniem takich danych jak: naruszenia przepisów (w tym przyznane punkty karne), ośrodek szkolenia kierowców i instruktor, który prowadził jego szkolenie, oraz wojewódzki ośrodek ruchu drogowego i egzaminator, który go egzaminował, jak również psychologa i pracowni psychologicznych, która przeprowadziła badania.

Projekt wprowadza również zmiany w ustawie o transporcie drogowym. Zmiany te polegają na wprowadzeniu przepisów umożliwiających odbycie w trybie przyspieszonym kwalifikacji wstępnej przez kierowców w transporcie drogowym. Możliwość taką określa dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do

przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG.

Dokonuje się ponadto uchylecia w art. 39b¹ przepisu zawartego w ust. 5 tego artykułu. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu narzuca organizatorowi egzaminu ograniczenie w zakresie składu komisji egzaminacyjnej. Zgodnie z ww. przepisem wojewodowie nie mogą zatrudnić jako członków komisji specjalistów takich jak np. Inspektorzy Transportu Drogowego czy pracownicy organów samorządowych odpowiedzialnych za nadzór nad transportem drogowym. Nie posiadają oni bowiem uprawnień egzaminatora czy instruktora, które są wymagane na mocy obowiązującego brzmienia ust. 5 w art. 39b¹. Mając na uwadze, że osoby te mogą zapewnić wyższy poziom merytoryczny komisji wojewoda powinien mieć możliwość ich zatrudniania do pracy w komisji. Uchylenie ust. 5 likwiduje przedmiotowe ograniczenie.

Działania antykorupcyjne

Jednym z podstawowych punktów programu Rządu jest działanie dążące do likwidacji korupcji występującej na wszystkich poziomach życia społecznego. Jedną z dziedzin od lat uwikłaną w proces korupcyjny jest uzyskiwanie uprawnień do kierowania pojazdami, a w szczególności proces szkolenia i egzaminowania kandydatów na kierowców. Wychodząc naprzeciw konieczności ograniczenia tego procederu, który w ostateczności wpływa negatywnie na bezpieczeństwo ruchu drogowego, Ministerstwo Infrastruktury przygotowało projekt ustawy o kierujących pojazdami. Większość zaproponowanych w projekcie rozwiązań zmierzających do poprawy jakości szkolenia kandydatów na kierowców ma znaczący wpływ na ograniczanie zjawiska korupcji przez eliminację jednego z kryminogennych czynników, jakim jest niemożność uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu państwowego przez kandydata na kierowcę szkolonego w nierzetelny sposób.

Taki sam skutek powinno odnieść urealnienie wymagań stawianych na egzaminie państwowym pod kątem ich zgodności z rzeczywistymi potrzebami bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym.

Oszustwa dokonywane przez nieuczciwych przedsiębiorców wystawiających fałszywe zaświadczenia o ukończeniu kursu oraz tzw. wyjazdowe załatwianie prawa jazdy powinny zostać wyeliminowane przez wprowadzony obowiązek składania przed rozpoczęciem kursu szczegółowej informacji o uczestnikach kursu oraz o czasie i miejscu prowadzenia poszczególnych zajęć. W ramach nadzoru nad nierzetelnością przedsiębiorców starosta będzie

ściśle współpracował z funkcjonariuszami Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Funkcjonariusze ci, mając informacje o nieprawidłowościach występujących w poszczególnych ośrodkach szkolenia kierowców, będą mogli, w sposób niemożliwy do zrealizowania przez starostę ze względu na brak uprawnień, przeprowadzić skuteczne dochodzenie dążące do eliminacji działań korupcyjnych w procesie szkolenia i egzaminowania kandydatów na kierowców. Z praktyki ostatnich lat wynika, że pośrednikami w kontaktach między egzaminatorami a osobami gotowymi wręczyć korzyść majątkową za uzyskanie pozytywnego wyniku egzaminu na prawo jazdy są pracujący w ośrodkach szkolenia kierowców instruktorzy nauki jazdy lub nawet poszczególni właściciele ośrodków szkolenia kierowców. Dlatego też tak ważne jest, aby w trakcie działań Centralnego Biura Antykorupcyjnego uwzględniać wnioski wynikające z kontroli przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców.

Wprowadzenie szczegółowego programu szkolenia kandydatów na kierowców pozwoli na łatwe sprawdzenie, czy ośrodek szkolenia kierowców prawidłowo przygotowuje kandydata na kierowcę do uczestnictwa w ruchu drogowym i tym samym umożliwia mu uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu państwowego.

W celu zapobiegania nieprawidłowościom kolosalne znaczenie ma skuteczna kontrola i nadzór nad przeprowadzaniem egzaminów państwowych. W projekcie proponuje się:

- utrzymanie niedawno wprowadzonej w akcie wykonawczym rejestracji przebiegu egzaminu praktycznego za pomocą urządzeń technicznych i przechowywanie tych zapisów przez okres 14 dni,
- wprowadzenie zasady, że wszelkie skargi zainteresowanych osób dotyczące egzaminu państwowego są rozpatrywane przez marszałka województwa,
- wprowadzenie obowiązkowej analizy statystycznej prowadzonej przez marszałka w zakresie zdawalności osób egzaminowanych w danym ośrodku, liczby popełnianych przez te osoby w późniejszym okresie naruszeń przepisów i zasad ruchu drogowego, liczby złożonych na ośrodek skarg,
- określenie obligatoryjnych kontroli wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – co najmniej raz na pół roku,
- sprecyzowanie szczegółowych przesłanek do przeprowadzenia obowiązkowej dodatkowej kontroli w WORD, w tym wyników statystycznej analizy zdawalności osób egzaminowanych w tym ośrodku, statystycznej analizy popełnianych przez te osoby

w późniejszym okresie naruszeń przepisów i zasad ruchu drogowego oraz analizy złożonych skarg,

- wprowadzenie obowiązku dla marszałka powiadamiania zarządu województwa, któremu podlega ośrodek, o wynikach kontroli wraz w możliwością wnioskowania o odwołanie dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.

Na ograniczenie nieprawidłowych zjawisk powinno mieć także wpływ:

- jednoznaczne sformułowanie zakazu pełnienia funkcji egzaminatora przez osoby pozostające w stosunkach z ośrodkami szkolenia kierowców określonych w art. 24 K.p.a. oraz przez osoby, wobec których toczy się postępowanie karne o popełnienie umyślnego przestępstwa,
- jednoznaczne sformułowanie zakazu podejmowania przez egzaminatora zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora WORD,
- zastosowanie wobec egzaminatorów przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z późn. zm.) na zasadach określonych wobec osób, o których mowa w art. 1 i 2 tej ustawy.

Ustawa wdraża postanowienia dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy w sposób określony w niniejszej tabeli	
dyrektywa 2006/126/WE	ustawa
art. 2 ust. 1	art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c
art. 4 i 6	art. 6, 8 i 11
art. 7	art. 4, 11 i 14
art. 11	art. 13
art. 12	art. 11

Projekt zakłada, iż ustawa wejdzie w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów regulujących zakres przekazywania informacji między organami administracji samorządowej a administratorem centralnej ewidencji kierowców, jak i organem kontroli

ruchu drogowego a administratorem centralnej ewidencji kierowców, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., jak i przepisów dotyczących kierowców przewożących wartości pieniężne, które mają wejść w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia. Wydłużenie *vacatio legis* tych przepisów umożliwi dostosowanie istniejących już struktur centralnej ewidencji kierowców do nowych zadań, jakie zostaną nałożone przedmiotowym projektem, jak i właściwe przygotowanie systemu szkolenia kierowców przewożących wartości pieniężne.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1) Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Zaproponowany projekt oddziałuje na:

- terenowe organy administracji rządowej i samorząd szczebla wojewódzkiego i powiatowego,
- jednostki należące do samorządu terytorialnego: wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego, szkoły podstawowe, gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne,
- przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą związaną z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami,
- kierowców, motorniczych i inne osoby kierujące pojazdami.

2) Zakres przeprowadzonych konsultacji społecznych

Przedmiotowy projekt ustawy został wysłany w ramach konsultacji do następujących podmiotów i organizacji zrzeszających kierowców oraz pracodawców działających w zakresie transportu drogowego, jak również organizacji samorządowych, których dotyczy projektowana ustawa:

- 1) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,
- 2) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji,
- 3) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych,
- 4) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego,
- 5) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego,
- 6) Krajowe Stowarzyszenie Dyrektorów Wojewódzkich Ośrodków Ruchu Drogowego,
- 7) Polska Federacja Stowarzyszeń Kół Kierowców,
- 8) Polska Izba Gospodarcza Ośrodków Szkolenia Kierowców,
- 9) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Ośrodków Szkolenia Kierowców,
- 10) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji,
- 11) Unia Metropolii Polskich,
- 12) Związek Powiatów Polskich,
- 13) Związek Miast Polskich.

Uwagi do projektu ustawy zostały zgłoszone przez: Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Polską Izbę Gospodarczą Transportu Samochodowego i Spedycji, Krajowe Stowarzyszenie Dyrektorów Wojewódzkich Ośrodków Ruchu Drogowego, Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego, Polską Federację Stowarzyszeń Szkół Kierowców, Polską Izbę Gospodarczą Ośrodków Szkolenia Kierowców oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Szefów Wydziałów Komunikacji. Wszystkie uwagi merytorycznie zasadne zostały uwzględnione.

3) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Wdrożenie proponowanych rozwiązań spowoduje:

- konieczność stworzenia dodatkowego stanowiska pracy w urzędach wojewódzkich w związku z nowymi zadaniami, takimi jak: nadzór nad wykonywaniem zadań z zakresu ustawy przez organy samorządu terytorialnego szczebla powiatowego. Jednakże stopień wykorzystania planu zatrudnienia w urzędach wojewódzkich wskazuje na możliwość utworzenia nowych stanowisk pracy w ramach etatów będących w dyspozycji tych urzędów,
- rozszerzenie zakresu danych przetwarzanych przez Centralną Ewidencję Kierowców i Pojazdów. Przewidywany dodatkowy koszt z tym związany wyniesie szacunkowo około 6 000 000 zł, przy czym źródłem finansowania tych wydatków w całości powinien być fundusz celowy będący w dyspozycji ministra właściwego do spraw administracji publicznej, o którym mowa w ustawie – Prawo o ruchu drogowym. Rozszerzenie zakresu danych gromadzonych w CEPiK nie spowoduje żadnych kosztów po stronie finansów publicznych – w całości będą one pokrywane z opłat przekazywanych na fundusz. Udostępnianie danych będzie dokonywane za pomocą urządzeń teletransmisji. Jednocześnie w projekcie proponuje się, aby wszelkie czynności związane z koniecznością umieszczania lub korzystania z danych ujętych w CEPiK były objęte opłatą ewidencyjną uiszczaną przez zainteresowane podmioty. Większość tych czynności już obecnie jest objęta tą opłatą,
- konieczność rozszerzenia nadzoru i kontroli nad ośrodkami szkolenia kierowców realizowanej przez samorządy terytorialne szczebla powiatowego i tym samym zwiększenie zatrudnienia w urzędach powiatowych oraz w urzędach miast na prawach powiatu. Ponieważ obecnie działa w Polsce około 6.000 ośrodków, to przy założeniu, że prawidłowy nadzór może być prowadzony przez jednego pracownika przypadającego na

15 ośrodków powiaty powinny zatrudniać docelowo około 400 pracowników zajmujących się tą tematyką. Zadania te nie są nowe i już obecnie część powiatów jest należycie przygotowana do realizacji proponowanych zmian. Dlatego jest rzeczą trudną precyzyjne określenie kosztów związanych ze stworzeniem dodatkowych stanowisk pracy w powiatach. Niemniej przy przyjęciu założenia, że obecnie zatrudnionych jest 50 % osób potrzebnych do realizacji zadań wskazanych w projekcie, szacunkowe koszty wyniosłyby ok. 5 000 000 zł w skali całego kraju (są to przybliżone szacunkowe dane i mogą one kształtować się różnie w poszczególnych powiatach). Jednakże należy wskazać, że źródłem finansowania tych wydatków powinny być dochody samorządu powiatowego wynikające z wykonywania czynności z zakresu spraw komunikacyjnych – między innymi wydawania praw jazdy i dowodów rejestracyjnych oraz z opłat za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców,

- konieczność zmiany form nauczania wychowania komunikacyjnego (dotychczas realizowane jest ono w szkołach podczas zajęć z techniki). Ponieważ projekt umożliwia szkołom współpracę w tym zakresie z wojewódzkimi ośrodkami ruchu drogowego, które już obecnie nieodpłatnie prowadzą szereg zajęć dla dzieci i młodzieży poświęconych bezpieczeństwu ruchu drogowego, nie przewiduje się dodatkowych kosztów dla placówek oświatowych. Ponadto wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego wypracowany dochód mają przeznaczać na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego – a ten właśnie cel ma wychowanie komunikacyjne. Finansowanie współdziałania wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego w zakresie szkolenia dzieci i młodzieży będzie odbywać się ze środków wypracowanych przez WORD, zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisem art. 119 ust. 3 pkt 4 Prawa o ruchu drogowym. Przepis ten stanowi, że wolne środki finansowe WORD ma przeznaczać na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, a w szczególności na popularyzację przepisów Prawa o ruchu drogowym. Szkolenie dzieci dotyczy zasad ruchu drogowego i mieści się w wyżej wskazanym zakresie działania WORD. Dodatkowo można wskazać, że na wniosek organizacji zrzeszających przedstawicieli jednostek szkolących kandydatów na kierowców, którzy zadeklarowali ze swojej strony zainteresowanie nieodpłatnym szkoleniem dzieci, w projekcie dodatkowo umożliwiono szkołom współpracę z ośrodkami szkolenia kierowców posiadającymi odpowiednie poświadczenie spełniania dodatkowych warunków. Reasumując, nie przewiduje się zwiększenia dotychczasowych kosztów ponoszonych przez szkoły w związku z proponowanymi zmianami dotyczącymi organizacji uzyskiwania kart rowerowych i motorowerowych,

- dodatkowo projekt będzie rodził trudne do oszacowania w chwili obecnej dodatkowe obciążenia po stronie budżetu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przez zwiększenie kosztów uzyskiwania uprawnienia do prowadzenia pojazdów – badanie psychologiczne, szkolenia instruktorów oraz przez konieczność wymiany praw jazdy z wyższymi kategoriami uprawnień; dodatkowe wydatki zostaną sfinansowane w ramach środków planowanych w części 29 budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej,
- w Polsce jest 13.294 jednostek OSP kategorii S (jednostki OSP posiadające samochody gaśnicze). W każdej zaś jednostce powinno być 2 – 3 kierowców. W zależności od wielkości gminy, każda z nich posiada średnio 5 jednostek OSP typu S. Mając na uwadze, iż na terenie kraju jest obecnie około 2.500 gmin oraz że w każdej gminie w zależności od liczby jednostek powinno być średnio 10 – 15 kierowców potrzebnych do utrzymania gotowości bojowej, oznacza to, iż przybliżona liczba kierowców waha się między liczbą 25.000 a liczbą 38.500. Badania lekarskie upoważniające do prowadzenia pojazdów to koszt około 300 zł na osobę. Badania psychologiczne to koszt 100 zł (dane uzyskane po konsultacji ze Szkołą Główną Służby Pożarniczej). Z podanych wyżej danych wynika, iż łączny koszt tych badań poniesionych przez gminę raz na około 5 lat, to kwota między 4 000 zł a 6 000 zł, przy założeniu, iż koszt badań jednego strażaka wynosi 400 zł. Oznacza to, iż w skali kraju koszt badań poniesionych przez gminy mieści się w granicach od 10 mln zł do 15 mln zł, wydatkowanych co 5 lat. Ponadto koszt kursów dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych powinna ponosić gmina właściwa ze względu na siedzibę tej jednostki.

W Straży Granicznej wykonuje się rocznie ok. 1.300 badań psychologicznych. Przyjmując, że średni koszt jednego badania wyniesie ok. 90 zł, to roczny koszt z tego tytułu wyniesie około 130 tys. zł. Koszty związane z finansowaniem badań psychologicznych będą finansowane w ramach wydatków planowanych corocznie w ustawie budżetowej w części 42 – Sprawy wewnętrzne, bez konieczności przyznawania dodatkowych środków na ten cel.

Projekt nie rodzi konsekwencji finansowych dla samorządu wojewódzkiego. Należy podkreślić, że zawarte w projekcie kompetencje marszałków w zakresie nadzoru nad wojewódzkimi ośrodkami ruchu drogowego są kontynuacją ich dotychczasowych zadań.

4) Wpływ regulacji na inne koszty społeczne

Koszty związane z uzyskaniem prawa jazdy nie powinny ulec zmianom, aczkolwiek należy się liczyć z tym, że w wyniku wprowadzonych rozwiązań dotyczących wykonywania nadzoru nad ośrodkami szkolenia kierowców z rynku znikną nierzetelne oferty, w których proponowane są ceny za kurs na zaniżonym poziomie uniemożliwiającym prawidłowe przygotowanie kandydata na kierowcę do bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym. Tym samym spowoduje to wzrost średniego poziomu cen.

Aby wyeliminować możliwość nieuzasadnionego zawyżania niektórych opłat ze względu na ograniczoną podaż konkretnych usług, wskazanych jako obligatoryjne dla różnych grup społecznych, projekt wprowadza odpowiednie delegacje do określenia w drodze aktów wykonawczych maksymalnych stawek opłat za:

- wykonanie badania psychologicznego – przewiduje się, że stawka będzie określona na dotychczasowym poziomie,
- wykonanie badań lekarskich – przewiduje się, że stawka będzie określona na dotychczasowym poziomie,
- udział w kursie reedukacyjnym w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego – przewiduje się maksymalną stawkę w wysokości 200 zł,
- udział w kursie reedukacyjnym w zakresie profilaktyki przeciwalkoholowej – przewiduje się maksymalną stawkę w wysokości 200 zł.

Jako ważny i pozytywny skutek zaproponowanych rozwiązań należy wskazać zakładane zmniejszenie liczby wypadków drogowych wśród młodych wiekiem i stażem kierowców o około 20 %, a tym samym poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie strat społecznych z tytułu wypadków drogowych.

Ponadto niebagatelnym, aczkolwiek trudnym do oszacowania, skutkiem ma być wzrost zaufania społecznego do obowiązującego systemu uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdem spowodowany zmniejszeniem występowania takich negatywnych zjawisk, jak oszustwa i nierzetelność w świadczonych usługach szkoleniowych oraz zlikwidowanie czynników sprzyjających korupcji związanej z przeprowadzaniem państwowych egzaminów dla kandydatów na kierowców.

Niestety negatywny skutek odniosą zmiany dotyczące obowiązkowej wymiany praw jazdy oraz terminowość wydawanych praw jazdy. Kosztami wymiany dokumentów zostaną obciążeni obywatele. Jednakże te regulacje są bezpośrednio związane z wdrożeniem do prawa

polskiego dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy (przekształcenie).

5) Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy szczegółowo określa wymagane kwalifikacje od osób wykonujących czynności lub pracę związaną z zakresem przedmiotowym ustawy. Wśród nich należy wskazać jako dotychczas nieobjętych szczególnymi formalnymi wymaganiami kierujących pojazdami przewożącymi wartości pieniężne. Nie jest to liczna grupa zawodowa, nie mniej wykonywana przez nich praca ma duże znaczenie dla poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Z kolei w stosunku do zawodów objętych dotychczas regulacją, projekt zmienia wymagania w stosunku do instruktorów, egzaminatorów i kierowców pojazdów uprzywilejowanych. Szczegóły w tym zakresie były pokazane wyżej w odpowiednich tabelach.

Na uwagę zasługuje fakt, że projekt rozwiązuje problem dysponujących odpowiednim przygotowaniem zawodowym instruktorów, którzy utracili ze względu na stan zdrowia możliwość prowadzenia praktycznej nauki jazdy. Zgodnie z zaproponowanymi rozwiązaniami będą oni mogli prowadzić teoretyczne nauczanie kandydatów na kierowców jako wykładowcy.

Zaostrzenie wymagań dla instruktorów nauki jazdy polega na dodaniu do wykazu przestępstw dodatkowych przestępstw, za które nie mogła być skazana osoba wykonująca zawód instruktora nauki jazdy, i wprowadzeniu obowiązkowego, corocznego uczestnictwa instruktora nauki jazdy w warsztatach szkoleniowych. Przepisy te nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy. W obecnym stanie prawnym osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu np. za gwałt, fałszerstwo dokumentów, korupcję mogą prowadzić szkolenie kandydatów na kierowców. Proponowane rozwiązanie wykluczy te osoby z grona instruktorów nauki jazdy. Niektórzy obecnie pracujący instruktorzy nauki jazdy utracą uprawnienia do prowadzenia szkolenia, ale w ocenie resortu będzie to niewielka ilość osób. Coroczny udział w warsztatach szkoleniowych wpłynie pozytywnie na podniesienie poziomu wiedzy instruktorów nauki jazdy, przyczyni się do ich rozwoju zawodowego i pozwoli na podniesienie jakości oferowanych przez nich usług.

W obecnie obowiązujących przepisach dla grupy zawodowej instruktorów i egzaminatorów, a także dla kierowców występują badania lekarskie i psychologiczne.

Wprowadzenie nowych badań na miejsce dotychczas obowiązujących nie zmieni zapotrzebowania na ich wykonywanie, tak więc nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zakres przedmiotowy ustawy obejmuje regulację działalności gospodarczej związanej z uzyskiwaniem uprawnień do kierowania pojazdami. Poniższa tabela pokazuje przedsiębiorców i inne jednostki, których działalność reguluje niniejsza ustawa wraz ze wskazaniem sposobu obecnej i projektowanej reglamentacji tej działalności.

Działalność regulowana ustawą oraz jej reglamentacja		
Przedsiębiorca lub inna jednostka	Reglamentacja działalności i rodzaj tej reglamentacji	
	Obecnie	Po wejściu w życie ustawy
ośrodki szkolenia kierowców	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez starostę	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez starostę – dotychczasowe wpisy utrzymują swoją ważność
pracownie psychologiczne wykonujące badania psychologiczne kierowców	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez marszałka województwa	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez marszałka województwa
ośrodki doskonalenia techniki jazdy	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez wojewodę	TAK wpis do rejestru działalności regulowanej prowadzonej przez wojewodę

Jak widać, ustawa nie niesie za sobą zwiększenia zakresu ingerencji administracji publicznej w wykonywanie działalności gospodarczej.

Przyjęcie zaproponowanych zmian wprowadzających zwiększone wymagania wobec około 6 tysięcy obecnie istniejących ośrodków szkolenia kierowców oraz wprowadzenie nowych mechanizmów i regulacji dotyczących nadzoru nad tymi ośrodkami spowoduje

uporządkowanie rynku i wzrost rentowności rzetelnie pracujących przedsiębiorców spowodowany eliminacją nieuczciwej konkurencji.

Proponowane przepisy bardzo nieznacznie wpłyną na wzrost kosztów działalności ośrodków szkolenia kierowców. Dodatkowym kosztem będzie obciążony obowiązek informowania starosty o rozpoczynaniu kursu czy o wydaniu zaświadczenia o ukończeniu kursu. Koszt ten jest trudny do oszacowania, ale z praktycznego punktu widzenia będzie on niewielki. Wszystkie szkolenia prowadzone przez ośrodki szkolenia kierowców są szkoleniami ściśle komercyjnymi i ustawa nie określa wysokości ceny za poszczególne kursy. W związku z powyższym przedsiębiorca będzie miał prawo ustalenia odpłatnej ceny za kurs.

7) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana regulacja prawna nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów. Pośrednie skutki długoterminowe to poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego na polskich drogach i tym samym wzrost atrakcyjności wszystkich regionów naszego kraju zarówno pod względem turystycznym, jak i gospodarczym.

8) Ocena skutków prawych

Proponowana ustawa obok wprowadzenia całkowicie nowych rozwiązań dotyczących uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami likwiduje wiele luk prawnych i nieścisłości, które występują w obecnych przepisach. Ponadto precyzuje procedury związane z uzyskiwaniem wpisów do rejestrów działalności regulowanych, wykreślaniem przedsiębiorcy z tego rejestru oraz z prowadzeniem nadzoru i kontroli nad tą działalnością. Pozwoli to na jednolite stosowanie prawa i procedur w skali całego kraju.

Do przedmiotu regulowanego niniejszą ustawą mają zastosowanie następujące akty prawa międzynarodowego i prawa Unii Europejskiej:

- Konwencja o ruchu drogowym, podpisana w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321 i 322),
- Konwencja o ruchu drogowym, sporządzona w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. Nr 5, poz. 40 i 44),
- dyrektywa 91/439/EWG w sprawie praw jazdy, zmieniona przez dyrektywy: 94/72/WE, 96/47/WE, 97/26/WE, 2000/56/WE i 2003/59/WE, decyzję Komisji 96/427/WE i interpretację Komisji 2002/C 77/03,

- decyzja Komisji 2000/275/WE z dnia 21 marca 2000 r. w sprawie równoważności niektórych kategorii praw jazdy,
- dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy,
- dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG.

Projekt ustawy jest zgodny z ww. aktami prawa międzynarodowego i unijnego.

TABELA ZGODNOŚCI

1.	nr celex / nr naturalny / zmiany dyrektywy			
	<p style="text-align: center;"><u>32006L0126</u></p> <p style="text-align: center;">2006/126/WE</p>			
2.	tytuł dyrektywy			
	Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy			
3.	organ bądź organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy			
	Ministerstwo Infrastruktury			
4.	wykaz aktów normatywnych transponujących przepisy dyrektywy			
	<p>Projekt ustawy o kierujących pojazdami</p> <p>Projekt rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami</p> <p>Projekt rozporządzenia w sprawie wydawania uprawnień do kierowania pojazdami</p> <p>Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów</p> <p><i>Wymienione rozporządzenia są aktami obowiązującymi i będą zmieniane zgodnie z nowymi delegacjami z ustawy o kierujących pojazdami</i></p>			
5.	przepis dyrektywy	przepis polski (jednostka redakcyjna/akt normatywny)	organ / organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy	ocena stanu transpozycji

art. 1	Projekt rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 2	Art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Uznawanie praw jazdy pomiędzy krajami Unii Europejskiej.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 3	Art. 108 projektu ustawy o kierujących pojazdami i rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami. <i>Dyrektywa przewiduje także obowiązek wymiany wszystkich wydanych w Unii Europejskiej praw jazdy na nowy wzór. W proponowanych w projekcie ustawy przepisach przewidziano, że wymiana ta nastąpi w możliwie odległym terminie. Odsunięcie tego terminu pozwoli na uniknięcie uciążliwości i kosztów wynikających z obowiązkowej wymiany tego dokumentu. Dlatego też ważne jest jak najszybsze wprowadzenie nowego wzoru prawa jazdy, tak aby większość obywateli RP miała już wydany nowy dokument przed ostateczną datą wymiany wynikającą z wdrażanej dyrektywy tj. 2033 r.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 4 ust. 1	Art. 6 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Kategorie praw jazdy i warunki do wydania prawa jazdy</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja

	art. 4 ust. 2	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 8 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>W związku z implementacją dyrektyw, w projekcie na nowo określono definicje wszystkich kategorii prawa jazdy włączając do ich katalogu dodatkowo nowe kategorie AM. Przyjęto najbardziej korzystne społecznie rozwiązania, takie jak ustalenie wieku do uzyskania prawa jazdy kat. AM – motorowery, na 14 lat, co stanowi możliwie najniższy wiek do uzyskania tego prawa jazdy wynikający z dyrektywy. Pełne wdrożenie do prawodawstwa polskiego przepisów nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy, w tym nowych kategorii praw jazdy, jest szczególnie korzystne dla obywateli polskich, ze względu na jednolitość i przejrzystość prawa polskiego w stosunku do prawa Unii Europejskiej w kontekście uznawania uprawnień do kierowania pojazdami, oraz ze względu na spodziewaną poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego. W szczególności jak najszybsze wprowadzenie prawa jazdy kategorii AM pozwoli na określenie nowych zasad uzyskiwania uprawnień do kierowania motorowerami i motocyklami tak aby osoby kierujące tymi pojazdami posiadały odpowiednią wiedzę i umiejętności niezbędne do bezpiecznego poruszania się w ruchu drogowym.</i></p>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
--	----------------------	--	--------------------------------	--------------------

	art. 4 ust. 3	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 2 – 4 i art. 8 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>W związku z implementacją dyrektyw, w projekcie na nowo określono definicje wszystkich kategorii prawa jazdy włączając do ich katalogu dodatkowo nowe kategorie A2. Dokonano także ponownego określenia minimalnego wieku niezbędnego do uzyskania poszczególnych kategorii prawa jazdy. W szczególności dotyczy to kierujących motocyklami. Wybrano najlepsze możliwe rozwiązania wynikające z dyrektywy, tak aby wprowadzana zmiana dawała szansę na spadek liczby ofiar wypadków śmiertelnych na drogach. Pełne wdrożenie do prawodawstwa polskiego przepisów nowej dyrektywy w sprawie praw jazdy, w tym nowych kategorii praw jazdy, jest szczególnie korzystne dla obywateli polskich, ze względu na jednolitość i przejrzystość prawa polskiego w stosunku do prawa Unii Europejskiej w kontekście uznawania uprawnień do kierowania pojazdami, oraz ze względu na spodziewaną poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego. W szczególności stopniowy dostęp do prawa jazdy kategorii A pozwoli na określenie nowych zasad uzyskiwania uprawnień do kierowania motorowerami i motocyklami tak aby osoby kierujące tymi pojazdami posiadały odpowiednią wiedzę i umiejętności niezbędne do bezpiecznego poruszania się w ruchu drogowym.</i></p>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
--	----------------------	--	--------------------------------	--------------------

	art. 4 ust. 4	Art. 6 ust. 1 pkt 5 – 14 i art. 8 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>W związku z implementacją dyrektyw, w projekcie na nowo określono definicje wszystkich kategorii prawa jazdy. Dokonano także ponownego określenia minimalnego wieku niezbędnego do uzyskania poszczególnych kategorii prawa jazdy. W szczególności dotyczy to kierujących, samochodami ciężarowymi i autobusami. Wybrano najlepsze możliwe rozwiązania wynikające z dyrektywy, tak aby wprowadzana zmiana dawała szansę na spadek liczby ofiar wypadków śmiertelnych na drogach.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
	art. 4 ust. 5	Alternatywny Obecnie nie przewiduje się odrębnej regulacji dla pojazdów specjalnych osób niepełnosprawnych. Akapit 2 tego art. uwzględniony w art. 8 ust. 2 i 3 w projekcie ustawy o kierujących pojazdami <i>Obniżenie wieku do uzyskania prawa jazdy dla żołnierzy, policjantów i funkcjonariuszy straży pożarnej.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Akapit 1 nie wymaga transpozycji Akapit 2 pełna transpozycja
	art. 4 ust. 6	Alternatywny Akapit 1 lit. a uwzględniona w art. 8 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Przyjęto najbardziej korzystne społecznie rozwiązania, takie jak ustalenie wieku do uzyskania prawa jazdy kat. AM – motorowery, na 14 lat, co stanowi możliwie najniższy wiek do uzyskania tego prawa jazdy wynikający z dyrektywy</i> Obecnie nie przewiduje się odrębnej regulacji prawnej w pozostałym zakresie	Ministerstwo Infrastruktury	Akapit 1 lit a pełna transpozycja Akapit 1 lit b-d nie wymaga transpozycji Akapit 2 nie wymaga transpozycji Akapit 3 nie wymaga transpozycji Akapit 4 nie wymaga transpozycji

art. 5	Art. 3 i 15 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Wpisywanie do prawa jazdy ograniczeń wynikających ze stanu zdrowia lub rodzaju pojazdu, którym kieruje osoba.</i> Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 6 ust. 1	Art. 11 ust. 4 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Warunki wydawania praw jazdy.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 6 ust. 2	Art. 6 ust. 1 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Warunki wydawania praw jazdy.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 6 ust. 3	Alternatywny.	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 6 ust. 4	Alternatywny.	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 7 ust. 1	Art. 11 ust. 1 i art. 6 ust. 5 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Warunki wydawania praw jazdy (między innymi egzaminowanie kandydatów na kierowców).</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 7 ust. 2	Art. 13 ust. 1 - 6 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Termin ważności praw jazdy wydłużono do maksimum. Przepisy dyrektywy, jako standardowy, określiły termin ważności prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E na 10 lat, a pozostałych kategorii na 5 lat. W proponowanych przepisach przyjęto najdłuższy z możliwych dopuszczonych dyrektywą terminów ważności prawa jazdy, wydłużając termin ważności z 10 lat na 15 lat.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja

art. 7 ust. 3	Art. 13 ust. 3 i 6 projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Przedłużenie terminu ważności prawa jazdy.</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 7 ust. 4	Alternatywny Do ewentualnego wykorzystania w terminie późniejszym	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 7 ust. 5	Art. 4 ust. 2 projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Warunki uznania prawa jazdy w krajach Unii Europejskiej.</i> Projekt rozporządzenia w sprawie wydawania uprawnień do kierowania pojazdami	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 8	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 9	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 10	Art. 57 ust. 1 oraz 58-61 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Artykuły regulujące wymagania w stosunku do egzaminatorów</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 11	Art. 98, art. 13 ust. 4 i art. 4 ust. 3 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Przepisy dotyczące wymiany, cofnięcia, wydania wtórników oraz uznawania praw jazdy.</i> Projekt rozporządzenia w sprawie wydawania uprawnień do kierowania pojazdami	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 12	Art. 11 ust. 1 pkt 5 projektu ustawy o kierujących pojazdami <i>Pojęcie miejsca zamieszkania</i>	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
art. 13	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 14	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
art. 15	Projekt rozporządzenia w sprawie wydawania uprawnień do kierowania pojazdami	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja

	art. 16	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
	art. 17	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
	art. 18	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
	art. 19	Przepis proceduralny	Ministerstwo Infrastruktury	Nie wymaga transpozycji
	Załącznik I	Projekt rozporządzenia w sprawie wzorów dokumentów uprawniających do kierowania pojazdami	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
	Załącznik II	Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
	Załącznik III	Projekt rozporządzenia w sprawie badań lekarskich kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami Projekt rozporządzenia w sprawie badań psychologicznych kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wykonujących pracę na stanowisku kierowcy	Ministerstwo Zdrowia	Pełna transpozycja
	Załącznik IV	Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
	Załącznik V	Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja
	Załącznik VI	Projekt rozporządzenia w sprawie szkolenia, egzaminowania i uzyskiwania uprawnień przez kierujących pojazdami, instruktorów i egzaminatorów	Ministerstwo Infrastruktury	Pełna transpozycja

TABELA ZGODNOŚCI

1.	nr celex / nr naturalny / zmiany dyrektywy			
	2003/59/WE			
2.	tytuł dyrektywy			
	Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG.			
3.	organ bądź organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy			
	Ministerstwo Infrastruktury			
4.	wykaz aktów normatywnych transponujących przepisy dyrektywy			
	Projekt ustawy o kierujących pojazdami – częściowa transpozycja przepisów dyrektywy			
5.	przepis dyrektywy	przepis polski (jednostka redakcyjna/akt normatywny)	organ / organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy	ocena stanu transpozycji

	<p>Art. 5 ust. 2 lit. a i b Art. 5 ust. 3 lit. a i b</p>	<p>Art. 9 ust. 1, ust. 2 projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Wprowadzenie możliwości odbycia kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, trwającej 140 godzin, obejmującej zakresem wszystkie zagadnienia określone w programie szkolenia przyczyni się do obniżenia kosztów szkolenia, co ma bezpośredni wpływ na dostępność do zawodu kierowcy. Jednoczesne ograniczenia dotyczące wieku kierowców oraz rodzajów pojazdów jakimi mogą wykonywać przewóz drogowy po odbyciu kwalifikacji wstępnej przyspieszonej mają przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.</i></p>	<p>Ministerstwo Infrastruktury</p>	<p>Pełna transpozycja</p>
	<p>Art. 10 ust. 1</p>	<p>Art. 15 projektu ustawy o kierujących pojazdami. <i>Wprowadzenie możliwości odbycia kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, trwającej 140 godzin, obejmującej zakresem wszystkie zagadnienia określone w programie szkolenia przyczyni się do obniżenia kosztów szkolenia, co ma bezpośredni wpływ na dostępność do zawodu kierowcy.</i></p>	<p>Ministerstwo Infrastruktury</p>	<p>Pełna transpozycja – bez uwzględnienia karty kwalifikacji kierowcy</p>

	<p>Art. 3 ust. 2, Art. 6 ust. 2</p>	<p>Art. 110 pkt 4 <i>Wdrażane przez projekt ustawy o kierujących pojazdami, poprzez nowelizację ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przepisy dyrektywy 2003/59/WE, dotyczą możliwości uzyskania kwalifikacji wstępnej przyspieszonej przez kierowców zamierzających wykonywać przewóz drogowy. Zgodnie z ww. dyrektywą, nowy system szkolenia kierowców zaczął obowiązywać od dnia 10 września 2008 r. w zakresie uprawnień do przewozu drogowego osób i zacznie obowiązywać od dnia 10 września 2009 r. w zakresie uprawnień do przewozu drogowego rzeczy. Aktualnie kierowcy zamierzający podjąć pracę na stanowisku kierowcy zobowiązani są do odbycia „pełnej” kwalifikacji wstępnej w wymiarze 280 godzin. Wprowadzenie możliwości odbycia kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, trwającej 140 godzin, obejmującej zakresem wszystkie zagadnienia określone w programie szkolenia przyczyni się do obniżenia kosztów szkolenia, co ma bezpośredni wpływ na dostępność do zawodu kierowcy. Jednoczesne ograniczenia dotyczące wieku kierowców oraz rodzajów pojazdów jakimi mogą wykonywać przewóz drogowy po odbyciu kwalifikacji wstępnej przyspieszonej mają przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego.</i></p>	<p>Ministerstwo Infrastruktury</p>	<p>Pełna transpozycja</p>
--	--	--	--	---------------------------

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		USTAWA O KIERUJĄCYCH POJAZDAMI			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		1) Dyrektywa nr 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 403 z 30.12.2006, str. 18) 2) Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającą dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz. Urz. UE L 226 z 10.09.2003, str. 4, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 441, z późn. zm.).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. Red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Dyrektywa nr 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 403 z 30.12.2006, str. 18)					
Art. 1 ust. 1	Państwa członkowskie wprowadzają krajowe prawo jazdy oparte na wzorze wspólnotowym określonym w załączniku I, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy. Emblemat umieszczony na pierwszej stronie wspólnotowego wzoru prawa jazdy zawiera znak wyróżniający państwa członkowskiego, które wydało prawo jazdy.	T	Art. 20 ust. 1 pkt 1	1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis;	-
Art. 1 ust. 2	Bez uszczerbku dla przepisów o ochronie danych osobowych, państwa członkowskie mogą wprowadzić jako	T	Art. 20 ust. 1 pkt 1	1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze	-

	<p>element prawa jazdy elektroniczny nośnik informacji (mikroczip) jak tylko Komisja określi, zgodnie z procedurą o której mowa w art. 9 ust. 2, wymogi dotyczące mikroczipa, o którym mowa w załączniku I, których celem jest zmiana elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie. Wymogi te obejmują homologację typu CE, która zostaje przyznana jedynie wtedy, gdy wykazano odporność mikroczipa na próby złamania zabezpieczeń lub zmiany danych.</p>			<p>rozporządzenia:</p> <p>1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis;</p>	
Art. 1 ust. 3	<p>Mikroczip zawiera dane zharmonizowanego prawa jazdy wyszczególnione w załączniku I.</p> <p>Po konsultacji z Komisją państwa członkowskie mogą umieszczać dodatkowe dane, pod warunkiem że nie zakłóci to w żaden sposób wdrożenia niniejszej dyrektywy.</p> <p>Zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2, Komisja może zmienić załącznik I w celu zagwarantowania przyszłej interoperacyjności.</p>	T	Art. 20 ust. 1 pkt 1	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis;</p>	-
Art. 1 ust. 4	<p>Państwa członkowskie mogą, za zgodą Komisji, dokonać we wzorze określonym w załączniku I takich dostosowań, jakie są niezbędne dla elektronicznego przetwarzania prawa jazdy.</p>	T	Art. 20 ust. 1 pkt 1	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis;</p>	-

<p>Art. 2 ust. 1</p>	<p>Prawa jazdy wydawane przez państwa członkowskie są wzajemnie uznawane.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 4 i Art. 5 ust. 1 i 6</p>	<p>Art. 4. 1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu silnikowego i przyczepy lub naczepy jest odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydane w kraju: <ol style="list-style-type: none"> a) prawo jazdy, b) pozwolenie wojskowe, c) międzynarodowe prawo jazdy; 2) wydane za granicą: <ol style="list-style-type: none"> a) międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321 i 322), b) krajowe lub międzynarodowe prawo jazdy, określone w Konwencji o ruchu drogowym, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 listopada 1968 r. (Dz. U. z 1988 r. Nr 5, poz. 40 i 44), c) krajowe prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 3) zagraniczny dokument wojskowy, określony w umowach 	
-----------------------------	---	-----------------	--	---	--

				<p>międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.</p> <p>2. Kierowca może posiadać tylko jedno ważne prawo jazdy. Przepis ten nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz krajowego prawa jazdy osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3.</p> <p>3. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest uznawane za ważne prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli na terytorium któregośkolwiek z tych państw to prawo jazdy zostało zatrzymane lub czasowo albo na stałe cofnięto posiadane uprawnienie do kierowania pojazdem.</p> <p>Art. 5. 1. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. a, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) w ruchu międzynarodowym na terytorium: <ol style="list-style-type: none"> a) państwa – strony Konwencji, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. b - z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym, 	
--	--	--	--	--	--

				<p>b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym.</p> <p>6. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednim pojazdem silnikowym może kierować osoba posiadająca ważne zagraniczne prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – w okresie ważności prawa jazdy.</p>	
Art. 2 ust. 2	Jeżeli posiadacz ważnego krajowego prawa jazdy bez administracyjnego okresu ważności, o którym mowa w art. 7 ust. 2, zmienił miejsce zamieszkania na miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo, które wydało prawo jazdy, to przyjmujące państwo członkowskie może stosować do tego prawa jazdy administracyjne okresy ważności, o których mowa w tym artykule, poprzez przedłużenie okresu ważności prawa jazdy, po upływie dwóch lat od dnia, od którego posiadacz prawa	N	-	-	-

	jazdy zmienił miejsce zamieszkania na jego terytorium.				
Art. 3 ust. 1	Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu uniknięcia ryzyka podrobienia praw jazdy, w tym podrobienia wzoru praw jazdy wydanych przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy. Informują one o tym Komisję.	T	Art. 20 ust. 2 pkt 1 i 2	2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio: <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej; 2) konieczność prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem; 	-
Art. 3 ust. 2	Materiał użyty do wykonania prawa jazdy, określony w załączniku I, jest zabezpieczony przed podrobieniem zgodnie ze specyfikacjami mającymi na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, które zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2. Państwa członkowskie mogą wprowadzać dodatkowe zabezpieczenia.	T	Art. 20 ust 1 pkt 1	1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis; 	-
Art. 3 ust. 3	Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 19 stycznia 2033 r., wszystkie prawa jazdy wydawane lub znajdujące się w obiegu spełniały wszystkie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 108	1. Osoby posiadające prawa jazdy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym obowiązane są dokonać ich wymiany zgodnie z harmonogramem wymiany praw jazdy, na prawa jazdy zgodne z przepisami niniejszej ustawy. Podlegające wymianie prawa jazdy zachowują ważność w okresie na jaki zostały wydane, nie dłużej niż do terminów wymiany ustalonych harmonogramem, pod rygorem utraty ważności dokumentu. Wymiana dokonywana jest na wniosek osoby zainteresowanej, po uiszczeniu opłaty za wymianę prawa jazdy i opłaty ewidencyjnej.	-

				<p>2. Dokonując wymiany prawa jazdy starosta sprawdza zgodność danych zawartych w dokumencie z danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) harmonogram wymiany praw jazdy; 2) sposób postępowania w przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi zawartymi w dokumencie prawa jazdy a danymi znajdującymi się w centralnej ewidencji kierowców; 3) wysokość opłaty za wymianę prawa jazdy. <p>4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zabezpieczenie sprawności przebiegu procesu wymiany praw jazdy; 2) konieczność zapewnienia aktualności wydawanych dokumentów odpowiednio do posiadanych uprawnień; 3) koszty rzeczowe i osobowe związane z wymianą praw jazdy. 	
Art. 4 ust. 1	Prawo jazdy określone w art. 1 upoważnia do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym, które należą do kategorii zdefiniowanych poniżej. Może ono być wydane osobom spełniającym wymagania wiekowe dla każdej kategorii. "Pojazd o napędzie silnikowym" oznacza wszelkie pojazdy samobieżne poruszające się po drodze posiadające własny napęd, oprócz pojazdów szynowych.	T	Art. 6 ust. 1 - 5	<p>1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kategorii AM: <ol style="list-style-type: none"> a) motorowerem, b) czterokołowcem lekkim; 2) kategorii A1: <ol style="list-style-type: none"> a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW 	-

				<p>i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,1 kW/kg,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>3) kategorii A2:</p> <p>a) motocyklem o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,2 kW/kg, z zastrzeżeniem ust. 2,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>4) kategorii A:</p> <p>a) motocyklem, z zastrzeżeniem ust. 3,</p> <p>b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>5) kategorii B1:</p> <p>a) czterokołowcem,</p> <p>b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>6) kategorii B:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>z wyjątkiem autobusu i motocykla,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy innej niż lekka, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 4250 kg, z zastrzeżeniem ust. 4,</p> <p>d) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>7) kategorii C1:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>8) kategorii C:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit.</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>9) kategorii D1:</p> <p>a) autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, o długości nieprzekraczającej 8 m,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>10) kategorii D:</p> <p>a) autobusem,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>11) kategorii T:</p> <p>a) ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdem wolnobieżnym z przyczepą (przyczepami),</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>12) kategorii B+E, C+E lub D+E –</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>pojazdem określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii B, C lub D, łącznie z przyczepą (z przyczepami), przy czym w zakresie kategorii B+E dopuszczalna masa całkowita ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3,5 t;</p> <p>13) kategorii C1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii C1 i przyczepy;</p> <p>14) kategorii D1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii D1 i przyczepy;</p> <p>15) kategorii B i C1+E, B i D1+E, B i C+E lub B i D+E – zespołem pojazdów określonym w prawie jazdy kategorii B+E;</p> <p>16) kategorii C+E i D – zespołem pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D+E.</p> <p>2. Motocykl, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, nie może pochodzić od motocykla o mocy przekraczającej dwukrotność mocy tego motocykla.</p> <p>3. Motocyklem trójkołowym o mocy przekraczającej 15 kW może kierować osoba posiadająca prawo jazdy kategorii A, która ukończyła 21 lat.</p>
--	--	--	--	---

				<p>4. Zespołem pojazdów, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c, którego dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 t, może kierować osoba, która zdała część praktyczną egzaminu państwowego, potwierdzoną wpisem do prawa jazdy.</p> <p>5. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prawo jazdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kategorii B, C1, C, D1 i D uprawnia do kierowania ciągnikiem rolniczym, pojazdem wolnobieżnym oraz zespołem złożonym z tego pojazdu i przyczepy lekkiej; 2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E i D+E uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdu wolnobieżnego z przyczepą (przyczepami); 3) kategorii AM, A1, A2 i A uprawnia do kierowania zespołem pojazdów złożonym z pojazdu określonego dla tej kategorii wraz z przyczepą. 	
Art. 4 ust. 2	<p>Motorowery: Kategoria AM</p> <p>- pojazdy dwu- lub trzykołowe, których konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h, zdefiniowane w art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu-</p>	T	Art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1	<p>Art. 6. 1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kategorii AM: <ol style="list-style-type: none"> a) motorowerem, b) czterokołowcem lekkim; <p>Art. 8. 1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w 	-

	<p>lub trzykołowych pojazdów mechanicznych [5] (z wyjątkiem pojazdów, których maksymalna prędkość konstrukcyjna nie przekracza lub wynosi 25 km/h), oraz lekkie pojazdy czterokołowe, zdefiniowane w art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2002/24/WE.</p> <p>- dolna granica wieku dla kategorii AM zostaje ustalona na 16 lat;</p>			<p>prawie jazdy kategorii AM;</p>	
<p>Art. 4 ust. 3</p>	<p>Motocykle z wózkiem bocznym lub bez oraz motocykle trzykołowe:</p> <p>- "motocykl" oznacza pojazdy dwukołowe z wózkiem bocznym lub bez, zdefiniowane w art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2002/24/WE,</p> <p>- "motocykl trzykołowy" oznacza pojazdy posiadające trzy koła umieszczone symetrycznie, zdefiniowany w art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2002/24/WE;</p> <p>a) Kategoria A1:</p> <p>- motocykle o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy nieprzekraczającym 0,1 kW/kg,</p> <p>- motocykle trzykołowe o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>- dolna granica wieku dla kategorii A1 zostaje ustalona na 16 lat;</p> <p>b) kategoria A2:</p> <p>- motocykle o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy</p>	<p>T</p>	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 2 – 4 i art. 8 ust. 1</p>	<p>Art. 6. 1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnień do kierowania:</p> <p>2) kategorii A1:</p> <p>a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,1 kW/kg,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>3) kategorii A2:</p> <p>a) motocyklem o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,2 kW/kg, z zastrzeżeniem ust. 2,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p>	<p>-</p>

	<p>nieprzekraczającym 0,2 kW/kg oraz nie pochodzące od pojazdów o mocy przekraczającej dwukrotność mocy takiego motocykla,</p> <p>- dolna granica wieku dla kategorii A2 zostaje ustalona na 18 lat;</p> <p>c) Kategoria A:</p> <p>(i) motocykle</p> <p>- dolna granica wieku dla kategorii A zostaje ustalona na 20 lat. Uzyskanie uprawnienia do kierowania motocyklami niniejszej kategorii uzależnione jest jednak od co najmniej dwuletniego doświadczenia w kierowaniu motocyklami na podstawie prawa jazdy kategorii A2. Od wymogu wcześniejszego doświadczenia można odstąpić, jeżeli kandydat ma przynajmniej 24 lata.</p> <p>(ii) motocykle trzykołowe o mocy powyżej 15 kW</p> <p>- dolna granica wieku dla motocykli trzykołowych o mocy powyżej 15 kW zostaje ustalona na 21 lat.</p>			<p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>4) kategorii A:</p> <p>a) motocyklem, z zastrzeżeniem ust. 3,</p> <p>b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>Art. 8. 1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM; 2) 16 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A1, B1 i T; 3) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A2, B, B+E, C1 i C1+E; 4) 20 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A, jeżeli osoba od co najmniej 2 lat posiada prawo jazdy kategorii A2; 5) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii C, C+E, D1 i D1+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1 oraz art. 9; 6) 24 lata – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii: <ol style="list-style-type: none"> a) A – jeżeli osoba nie posiadała przez co najmniej 2 lata prawa jazdy kategorii A2, b) D i D+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, ust. 3 pkt 2 oraz art. 9; 	
--	--	--	--	--	--

<p>Art. 4 ust. 4</p>	<p>Pojazdy silnikowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - "pojazd silnikowy" oznacza wszelkie pojazdy o napędzie silnikowym, zwykle używane do przewozu drogowego osób lub rzeczy lub do ciągnięcia po drodze pojazdów używanych do przewozu osób lub rzeczy. Określenie to obejmuje trolejbusy, tj. pojazdy podłączone do przewodu elektrycznego ale nie poruszające się po szynach. Nie obejmuje ono ciągników rolniczych i leśnych, - "ciągnik rolniczy lub leśny" oznacza wszelkie pojazdy o napędzie silnikowym poruszające się na kołach lub gąsienicach, mające co najmniej dwie osie, których główną funkcję stanowi siła ciągnąca i które są specjalnie przystosowane do ciągnięcia, pchania, przenoszenia lub manewrowania pewnymi narzędziami, maszynami lub przyczepami, używanymi w związku z czynnościami rolniczymi i leśnymi, i których używanie do przewozu drogowego osób lub rzeczy lub do ciągnięcia po drodze pojazdów używanych do przewozu osób lub rzeczy jest tylko funkcją drugorzędą; <p>a) Kategoria B1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojazdy czterokołowe, zdefiniowane w art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2002/24/WE, - dolna granica wieku dla kategorii B1 zostaje ustalona na 16 lat, - kategoria B1 jest fakultatywna. W 	<p>T</p>	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 5 – 14 i art. 8 ust. 1</p>	<p>Art. 6. 1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnień do kierowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> 5) kategorii B1: <ul style="list-style-type: none"> a) czterokołowcem, b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; 6) kategorii B: <ul style="list-style-type: none"> a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu i motocykla, b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej, c) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy innej niż lekka, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 4250 kg, z zastrzeżeniem ust. 4, d) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; 7) kategorii C1: <ul style="list-style-type: none"> a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu, 	<p>-</p>
-----------------------------	---	-----------------	--	---	----------

	<p>państwach członkowskich, które nie wprowadzają tej kategorii prawa jazdy, kierowanie tymi pojazdami wymaga prawa jazdy kategorii B;</p> <p>b) Kategoria B:</p> <p>Pojazdy silnikowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3500 kg i konstrukcyjnie przystosowane do przewozu nie więcej niż ośmiu pasażerów oprócz kierowcy; pojazdy silnikowe tej kategorii, mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 750 kg.</p> <p>Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, pojazdy silnikowe należące do tej kategorii mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 750 kg, pod warunkiem że dopuszczalna masa całkowita takiego zespołu pojazdów nie przekracza 4250 kg. W przypadku gdy masa takiego zespołu pojazdu przekracza 3500 kg, państwa członkowskie, zgodnie z przepisami załącznika V, wymagają, aby taki zespół pojazdów był kierowany wyłącznie po:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukończeniu szkolenia, lub - zdaniu egzaminu umiejętności oraz zachowania na drodze. <p>Państwa członkowskie mogą także wymagać zarówno ukończenia takiego szkolenia, jak i zdania egzaminu</p>			<p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>8) kategorii C:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>9) kategorii D1:</p> <p>a) autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, o długości nieprzekraczającej 8 m,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>10) kategorii D:</p> <p>a) autobusem,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla</p>	
--	--	--	--	--	--

<p>umiejętności oraz zachowania na drodze.</p> <p>Państwa członkowskie umieszczają na prawie jazdy odpowiedni kod wspólnotowy informujący o nadaniu uprawnień do kierowania takim zespołem pojazdów.</p> <p>Dolna granica wieku dla kategorii B zostaje ustalona na 18 lat;</p> <p>c) Kategoria BE:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, zespół pojazdów złożony z pojazdu ciągnącego kategorii B oraz przyczepy lub naczepy, przy czym dopuszczalna masa całkowita przyczepy lub naczepy nie przekracza 3500 kg, - dolna granica wieku dla kategorii BE zostaje ustalona na 18 lat; <p>d) Kategoria C1:</p> <p>pojazdy silnikowe nieujęte w kategoriach D1 lub D, o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3500 kg, lecz nieprzekraczającej 7500 kg, i konstrukcyjnie przystosowane do przewozu nie więcej niż ośmiu pasażerów oprócz kierowcy; pojazdy silnikowe tej kategorii mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 750 kg;</p> <p>e) Kategoria C1E:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania 			<p>prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>11) kategorii T:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ciągnikiem rolniczym lub pojazdem wolnobieżnym, b) zespołem pojazdów złożonym z ciągnika rolniczego z przyczepą (przyczepami) lub pojazdem wolnobieżnym z przyczepą (przyczepami), c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; <p>12) kategorii B+E, C+E lub D+E – pojazdem określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii B, C lub D, łącznie z przyczepą (z przyczepami), przy czym w zakresie kategorii B+E dopuszczalna masa całkowita ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3,5 t;</p> <p>13) kategorii C1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii C1 i przyczepy;</p> <p>14) kategorii D1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii D1 i przyczepy;</p> <p>Art. 8. 1. Wymagany minimalny wiek do</p>	
---	--	--	---	--

<p>omawianym pojazdom homologacji typu, zespoły pojazdów złożone z pojazdu ciągnącego kategorii C1 oraz przyczepy lub naczepy, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 750 kg, pod warunkiem że dopuszczalna masa takiego zespołu pojazdów nie przekracza 12000 kg,</p> <p>- bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, zespoły pojazdów złożone z pojazdu ciągnącego kategorii B oraz przyczepy lub naczepy, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 3500 kg, pod warunkiem że dopuszczalna masa takiego zespołu pojazdów nie przekracza 12000 kg,</p> <p>- dolna granica wieku dla kategorii C1 i C1E zostaje ustalona na 18 lat, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, dotyczących kierowania takimi pojazdami;</p> <p>f) Kategoria C:</p> <p>pojazdy silnikowe nieujęte w kategoriach D1 lub D, o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3500 kg i konstrukcyjnie przystosowane do przewozu nie więcej niż ośmiu pasażerów oprócz kierowcy; pojazdy silnikowe tej</p>			<p>kierowania wynosi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM; 2) 16 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A1, B1 i T; 3) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A2, B, B+E, C1 i C1+E; 4) 20 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A, jeżeli osoba od co najmniej 2 lat posiada prawo jazdy kategorii A2; 5) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii C, C+E, D1 i D1+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 1 oraz art. 9; 6) 24 lata – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii: <ol style="list-style-type: none"> a) A – jeżeli osoba nie posiadała przez co najmniej 2 lata prawa jazdy kategorii A2, b) D i D+E, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, ust. 3 pkt 2 oraz art. 9; 	
---	--	--	--	--

<p>kategorii mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej do 750 kg;</p> <p>g) Kategoria CE:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, zespoły pojazdów złożone z pojazdu ciągnącego kategorii C oraz przyczepy lub naczepy, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 750 kg, - dolna granica wieku dla kategorii C i CE zostaje ustalona na 21 lat, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2003/59/WE dotyczących kierowania takimi pojazdami; <p>h) Kategoria D1:</p> <p>pojazdy silnikowe konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu nie więcej niż 16 pasażerów oprócz kierowcy i maksymalnej długości do 8 m; pojazdy silnikowe tej kategorii mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej do 750 kg;</p> <p>i) Kategoria D1E:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, zespoły pojazdów złożone z pojazdu ciągnącego kategorii D1 oraz przyczepy, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 750 kg, - dolna granica wieku dla kategorii D1 i D1E zostaje ustalona na 21 lat, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 				
--	--	--	--	--

	<p>2003/59/WE dotyczących kierowania takimi pojazdami;</p> <p>j) Kategoria D: pojazdy silnikowe konstrukcyjnie przystosowane do przewozu nie więcej niż ośmiu pasażerów oprócz kierowcy; pojazdy silnikowe, którymi można kierować posiadając prawo jazdy kategorii D, mogą być łączone z przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej do 750 kg;</p> <p>k) Kategoria DE: - bez uszczerbku dla przepisów dotyczących zasad przyznawania omawianym pojazdom homologacji typu, zespoły pojazdów złożone z pojazdu ciągnącego kategorii D oraz przyczepy, której dopuszczalna masa całkowita przekracza 750 kg, - dolna granica wieku dla kategorii D i DE zostaje ustalona na 24 lata, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2003/59/WE dotyczących kierowania takimi pojazdami;</p>				
Art. 4 ust. 5	<p>Za zgodą Komisji państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego artykułu niektóre pojazdy określonego typu o napędzie silnikowym, takie jak pojazdy specjalne dla osób niepełnosprawnych.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy pojazdy pozostające w użyciu lub pod</p>	N/T	-	-	-
			Dot akapitu drugiego	2. Wymagany minimalny wiek do kierowania, dla żołnierzy Sił Zbrojnych	<i>Przepis określa minimalny wiek</i>

	kontrolą sił zbrojnych i obrony cywilnej.		w art. 8 ust. 2 i 3	Rzeczypospolitej Polskiej wynosi: 1) 18 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii A, C i C+E; 2) 19 lat – dla pojazdów określonych w pozwoleniu wojskowym kategorii D. 3. Dla funkcjonariuszy kierujących pojazdami Państwowej Straży Pożarnej, Policji oraz Straży Granicznej minimalny wiek do kierowania wynosi: 1) 18 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii A i C; 2) 21 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D.	<i>niezbędny do uzyskania poszczególnych kategorii prawa jazdy - obniżenie wieku do uzyskania prawa jazdy dla żołnierzy, policjantów i funkcjonariuszy straży pożarnej</i>
Art. 4 ust. 6	Państwa członkowskie mogą podwyższyć lub obniżyć dolną granicę wieku, od której wydawane jest prawo jazdy: a) dla kategorii AM — obniżyć do 14 lat lub podwyższyć do 18 lat; b) dla kategorii B1 — podwyższyć do 18 lat; c) dla kategorii A1 — podwyższyć do 17 lub 18 lat; - jeżeli pomiędzy dolną granicą wieku ustaloną dla kategorii A1 a dolną granicą wieku ustaloną dla kategorii A2 są dwa lata różnicy, oraz - uzyskanie uprawnienia do kierowania motocyklami kategorii A uzależnione jest od co najmniej dwuletniego doświadczenia w kierowaniu motocyklami kategorii A2, o	T	Art. 8 ust. 1 pkt 1	1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi: 1) 14 lat – dla pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii AM;	<i>Alternatywny lit. a uwzględniona Obecnie nie przewiduje się odrębnej regulacji prawnej w pozostałym zakresie</i>

	<p>którym mowa w art. 4 ust. 3 lit. c) pkt i);</p> <p>d) dla kategorii B i BE — obniżyć do 17 lat.</p> <p>Państwa członkowskie mogą obniżyć dolną granicę wieku dla kategorii C do 18 lat, a dla kategorii D — do 21 lat w odniesieniu do:</p> <p>a) pojazdów używanych przez służby przeciwpożarowe i pojazdów używanych do utrzymywania porządku publicznego;</p> <p>b) pojazdów poddawanych testom drogowym w celu naprawy lub konserwacji.</p> <p>Prawa jazdy wydane osobom w wieku poniżej dolnych granic określonych w ust. 2 — 4 zgodnie z niniejszym ustępem są ważne jedynie na terytorium państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy do czasu osiągnięcia przez posiadacza prawa jazdy dolnej granicy wieku określonej w ust. 2 — 4.</p> <p>Państwa członkowskie mogą uznać na swoim terytorium ważność praw jazdy wydanych kierowcom poniżej dolnej granicy wieku określonej w ust. 2 — 4.</p>				
Art. 5 ust. 1	W prawie jazdy wymienione są warunki na podstawie których kierowca jest uprawniony do kierowania pojazdem.		Art. 3 ust. 1 - 3	Art. 3. 1. Kierującym pojazdem może być osoba, która osiągnęła wymagany wiek i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym oraz spełnia jeden z następujących warunków:	-
				1) posiada umiejętność kierowania pojazdem w sposób niezagrażający bezpieczeństwu, nieutrudniający	

				<p>ruchu drogowego i nienarządzający kogokolwiek na szkodę oraz odpowiedni dokument stwierdzający posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem;</p> <p>2) odbywa w ramach szkolenia naukę jazdy;</p> <p>3) zdaje egzamin państwowy.</p> <p>2. Kierującym pojazdem może być również osoba, która odbywa szkolenie w ramach kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, o których mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym.</p> <p>3. Osoba niepełnosprawna pod względem fizycznym może być kierującym, jeżeli uzyskała orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem.</p>	
Art. 5 ust. 2	Jeżeli ze względu na niepełnosprawność pod względem fizycznym dopuszcza się kierowanie pojazdami tylko pewnych typów lub pojazdami specjalnie przystosowanymi, egzamin umiejętności i zachowania kierowcy przewidziany w art. 7 jest przeprowadzany w takim pojeździe.	T	Art. 32 ust. 3 i art. 63 ust. 1 pkt 1 – 5 i 7 - 8	<p>Art. 32.3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów</p>	-

				<p>prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem,</p> <p>b) szkolenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kandydatów na instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, <p>c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców;</p> <p>3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1;</p> <p>4) szczegółowe warunki i tryb:</p> <p>a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) kursu kwalifikacyjnego,</p> <p>b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;</p> <p>3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;</p> <p>4) warunki i tryb:</p> <p>a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) kursu kwalifikacyjnego oraz</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego,</p> <p>d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego;</p> <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;</p> <p>8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.</p>	
Art. 6 ust. 1	<p>Wydawanie praw jazdy podlega następującym warunkom:</p> <p>a) prawa jazdy kategorii C1, C, D1 i D wydaje się tylko kierowcom uprawnionym już do kierowania pojazdami zgodnie z kategorią B;</p> <p>b) prawa jazdy kategorii BE, C1E, CE, D1E i DE wydaje się tylko kierowcom uprawnionym już do kierowania pojazdami zgodnie z, odpowiednio, kategoriami B, C1, C, D1 i D.</p>	T	Art. 11 ust. 4	<p>4. Dodatkowym warunkiem wymaganym do wydania prawa jazdy:</p> <p>1) kategorii C1, C, D1 lub D – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych dla prawa jazdy kategorii B;</p> <p>2) kategorii B+E, C1+E, C+E, D1+E lub D+E – jest spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, określonych odpowiednio dla prawa jazdy kategorii B, C1, C, D1 lub D.</p>	-
Art. 6 ust. 2	<p>Ważność praw jazdy określa się w następujący sposób:</p> <p>a) prawa jazdy kategorii C1E, CE, D1E</p>	T	Art. 6 ust. 1 pkt 1 - 10 i 12 -	<p>1. Prawo jazdy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania:</p> <p>1) kategorii AM:</p>	-

	<p>lub DE uprawniają do kierowania zespołem pojazdów kategorii BE;</p> <p>b) prawa jazdy kategorii CE uprawniają do kierowania pojazdami kategorii DE, o ile posiadacze takich praw jazdy mają uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii D;</p> <p>c) prawa jazdy kategorii CE i DE uprawniają do kierowania zespołem pojazdów odpowiednio kategorii: C1E i D1E;</p> <p>d) prawa jazdy wszystkich kategorii uprawniają do kierowania pojazdami kategorii AM. Jednak państwo członkowskie może w odniesieniu do praw jazdy wydawanych na swoim terytorium ograniczyć równoważność kategorii AM do kategorii A1, A2 i A, jeśli państwo to uzna, że warunkiem nabycia uprawnień kategorii AM jest zdanie egzaminu praktycznego;</p> <p>e) prawa jazdy kategorii A2 uprawniają także do kierowania pojazdami kategorii A1;</p> <p>f) prawa jazdy kategorii A, B, C lub D uprawniają do kierowania pojazdami odpowiednio kategorii: A1, A2, B1, C1 lub D1.</p>		<p>15</p>	<p>a) motorowerem, b) czterokołowcem lekkim;</p> <p>2) kategorii A1:</p> <p>a) motocyklem o pojemności skokowej silnika nieprzekraczającej 125 cm³, mocy nieprzekraczającej 11 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,1 kW/kg,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>3) kategorii A2:</p> <p>a) motocyklem o mocy nieprzekraczającej 35 kW i stosunku mocy do masy własnej nieprzekraczającej 0,2 kW/kg, z zastrzeżeniem ust. 2,</p> <p>b) motocyklem trójkołowym o mocy nieprzekraczającej 15 kW,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>4) kategorii A:</p> <p>a) motocyklem, z zastrzeżeniem ust. 3,</p> <p>b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>5) kategorii B1:</p>	
--	---	--	------------------	--	--

				<p>a) czterokołowcem,</p> <p>b) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>6) kategorii B:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu i motocykla,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy innej niż lekka, o ile łączna dopuszczalna masa całkowita zespołu tych pojazdów nie przekracza 4250 kg, z zastrzeżeniem ust. 4,</p> <p>d) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p> <p>7) kategorii C1:</p> <p>a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t i nieprzekraczającej 7,5 t, z wyjątkiem autobusu,</p> <p>b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej,</p> <p>c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM;</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>8) kategorii C:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, z wyjątkiem autobusu, b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej, c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; <p>9) kategorii D1:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) autobusem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 17 osób łącznie z kierowcą, o długości nieprzekraczającej 8 m, b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej, c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; <p>10) kategorii D:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) autobusem, b) zespołem pojazdów złożonym z pojazdu, o którym mowa w lit. a, oraz z przyczepy lekkiej, c) pojazdami określonymi dla prawa jazdy kategorii AM; <p>12) kategorii B+E, C+E lub D+E – pojazdem określonym odpowiednio w prawie jazdy kategorii B, C lub D,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>łącznie z przyczepą (z przyczepami), przy czym w zakresie kategorii B+E dopuszczalna masa całkowita ciągniętej przyczepy nie może przekraczać 3,5 t;</p> <p>13) kategorii C1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii C1 i przyczepy;</p> <p>14) kategorii D1+E – zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 12 t, składającym się z pojazdu ciągnącego określonego w prawie jazdy kategorii D1 i przyczepy;</p> <p>15) kategorii B i C1+E, B i D1+E, B i C+E lub B i D+E – zespołem pojazdów określonym w prawie jazdy kategorii B+E;</p> <p>16) kategorii C+E i D – zespołem pojazdów określonych w prawie jazdy kategorii D+E.</p>	
Art. 6 ust. 3	<p>W odniesieniu do kierowania pojazdami na własnym terytorium państwa członkowskie mogą przyznać następującą równoważność kategorii:</p> <p>a) prawo jazdy kategorii B uprawniające do kierowania motocyklami trzykołowymi uprawnia do kierowania motocyklami trzykołowymi o mocy ponad 15 kW, o ile</p>	N	-	-	-

	<p>posiadacz prawa jazdy kategorii B ma co najmniej 21 lat;</p> <p>b) prawo jazdy kategorii B uprawnia do kierowania motocyklami kategorii A1.</p> <p>W związku z tym, że niniejszy ustęp zachowuje ważność tylko na terytoriach państw członkowskich, nie zamieszczają one na prawie jazdy adnotacji o uprawnieniach do kierowania tymi pojazdami.</p>				
Art. 6 ust. 4	<p>Państwa członkowskie mogą po konsultacji z Komisją zezwolić na kierowanie na ich terytorium:</p> <p>a) pojazdami kategorii D1 (o dopuszczalnej masie całkowitej do 3500 kg, wyłączając wszelkie specjalne wyposażenie przeznaczone do przewozu osób niepełnosprawnych) przez posiadaczy prawa jazdy kategorii B w wieku powyżej 21 lat, które zostało uzyskane co najmniej dwa lata wcześniej, pod warunkiem że pojazdy te są używane przez podmioty niekomercyjne do celów społecznych, a kierowca świadczy swoje usługi ochotniczo;</p> <p>b) pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3500 kg przez posiadaczy prawa jazdy kategorii B w wieku powyżej 21 lat, które zostało uzyskane co najmniej dwa lata wcześniej, pod warunkiem że pojazdy te wykorzystywane są głównie podczas postoju jako obiekty ćwiczebne lub</p>	N	-	-	-

	rekreacyjne, są używane przez podmioty niekomercyjne do celów społecznych oraz zostały przebudowane tak, że nie mogą być użyte do przewozu więcej niż dziewięciu osób albo do przewozu jakichkolwiek rzeczy oprócz tych, które są ściśle niezbędne do celów, w jakich są wykorzystywane.				
Art. 7 ust. 1	<p>Prawa jazdy są wydawane tylko tym kandydatom, którzy:</p> <p>a) zdali egzamin umiejętności i zachowania oraz egzamin teoretyczny i zadowalająco przeszli badanie lekarskie, zgodnie z przepisami załączników II i III;</p> <p>b) zdali tylko egzamin teoretyczny na prawo jazdy kategorii AM; państwa członkowskie mogą wymagać, aby kandydaci ubiegający się o uprawnienia tej kategorii zdali egzamin umiejętności i zachowania na drodze oraz przeszli badanie lekarskie.</p> <p>Państwa członkowskie mogą nałożyć obowiązek zdania odrębnego egzaminu umiejętności i zachowania na drodze w odniesieniu do kierowania motocyklami trzy- i czterokołowymi objętymi tą kategorią. Dla rozróżnienia pojazdów w ramach kategorii AM można na prawie jazdy umieścić kod krajowy;</p> <p>c) zdali tylko egzamin umiejętności i zachowania na drodze lub odbyli szkolenie zgodnie z załącznikiem VI w zakresie kategorii A2 lub A, pod warunkiem</p>	T	Art. 11 ust. 1	<p>1. Prawo jazdy jest wydawane osobie, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osiągnęła minimalny wiek wymagany do kierowania pojazdami odpowiedniej kategorii; 2) uzyskała orzeczenie: <ol style="list-style-type: none"> a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T; 3) odbyła szkolenie wymagane do uzyskania prawa jazdy danej kategorii; 4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania prawa jazdy odpowiedniej kategorii; 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste lub zawodowe 	-

	<p>posiadania co najmniej dwuletniego doświadczenia w kierowaniu motocyklami odpowiednio kategorii A1 lub A2;</p> <p>d) odbyli szkolenie lub zdali egzamin umiejętności i zachowania na drodze, lub odbyli szkolenie i zdali egzamin umiejętności i zachowania na drodze, zgodnie z załącznikiem V, w zakresie kategorii B uprawniającej do kierowania zespołem pojazdów zdefiniowanym w art. 4 ust. 4 lit. b) akapit drugi;</p> <p>e) mają miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy lub którzy mogą przedstawić dowód potwierdzający, że uczą się w tym kraju od co najmniej sześciu miesięcy.</p>			<p>albo przedstawi zaświadczenie, że studiuje od co najmniej sześciu miesięcy.</p>	
<p>Art. 7 ust. 2</p>	<p>a) Od 19 stycznia 2013 r. administracyjny okres ważności praw jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B, B1 i BE wydawanych przez państwa członkowskie wynosi 10 lat.</p> <p>Państwo członkowskie może postanowić o wydawaniu takich praw jazdy z administracyjnym okresem ważności wynoszącym do 15 lat;</p> <p>b) Od 19 stycznia 2013 r. administracyjny okres ważności praw jazdy kategorii C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E wydawanych przez państwa członkowskie wynosi 5 lat;</p> <p>c) Przedłużenie okresu ważności prawa jazdy może powodować rozpoczęcie nowego administracyjnego okresu</p>	<p>T</p>	<p>Art. 13 ust. 1 - 6</p>	<p>1. Prawo jazdy kategorii:</p> <p>1) AM, A1, A2, A, B1, B, B+E lub T wydaje się na okres 15 lat, z tym że:</p> <p>a) okres ten może być krótszy, o ile wynika z orzeczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a,</p> <p>b) kategorię B uzyskaną po raz pierwszy wydaje się na okres, o którym mowa w art. 88 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 89 ust. 1;</p> <p>2) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E wydaje się na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w art.</p>	<p><i>W proponowanych przepisach przyjęto najdłuższy z możliwych dopuszczonych dyrektywą terminów ważności prawa jazdy, wydłużając termin ważności z 10 lat na 15 lat.</i></p>

	<p>ważności uprawnień innej (innych) kategorii posiadanych przez kierowcę, o ile jest to zgodne z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie;</p> <p>d) Obecność mikroczipa, o którym mowa w art. 1, nie jest warunkiem ważności prawa jazdy. Utrata mikroczipa, niemożność odczytania zawartych w nim danych ani żadne inne jego uszkodzenie nie mają wpływu na ważność dokumentu.</p>			<p>11 ust. 1 pkt 2, z zastrzeżeniem art. 15.</p> <p>2. Orzeczenie lekarskie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w uzasadnionych przypadkach dotyczących stanu zdrowia, może być wydawane na okres krótszy niż 5 lat.</p> <p>3. Ważność prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D oraz D+E jest przedłużana przez starostę po przedłożeniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, wydanego na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 79 ust. 1 pkt 2, albo 2) orzeczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. <p>4. Prawo jazdy może zawierać wymagania lub ograniczenia wynikające:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ze stanu zdrowia kierowcy; 2) z możliwości prowadzenia określonego pojazdu. <p>5. Wymagania lub ograniczenia mogą dotyczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stosowania: 	
--	--	--	--	--	--

				<ul style="list-style-type: none"> a) korekty lub ochrony wzroku, b) korekty słuchu, c) stosowania protezy lub szyny ortopedycznej; <ul style="list-style-type: none"> 2) możliwości ograniczonego korzystania z pojazdu; 3) konieczności modyfikacji lub dostosowania pojazdu; 4) ograniczenia uprawnienia do kierowania wskazanymi pojazdami; 5) dodatkowego oznakowania pojazdu; 6) terminu ważności prawa jazdy. <p>6. Ważność prawa jazdy określonej kategorii jest przedłużana, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w formie wymiany prawa jazdy. Do wymiany prawa jazdy stosuje się przepisy ust. 1, 4 i 5 oraz art. 12 ust. 1 - 3.</p>	
Art. 7 ust. 3	<p>Ważność praw jazdy, po wygaśnięciu administracyjnego okresu ich ważności, jest przedłużana zależnie od tego, czy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) kierowca nieprzerwanie spełnia minimalne wymagania dotyczące fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami kategorii C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, określone w załączniku III; oraz b) miejsce zamieszkania kierowcy znajduje się na terytorium państwa 	T	Art. 13 ust. 3 i 6	<p>3. Ważność prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D oraz D+E jest przedłużana przez starostę po przedłożeniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, wydanego na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 79 ust. 1 pkt 2, albo 2) orzeczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do 	-

<p>członkowskiego wydającego prawo jazdy lub od tego, czy kierowca przedłożył dowód potwierdzający, że uczy się w tym państwie od co najmniej sześciu miesięcy.</p> <p>Państwa członkowskie mogą uzależnić przedłużenie ważności prawa jazdy kategorii AM, A, A1, A2, B, B1 i BE od wyników badań stwierdzających spełnianie minimalnych wymagań w zakresie fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami, określonych w załączniku III.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ograniczyć administracyjny okres ważności, określony w ust. 2, w przypadku praw jazdy dowolnej kategorii wydawanych początkującym kierowcom, w celu zastosowania wobec takich kierowców środków specjalnych w trosce o poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ograniczyć do trzech lat administracyjny okres ważności praw jazdy kategorii C i D wydawanych po raz pierwszy początkującym kierowcom, w celu ewentualnego zastosowania wobec takich kierowców środków specjalnych w trosce o ich bezpieczeństwo na drodze.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ograniczyć administracyjny okres ważności, określony w ust. 2, w indywidualnych przypadkach odnoszących się do praw jazdy dowolnej kategorii; ograniczenie takie może być podyktowane koniecznością częstszego</p>			<p>wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.</p> <p>6. Ważność prawa jazdy określonej kategorii jest przedłużana, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w formie wymiany prawa jazdy. Do wymiany prawa jazdy stosuje się przepisy ust. 1, 4 i 5 oraz art. 12 ust. 1 - 3.</p>	
---	--	--	---	--

	<p>przeprowadzania badań lekarskich lub zastosowania środków specjalnych, takich jak ograniczenia nakładane za wykroczenia drogowe.</p> <p>Państwa członkowskie mogą ograniczyć administracyjny okres ważności, określony w ust. 2, w przypadku praw jazdy, których posiadacze mają miejsce zamieszkania na ich terytorium i ukończyli 50 lat; ograniczenie takie może być podyktowane koniecznością częstszego przeprowadzania badań lekarskich lub zastosowania innych środków specjalnych, takich jak kursy odświeżające wiedzę i umiejętności. Takie ograniczenie administracyjnego okresu ważności może być stosowane jedynie przy przedłużaniu ważności prawa jazdy</p>				
Art. 7 ust. 4	<p>Bez uszczerbku dla krajowego prawa karnego i przepisów prawnych dotyczących policji oraz po zasięgnięciu opinii Komisji, państwa członkowskie mogą przy wydawaniu prawa jazdy stosować własne przepisy krajowe odnoszące się do warunków innych niż te, o których mowa w niniejszej dyrektywie.</p>	N	-	-	-
Art. 7 ust. 5	<p>a) Jedna osoba nie może posiadać więcej niż jedno prawo jazdy;</p> <p>b) Państwo członkowskie odmawia wydania prawa jazdy, jeśli stwierdzi, że osoba ubiegająca się o nie posiada już prawo jazdy;</p> <p>c) Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki zgodnie z lit. b). Jeśli</p>	T	Art. 4 ust. 2 i 22	<p>Art. 4. 2. Kierowca może posiadać tylko jedno ważne prawo jazdy. Przepis ten nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz krajowego prawa jazdy osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3.</p> <p>Art. 22. 1. Nie może być szkolona osoba:</p> <p>1) niespełniająca wymagań, o których</p>	-

	<p>przy wydawaniu prawa jazdy, wydawaniu wtórnika prawa jazdy, przedłużaniu okresu ważności prawa jazdy lub wymianie prawa jazdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba ubiegająca się jest już posiadaczem innego prawa jazdy, niezbędne środki polegają na przeprowadzeniu weryfikacji takiego podejrzenia z innymi państwami członkowskimi;</p> <p>d) W celu ułatwienia przebiegu procedur sprawdzających, o których mowa w lit. b), państwa członkowskie korzystają z Europejskiej Sieci Praw Jazdy, po jej uruchomieniu.</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 2, państwo członkowskie wydające prawo jazdy stosuje należytą staranność w celu zapewnienia, aby osoba spełniała wymagania określone w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz stosują własne przepisy krajowe w zakresie unieważnienia lub cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami w razie stwierdzenia, że prawo jazdy zostało wydane pomimo niespełnienia wymagań.</p>			<p>mowa w art. 21;</p> <p>2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu;</p> <p>3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji;</p> <p>4) nieposiadająca:</p> <p>a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem,</p> <p>b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T.</p> <p>2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:</p> <p>1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.</p> <p>3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii:</p> <p>1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy, obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B;</p> <p>2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem lub zatrzymaniu prawa jazdy, obejmującej uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D.</p>	
Art. 8	<p>Aktualizacja przepisów w świetle postępu naukowo-technicznego</p> <p>Zmiany niezbędne w celu zaktualizowania załączników I — VI w świetle postępu naukowo-technicznego przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art.</p>	N	-	-	-

	9 ust. 2.				
Art. 9 ust. 1	Komisja jest wspierana przez komitet ds. praw jazdy.	N	-	-	-
Art. 9 ust. 2	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.	N	-	-	
Art. 10	<p>Od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy egzaminatorzy przeprowadzający egzaminy na prawo jazdy spełniają minimalne wymagania określone w załączniku IV.</p> <p>Egzaminatorzy przeprowadzający egzaminy na prawo jazdy, pracujący już w tej roli przed 19 stycznia 2013 r. podlegają jedynie wymogom dotyczącym zapewnienia jakości oraz regularnym szkoleniom okresowym.</p>	T	Art. 57 ust. 1 i art 58 - 63	<p>Art. 57. 1. Egzaminatorem jest osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada wykształcenie wyższe; 2) posiada, przez okres co najmniej 6 lat, prawo jazdy kategorii B oraz przez okres co najmniej roku, odpowiednio do zakresu przeprowadzanego egzaminu: <ol style="list-style-type: none"> a) prawo jazdy właściwej kategorii lub b) pozwolenie na kierowanie tramwajem; 3) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności egzaminatora; 4) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności egzaminatora; 5) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs kwalifikacyjny potwierdzony zaświadczeniem o jego ukończeniu; 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją 	-

				<p>weryfikacyjną powołaną przez ministra właściwego do spraw transportu;</p> <p>7) daje rękojmię należytego wykonywania swoich obowiązków;</p> <p>8) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka, e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu, f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności; <p>9) jest wpisana do ewidencji egzaminatorów.</p> <p>Art. 58. Do badań lekarskich i badań psychologicznych kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów stosuje się odpowiednio przepisy art. 34.</p> <p>Art. 59. 1. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego prowadzi kurs kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 5, w zakresie poszczególnych</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>kategorii prawa jazdy.</p> <p>2. W kursie kwalifikacyjnym prowadzonym dla kandydatów na egzaminatorów uczestniczyć mogą wyłącznie osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 – 4.</p> <p>3. Kurs kwalifikacyjny obejmuje:</p> <p>1) zajęcia teoretyczne w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nauki podstaw techniki jazdy, b) przepisów ruchu drogowego, c) zasad przeprowadzania egzaminu państwowego, d) problematyki: <ul style="list-style-type: none"> - wypadków drogowych, - psychologii transportu, - etyki zawodu egzaminatora, e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu <p>– prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;</p> <p>2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia egzaminu – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;</p> <p>3) uczestnictwo w co najmniej 20 egzaminach państwowych w</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>charakterze obserwatora oraz przeprowadzenie co najmniej 10 takich egzaminów pod kierunkiem egzaminatora wyznaczonego przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – odpowiednio w zakresie każdej kategorii prawa jazdy objętej kursem kwalifikacyjnym.</p> <p>4. Egzaminator rozszerzający posiadane uprawnienia do egzaminowania kandydatów na kierowców jest obowiązany do ukończenia kursu kwalifikacyjnego w zakresie odpowiedniej kategorii prawa jazdy.</p> <p>5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje kandydatowi na egzaminatora lub egzaminatorowi zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego, jeżeli uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.</p> <p>Art. 60. 1. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje legitymację egzaminatora osobie zatrudnionej w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego spełniającej wymagania, o których mowa w art. 57, określając ważność tej legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 58.</p> <p>2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przedłuża ważność</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>legitymacji egzaminatora na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 58, po przedstawieniu przez egzaminatora ważnych orzeczeń.</p> <p>3. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego corocznie organizuje 3-dniowe warsztaty doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów, według programu zatwierdzonego przez marszałka województwa.</p> <p>4. Udział w warsztatach doskonalenia zawodowego jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieodpłatny – dla egzaminatorów zatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego; 2) odpłatny – dla egzaminatorów niezatrudnionych w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego. <p>5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje egzaminatorowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.</p> <p>Art. 61. 1. Egzaminator jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazywać marszałkowi województwa: <ol style="list-style-type: none"> a) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest zatrudniony – najpóźniej do dnia rozpoczęcia wykonywania swoich obowiązków, b) informację o zmianie danych, o
--	--	--	--	--

				<p>których mowa w art. 57 ust. 3 pkt 2 - 5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 60 ust. 3; 3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać marszałkowi zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach; 4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki; 5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje; 6) posiadać w czasie przeprowadzania egzaminów legitymację egzaminatora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu. <ol style="list-style-type: none"> 2. Egzaminator w czasie wykonywania obowiązków zawodowych podlega ochronie przysługującej funkcjonariuszowi publicznemu. 3. Egzaminator nie może podejmować zajęć zarobkowych bez zgody dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego. 4. Egzaminator zatrudniony w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego nie może jednocześnie prowadzić szkoleń dla kandydatów na kierowców. 5. Do egzaminatora stosuje się art. 4, art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1, 3 i
--	--	--	--	---

				<p>4 oraz art. 14 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584 oraz z 2008 r. Nr 283, poz. 1458).</p> <p>6. Egzaminator jest obowiązany informować na bieżąco dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym wykonuje czynności egzaminatora o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osobach, o których mowa w art. 56 pkt 1; 2) instruktorach lub wykładowcach, o których mowa w art. 56 pkt 2; 3) właścicielach lub osobach zarządzających podmiotami, o których mowa w art. 56 pkt 3. <p>7. Informację, o której mowa w ust. 6, składa się pisemnie w formie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego.</p>	
Art. 11 ust. 1	Posiadacz ważnego krajowego prawa jazdy wydanego przez jedno państwo członkowskie, który ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, może złożyć wniosek z prośbą o wymianę jego prawa jazdy na prawo jazdy równoważne. Obowiązkiem państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy równoważne jest sprawdzenie, jakiej kategorii uprawnienia faktycznie zachowują ważność na mocy przedstawionego prawa jazdy.	T	Art. 14 ust. 1 i 4 i Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3	<p>1. Osoba posiadająca ważne krajowe prawo jazdy wydane za granicą może otrzymać prawo jazdy odpowiedniej kategorii, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, po zwrocie zagranicznego dokumentu organowi wydającemu prawo jazdy. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą nie jest określone w konwencjach o ruchu drogowym, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, dodatkowym warunkiem otrzymania polskiego prawa jazdy jest złożenie z wynikiem pozytywnym części teoretycznej</p>	-

				<p>egzaminu państwowego i przedstawienie uwierzytelnionego tłumaczenia zagranicznego dokumentu. Warunek ten nie dotyczy krajowego prawa jazdy wydanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.</p> <p>2. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą zawiera ograniczenie, o którym mowa w art. 13 ust. 5, ograniczenie to uwzględnia się w wydawanym prawie jazdy.</p> <p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;3) opłatę za wydanie:<ol style="list-style-type: none">a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.	
--	--	--	--	---	--

Art. 11 ust. 2	Przy zachowaniu zasady terytorialności prawa karnego i przepisów prawnych dotyczących policji, państwa członkowskie miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie mogą stosować wobec niego własne przepisy krajowe w zakresie ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami i ewentualnie dokonać w tym celu wymiany jego prawa jazdy.	T	Art. 98	Osoba, w stosunku do której została wydana decyzja o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, odpowiednio w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3, może uzyskać uprawnienie do kierowania pojazdami po ponownym spełnieniu wszystkich wymagań stawianych osobom po raz pierwszy ubiegającym się o uprawnienie do kierowania pojazdem.	-
Art. 11 ust. 3	Państwo członkowskie dokonujące wymiany zwraca stare prawo jazdy władzom państwa członkowskiego, które je wystawiło, z podaniem uzasadnienia swojego działania.	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach; 3) opłatę za wydanie: <ol style="list-style-type: none"> a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł, b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł. 	-
Art. 11	Państwo członkowskie odmawia wydania	T	Art. 14	Art. 14. 1. Osoba posiadająca ważne	-

<p>ust. 4</p>	<p>prawa jazdy osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu w innym państwie członkowskim.</p> <p>Państwo członkowskie odmawia uznania ważności jakiegokolwiek prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, której prawo jazdy podlega ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu na terytorium wydającego państwa członkowskiego.</p> <p>Państwo członkowskie może także odmówić wydania prawa jazdy osobie ubiegającej się o prawo jazdy, której prawo jazdy zostało w innym państwie członkowskim unieważnione.</p>		<p>ust. 1 i 4 i Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3</p>	<p>krajowe prawo jazdy wydane za granicą może otrzymać prawo jazdy odpowiedniej kategorii, za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, po zwrocie zagranicznego dokumentu organowi wydającemu prawo jazdy. Jeżeli prawo jazdy wydane za granicą nie jest określone w konwencjach o ruchu drogowym, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, dodatkowym warunkiem otrzymania polskiego prawa jazdy jest złożenie z wynikiem pozytywnym części teoretycznej egzaminu państwowego i przedstawienie uwierzytelnionego tłumaczenia zagranicznego dokumentu. Warunek ten nie dotyczy krajowego prawa jazdy wydanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.</p> <p>4. Na zasadach wzajemności można określić warunki i tryb wydawania praw jazdy, w stosunku do obywateli niektórych państw, odmienne niż te, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach</p>	
----------------------	---	--	---	---	--

				<p>związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;</p> <p>3) opłatę za wydanie:</p> <p>a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,</p> <p>b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.</p>	
Art. 11 ust. 5	<p>Wtórnik prawa jazdy, które zostało, przykładowo, zagubione lub skradzione, może zostać wydany jedynie przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym posiadacz prawa jazdy ma miejsce zamieszkania; organy te wydają wtórnik na podstawie informacji, jakimi dysponują, lub, w stosownych okolicznościach, na podstawie poświadczenia ze strony właściwych organów państwa członkowskiego, które wydało oryginał prawa jazdy.</p>	T	Art. 18 ust. 1 i Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3	<p>Art. 18. 1. Osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem jest obowiązana zawiadomić starostę o utracie tego dokumentu, jego zniszczeniu w stopniu powodującym nieczytelność, a także o zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia.</p> <p>Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów</p>	-

				<p>stosowanych w tych sprawach;</p> <p>3) opłatę za wydanie:</p> <p>a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,</p> <p>b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.</p>	
Art. 11 ust. 6	<p>Jeżeli państwo członkowskie dokonuje wymiany prawa jazdy wydanego przez państwo trzecie na dokument według wspólnotowego wzoru prawa jazdy, na dokumencie według wspólnotowego wzoru prawa jazdy dokonuje się wzmianki w tym zakresie podobnie jak w zakresie informacji o dokonywanych później przedłużeniach okresu ważności lub wydanych wtórnika.</p> <p>Wymiana taka może nastąpić tylko wówczas, gdy prawo jazdy wydane przez państwo trzecie zostało zwrócone właściwym organom państwa członkowskiego dokonującego wymiany. Jeżeli posiadacz takiego prawa jazdy przenosi swoje miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego, państwo to nie musi stosować zasady wzajemnego uznawania określonej w art. 2.</p>	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;</p> <p>3) opłatę za wydanie:</p> <p>a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,</p> <p>b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.</p>	-
Art. 12	Do celów niniejszej dyrektywy "miejsce zamieszkania" oznacza miejsce, w którym	T	Art. 11 ust. 1	Art. 11. 1. Prawo jazdy jest wydawane	-

	<p>osoba fizyczna mieszka zwykle, to znaczy przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym, ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe, lub — w przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo — ze względu na więzi osobiste, które wskazują na istnienie ścisłych powiązań między tą osobą a miejscem, w którym mieszka.</p> <p>Jednak w przypadku osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż miejsce, z którym łączą ją więzi osobiste i z tego względu mieszkającej kolejno w różnych miejscach w co najmniej dwu państwach członkowskich, za miejsce zamieszkania uważa się miejsce, z którym łączą ją więzi osobiste, pod warunkiem że regularnie do niego powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba ta mieszka w państwie członkowskim w celu wypełnienia zadania o określonym czasie trwania. Studia uniwersyteckie lub nauka w szkole nie oznaczają zmiany miejsca zamieszkania.</p>		<p>pkt 5</p>	<p>osobie, która:</p> <p>5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej 185 dni w każdym roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste lub zawodowe albo przedstawi zaświadczenie, że studiuje od co najmniej sześciu miesięcy.</p>	
<p>Art. 13 ust. 1</p>	<p>Państwa członkowskie za zgodą Komisji ustalają równowagę uprawnień wydanych przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy z kategoriami określonymi w art. 4.</p> <p>Państwa członkowskie po konsultacji z Komisją mogą zmodyfikować własne ustawodawstwo krajowe w stopniu koniecznym do wykonania przepisów art. 11 ust. 4, 5 i 6</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

Art. 13 ust. 2	Wszelkie uprawnienia do kierowania pojazdami przyznane przed 19 stycznia 2013 r. dyrektywy nie podlegają ograniczeniu lub unieważnieniu przez przepisy niniejszej dyrektywy.	N	-	-	-
Art. 14	Komisja przedstawia sprawozdanie na temat wdrożenia niniejszej dyrektywy, w tym jej wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego, nie wcześniej niż 19 stycznia 2018 r.	N	-	-	-
Art. 15	Państwa członkowskie wspierają się wzajemnie we wdrażaniu niniejszej dyrektywy i wymieniają informacje na temat praw jazdy przez siebie wydanych, wymienionych, zastąpionych, przedłużonych lub cofniętych. Korzystają z ustanowionej w tym celu Europejskiej Sieci Praw Jazdy, po jej uruchomieniu.	T	Art. 20 ust. 1 pkt 2 i 3	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach;</p> <p>3) opłatę za wydanie:</p> <p>a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,</p> <p>b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł.</p>	-
Art. 16 ust. 1	Państwa członkowskie przyjmują i publikują, nie później niż 19 stycznia	N	-	-	-

	2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 1 ust. 1, art. 3, art. 4 ust. 1, 2 i 3 oraz ust. 4 lit. b) — k), art. 6 ust. 1 oraz ust. 2 lit. a), c), d) i e), art. 7 ust. 1 lit. b), c) oraz d), ust. 2, 3 i 5, art. 8, 10, 13, 14, 15 oraz załącznikiem I pkt 2, załącznikiem II pkt 5.2 w odniesieniu do kategorii A1, A2 i A, załącznikami IV, V i VI. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.				
Art. 16 ust. 2	Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 19 stycznia 2013 r.	N	-	-	-
Art. 16 ust. 3	Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Zawierają one także informację, że zawarte w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do uchylonej dyrektywy rozumiane są jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. O sposobach dokonywania takich odniesień i ich brzmieniu decydują państwa członkowskie.	N	-	-	-
Art. 16 ust. 4	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N	-	-	
Art. 17	Dyrektywa 91/439/EWG zostaje uchylona ze skutkiem od 19 stycznia 2013 r. bez	N	-	-	-

	<p>uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących ostatecznych terminów transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego, określonych w załączniku VII część B.</p> <p>Art. 2 ust. 4 dyrektywy 91/439/EWG uchyla się z dniem 19 stycznia 2007 r.</p> <p>Odesłania do uchylonej dyrektywy interpretowane są jako odesłania do niniejszej dyrektywy i powinny być interpretowane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VIII.</p>				
Art. 18	<p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Art. 2 ust. 1, art. 5, art. 6 ust. 2 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. a), art. 9, art. 11 ust. 1, 3, 4, 5 i 6, art. 12 oraz załączniki I, II i III stosuje się od 19 stycznia 2009 r.</p>	N	-	-	-
Art. 19	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N	-	-	-
Załącznik I	Przepisy dotyczące wspólnego wzoru prawa jazdy	T	Art. 20 ust. 1 pkt 1	1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis	-
Załącznik II	Minimalne wymagania dotyczące egzaminów na prawo jazdy	T	Art. 32 ust. 3 i art. 63	Art. 32. 3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz	-

		<p>ust. 1 pkt 1 - 5, 7 - 8</p>	<p>Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem; 2) szczegółowy program: <ol style="list-style-type: none"> a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, b) szkolenia: <ul style="list-style-type: none"> - kandydatów na instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców; 3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1; 4) szczegółowe warunki i tryb: <ol style="list-style-type: none"> a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających
--	--	---	--

				<p>się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) kursu kwalifikacyjnego,</p> <p>b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;</p> <p>3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;</p> <p>4) warunki i tryb:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów, b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów, c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego, d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego; <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;</p> <p>8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.</p>	
Załącznik III	Minimalne wymagania dotyczące fizycznej i psychicznej zdolności do kierowania pojazdami o napędzie silnikowym	T	Art. 78 ust. 1 pkt 1 i Art. 87 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania badania lekarskiego <p>Art. 87. 1 Minister właściwy do spraw</p>	-

				<p>zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób przeprowadzania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu i wydawania orzeczeń psychologicznych;</p>	
Załącznik IV	Minimalne standardy obowiązujące osoby przeprowadzające praktyczne egzaminy z kierowania pojazdem	T	Art. 32 ust 3 i art. 63 ust. 1 pkt 1 - 5, 7 - 8	<p>Art. 32.3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem,</p> <p>b) szkolenia:</p> <p>- kandydatów na</p>	-

				<p>instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców;</p> <p>3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1;</p> <p>4) szczegółowe warunki i tryb:</p> <p>a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) kursu kwalifikacyjnego, b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów; <p>3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;</p> <p>4) warunki i tryb:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów, b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów, c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego, d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego; <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>7) wzór i sposób nadawania numeru</p>	
--	--	--	--	---	--

				ewidencyjnego egzaminatora; 8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.	
Załącznik V	Minimalne wymagania dotyczące szkolenia i egzaminowania kierowców w zakresie kierowania zespołem pojazdów zdefiniowanych w art.4 ust. 4 lit. b akapit drugi	T	Art. 32 ust 3 i art. 63 ust. 1 pkt 1 - 5, 7 - 8	<p>Art. 32.3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem; 2) szczegółowy program: <ol style="list-style-type: none"> a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, b) szkolenia: <ul style="list-style-type: none"> - kandydatów na instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla 	-

				<p>instruktorów i wykładowców;</p> <p>3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1;</p> <p>4) szczegółowe warunki i tryb:</p> <p>a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) kursu kwalifikacyjnego,</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;</p> <p>3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;</p> <p>4) warunki i tryb:</p> <p>a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego,</p> <p>d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego;</p> <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;</p> <p>8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.</p>	
Załącznik VI	Minimalne wymagania dotyczące szkolenia i egzaminowania kierowców w	T	Art. 32 ust 3 i	Art. 32.3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem	-

	zakresie kierowania motocyklami kategorii A (stopniowy dostęp)		art. 63 ust. 1 pkt 1 - 5, 7 - 8	właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem; 2) szczegółowy program: <ol style="list-style-type: none"> a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, b) szkolenia: <ul style="list-style-type: none"> - kandydatów na instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców; 3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1; 4) szczegółowe warunki i tryb: <ol style="list-style-type: none"> a) postępowania z dokumentami 	
--	--	--	--	--	--

				<p>dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) kursu kwalifikacyjnego,</p> <p>b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów;</p> <p>3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5;</p> <p>4) warunki i tryb:</p> <p>a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego,</p> <p>d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego;</p> <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;</p> <p>8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.</p>	
Załącznik VII	<p>Część A Uchylona dyrektywa z kolejnymi zmianami</p> <p>Część B Ostateczne terminy transpozycji do prawa krajowego i zastosowania</p>	N	-	-	-
Załącznik VIII	Tabela koleracji	N	-	-	-

Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz. Urz. UE L 226 z 10.09.2003, str. 4, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 7, t. 7, str. 441, z późn. zm.).

Art. 1	<p>Niniejszą dyrektywę stosuje się do działalności związanej z prowadzeniem pojazdów przez:</p> <p>a) obywateli Państwa Członkowskiego; i</p> <p>b) obywateli państw trzecich, którzy są zatrudnieni w przedsiębiorstwie ustanowionym w Państwie Członkowskim lub wykonują pracę na rzecz takiego przedsiębiorstwa;</p> <p>zwanych dalej "kierowcami", zaangażowanymi w transport drogowy na drogach publicznych we Wspólnocie, korzystających z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojazdów, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii C1, C1 + E, C lub C + E, określonych w dyrektywie 91/439/EWG lub prawo jazdy uznane za równoważne, - pojazdów, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii D1, D1 + E, D lub D + E, określonych w dyrektywie 91/439/EWG lub prawo jazdy uznane za równoważne. 	N	-	-	-
Art. 2	<p>Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do kierowców:</p> <p>a) pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej prędkości nieprzekraczającej 45 km/h;</p>	N	-	-	-

	<p>b) pojazdów wykorzystywanych przez lub pozostających pod kontrolą sił zbrojnych, obrony cywilnej, służb przeciwpożarowych i sił odpowiedzialnych za utrzymanie porządku publicznego;</p> <p>c) pojazdów poddawanych testom drogowym do celów rozwoju technicznego, w celu naprawy lub konserwacji albo pojazdów nowych bądź odremontowanych, które nie zostały jeszcze wprowadzone do użytku;</p> <p>d) pojazdów używanych w sytuacjach zagrożenia lub przeznaczonych do akcji ratunkowych;</p> <p>e) pojazdów wykorzystywanych do nauki jazdy dla osób ubiegających się o prawo jazdy lub ŚKZ, stosownie do art. 6 i art. 8 ust. 1;</p> <p>f) pojazdów wykorzystywanych do niezarobkowego przewozu osób lub rzeczy, do użytku osobistego;</p> <p>g) pojazdów do przewozu materiałów lub urządzeń niezbędnych kierowcy do jego pracy, pod warunkiem że prowadzenie pojazdu nie jest jego podstawowym zajęciem.</p>				
<p>Art. 3 ust. 1</p>	<p>Działalność związana z prowadzeniem pojazdów określona w art. 1 podlega obowiązkowej kwalifikacji wstępnej i obowiązkowemu szkoleniu okresowemu. W tym celu Państwa Członkowskie ustanawiają:</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

<p>a) system kwalifikacji wstępnej</p> <p>Państwa Członkowskie dokonują wyboru między dwiema następującymi opcjami:</p> <p>i) opcja polegająca na połączeniu uczestnictwa w kursie i testu</p> <p>Zgodnie z ppkt 2.1 sekcji 2 załącznika I ten rodzaj wstępnej kwalifikacji polega na obowiązkowym uczestnictwie w kursie przez określony okres czasu. Kończy się on testem. Po pomyślnym zdaniu testu kwalifikacje poświadczą się za pomocą ŚKZ przewidzianego w art. 6 ust. 1 lit. a);</p> <p>ii) opcja polegająca tylko na testach</p> <p>Zgodnie z ppkt 2.2 sekcji 2 załącznika I ten rodzaj kwalifikacji wstępnej nie polega na obowiązkowym uczestnictwie w kursie, lecz na testach teoretycznych i egzaminach praktycznych. Po pomyślnym zdaniu testów kwalifikacje poświadczą się za pomocą ŚKZ przewidzianego w art. 6 ust. 1 lit. b).</p> <p>Niemniej jednak Państwo Członkowskie może zezwolić kierowcy na prowadzenie pojazdu na terytorium danego państwa przed uzyskaniem ŚKZ, jeżeli weźmie on udział w krajowym kursie kształcenia zawodowego, trwającym przynajmniej sześć miesięcy, a maksymalnie trzy lata. W kontekście przedmiotowego kursu kształcenia zawodowego, testy określone w i) i ii) można zdawać etapowo;</p> <p>b) system okresowego szkolenia</p> <p>Zgodnie z sekcją 4 załącznika I szkolenie okresowe związane jest z obowiązkowym</p>				
--	--	--	--	--

	uczestnictwem w kursie. Poświadcza się je za pomocą ŚKZ przewidzianego w art. 8 ust. 1.				
Art. 3 ust. 2	<p>Państwa Członkowskie mogą także ustanowić system przyspieszonej kwalifikacji wstępnej, aby umożliwić kierowcy prowadzenie pojazdów w przypadkach określonych w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt ii) i lit. b) i w art. 5 ust. 3 lit. a) ppkt i) i lit. b).</p> <p>Zgodnie z sekcją 4 załącznika I przyspieszona kwalifikacja wstępna związana jest z obowiązkowym uczestnictwem w kursie. Kończy się testem. Po pomyślnym zdaniu testu kwalifikacje poświadcza się za pomocą ŚKZ przewidzianego w art. 6 ust. 2.</p>	T	Art. 110 pkt 4 lit a tieret 3, pkt 4 lit b, 5, 7, 9 i 12	<p>4) w art. 39a:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) uzyskała kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną;”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Kierowca posiadający prawo jazdy kategorii D albo D+E do ukończenia 23 roku życia może być zatrudniony wyłącznie przy wykonywaniu regularnych przewozów osób na liniach komunikacyjnych na trasie nieprzekraczającej 50 km.”;</p> <p>5) w art. 39b:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Do uzyskania kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej może przystąpić osoba.”;</p> <p>- dodaje się pkt 3 w brzmieniu:</p> <p>„3) która nie ma przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p>	

				<p>„2. Kierowca jest obowiązany uzyskać kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną odpowiednio do pojazdu, którym zamierza wykonywać przewóz drogowy, w zakresie bloków programowych określonych odpowiednio do kategorii prawa jazdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) C1, C1+E, C i C+E; 2) D1, D1+E, D i D+E.”, <p>c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Kwalifikacja wstępną lub kwalifikacja wstępną przyspieszona obejmuje zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz testy kwalifikacyjne.”;</p> <p>7) art. 39b² otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 39b². Kierowca, który uzyskał kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną w zakresie określonego bloku programowego, o którym mowa w art. 39b ust. 2, i zamierza wykonywać przewozy innymi pojazdami niż te, dla których wymagane jest prawo jazdy odpowiadające zakresowi uzyskanej kwalifikacji, obowiązany jest odbyć kwalifikację uzupełniającą. Przepisy art. 39b¹ stosuje się odpowiednio.”;</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>9) w art. 39d ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Kierowca obowiązany jest co pięć lat, począwszy od dnia uzyskania świadectwa kwalifikacji zawodowej poświadczającego uzyskanie kwalifikacji, ukończyć szkolenie okresowe odpowiednio do pojazdu, którym wykonuje przewóz drogowy.”;</p> <p>12) w art. 39i:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) szczególne warunki prowadzenia szkolenia w ramach kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej, szkoleń okresowych oraz zajęć odbywanych w ramach szkolenia okresowego, o których mowa w art. 39d ust. 3 pkt 2;”</p> <p>- pkt 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6) sposób postępowania z dokumentacją związaną z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;”</p> <p>b) w ust. 2:</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) przepisy Unii Europejskiej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz konieczność obiektywnego sprawdzenia przygotowania do uzyskania kwalifikacji wstępnej i kwalifikacji wstępnej przyspieszonej w zakresie transportu drogowego;”,</p> <p>- pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„6) zakres danych niezbędnych do prawidłowego prowadzenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego, dotyczących kandydatów na kierowców i kierowców wykonujących przewóz drogowy, podmiotów uprawnionych do przeprowadzania kursów i zajęć, organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru, a także przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokumentów związanych z uzyskiwaniem kwalifikacji wstępnej oraz szkoleń okresowych;</p> <p>7) potrzebę zapewnienia należytej ochrony dokumentacji</p>
--	--	--	--	--

				związanej z prowadzeniem przez ośrodki szkolenia kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej i szkolenia okresowego;”;	
Art. 3 ust. 3	Państwa Członkowskie mogą zwolnić kierowców, którzy otrzymali świadectwo kwalifikacji zawodowych przewidziane w dyrektywie 96/26/WE [8], z testów określonych w ust. 1 lit. a) ppkt i) i ii) i w ust. 2, w zakresie objętym testem przewidzianym w tej dyrektywie oraz w stosownych przypadkach, z uczestnictwa w części kursu związanej z tym zakresem.	N	-	-	-
Art. 4	Następujących kierowców zwalnia się z wymogu uzyskania kwalifikacji wstępnej: a) kierowców posiadających prawo jazdy kategorii D1, D1 + E, D lub D + E, albo prawo jazdy uznawane za równoważne, wydane nie później niż dwa lata po ostatecznym terminie transpozycji niniejszej dyrektywy; b) kierowców posiadających prawo jazdy kategorii C1, C1 + E, C lub C + E albo prawo jazdy uznawane za równoważne, wydane nie później niż trzy lata po ostatecznym terminie transpozycji niniejszej dyrektywy.	N	-	-	-
Art. 5 ust. 1	Dostęp do kwalifikacji wstępnej nie podlega obowiązkowi uprzedniego uzyskania odpowiedniego prawa jazdy.	N	-	-	-

<p>Art. 5 ust. 2</p>	<p>Kierowcy pojazdu przeznaczonego do przewozu rzeczy mogą prowadzić:</p> <p>a) od 18 roku życia:</p> <p>i) pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C i C + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 1;</p> <p>ii) pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C1 i C1 + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 2;</p> <p>b) od 21 roku życia pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii C i C + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 2;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 9 ust. 1</p>	<p>1. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:</p> <p>1) C i C+E wynosi 18 lat;</p>	<p>-</p>
<p>Art. 5 ust. 3</p>	<p>Kierowcy pojazdu przeznaczonego do przewozu osób mogą prowadzić:</p> <p>a) od 21 roku życia:</p> <p>i) pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii D i D + E, w celu przewozu osób w ramach regularnych usług, w przypadku gdy trasa nie przekracza 50 kilometrów, a pojazd objęty jest kategoriami prawa jazdy D1 oraz D1 + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 2.</p> <p>Państwo Członkowskie może zezwolić kierowcom pojazdów objętych jedną z powyższych kategorii na prowadzenie takich pojazdów na swoim terytorium od 18 roku życia z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 1;</p> <p>ii) pojazd, dla którego wymaga się prawa</p>	<p>T</p>	<p>Art. 9 ust. 1, ust. 2 i Art. 11 ust. 5</p>	<p>Art. 9. 1. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:</p> <p>2) D i D+E wynosi 21 lat.</p> <p>2. Dla osób, które uzyskały kwalifikację wstępną przyspieszoną określoną w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, minimalny wiek do kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii D i D+E wynosi:</p> <p>1) 23 lata lub</p> <p>2) 21 lat, z tym że taka osoba może kierować wyłącznie pojazdami</p>	<p>-</p>

	<p>jazdy kategorii D i D + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 1.</p> <p>Państwo Członkowskie może zezwolić kierowcom pojazdów objętych jedną z powyższych kategorii na prowadzenie takich pojazdów na swoim terytorium od 20 roku życia z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 1. Wiek można obniżyć, w przypadku gdy kierowca prowadzi takie pojazdy bez pasażerów;</p> <p>b) od 23 roku życia pojazd, dla którego wymaga się prawa jazdy kategorii D i D + E z zastrzeżeniem, że posiadają ŚKZ określone w art. 6 ust. 2.</p>			<p>wykonywanymi regularne przewozy osób na liniach komunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na trasie nieprzekraczającej 50 km.</p> <p>Art. 11. 5. Osoby, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, w okresie między 21 a 23 rokiem życia otrzymują prawo jazdy kategorii D i D+E z ograniczeniem do wykonywania regularnych przewozów osób na liniach komunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, na trasie nieprzekraczającej 50 km.</p>	
Art. 5 ust. 4	<p>Bez uszczerbku dla limitów wiekowych określonych w ust. 2, kierowców podejmujących się przewozu rzeczy, którzy posiadają ŚKZ przewidziane w art. 6 dla jednej z kategorii przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, zwalnia się z obowiązku uzyskania takiego ŚKZ dla innej kategorii pojazdów określonych we wspomnianym ustępie.</p> <p>Przedmiotowe przepisy stosuje się na tych samych warunkach w odniesieniu do kierowców podejmujących się przewozu osób, w kategoriach określonych w ust. 3</p>	N	-	-	-
Art. 5 ust. 5	<p>Od kierowców podejmujących się przewozu rzeczy, którzy rozszerzają lub zmieniają działalność z zamiarem przewozu osób lub vice versa, posiadających ŚKZ przewidziane w art. 6, nie wymaga się powtarzania wspólnych części kwalifikacji wstępnej, lecz wymaga się elementów właściwych dla nowej kwalifikacji.</p>	N	-	-	-

<p>Art. 6 ust. 1</p>	<p>ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację</p> <p>a) ŚKZ przyznane na podstawie uczestnictwa w kursie i testu</p> <p>Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt i) Państwa Członkowskie wymagają od kształcących się kierowców uczestnictwa w kursach w ośrodku szkoleniowym zatwierdzonym przez właściwe władze zgodnie z sekcją 5 załącznika I, zwanym dalej "zatwierdzonym ośrodkiem szkoleniowym". Kursy te obejmują wszystkie tematy określone w sekcji 1 załącznika I. Przedmiotowe szkolenie kończy się pomyślnym zdaniem testu przewidzianego w ppkt 2.1 sekcji 2 załącznika I. Test organizowany jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego lub przez wyznaczoną przez nie jednostkę i służy sprawdzeniu, czy poziom wiedzy kształcącego się kierowcy odpowiada poziomowi określonemu w sekcji 1 załącznika 1 w odniesieniu do wymienionych tematów. Wspomniane organy lub jednostki nadzorują test i po jego pomyślnym zdaniu wydają ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację.</p> <p>b) ŚKZ przyznawane na podstawie testów</p> <p>Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ii), Państwa Członkowskie wymagają od kształcących się kierowców zdania testów z teorii i egzaminów praktycznych, określonych w ppkt 2.2 sekcji 2 załącznika I. Przedmiotowe testy i egzaminy organizowane są przez właściwe organy Państwa Członkowskiego lub przez wyznaczoną przez nie jednostkę i</p>	<p>N</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
-----------------------------	---	----------	----------	----------	----------

	<p>służą sprawdzeniu, czy poziom wiedzy kształcącego się kierowcy odpowiada poziomowi określonemu w sekcji 1 załącznika 1 w odniesieniu do wymienionych tematów. Wspomniane organy lub jednostki nadzorują testy i po ich pomyślnym zdaniu wydają ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację.</p>				
Art. 6 ust. 2	<p>ŚKZ poświadczające przyspieszoną wstępną kwalifikację</p> <p>Zgodnie z art. 3 ust. 2 Państwa Członkowskie wymagają od kształcących się kierowców uczestnictwa w kursach w zatwierdzonym ośrodku szkoleniowym. Kursy te obejmują wszystkie tematy określone w sekcji 1 załącznika I.</p> <p>Przedmiotowe szkolenie kończy się testem przewidzianym w sekcji 3 załącznika I. Test organizowany jest przez właściwe organy Państwa Członkowskiego lub przez wyznaczoną przez nie jednostkę i służy sprawdzeniu, czy poziom wiedzy kształcącego się kierowcy odpowiada poziomowi określonemu w sekcji 1 załącznika 1 w odniesieniu do wymienionych tematów. Wspomniane organy lub jednostki nadzorują test i po jego pomyślnym zdaniu, wydają ŚKZ poświadczające wstępną kwalifikację.</p>	T	Art. 110 pkt 4	<p>4) w art. 39a:</p> <p>- pkt 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5) uzyskała kwalifikację wstępną lub kwalifikację wstępną przyspieszoną;”</p>	-
Art. 7	<p>Szkolenie okresowe polega na szkoleniu mającym umożliwić posiadaczom ŚKZ określonego w art. 6 oraz kierowcom, o których mowa w art. 4, uaktualnienie</p>	N	-	-	-

	<p>wiedzy mającej szczególne znaczenie w wykonywanej przez nich pracy, ze szczególnym podkreśleniem bezpieczeństwa drogowego i racjonalizacji zużycia paliwa.</p> <p>Szkolenie jest organizowane przez ośrodek szkoleniowy zatwierdzony zgodnie z sekcją 5 załącznika I. Jeżeli kierowca przenosi się do innego przedsiębiorstwa, szkolenie okresowe, które już zaliczył musi zostać uwzględnione.</p> <p>Szkolenie okresowe ma na celu rozszerzenie i skorygowanie niektórych tematów określonych w sekcji 1 załącznika I.</p>				
Art. 8 ust. 1	Po ukończeniu przez kierowcę szkolenia określonego w art. 7 właściwe organy Państwa Członkowskiego lub zatwierdzony ośrodek szkoleniowy wydają mu ŚKZ poświadczające szkolenie okresowe.	N	-	-	-
Art. 8 ust. 2	<p>Następujący kierowcy zobowiązani są do uczestnictwa w pierwszym kursie szkolenia okresowego:</p> <p>a) posiadacze ŚKZ określonego w art. 6, w terminie pięciu lat od wystawienia przedmiotowego ŚKZ;</p> <p>b) kierowcy określani w art. 4, w terminie pięciu lat od dat określonych w art. 14 ust. 2, zgodnie z harmonogramem ustalonym przez Państwa Członkowskie.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą skrócić lub przedłużyć terminy określone w lit. a) i b), aby nie pokrywały się one między innymi z datami wygaśnięcia ważności prawa jazdy lub w celu zapewnienia stopniowego wprowadzania</p>	N	-	-	-

	szkolenia okresowego. Okres ten nie może jednak być krótszy niż trzy lata ani dłuższy niż siedem lat.				
Art. 8 ust. 3	Po ukończeniu pierwszego kursu szkolenia okresowego określonego w ust. 2 przed wygaśnięciem ważności ŚKZ poświadczającego okresowe szkolenie, kierowca zobowiązany jest uczestniczyć w okresowym szkoleniu co pięć lat.	N	-	-	-
Art. 8 ust. 4	Posiadacze ŚKZ określonego w art. 6 lub ŚKZ określonego w ust. 1 niniejszego artykułu i kierowcy określani w art. 4, którzy zaprzestali wykonywania zawodu i nie spełniają wymogów ust. 1, 2 i 3, przed ponownym przystąpieniem do wykonywania zawodu zobowiązani są do uczestnictwa w kursie okresowego szkolenia.	N	-	-	-
Art. 8 ust. 5	Kierowcy podejmujący się transportu drogowego rzeczy lub osób, którzy ukończyli kursy szkolenia okresowego w odniesieniu do jednej z kategorii prawa jazdy przewidzianych w art. 5 ust. 2 i 3, zostają zwolnieni z obowiązku uczestnictwa w dalszym szkoleniu okresowym dla innych kategorii przewidzianych w tych ustępach.	N	-	-	-
Art. 9 ust. 1	Kierowcy określani w art. 1 lit. a) uzyskują kwalifikację wstępną określoną w art. 5 w Państwie Członkowskim będącym miejscem ich normalnego zamieszkania, określonym w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 [9]. Kierowcy określani w art. 1 lit. b) uzyskują przedmiotową kwalifikację w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się	N	-	-	-

	<p>przedsiębiorstwo lub w Państwie Członkowskim, które wydało im pozwolenie na pracę.</p> <p>Kierowcy określani w art. 1 lit. a) i b) odbywają szkolenie okresowe określone w art. 7 w Państwie Członkowskim będącym miejscem ich stałego zamieszkania lub w Państwie Członkowskim, w którym pracują.</p>				
Art. 10 ust. 1	<p>Na podstawie ŚKZ określonego w art. 6 i ŚKZ określonego w art. 8 ust. 1 właściwe organy Państw Członkowskich, z uwzględnieniem przepisów art. 5 ust. 2 i 3 i art. 8, obok kategorii prawa jazdy umieszczają kod wspólnotowy przewidziany w ust. 2 niniejszego artykułu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na prawie jazdy, - lub na karcie kwalifikacji sporządzonej zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II. <p>Karty kwalifikacji kierowców wydawane przez Państwa Członkowskie są wzajemnie uznawane. Przy wydawaniu karty właściwe organy sprawdzają ważność prawa jazdy, którego numer znajduje się na karcie.</p>	T	Art. 15	<p>1. Starosta dokonuje w prawie jazdy wpisu potwierdzającego odbycie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej lub szkolenia okresowego, o których mowa w rozdziale 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.</p> <p>2. Wpis jest dokonywany na pisemny wniosek kierowcy, na podstawie przedłożonych kopii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji wstępnej lub kwalifikacji wstępnej przyspieszonej albo świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, 2) orzeczenia lekarskiego, stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy, 3) orzeczenia psychologicznego stwierdzającego brak 	-

				<p>przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy</p> <p>– określonych w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Wpis dokonywany jest, w formie wymiany prawa jazdy, na okres 5 lat, liczony od dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w przepisach rozdziału 7a ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż okres ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w przepisach rozdziału 7a tej ustawy.</p> <p>4. Za dokonanie wpisu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę, o której mowa w art. 10 ust. 1, oraz opłatę ewidencyjną.</p>	
Art. 10 ust. 2	Do wykazu zharmonizowanych kodów Wspólnoty ustanowionych w załącznikach I i Ia dyrektywy 91/439/EWG dodaje się następujący kod wspólnotowy: "95. Kierowca posiadający ŚKZ zgodne z obowiązkiem posiadania kompetencji zawodowych określonych w art. 3 do dnia... (np. 95. 1.1.2012)".	N	-	-	-
Art. 10 ust. 3	a) Kierowca określony w art. 1 lit. b), który kieruje pojazdami używanymi do przewozu drogowego rzeczy, zobowiązany jest przedstawić dowód kwalifikacji i szkolenia, przewidzianych w niniejszej dyrektywie,	N	-	-	-

	<p>poprzez okazanie świadectwa kierowcy przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 484/2002 [10].</p> <p>Oprócz świadectwa Państwa Członkowskie mogą wydać kierowcy kartę kwalifikacji kierowcy przewidzianą w załączniku II, oznaczoną odpowiednim kodem wspólnotowym.</p> <p>b) Kierowca określony w art. 1 lit. b), który kieruje pojazdami używanymi do przewozu drogowego osób, zobowiązany jest przedstawić dowód kwalifikacji i szkolenia, przewidzianych w niniejszej dyrektywie poprzez okazanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kodu wspólnotowego umieszczonego na wspólnotowym wzorze prawa jazdy, w przypadku gdy jest posiadaczem takiego prawa jazdy, lub - karty kwalifikacji kierowcy przewidzianej w załączniku II, oznaczonej odpowiednim kodem wspólnotowym, lub - świadectwa krajowego, którego ważność na danym terytorium uznawana jest przez Państwa Członkowskie. 				
Art. 11	Zmiany niezbędne w celu dostosowania załączników I i II do postępu naukowo-technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12 ust. 2.	N	-	-	-
Art. 12 ust. 1	Prace Komisji wspiera Komitet.	N	-	-	-

Art. 12 ust. 2	W przypadku odniesień do niniejszego ustępu stosuje się przepisy art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8. Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.	N	-	-	-
Art. 12 ust. 3	Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.	N	-	-	-
Art.13	Do dnia 10 września 2011 r. Komisja zobowiązana jest przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie ze wstępną oceną wykonania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do równowagi różnych systemów wstępnej kwalifikacji przewidzianych w art. 3 oraz jej skuteczności w osiągnięciu docelowego poziomu kwalifikacji. Sprawozdanie powinno zawierać, w miarę potrzeb, odpowiednie wnioski.	N	-	-	-
Art. 14 ust. 1	Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 10 września 2006 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję. Gdy Państwa Członkowskie przyjmą te środki, muszą one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to musi towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.	N	-	-	-

Art. 14 ust. 2	<p>Państwa Członkowskie zobowiązane są stosować przedmiotowe środki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od dnia 10 września 2008 r. — w zakresie wstępnej kwalifikacji wymaganej w celu kierowania pojazdami, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii D1, D1 + E, D i D + E; - od dnia 10 września 2009 r. — w zakresie wstępnej kwalifikacji wymaganej w celu kierowania pojazdami, dla których wymagane jest prawo jazdy kategorii C1, C1 + E, C i C + E. <p>Państwa Członkowskie zobowiązane są niezwłocznie powiadomić o tym Komisję i wspierać się wzajemnie przy przyjmowaniu przedmiotowych środków.</p>	N	-	-	-
Art. 15 ust. 1	<p>W art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 wprowadza się następujące zmiany:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) uchyla się ust. 1 z mocą od dnia 10 września 2009 r., b) uchyla się ust. 2 i 4 z mocą od dnia 10 września 2008 r. 	N	-	-	-
Art. 15 ust. 2	<p>Dyrektywa 76/914/EWG traci moc z dniem 10 września 2009 r.</p>	N	-	-	-
Art. 15 ust. 3	<p>Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte w celu wykonania dyrektywy 76/914/EWG przestają obowiązywać:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z dniem 10 września 2008 r. w odniesieniu do kierowców pojazdów do przewozu drogowego osób, 	N	-	-	-

	- z dniem 10 września 2009 r. w odniesieniu do kierowców pojazdów do przewozu drogowego rzeczy.				
Art. 16	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N	-	-	-
Art. 17	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.	N	-	-	-
Załącznik I	Minimalne wymogi w zakresie kwalifikacji i wykształcenia	N	-	-	-
Załącznik II	Uzgodnienia dotyczące wzoru wspólnot europejskich dla karty kwalifikacji kierowcy	N	-	-	-
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego			Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	
Art. 1	1. Ustawa określa: <ol style="list-style-type: none"> 1) osoby uprawnione do kierowania pojazdami na drogach publicznych oraz na drogach położonych w strefach zamieszkania; 2) wymagania w stosunku do osób, o których mowa w pkt 1; 3) zasady uzyskiwania i cofania uprawnień do kierowania pojazdami oraz zatrzymywania dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami; 4) zasady prowadzenia działalności w zakresie uzyskiwania uprawnień i badań psychologicznych, związanych z kierowaniem pojazdami; 5) zasady wykonywania badań lekarskich i psychologicznych 			Przeniesienie przepisów dotyczących zakresu regulacji z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.	

	<p>kierowców, instruktorów i egzaminatorów oraz kandydatów na kierowców, instruktorów i egzaminatorów.</p> <p>2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 64 ust. 1, art. 66 ust. 1, art. 67 ust. 1, art. 68 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 2, art. 77 ust. 1 i 4, art. 82 ust. 3 i 8, art. 83 ust. 4, 5 i 7, art. 84 ust. 3, art. 85 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 90 ust. 3, art. 91 ust. 2, art. 93 ust. 5 i art. 97 ust. 6, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej.</p>	
Art. 2	<p>Ilekróć w ustawie jest mowa o:</p> <p>1) kierowcy, kierującym lub o pojeździe określonego rodzaju – należy przez to rozumieć odpowiednio kierowcę, kierującego lub pojazd w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.);</p> <p>2) opłacie ewidencyjnej – należy przez to rozumieć opłatę stanowiącą przychód Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, o którym mowa w art. 80d ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.</p>	Odesłanie do przepisów ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 3 ust. 4	Osoba, która ukończyła 18 lat, nie jest obowiązana do posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania rowerem lub pojazdem zaprzęgowym.	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 5 ust. 2-5	<p>2. Pozwolenie wojskowe stwierdza posiadanie przez żołnierza zasadniczej służby wojskowej i żołnierza służby kandydackiej uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranym w ramach świadczeń na rzecz obrony.</p> <p>3. Międzynarodowe prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów w ruchu międzynarodowym na terytorium państw – stron Konwencji, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, z wyjątkiem kierowania ciągnikiem rolniczym. Międzynarodowe</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>prawo jazdy jest ważne łącznie z krajowym prawem jazdy.</p> <p>4. Prawo jazdy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. a i b, stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia stałego lub czasowego pobytu.</p> <p>5. Zagraniczny dokument wojskowy stwierdza posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie określonym w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.</p>	
Art. 6 ust. 6-8	<p>6. Kolejką turystyczną może kierować osoba, która ukończyła 21 lat oraz posiada prawo jazdy odpowiedniej kategorii od co najmniej 2 lat.</p> <p>7. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, w sposób odmienny od przepisów ust. 1, uprawnienia osób kierujących pojazdami specjalnymi i pojazdami przeznaczonymi do celów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub pobranymi w ramach świadczeń na rzecz obrony, a także dodatkowe wymagania w stosunku do tych osób.</p> <p>8. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę posiadania szczególnych kwalifikacji przez osoby wykonujące zadania związane z obronnością państwa; 2) wymagania w stosunku do uprawnień żołnierzy pełniących służbę poza granicami kraju; 3) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 7	<p>1. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uprawnienia do kierowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tramwajem – jest pozwolenie na kierowanie tramwajem; 2) rowerem – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>AM, A1, B1 lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat;</p> <p>3) pojazdem zaprzęgowym – jest karta rowerowa lub prawo jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T – w przypadku osób, które nie ukończyły 18 lat.</p> <p>2. Kierujący tramwajem może posiadać tylko jedno ważne pozwolenie na kierowanie tramwajem.</p>	
Art. 8 ust. 1 pkt 7 - 10	<p>1. Wymagany minimalny wiek do kierowania wynosi:</p> <p>7) 21 lat – dla tramwaju;</p> <p>8) 15 lat – dla pojazdu zaprzęgowego;</p> <p>9) 10 lat – dla roweru;</p> <p>10) 17 lat – dla roweru wieloosobowego lub przewożącego inną osobę.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 10	<p>1. Prawo jazdy jest wydawane, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, przez starostę.</p> <p>2. Międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane za opłatą przez każdego starostę na podstawie krajowego prawa jazdy. Międzynarodowe prawo jazdy jest wydawane na okres 3 lat, nie dłużej niż na okres ważności krajowego prawa jazdy.</p> <p>3. Szefom i cudzoziemskiemu personelowi przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności, oraz innym osobom korzystającym z tych przywilejów i immunitetów, uprawnienie do kierowania pojazdem wydaje nieodpłatnie – nie zatrzymując prawa jazdy wydanego w państwie wysyłającym – marszałek województwa mazowieckiego, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych.</p> <p>4. Pozwolenie wojskowe jest wydawane żołnierzom zasadniczej</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>służby wojskowej i żołnierzom służby kandydackiej na czas pełnienia tej służby, przez dowódcę jednostki wojskowej prowadzącej szkolenie kierowców.</p> <p>5. Pozwolenie wojskowe jest wymieniane przez starostę, o którym mowa w ust. 1, na prawo jazdy tej samej kategorii. Osoba niespełniająca wymagań w zakresie wieku, o których mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 pkt 5 i 6, może otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem do kierowania określonymi pojazdami.</p> <p>6. Opłata, o której mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p>	
Art. 11 ust. 2, 3 i 6-7	<p>2. Osoba, która nie ukończyła 18 lat, może uzyskać prawo jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T za pisemną zgodą rodzica lub opiekuna.</p> <p>3. Osoby, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, do czasu osiągnięcia wymaganego minimalnego wieku do kierowania pojazdami określonych kategorii, o którym mowa w art. 8 ust. 1, mogą otrzymać prawo jazdy z ograniczeniem wynikającym z możliwości prowadzenia określonego pojazdu.</p> <p>6. Dodatkowym warunkiem wymaganym do wydania prawa jazdy osobie, wobec której została wydana decyzja o cofnięciu prawa jazdy w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest uzyskanie orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem.</p> <p>7. Przepisy ust. 1 pkt 1 - 4 oraz ust. 4 stosuje się do pozwolenia wojskowego.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 12	<p>1. Prawo jazdy nie może być wydane osobie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) u której w wyniku badania lekarskiego stwierdzono aktywną formę uzależnienia od alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu; 2) w stosunku do której został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>zakazu;</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji; 4) posiadającej inny dokument, stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym; 5) która uzyskała za granicą prawo jazdy, a to prawo jazdy zostało zatrzymane lub uprawnienie do kierowania pojazdami zostało cofnięte – w okresie obowiązywania zatrzymania prawa jazdy lub cofnięcia uprawnienia; 6) której prawo jazdy zostało wymienione w trybie art. 91 ust. 1 i 2. <p>2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B; 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D. <p>3. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się także wobec osoby ubiegającej się o wydanie prawa jazdy kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu lub zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B; 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania decyzji o cofnięciu lub zatrzymaniu prawa jazdy obejmującej uprawnienie w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D. <p>4. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy międzynarodowego prawa jazdy oraz prawa jazdy posiadanego przez osoby, o których mowa w</p>	
--	---	--

	<p>art. 10 ust. 3.</p> <p>5. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się do pozwolenia wojskowego.</p>	
Art. 13 ust. 7	<p>7. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się do pozwolenia wojskowego.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 14 ust. 3-5	<p>3. Na zasadach wzajemności można określić warunki i tryb wydawania praw jazdy, w stosunku do obywateli niektórych państw, odmienne niż te, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw transportu może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wydawania praw jazdy, o których mowa w ust. 3.</p> <p>5. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunki wymiany polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa; 2) wymagania, od których spełnienia uzależniona jest wymiana polskich krajowych praw jazdy na krajowe prawa jazdy danego państwa; 3) obciążenia finansowe nakładane na obywatela polskiego wymieniającego polskie krajowe prawo jazdy na krajowe prawo jazdy danego państwa. 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 16	<p>1. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, przez starostę. Do wydawania pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy art. 12 ust. 1 i odpowiednio art. 13 ust. 4 i 5.</p> <p>2. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane osobie, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osiągnęła wymagany wiek do kierowania tramwajem; 2) uzyskała orzeczenie: <ol style="list-style-type: none"> a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, b) psychologiczne o braku przeciwwskazań 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>psychologicznych do kierowania pojazdem;</p> <p>3) odbyła wymagane szkolenie;</p> <p>4) zdała egzamin państwowy wymagany do uzyskania pozwolenia.</p> <p>3. Pozwolenie na kierowanie tramwajem jest wydawane na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w ust. 2 pkt 2.</p> <p>4. Ważność pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużana przez starostę po przedłożeniu orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem i orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 oraz art. 79 ust. 1 pkt 2.</p> <p>5. Ważność pozwolenia na kierowanie tramwajem jest przedłużana, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w formie wymiany tego dokumentu. Do wymiany pozwolenia na kierowanie tramwajem stosuje się przepisy ust. 1 - 3.</p> <p>6. Opłata, o której mowa w ust. 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p>	
Art. 17	<p>1. Kartę rowerową wydaje nieodpłatnie:</p> <p>1) dyrektor szkoły – uczniowi szkoły podstawowej, w przypadku prowadzenia szkolenia przez szkołę;</p> <p>2) dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań – osobie niewymienionej w pkt 1.</p> <p>2. Kartę rowerową może uzyskać osoba, która:</p> <p>1) osiągnęła wymagany minimalny wiek;</p> <p>2) wykazała się niezbędnymi umiejętnościami odpowiednio</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>podczas zajęć szkolnych, zajęć prowadzonych przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub zajęć prowadzonych przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań.</p>	
<p>Art. 18 ust. 2 – 6</p>	<p>2. Na wniosek osoby uprawnionej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, starosta wydaje za opłatą, o której mowa w art. 10 ust. 1 lub w art. 16 ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej:</p> <p>1) wtórnik dokumentu pod warunkiem:</p> <p>a) złożenia oświadczenia o utracie dokumentu, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, albo</p> <p>b) zwrotu zniszczonego dokumentu;</p> <p>2) nowy dokument pod warunkiem zwrotu dokumentu wymagającego zmiany danych.</p> <p>3. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, organem właściwym w sprawach określonych w ust. 1, 2 i 6 jest marszałek województwa mazowieckiego.</p> <p>4. W przypadku utraty lub zniszczenia pozwolenia wojskowego, wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie dowódca jednostki wojskowej, który wydał pozwolenie wojskowe.</p> <p>5. W przypadku utraty lub zniszczenia karty rowerowej, wtórnik tego dokumentu wydaje nieodpłatnie podmiot, który wydał ten dokument.</p> <p>6. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika odzyskała utracony dokument, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana zwrócić ten dokument staroście.</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>
<p>Art.19</p>	<p>Minister właściwy do spraw transportu dokonuje, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.),</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>wyboru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) producenta blankietów praw jazdy; 2) podmiotu dokonującego personalizacji blankietów praw jazdy i dystrybucji praw jazdy; 3) producenta blankietów międzynarodowych praw jazdy; 4) producenta pozwoleń na kierowanie tramwajem. 	
Art. 20	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) wzory dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami oraz ich opis; 2) szczegółowe czynności organów i innych jednostek w sprawach związanych z wydawaniem i zatrzymywaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania pojazdami oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach; 3) opłatę za wydanie: <ol style="list-style-type: none"> a) prawa jazdy – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł, b) pozwolenia na kierowanie tramwajem – przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 30 zł. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio: <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej; 2) konieczność prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem; 3) konieczność zapewnienia sprawności procedur administracyjnych, w tym prowadzenia spraw w formie elektronicznej; 4) koszty produkcji i dystrybucji dokumentów oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z ich wydaniem. 	Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego.

	<p>3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór i opis pozwolenia wojskowego, a także tryb jego wydawania.</p> <p>4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio konieczność:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia zgodności pozwolenia wojskowego z obowiązującym podziałem kategorii prawa jazdy; 2) prawidłowego zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem; 3) zapewnienia sprawności procedur administracyjnych w zakresie regulowanym w rozporządzeniu. 	
Art. 21	<p>Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem może rozpocząć szkolenie nie wcześniej niż 3 miesiące przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa odpowiednio w art. 8 lub 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętego tym uprawnieniem, a jeżeli osobą tą jest uczeń uczestniczący w zajęciach szkolnych w szkole kształcącej w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia przewiduje uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym, okres ten wynosi 12 miesięcy.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 23	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem odbywa się w formie: <ol style="list-style-type: none"> 1) kursu; 2) zajęć szkolnych – w zakresie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi, z wyłączeniem uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii A1, A2 i A. 2. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi obejmuje: <ol style="list-style-type: none"> 1) część teoretyczną przeprowadzaną w formie wykładów i ćwiczeń w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) podstaw kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>drogowym,</p> <p>b) obowiązków i praw kierującego pojazdem;</p> <p>2) część praktyczną w zakresie kierowania pojazdem, zwaną dalej „nauką jazdy”, przeprowadzaną:</p> <p>a) na placu manewrowym,</p> <p>b) w ruchu miejskim oraz</p> <p>c) w ruchu poza obszarem zabudowanym;</p> <p>3) naukę udzielania pierwszej pomocy, przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych;</p> <p>4) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności, zwane dalej „egzaminem wewnętrznym”.</p> <p>3. Wykłady, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być przeprowadzone w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu pod nadzorem ośrodka szkolenia kierowców.</p> <p>4. Egzamin wewnętrzny jest przeprowadzany po ukończeniu szkolenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 - 3 lub ust. 3, przez instruktora, który prowadził to szkolenie.</p> <p>5. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem obejmuje:</p> <p>1) część teoretyczną w zakresie podstaw kierowania tramwajem, uczestnictwa w ruchu drogowym i obsługi technicznej tramwaju, przeprowadzaną w formie wykładów;</p> <p>2) część praktyczną w zakresie obsługi technicznej i kierowania tramwajem;</p> <p>3) ćwiczenia sprawdzające wiedzę i umiejętności z zakresu, o którym mowa w pkt 1 i 2;</p> <p>4) naukę udzielania pierwszej pomocy, przeprowadzaną w formie wykładów i zajęć praktycznych.</p> <p>6. Czas poświęcony na przeprowadzenie zajęć, o których mowa w ust. 2 pkt 1 - 3 oraz ust. 3 i 5, powinien być dostosowany do</p>	
--	--	--

	<p>umiejętności i predyspozycji osoby szkolonej, nie krótszy jednak od minimalnych wymagań określonych dla uprawnień danej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem.</p> <p>7. Przepisy ust. 1 - 4 i 6 stosuje się odpowiednio do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.</p>	
Art. 24	<p>Nauka jazdy jest prowadzona:</p> <p>1) pojazdem:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) odpowiadającym wymaganiom określonym dla danej kategorii prawa jazdy lub dla pozwolenia na kierowanie tramwajem, b) oznakowanym kwadratową tablicą barwy niebieskiej z białą literą „L”, c) przystosowanym do nauki jazdy, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, d) posiadającym adnotację w dowodzie rejestracyjnym o spełnieniu wymagań, o których mowa w lit. a – c, dokonywaną przez odpowiedni organ, na podstawie pozytywnego wyniku badania technicznego przeprowadzonego przez stację kontroli pojazdów, o której mowa w art. 83 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym – nie dotyczy tramwaju; <p>2) pojazdem odpowiednio przystosowanym do rodzaju niepełnosprawności spełniającym warunki, o których mowa w pkt 1 lit. a i b – w przypadku szkolenia osoby niepełnosprawnej.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 25	<p>1. Podczas jazdy osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem, wobec instruktora stosuje się przepisy</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>dotyczące kierującego pojazdem, w szczególności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokumentów wymaganych do kierowania i używania pojazdu; 2) zawartości w organizmie alkoholu lub podobnie działającego środka. <p>2. Instruktor, niezależnie od dokumentów wymaganych od kierującego pojazdem, jest obowiązany posiadać i okazywać na żądanie uprawnionego podmiotu legitymację instruktora.</p> <p>3. Nie można prowadzić zajęć z osobą ubiegającą się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem, która znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.</p> <p>4. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się do szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz funkcjonariuszy służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.</p>	
<p>Art. 26</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w formie kursu, z zastrzeżeniem ust. 3, jest prowadzone przez: <ol style="list-style-type: none"> 1) ośrodek szkolenia kierowców – jednostkę organizacyjną przedsiębiorcy wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców; 2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia żołnierzy na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej; 3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb. 2. Szkolenie osób w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i Internetu, o którym mowa w art. 23 ust. 3, jest prowadzone wyłącznie przez ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>spełnianie dodatkowych wymagań.</p> <p>3. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi w formie zajęć szkolnych jest prowadzone dla uczniów (słuchaczy) przez szkołę, jeżeli w podstawie programowej kształcenia w danym zawodzie jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdami silnikowymi.</p> <p>4. Szkolenie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzone przez podmiot wykonujący przewozy tramwajem.</p> <p>5. Zajęcia podczas szkolenia prowadzą:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zatrudniony w ośrodku szkolenia instruktor lub będący instruktorem przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2;2) nauczyciel posiadający uprawnienia instruktora – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2;3) osoba, o której mowa w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.) – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3;4) instruktor nauki jazdy – w przypadku szkolenia prowadzonego przez jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i 2 lub odpowiednio w art. 23 ust. 5 pkt 1 i 3. <p>6. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 i art. 23 ust. 5 pkt 1, mogą być prowadzone przez wykładowcę.</p> <p>7. Zajęcia, o których mowa w art. 23 ust. 3, prowadzone są pod nadzorem zatrudnionego w ośrodku szkolenia kierowców instruktora lub wykładowcy.</p>	
--	---	--

	<p>8. Instruktor lub wykładowca prowadzi zajęcia wyłącznie w zakresie uzyskiwania uprawnień odpowiedniej kategorii prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, odpowiednio do posiadanych uprawnień.</p> <p>9. Ośrodek szkolenia kierowców prowadzi szkolenie wyłącznie na terenie powiatu, w którym został zgłoszony do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 28 ust. 1. Przepisu nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nauki jazdy przeprowadzanej w ruchu miejskim oraz w ruchu poza obszarem zabudowanym – dla szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnień do prowadzenia pojazdów silnikowych dowolnej kategorii prawa jazdy; 2) nauki jazdy przeprowadzanej na placu manewrowym – dla szkolenia w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E. 	
<p>Art. 27</p>	<p>1. Kierownik ośrodka szkolenia kierowców jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu informację o terminie, czasie i miejscu, w których prowadzone będą zajęcia, wraz z listą uczestników kursu; 2) prowadzić dokumentację kursu; 3) przekazywać staroście, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kursu i wydania zaświadczeń o jego ukończeniu, następujące dane osób, które ukończyły kurs: <ol style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko, b) datę i miejsce urodzenia, c) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) zwany dalej „numerem PESEL”, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>kraju, który wydał ten dokument,</p> <p>d) adres zamieszkania,</p> <p>e) zakres ukończonego kursu,</p> <p>f) imię i nazwisko instruktora, który prowadził zajęcia, jego numer ewidencyjny oraz numer ewidencyjny jednostki szkolącej;</p> <p>4) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;</p> <p>5) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:</p> <p>a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku,</p> <p>b) w terminie 14 dni od dnia, w którym przedsiębiorca zrezygnował z prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia.</p> <p>2. Kierownik podmiotu, innego niż wymieniony w ust. 1, prowadzącego szkolenie w formie kursu jest obowiązany:</p> <p>1) przedstawić staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu najpóźniej w następnym dniu roboczym od dnia rozpoczęcia kursu informację o terminie, czasie i miejscu, w których prowadzone będą zajęcia, wraz z listą uczestników kursu;</p> <p>2) prowadzić dokumentację kursu;</p> <p>3) przekazywać staroście, o którym mowa w pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zakończenia kursu i wydania zaświadczeń o jego ukończeniu, następujące dane osób, które ukończyły kurs:</p>	
--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> a) imię i nazwisko, b) datę i miejsce urodzenia, c) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument, d) adres zamieszkania, e) zakres ukończonego kursu, f) imię i nazwisko instruktora, który prowadził zajęcia, jego numer ewidencyjny oraz numer ewidencyjny jednostki szkolącej; <p>4) umożliwić osobie upoważnionej przez starostę przeprowadzenie kontroli wymaganej dokumentacji, kontroli prowadzonych zajęć oraz uczestnictwo w tych zajęciach;</p> <p>5) składać staroście, o którym mowa w pkt 1, dokumenty zawierające informację o przeprowadzonych kursach:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) do dnia 31 stycznia każdego roku – w zakresie dotyczącym poprzedniego roku, b) w terminie 14 dni od dnia, w którym podmiot zrezygnował z prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców lub w którym wydano decyzję o zakazie prowadzenia przez podmiot ośrodka szkolenia kierowców – w zakresie dotyczącym okresu od dnia 1 stycznia bieżącego roku do tego dnia. <p>3. Przepis ust. 2 pkt 1, 4 i 5 nie dotyczy jednostek, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>4. Ośrodek szkolenia kierowców lub inny podmiot prowadzący szkolenie wydaje osobie ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, jeżeli osoba ta:</p>	
--	--	--

	<p>1) uczestniczyła:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) w minimum 80 % przewidzianych w programie zajęć, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 1, b) we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz w art. 23 ust. 5 pkt 2 i 3; <p>2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu wewnętrznego.</p> <p>5. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, podpisują:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) instruktor prowadzący zajęcia z osobą, której dotyczy zaświadczenie, oraz 2) kierownik ośrodka szkolenia kierowców albo kierownik innego podmiotu prowadzącego szkolenie. 	
Art. 28	<p>1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.) i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.</p> <p>2. Ośrodek szkolenia kierowców może prowadzić przedsiębiorca, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) posiada infrastrukturę odpowiednią do zakresu prowadzonego szkolenia: <ul style="list-style-type: none"> a) salę wykładową, b) pomieszczenie biurowe i punkt obsługi klienta, c) plac manewrowy oraz d) pojazd przeznaczony do nauki jazdy; 2) zatrudnia w ośrodku szkolenia kierowców co najmniej jednego instruktora posiadającego uprawnienia pozwalające na prowadzenie szkolenia w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii prawa jazdy określonej we wniosku, o którym 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>mowa w ust. 4, lub sam jest instruktorem;</p> <p>3) posiada w ośrodku szkolenia kierowców zbiory przepisów ruchu drogowego oraz pomoce dydaktyczne właściwe ze względu na rodzaj prowadzonego szkolenia;</p> <p>4) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy to osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej.</p> <p>3. Organem prowadzącym rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest starosta właściwy ze względu na miejsce prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców.</p> <p>4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:</p> <p>1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;</p> <p>2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;</p> <p>3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;</p> <p>4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;</p> <p>5) oznaczenie i adres ośrodka szkolenia kierowców;</p> <p>6) adresy należących do ośrodka szkolenia kierowców lokali biurowych, sal wykładowych, punktów obsługi klienta i placów manewrowych, wraz z określeniem tytułu prawnego oraz dat określających okres, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do tych obiektów;</p> <p>7) zakres prowadzonego szkolenia;</p> <p>8) imiona i nazwiska instruktorów i wykładowców wraz z ich numerami ewidencyjnymi;</p>	
--	--	--

	<p>9) numer rejestracyjny każdego pojazdu, którym prowadzona jest nauka jazdy.</p> <p>5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców są kompletne i zgodne z prawdą;2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami.” <p>6. Oświadczenie powinno również zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none">1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. <p>7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców.</p> <p>8. Starosta dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.</p> <p>9. Przedsiębiorca może złożyć wniosek o rozszerzenie zakresu szkolenia prowadzonego przez ośrodek szkolenia kierowców. Przepisy ust. 2 - 8 stosuje się odpowiednio.</p>	
--	---	--

	<p>10. W przypadku gdy część infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców, o której mowa w ust. 2 pkt 1, znajduje się na terenie innego powiatu, starosta dokonując wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców informuje starostów, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka, o fakcie dokonania wpisu, przesyłając informację na temat tej infrastruktury i jej lokalizacji.</p> <p>11. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć staroście, o którym mowa w ust. 3, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.</p> <p>12. Opłata, o której mowa w ust. 8, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p>	
<p>Art. 29</p>	<p>1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić szkolenie w zakresie określonym odpowiednio w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 - 3.</p> <p>2. Szkoła może prowadzić szkolenie w zakresie określonym w art. 26 ust. 3 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 - 3.</p> <p>3. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę jednostki lub szkoły informacje w formie pisemnej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o podjęciu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz dane, o których mowa w art. 30 ust. 2 – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć; 2) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany; 3) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>pojazdami silnikowymi – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.</p> <p>4. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem może prowadzić szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 - 3; 2) po złożeniu wniosku o wpis i uzyskaniu wpisu do ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie, o której mowa w art. 30 ust. 1; wniosek powinien zawierać dane, o których mowa w art. 30 ust. 2. <p>5. Podmiot wykonujący przewozy tramwajem, prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem, jest obowiązany przekazywać staroście właściwemu ze względu na siedzibę tego podmiotu, informację w formie pisemnej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o zmianie danych, o których mowa w art. 30 ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany; 2) o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia. 	
Art. 30	<ol style="list-style-type: none"> 1. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących szkolenie, o których mowa w art. 29. 2. W ewidencji umieszcza się następujące dane: <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę podmiotu oraz oznaczenie jego adresu i siedziby; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) – o ile podmiot taki numer posiada; 3) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile podmiot taki numer posiada; 4) numer ewidencyjny podmiotu prowadzącego szkolenie; 5) poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których ośrodek może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania; 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>6) adresy lokali biurowych, sal wykładowych i placów manewrowych wraz z datami określającymi okres, na jaki podmiot posiada tytuł prawny do tych obiektów;</p> <p>7) imiona, nazwiska i numery ewidencyjne instruktorów i wykładowców prowadzących szkolenie na rzecz podmiotu.</p> <p>3. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 3 i 5, wpisuje do ewidencji:</p> <p>1) jednostkę wojskową, jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz szkołę po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1,</p> <p>2) podmiot wykonujący przewozy tramwajem po otrzymaniu wniosku o wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2, i po sprawdzeniu danych w nim zawartych</p> <p>– nadając im numery ewidencyjne oraz zawiadamiając je o nadanym numerze.</p> <p>4. Starosta odmawia wpisu podmiotu wykonującego przewozy tramwajem do ewidencji, jeżeli dane zawarte we wniosku nie odpowiadają stanowi faktycznemu.</p> <p>5. Starosta skreśla podmiot z ewidencji:</p> <p>1) z urzędu:</p> <p>a) po otrzymaniu od tego podmiotu informacji o zakończeniu działalności w zakresie szkolenia albo</p> <p>b) po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 6 – w przypadku podmiotu wykonującego przewozy tramwajem;</p> <p>2) na wniosek jednostki organizacyjnej albo organu sprawującego nadzór nad tym podmiotem.</p>	
Art. 31	<p>1. Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem może wystąpić, po upływie roku od dnia uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców lub ewidencji, o której mowa w art. 30 ust. 1, o poświadczenie</p>	Nowa regulacja prawna.

	<p>potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadania: <ol style="list-style-type: none"> a) warunków lokalowych, b) placu manewrowego, c) pojazdów, d) pomocy i środków dydaktycznych; 2) zatrudnienia wykwalifikowanego personelu. <p>2. Poświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, w drodze decyzji administracyjnej, starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, po sprawdzeniu spełniania dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców. Poświadczenie zachowuje ważność do czasu zmiany stanu faktycznego, dla którego zostało wydane, nie dłużej niż przez pięć lat od dnia jego wydania.</p> <p>3. Starosta umieszcza informację o wydaniu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców w rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców.</p> <p>4. Starosta wydaje decyzję o cofnięciu poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, jeżeli ośrodek szkolenia kierowców przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 1.</p> <p>5. Opłata, o której mowa w ust. 2, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p>	
Art. 32	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) budowę i sposób nadawania numeru ewidencyjnego ośrodka szkolenia kierowców i innego podmiotu prowadzącego szkolenie; 2) wzór: <ol style="list-style-type: none"> a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców 	<p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego.</p> <p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej.</p>

	<p>prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,</p> <ul style="list-style-type: none">b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców,c) poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1,d) pieczęci ośrodka szkolenia kierowców; <p>3) wysokość opłaty:</p> <ul style="list-style-type: none">a) za wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł,b) za wydanie poświadczenia potwierdzającego spełnianie dodatkowych wymagań przez ośrodek szkolenia kierowców, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 600 zł. <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ul style="list-style-type: none">1) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur oznaczania ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie;2) potrzebę ujednoczenia dokumentów;3) koszty rzeczowe i osobowe związane z:<ul style="list-style-type: none">a) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców,b) wykonywaniem nadzoru nad ośrodkami szkolenia kierowców,c) postępowaniem sprawdzającym spełnianie dodatkowych wymagań oraz z wydaniem poświadczenia. <p>3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p>	
--	---	--

	<p>1) szczegółowe wymagania w zakresie wyposażenia dydaktycznego, warunków lokalowych i placu manewrowego ośrodków szkolenia kierowców i innych podmiotów prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;</p> <p>2) szczegółowy program:</p> <p>a) szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem,</p> <p>b) szkolenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kandydatów na instruktorów i instruktorów, - kandydatów na wykładowców i wykładowców, <p>c) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla instruktorów i wykładowców;</p> <p>3) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 31 ust. 1;</p> <p>4) szczególne warunki i tryb:</p> <p>a) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem i kandydatów na instruktorów oraz wzory stosowanych dokumentów,</p> <p>b) prowadzenia dokumentacji przez ośrodki szkolenia kierowców;</p> <p>5) wzory dokumentów związanych z prowadzeniem szkolenia.</p> <p>4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się odpowiednio:</p> <p>1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej;</p> <p>2) potrzebę zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych do przeprowadzania kursów i zajęć w</p>	
--	--	--

	<p>zależności od rodzaju i zakresu szkolenia;</p> <p>3) zakres wiedzy i umiejętności niezbędny do bezpiecznego i sprawnego uczestnictwa w ruchu drogowym osoby posiadającej prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem;</p> <p>4) potrzebę zapewnienia sprawności procedur administracyjnych i należytej ochrony dokumentacji związanej z prowadzeniem szkolenia;</p> <p>5) konieczność ujednolicenia stosowanych dokumentów.</p>	
<p>Art. 33</p>	<p>1. Instruktorem jest osoba, która:</p> <p>1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;</p> <p>2) posiada prawo jazdy kategorii B co najmniej przez okres 3 lat oraz prawo jazdy kategorii odpowiedniej do zakresu prowadzonych zajęć co najmniej przez okres roku – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi;</p> <p>3) posiada prawo jazdy kategorii B co najmniej przez okres 3 lat oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem;</p> <p>4) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora;</p> <p>5) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora;</p> <p>6) ukończyła z wynikiem pozytywnym kurs dla kandydatów na instruktorów i posiada zaświadczenie o jego ukończeniu – dotyczy instruktorów osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi;</p> <p>7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin sprawdzający kwalifikacje przed komisją powołaną przez wojewodę;</p> <p>8) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka, e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu lub f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności; <p>9) jest wpisana do ewidencji instruktorów.</p> <p>2. Ewidencję instruktorów prowadzi starosta, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 8; 2) nadaje instruktorowi numer ewidencyjny; 3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba: <ul style="list-style-type: none"> a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 8 lub b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia - w okresie, o którym mowa w art. 45 ust. 4. <p>3. W ewidencji instruktorów umieszcza się następujące dane instruktora:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) numer ewidencyjny; 2) imię i nazwisko; 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu 	
--	---	--

	<p>potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;</p> <p>4) adres zamieszkania;</p> <p>5) wynikające z ukończonego kursu i zakresu złożonego egzaminu, poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;</p> <p>6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;</p> <p>7) datę ważności legitymacji.</p> <p>4. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenia członków komisji.</p> <p>5. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p>	
Art. 34	<p>1. Orzeczenie lekarskie o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora wydaje, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, uprawniony lekarz posiadający prawo do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, oraz posiadający uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.</p> <p>2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane w zakresie i na zasadach określonych w Kodeksie pracy, z zastrzeżeniem ust. 5.</p> <p>3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami.</p> <p>4. Orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania czynności instruktora</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>wydaje uprawniony psycholog, o którym mowa w art. 84 ust. 1, po przeprowadzeniu badania psychologicznego.</p> <p>5. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, i badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 4, przeprowadza się przed przystąpieniem do kursu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 6, a następnie okresowo dla osób w wieku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do 60 lat – co 5 lat; 2) powyżej 60 lat – co 30 miesięcy. <p>6. Terminy badań, o których mowa w ust. 5, mogą ulec skróceniu, jeżeli lekarz lub psycholog w wyniku badań, o których mowa w ust. 1 lub 4, stwierdzi u osoby badanej, stan zdrowia wskazujący na możliwość wystąpienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, przed upływem terminów, o których mowa w ust. 5.</p> <p>7. Skierowanie na badanie lekarskie i badanie psychologiczne dla instruktorów wydaje odpowiedni podmiot prowadzący szkolenie.</p>	
Art. 35	<p>1. Kurs dla kandydatów na instruktorów może prowadzić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ośrodek szkolenia kierowców posiadający poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań; 2) jednostka wojskowa – w zakresie szkolenia instruktorów na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej; 3) jednostka organizacyjna służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb; 4) podmiot wykonujący przewozy tramwajem – w zakresie szkolenia instruktorów osób ubiegających się o uprawnienie na kierowanie tramwajem. <p>2. Kurs dla kandydatów na instruktorów jest prowadzony w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy, przy czym w przypadku rozszerzania posiadanych uprawnień</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>instruktora osoba ta uczestniczy jedynie w kursie uzupełniającym.</p> <p>3. Kurs dla kandydatów na instruktorów obejmuje:</p> <p>2) zajęcia teoretyczne w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nauki podstaw techniki jazdy, b) przepisów ruchu drogowego, c) zasad prowadzenia zajęć dydaktycznych, d) problematyki: <ul style="list-style-type: none"> - wypadków drogowych, - psychologii transportu, - etyki zawodu instruktora, e) wiedzy na temat problemów i szkód związanych z nadużywaniem alkoholu <p>– prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie;</p> <p>2) zajęcia praktyczne z techniki jazdy i prowadzenia nauki jazdy pojazdem odpowiednim do rodzaju szkolenia – prowadzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę i umiejętności w tym zakresie;</p> <p>3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności – przeprowadzane w formie egzaminu.</p> <p>4. Kurs uzupełniający dla instruktorów obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla uprawnień instruktora w danej kategorii prawa jazdy; 2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności przeprowadzane w formie egzaminu. <p>5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje kandydatowi na instruktora lub instruktorowi zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu, jeżeli osoba ta:</p>	
--	---	--

	<p>1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach;</p> <p>2) uzyskała pozytywny wynik egzaminu, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 pkt 3 lub ust. 4 pkt 2.</p> <p>6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, organizuje 3-dniowe warsztaty doskonalenia zawodowego, według programu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 2 lit. c i wydaje zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w tych warsztatach.</p> <p>7. Przepisy ust. 1 - 6 stosuje się odpowiednio do kandydatów na wykładowców i wykładowców, z wyjątkiem przepisów odnoszących się do obowiązku ukończenia szkolenia praktycznego.</p>	
Art. 36	<p>1. Starosta wydaje instruktorowi legitymację instruktora, określając jej ważność na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34.</p> <p>2. Starosta przedłuża ważność legitymacji na okres wynikający z terminów badań lekarskich i psychologicznych, o których mowa w art. 34, po przedstawieniu przez instruktora ważnych orzeczeń.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 37	<p>1. Instruktor jest obowiązany:</p> <p>1) przekazywać staroście:</p> <p>a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,</p> <p>b) informację o zmianie danych, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 2 - 6 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;</p> <p>2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust. 6;</p> <p>3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;</p> <p>4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Nowa regulacja prawna w zakresie corocznego szkolenia dla instruktorów.

	<p>5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;</p> <p>6) posiadać w czasie prowadzenia zajęć praktycznych legitymację instruktora oraz okazywać ją na żądanie uprawnionego podmiotu.</p> <p>2. Koszty okresowych badań lekarskich i psychologicznych oraz koszt uczestnictwa w warsztatach ponosi:</p> <p>1) podmiot prowadzący szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem – w przypadku gdy instruktor jest przez niego zatrudniony;</p> <p>2) jednostka wojskowa lub jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w przypadku gdy instruktor pełni w niej służbę lub jest w niej zatrudniony;</p> <p>3) zainteresowana osoba – w pozostałych przypadkach.</p>	
Art. 38	<p>1. Wykładowcą jest osoba, która:</p> <p>1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 - 8;</p> <p>2) jest wpisana do ewidencji wykładowców.</p> <p>2. Ewidencję wykładowców prowadzi starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:</p> <p>1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 - 8;</p> <p>2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji;</p> <p>3) nadaje wykładowcy numer ewidencyjny;</p> <p>4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba:</p> <p>a) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 - 8, lub</p>	Nowa regulacja prawna.

	<p>b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 45 ust. 4.</p> <p>3. W ewidencji wykładowców umieszcza się następujące dane wykładowcy:</p> <ol style="list-style-type: none">1) numer ewidencyjny;2) imię i nazwisko;3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;4) adres zamieszkania;5) wynikające z zakresu złożonego egzaminu poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może prowadzić szkolenie, oraz daty ich uzyskania;6) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia kierowców lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie;7) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji. <p>4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.</p> <p>5. Wykładowca jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przekazywać staroście:<ol style="list-style-type: none">a) numer ewidencyjny ośrodka szkolenia lub numer ewidencyjny innego podmiotu, w którym prowadzi szkolenie – najpóźniej do dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć,b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 pkt 2 - 6 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;2) corocznie uczestniczyć w 3-dniowych warsztatach doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 35 ust.	
--	---	--

	<p>6;</p> <p>3) do dnia 7 stycznia każdego roku przedkładać staroście zaświadczenie potwierdzające uczestnictwo w warsztatach;</p> <p>4) rzetelnie i bezstronnie wykonywać swoje obowiązki;</p> <p>5) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;</p> <p>6) posiadać w czasie prowadzenia nauki teoretycznej zaświadczenie o wpisie do ewidencji wykładowców oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.</p>	
<p>Art. 39</p>	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe warunki i zakres egzaminu dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców, a także sposób i warunki powołania przez wojewodę komisji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7;</p> <p>2) budowę i sposób nadawania numeru ewidencyjnego instruktora i wykładowcy;</p> <p>3) wzór:</p> <p>a) wniosku:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o wpis do ewidencji instruktorów, - o wpis do ewidencji wykładowców, <p>b) legitymacji instruktora,</p> <p>c) zaświadczenia o wpisie do ewidencji wykładowców,</p> <p>d) pieczęci instruktora i wykładowcy;</p> <p>4) wysokość:</p> <p>a) stawek wynagrodzenia członków komisji powoływanej przez wojewodę,</p> <p>b) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 4, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany dla jednej kategorii prawa jazdy,</p> <p>c) opłaty, o której mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1 i art. 38 ust. 2 pkt 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć</p>	<p>Delegacja dla ministra właściwego do do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego.</p>

	<p>50 zł.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę zapewnienia należytych warunków organizacyjno-technicznych do przeprowadzania egzaminów dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców; 2) potrzebę zapewnienia wysokich kwalifikacji członków komisji egzaminacyjnej, instruktorów i wykładowców; 3) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur nadawania numerów ewidencyjnych instruktorom i wykładowcom; 4) potrzebę ujednoczenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem; 5) nakład pracy członków komisji egzaminacyjnej; 6) koszty rzeczowe i osobowe związane z organizacją i przeprowadzaniem egzaminów oraz z prowadzeniem ewidencji instruktorów i ewidencji wykładowców. 	
<p>Art. 40</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia dla uczniów ubiegających się o wydanie karty rowerowej prowadzone są w szkole podstawowej na podstawie treści i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Z zajęć praktycznych zwolnieni są uczniowie posiadający zaświadczenie lekarskie o przeciwwskazaniach zdrowotnych do kierowania rowerem. 2. Dyrektor szkoły może zawrzeć porozumienie z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego lub ośrodkiem szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o których mowa w art. 31, o nieodpłatnym uczestnictwie uczniów w zajęciach organizowanych przez ten ośrodek dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej. 3. Zajęcia dla osób ubiegających się o wydanie karty rowerowej, a 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>niebędących uczniami szkoły podstawowej, o której mowa w ust. 1, prowadzone są w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego lub w ośrodku szkolenia kierowców posiadającym poświadczenie potwierdzające spełnianie dodatkowych wymagań, o którym mowa w art. 31.</p> <p>4. Zajęcia, o których mowa w ust. 1, prowadzą nauczyciele, posiadający kwalifikacje określone w art. 9 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.).</p> <p>5. Koszty uczestnictwa uczniów w zajęciach, o których mowa w ust. 2, pokrywane są ze środków własnych wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego lub ośrodka szkolenia kierowców.</p>	
Art. 41	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymagania do uzyskania karty rowerowej; 2) wzór karty rowerowej; 3) sposób organizacji zajęć dla osób niebędących uczniami, ubiegających się o wydanie karty rowerowej; 4) kwalifikacje osób prowadzących zajęcia dla osób niebędących uczniami. <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konieczność przygotowania osób uzyskujących kartę rowerową do bezpiecznego uczestnictwa w ruchu drogowym; 2) potrzebę ujednoczenia dokumentu; 3) specyfikę ruchu pojazdów jednośladowych, w tym istniejące zagrożenia ze strony innych uczestników ruchu; 4) konieczność zapewnienia odpowiednich kwalifikacji osób prowadzących zajęcia. 	Delegacja dla ministra właściwego do do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania.
Art. 42	1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, sprawuje nadzór w	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>zakresie zgodności prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi oraz kursu dla kandydatów na instruktorów i kandydatów na wykładowców z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy, w ramach którego:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rozpatruje skargi dotyczące działalności ośrodka szkolenia kierowców;2) prowadzi kontrolę działalności ośrodka szkolenia kierowców;3) wydaje zalecenia pokontrolne;4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców;5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji;6) sporządza analizę, przetwarza oraz podaje do publicznej wiadomości wyniki analizy statystycznej, w zakresie:<ol style="list-style-type: none">a) średniej zdawalności osób szkolonych w danym ośrodku,b) liczby uwzględnionych skarg złożonych na dany ośrodek. <p>2. Przy sprawowaniu nadzoru, ze starostą współpracują:</p> <ol style="list-style-type: none">1) starostowie, na których obszarze działania znajduje się infrastruktura ośrodka;2) Policja – w zakresie kontroli wykonywania praktycznej nauki jazdy prowadzonej poza ośrodkiem szkolenia kierowców;3) wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego – w zakresie pomocy merytorycznej oraz przekazywania informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców;4) administrator centralnej ewidencji kierowców – w zakresie	
--	--	--

	<p>przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.</p>	
<p>Art. 43</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, kontroluje ośrodek: <ol style="list-style-type: none"> 1) co najmniej raz w roku lub 2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują: <ol style="list-style-type: none"> a) analiza statystyczna zdawalności osób szkolonych w tym ośrodku lub b) analiza statystyczna naruszeń przepisów ruchu drogowego popełnianych przez osoby przeszkolone w tym ośrodku, w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez te osoby prawa jazdy określonej kategorii, lub c) złożone na ośrodek skargi. 2. Starosta kontroluje ośrodek szkolenia kierowców, wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców w innym powiecie, którego infrastruktura jest zlokalizowana na obszarze działania tego starosty: <ol style="list-style-type: none"> 1) co najmniej raz w roku lub 2) jeżeli na nieprawidłowy przebieg szkolenia wskazują złożone na ośrodek skargi, lub 3) na wniosek starosty, który wpisał ośrodek szkolenia kierowców do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek szkolenia kierowców. 3. Analizę statystyczną, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, sporządza starosta, na podstawie danych uzyskanych od: <ol style="list-style-type: none"> 1) wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie informacji o wynikach egzaminu państwowego uzyskiwanych przez osoby, które ukończyły szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców; 2) administratora centralnej ewidencji kierowców – w zakresie informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>popelnionych przez kierowców, którzy ukończyli szkolenie w danym ośrodku szkolenia kierowców.</p> <p>4. Starosta, w ramach kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców, sprawdza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnianie przez przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 oraz odpowiednio w art. 31 ust. 1; 2) zgodność prowadzonego kursu lub zajęć z: <ol style="list-style-type: none"> a) przepisami określającymi zasady i warunki prowadzenia szkolenia, b) informacją lub danymi, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1 i 3, c) dokumentami, o których mowa w art. 27 ust. 1 pkt 5; 3) kwalifikacje osób prowadzących szkolenie. <p>5. Kontrolę ośrodka szkolenia kierowców przeprowadza upoważniona przez starostę osoba, która ma prawo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) żądania od kierownika ośrodka szkolenia kierowców i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, udostępniania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli; 2) wstępu na teren ośrodka szkolenia kierowców i do pomieszczeń, gdzie są prowadzone zajęcia, w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana przez ośrodek działalność, oraz do pojazdów wykorzystywanych do nauki jazdy; 3) uczestnictwa w przeprowadzanych zajęciach. <p>6. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca przedsiębiorcę, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W</p>	
--	---	--

	<p>przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.</p> <p>7. W przypadku jeżeli protokół, o którym mowa w ust. 6, dotyczy infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców prowadzonego przez przedsiębiorcę wpisanego na terenie innego powiatu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, starosta dokonujący kontroli przesyła ten protokół, w terminie 7 dni od jej zakończenia, organowi prowadzącemu rejestr, w którym ten przedsiębiorca jest wpisany.</p>	
<p>Art. 44</p>	<p>1. Starosta, o którym mowa w art. 28 ust. 3, wydaje decyzję administracyjną o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 28 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym; 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców w wyznaczonym przez starostę terminie; 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców. <p>2. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydanie niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia o ukończeniu szkolenia; 2) nieprzedstawienie informacji, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1; 3) uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli działalności ośrodka szkolenia kierowców. <p>3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, starosta wydaje również na</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	wniosek innego starosty, który podczas kontroli infrastruktury ośrodka szkolenia kierowców znajdującej się na obszarze jego działania stwierdził nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1.	
Art. 45	<p>1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora z ewidencji instruktorów, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci instruktora; 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1-8; 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego; 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów: <ol style="list-style-type: none"> a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia, b) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie praktyczne jednocześnie dla więcej niż jednej osoby szkolonej, c) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji dotyczącej szkolenia. <p>2. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu wykładowcy z ewidencji wykładowców, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci wykładowcy; 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 33 ust. 1 pkt 1 i 6 - 8; 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego; 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów: <ol style="list-style-type: none"> a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenia niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia, b) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym. Nowe regulacje prawne dotyczące wykładowców.

	<p>dotyczącej szkolenia.</p> <p>3. Starosta skreśla instruktora lub wykładowcę z odpowiedniej ewidencji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na wniosek: <ol style="list-style-type: none"> a) jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej w sprawach transportu i ruchu wojsk – w przypadku prowadzenia szkolenia przez jednostkę wojskową, b) odpowiedniego organu podległego ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w przypadku szkolenia osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami prowadzonego przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, c) organu właściwego do wykonywania nadzoru pedagogicznego – w przypadku szkolenia w szkole, w której programie nauczania jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub karty rowerowej. <p>4. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora lub wykładowcy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.</p>	
Art. 46	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę wojskową, sprawuje jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk. 2. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami, prowadzonym przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, sprawuje odpowiedni organ określony w odrębnych przepisach.</p> <p>3. Nadzór nad szkołą, w której programie nauczania jest przewidziane uzyskanie umiejętności kierowania pojazdem silnikowym lub karty rowerowej, sprawuje organ właściwy do wykonywania nadzoru pedagogicznego.</p> <p>4. Jednostka organizacyjna albo organ, o których mowa w ust. 1 - 3, w ramach nadzoru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia; 2) przeprowadza kontrolę szkolenia; 3) występuje do starosty z wnioskiem o: <ol style="list-style-type: none"> a) wydanie decyzji o skreśleniu instruktora albo wykładowcy z ewidencji, w przypadkach, o których mowa w art. 45 ust. 1 i 2, b) skreślenie podmiotu z ewidencji podmiotów prowadzących szkolenie. <p>5. Nadzór nad szkoleniem osób ubiegających się o uzyskanie uprawnienia do kierowania tramwajem sprawuje starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, który w ramach nadzoru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatruje skargi dotyczące szkolenia; 2) prowadzi kontrolę szkolenia na zasadach określonych w art. 43; 3) wydaje zalecenia pokontrolne; 4) wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia; 5) skreśla instruktora lub wykładowcę z ewidencji. <p>6. Starosta, o którym mowa w art. 29 ust. 5, wydaje decyzję o zakazie prowadzenia szkolenia osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na kierowanie tramwajem, jeżeli podmiot:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 - 3; 2) nie wykonał zaleceń pokontrolnych w wyznaczonym 	
--	--	--

	<p>terminie;</p> <p>3) rażąco naruszył warunki prowadzenia szkolenia, o których mowa w art. 44 ust. 2.</p>	
Art. 47	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 43, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów; 2) warunki i tryb przekazywania staroście przez administratora centralnej ewidencji kierowców informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez osoby szkolone w ośrodku szkolenia kierowców w okresie 2 lat od dnia uzyskania przez nie prawa jazdy określonej kategorii. <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę ujednoczenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności; 2) potrzebę ujednoczenia w skali kraju systemu przekazywania informacji. 	<p>Delegacja dla ministra właściwego do do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.</p>
Art. 48	<p>1. Sprawdzeniu kwalifikacji w formie egzaminu państwowego podlega:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem; 2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, w razie uzasadnionych zastrzeżeń co do jej kwalifikacji; 3) osoba ubiegająca się o: <ol style="list-style-type: none"> a) przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>tramwajem cofniętego na okres przekraczający rok lub cofniętego w związku z utratą kwalifikacji,</p> <p>b) zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, którego była pozbawiona na okres przekraczający rok.</p> <p>2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem wydaje się po złożeniu, z wynikiem pozytywnym, odpowiedniego do rodzaju uprawnienia egzaminu państwowego sprawdzającego kwalifikacje.</p> <p>3. Przepisów ust. 1 pkt 3 lit. b nie stosuje się do osób, wobec których zapadł wyrok uniewinniający albo postępowanie zostało bezwarunkowo umorzone.</p> <p>4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób ubiegających się o wydanie albo przywrócenie pozwolenia wojskowego lub posiadających pozwolenie wojskowe.</p> <p>5. Sprawdzenie niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o wydanie karty rowerowej odbywa się w ramach zajęć, o których mowa w art. 40.</p>	
Art. 49	<p>1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem może przystąpić do egzaminu państwowego nie wcześniej niż miesiąc przed osiągnięciem minimalnego wieku, o którym mowa w art. 8 i 9, wymaganego od kierującego pojazdem objętym tym uprawnieniem.</p> <p>2. Nie może być egzaminowana osoba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niespełniająca wymagań, o których mowa w ust. 1; 2) w stosunku do której został orzeczony, prawomocnym wyrokiem sądu, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych – w okresie i zakresie obowiązywania tego zakazu; 3) w stosunku do której wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami lub zatrzymaniu prawa jazdy – w okresie i zakresie obowiązywania tej decyzji; 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>4) nieposiadająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, b) orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem – nie dotyczy uprawnień w zakresie prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T; <p>5) nieposiadająca zaświadczenia o ukończeniu wymaganego szkolenia;</p> <p>6) nieposiadająca dokumentu tożsamości;</p> <p>7) której stan lub zachowanie uzasadnia podejrzenie, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, b) nie posiada ona odpowiedniej sprawności fizycznej lub psychicznej. <p>3. Przepis ust. 2 pkt 2 stosuje się także wobec osoby przystępującej do egzaminu państwowego w zakresie uprawnień kategorii:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) C1, C, D1 lub D – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B; 2) C1+E, C+E, D1+E lub D+E – w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych obejmującego uprawnienia w zakresie prawa jazdy kategorii B lub odpowiednio kategorii C1, C, D1 lub D. 	
Art. 50	<p>1. Egzamin państwowy jest przeprowadzany w celu sprawdzenia kwalifikacji osoby egzaminowanej, w tym:</p> <p>1) sprawdzenia wiedzy w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zasad i przepisów służących bezpiecznemu poruszaniu się pojazdem po drodze publicznej, b) zagrożeń związanych z ruchem drogowym, c) obowiązków kierowcy, osoby posiadającej pozwolenie 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>na kierowanie tramwajem i posiadacza pojazdu,</p> <p>d) postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych;</p> <p>2) sprawdzenia umiejętności, w zakresie zgodnego z przepisami, bezpiecznego, sprawnego i nieutrudniającego innym uczestnikom ruchu poruszania się, odpowiednio do uprawnień, o które ubiega się osoba zdająca egzamin, w ruchu drogowym pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów składającym się z takiego pojazdu i przyczepy oraz tramwajem.</p> <p>2. Egzamin państwowy składa się z:</p> <p>1) części teoretycznej przeprowadzanej w formie testów jednokrotnego wyboru z pytaniami generowanymi w czasie rzeczywistym za pomocą techniki informatycznej – dotyczy sprawdzenia wiedzy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, C, D1, D i T oraz uprawnienia do kierowania tramwajem;</p> <p>2) części praktycznej przeprowadzanej pod nadzorem egzaminatora przy użyciu odpowiedniego do uprawnień pojazdu – dotyczy sprawdzenia umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 2.</p> <p>3. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy jest przeprowadzana:</p> <p>1) na placu manewrowym wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego – w zakresie obejmującym:</p> <p>a) sprawdzenie podstawowych umiejętności w zakresie panowania nad pojazdem odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T,</p> <p>b) sprawdzenie umiejętności manewrowania pojazdem lub zespołem pojazdów odpowiednim dla uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E;</p> <p>2) w ruchu drogowym na drogach publicznych – w zakresie</p>	
--	--	--

	<p>obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu dla uprawnień dowolnej kategorii prawa jazdy, z wyłączeniem uprawnień kategorii T.</p> <p>4. Część praktyczna egzaminu państwowego w zakresie uzyskania uprawnienia do kierowania tramwajem jest przeprowadzana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na placu manewrowym podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, który zawarł umowę o współpracy z wojewódzkim ośrodkiem ruchu drogowego – w zakresie obejmującym sprawdzenie umiejętności manewrowania tramwajem; 2) w ruchu drogowym na torowiskach umieszczonych na drogach publicznych – w zakresie obejmującym sprawdzenie pozostałych umiejętności wymaganych podczas części praktycznej egzaminu. 	
Art. 51	<ol style="list-style-type: none"> 1. Warunkiem przystąpienia do praktycznej części egzaminu państwowego jest uzyskanie pozytywnego wyniku z części teoretycznej. Pozytywny wynik z części teoretycznej jest ważny przez okres 6 miesięcy od dnia jego uzyskania. 2. Część praktyczna egzaminu może zostać zakończona przed wykonaniem wszystkich określonych zakresem egzaminu zadań jedynie w przypadku, gdy zachowanie osoby zdającej zagraża bezpośrednio życiu i zdrowiu uczestników ruchu drogowego. 3. Jeżeli wyniki lub przebieg egzaminu osoby posiadającej prawo jazdy wskazują na uzasadnione zastrzeżenia co do kwalifikacji osoby egzaminowanej, dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego występuje do starosty z wnioskiem o skierowanie tej osoby na egzamin sprawdzający kwalifikacje w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień. 	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.
Art. 52	<ol style="list-style-type: none"> 1. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi jest prowadzona pojazdem pozostającym w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego. 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>2. Praktyczna część egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania tramwajem jest prowadzona pojazdem szynowym podmiotu, o którym mowa w art. 50 ust. 4 pkt 1.</p> <p>3. Pojazdy wykorzystywane do prowadzenia części praktycznej egzaminu państwowego w zakresie uzyskiwania uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi powinny spełniać wymagania, o których mowa w art. 24.</p> <p>4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pojazdów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o których mowa w art. 53 ust. 4; 2) którymi prowadzi się egzamin w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B1, C1, C1+E, D1 lub D1+E. 	
Art. 53	<p>1. Przebieg praktycznej części egzaminu państwowego w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B jest rejestrowany za pomocą urządzenia technicznego służącego do zapisu obrazu i dźwięku.</p> <p>2. Zapis z praktycznej części egzaminu przechowuje się przez okres 14 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu.</p> <p>3. W przypadku gdy osoba składająca egzamin złożyła skargę na jego przebieg lub warunki, w jakich był przeprowadzany, zapis jest przechowywany do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego.</p> <p>4. Przepisów ust. 1 - 3 nie stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 5, jeżeli egzamin jest przeprowadzany pojazdem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osoby niepełnosprawnej wymagającej przystosowania pojazdu do rodzaju schorzenia; 2) bez pedału sprzęgła, jeżeli nie jest to pojazd będący w dyspozycji wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego. <p>5. Na pisemny wniosek osoby, o której mowa w ust. 4 pkt 1, egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym przeprowadzany jest egzamin.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.
Art.54	<p>1. Podczas części praktycznej egzaminu państwowego, na wniosek</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

	<p>osoby składającej egzamin, może być obecny jako obserwator instruktor, który szkolił tę osobę.</p> <p>2. Po zakończeniu części praktycznej egzaminu, egzaminator szczegółowo omawia jego wyniki z osobą, która składała egzamin oraz z instruktorem, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Jeżeli egzamin państwowy jest przeprowadzany przez kandydata na egzaminatora, w ramach zajęć praktycznych, o których mowa w art. 59 ust. 3 pkt 3, to wynik egzaminu podany przez egzaminującego uznaje się za wiążący po zatwierdzeniu go przez egzaminatora nadzorującego ten egzamin.</p>	
Art.55	<p>1. Egzamin państwowy jest organizowany przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.</p> <p>2. Egzamin państwowy przeprowadza egzaminator zatrudniony przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, z zastrzeżeniem art. 54 ust. 3 i art. 59 ust. 3 pkt 3.</p> <p>3. Egzamin państwowy jest przeprowadzany za opłatą, która stanowi dochód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.
Art.56	<p>Egzaminator nie przeprowadza egzaminu państwowego dla osoby:</p> <p>1) z którą pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.);</p> <p>2) która była szkolona przez instruktora lub wykładowcę, z którymi egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1;</p> <p>3) która była szkolona w ośrodku szkolenia kierowców, szkole, jednostce wojskowej lub jednostce organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych prowadzącej szkolenie kandydatów na kierowców – w przypadku gdy egzaminator pozostaje w stosunkach prawnych, o których mowa w pkt 1, odpowiednio z właścicielami lub osobami zarządzającymi tymi podmiotami.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

<p>Art. 57 ust. 2 - 6</p>	<p>2. Ewidencję egzaminatorów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 8; 2) nadaje egzaminatorowi numer ewidencyjny; 3) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba: <ol style="list-style-type: none"> a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 8 lub b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 68 ust. 3. <p>3. W ewidencji egzaminatorów umieszcza się następujące dane egzaminatora:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer ewidencyjny; 2) imię i nazwisko; 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument; 4) adres zamieszkania; 5) poszczególne rodzaje uprawnień wynikające z ukończonego kursu kwalifikacyjnego oraz złożonego z wynikiem pozytywnym egzaminu, w zakresie których może przeprowadzać egzamin, oraz daty ich uzyskania; 6) nazwę i adres wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, w którym jest on zatrudniony; 7) datę ważności legitymacji. <p>4. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się do egzaminatora przeprowadzającego egzamin w zakresie</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>
---	---	---

	<p>uzyskania uprawnienia do kierowania tramwajem.</p> <p>5. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenia członków komisji.</p> <p>6. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.</p>	
Art. 62	<p>1. Sprawdzenia niezbędnych umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową dokonuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nauczyciel upoważniony przez dyrektora szkoły; 2) policjant posiadający specjalistyczne przeszkolenie z zakresu ruchu drogowego; 3) egzaminator; 4) instruktor. <p>2. Sprawdzenie umiejętności odbywa się w obecności nauczyciela, rodzica lub opiekuna.</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 63	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe wymagania w stosunku do jednostek przeprowadzających egzaminy państwowe dotyczące wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego z uwzględnieniem odpowiednio wymagań określonych w art. 28 ust. 2 pkt 1; 2) szczegółowy program: <ol style="list-style-type: none"> a) kursu kwalifikacyjnego, b) 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów; 3) skład oraz warunki i tryb powoływania przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego komisji, o której mowa w art. 53 ust. 5; 4) warunki i tryb: 	Delegacja dla ministra właściwego do do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej.

	<ul style="list-style-type: none"> a) przeprowadzania egzaminu państwowego oraz wzory stosowanych dokumentów, b) kursu kwalifikacyjnego oraz wzory stosowanych dokumentów, c) postępowania z dokumentami dotyczącymi osób przystępujących do egzaminu państwowego, d) prowadzenia dokumentacji przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego; <p>5) szczegółowe warunki i zakres egzaminu, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6 oraz sposób powołania przez ministra właściwego do spraw transportu komisji weryfikacyjnej;</p> <p>6) wysokość:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) opłaty za przeprowadzenie egzaminu państwowego, przy czym wysokość opłaty za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu w zakresie uprawnień każdej kategorii prawa jazdy nie może przekroczyć 50 zł, a za przeprowadzenie części praktycznej: <ul style="list-style-type: none"> - 200 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, C1, D1 lub T albo uprawnienia do kierowania tramwajem, - 250 zł w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B+E, C1+E, C, C+E, D, D+E lub D1+E, b) opłaty za egzamin, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 400 zł za egzamin przeprowadzany w zakresie uprawnień poszczególnych kategorii prawa jazdy lub uprawnienia do kierowania tramwajem, c) opłaty za wpis do ewidencji egzaminatorów, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł, d) stawek wynagrodzenia członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu; 	
--	--	--

	<p>7) wzór i sposób nadawania numeru ewidencyjnego egzaminatora;</p> <p>8) wzór legitymacji i pieczęci imiennej egzaminatora.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej; 2) konieczność zapewnienia właściwych i bezpiecznych warunków przeprowadzania egzaminu państwowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób przystępujących do tego egzaminu; 3) konieczność zapewnienia odpowiednich kwalifikacji członków komisji powoływanej przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego gwarantujących obiektywne i pełne sprawdzenie wiedzy i umiejętności osób niepełnosprawnych przystępujących do egzaminu państwowego; 4) konieczność zapewnienia wysokich kwalifikacji egzaminatorów oraz członków komisji weryfikacyjnej powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu; 5) konieczność zabezpieczenia obiegu dokumentów związanych z egzaminem przed dostępem i możliwością ingerencji osób nieupoważnionych; 6) koszty rzeczowe i osobowe związane z prowadzeniem ewidencji egzaminatorów oraz z przeprowadzaniem egzaminów państwowych; 7) nakład pracy członków komisji weryfikacyjnej; 8) potrzebę zapewnienia ujednoczonych procedur nadawania egzaminatorom numeru ewidencyjnego; 9) potrzebę ujednoczenia dokumentów i ich prawidłowego zabezpieczenia przed podrobieniem lub przerobieniem. 	
Art. 64	1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>egzaminów państwowych, o których mowa w art. 50, w ramach którego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatruje skargi dotyczące egzaminu; 2) kontroluje działalność wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów; 3) wydaje zalecenia pokontrolne; 4) unieważnia egzamin; 5) zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów; 6) skreśla egzaminatora z ewidencji egzaminatorów; 7) występuje do zarządu województwa z wnioskiem o odwołanie dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego z zajmowanego stanowiska; 8) prowadzi analizę: <ol style="list-style-type: none"> a) kwartalną w zakresie średniej zdawalności osób egzaminowanych w danym ośrodku, b) bieżącą w zakresie skarg złożonych na ośrodek; 9) przerywa egzamin prowadzony niezgodnie z przepisami. <p>2. Przy sprawowaniu nadzoru z marszałkiem województwa współpracują:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Policja – w zakresie kontroli wykonywania praktycznej części egzaminu; 2) administrator centralnej ewidencji kierowców – w zakresie przekazywania informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego popełnionych przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego. 	<p>Nowe regulacje prawne w zakresie współpracy marszałka województwa z Policją i administratorem centralnej ewidencji kierowców.</p>
Art. 65	<ol style="list-style-type: none"> 1. Skargę dotyczącą egzaminu państwowego wraz z jej uzasadnieniem składa się w terminie 14 dni od dnia, w którym był przeprowadzany egzamin, do marszałka województwa, za pośrednictwem dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>drogowego.</p> <p>2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego przesyła skargę wraz z wyjaśnieniami i niezbędną dokumentacją, w tym w razie potrzeby zapisem przebiegu egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 53, w terminie 14 dni od dnia jej złożenia.</p> <p>3. W razie uznania zasadności skargi dyrektor może wystąpić do marszałka województwa z wnioskiem o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) unieważnienie egzaminu państwowego; 2) skreślenie egzaminatora z ewidencji egzaminatorów. <p>4. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego prowadzi rejestr skarg.</p>	
Art. 66	<p>1. Marszałek województwa kontroluje wojewódzki ośrodek ruchu drogowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) co najmniej raz na pół roku albo 2) jeżeli analizy, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 8, wskazują na nieprawidłowe działanie ośrodka. <p>2. Analizę, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 8 lit. a, sporządza marszałek województwa, na podstawie danych uzyskanych od wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.</p> <p>3. Marszałek województwa w ramach kontroli działalności wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego w zakresie przeprowadzania egzaminów państwowych sprawdza w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełnianie przez ośrodek wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego; 2) zgodność egzaminu z wymaganiami określonymi w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 63; 3) kwalifikacje osób przeprowadzających egzamin. <p>4. Kontrolę przeprowadza upoważniona przez marszałka województwa osoba, która ma prawo:</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

	<ol style="list-style-type: none"> 1) żądania od egzaminatorów i pracowników wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji, w szczególności zapisów, o których mowa w art. 53, oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli; 2) wstępu na teren i do pomieszczeń wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego oraz do pojazdów wykorzystywanych do przeprowadzania egzaminów; 3) wstępu na teren podmiotu wykonującego przewozy tramwajem, o którym mowa w art. 50 ust. 4; 4) uczestnictwa w przeprowadzanym egzaminie państwowym. <p>5. Po przeprowadzeniu kontroli osoba ją przeprowadzająca sporządza pisemny protokół z dokonanych czynności i stwierdzonego w ich wyniku stanu faktycznego. Protokół podpisuje osoba reprezentująca, odpowiednio do miejsca prowadzenia kontroli, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub podmiot wykonujący przewozy tramwajem, która może wnieść do protokołu ewentualne zastrzeżenia lub odmówić jego podpisania. W przypadku odmowy podpisania protokołu sporządza się stosowną adnotację w protokole.</p>	
Art. 67	<ol style="list-style-type: none"> 1. Marszałek województwa zawiesza przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) ośrodek nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia, warunków lokalowych oraz placu manewrowego; 2) w wyniku kontroli stwierdzono rażące uchybienia w zakresie, o którym mowa w art. 66 ust. 3 pkt 2 i 3. 2. Przeprowadzanie przez wojewódzki ośrodek ruchu drogowego egzaminów państwowych w zakresie uprawnień określonej kategorii prawa jazdy jest zawieszane przez marszałka województwa do czasu usunięcia uchybień. 	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

<p>Art. 68</p>	<p>1. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu egzaminatora z ewidencji egzaminatorów, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci egzaminatora; 2) niespełniania przez niego co najmniej jednego z wymagań, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 - 8; 3) nieprzedłożenia do dnia 7 stycznia każdego roku zaświadczenia potwierdzającego uczestnictwo w warsztatach doskonalenia zawodowego; 4) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów: <ol style="list-style-type: none"> a) wielokrotnie przeprowadzając egzamin państwowy w sposób niezgodny z przepisami ustawy, b) przeprowadzając egzamin na prawo jazdy w przypadkach określonych w art. 56, c) potwierdzając nieprawdę w dokumentach dotyczących egzaminu. <p>2. Marszałek województwa skreśla egzaminatora z ewidencji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego. <p>3. W przypadku skreślenia z ewidencji egzaminatora, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów z zakresu egzaminowania, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.</p>
<p>Art. 69</p>	<p>1. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, unieważnia egzamin państwowy, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) egzaminowi została poddana osoba, o której mowa w art. 49 ust. 2; 2) był przeprowadzony w sposób niezgodny z przepisami ustawy, a ujawnione nieprawidłowości miały wpływ na 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>jego wynik.</p> <p>2. Marszałek województwa unieważnia egzamin państwowy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na wniosek dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego, o którym mowa w art. 65 ust. 3 pkt 1. <p>3. Unieważniony egzamin przeprowadza się ponownie na koszt wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.</p>	
Art. 70	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nadzór nad sprawdzaniem umiejętności osoby ubiegającej się o kartę rowerową sprawuje właściwy organ nadzoru odpowiednio do miejsca, w którym jest ono wykonywane. 2. Przedstawiciel organu nadzoru, o którym mowa w ust. 1, w ramach prowadzonego nadzoru jest obowiązany: <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatrywać skargi; 2) prowadzić kontrolę w zakresie warunków, przebiegu i sposobu sprawdzenia umiejętności; 3) podejmować działania w celu niezwłocznego wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości. 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 71	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowy zakres, warunki i tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 66, oraz wzory stosowanych przy tym dokumentów; 2) warunki i tryb przekazywania marszałkowi województwa przez administratora centralnej ewidencji kierowców informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego przez kierowców, którzy zdali egzamin w danym wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego. 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia 	Delecja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

	<p>się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę ujednoczenia w skali kraju zakresu, warunków i trybu przeprowadzanej kontroli oraz zapewnienia jej efektywności; 2) potrzebę ujednoczenia w skali kraju systemu przekazywania informacji. 	
<p>Art. 72</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zwanemu dalej „badaniem lekarskim”, podlega, z zastrzeżeniem ust. 4: <ol style="list-style-type: none"> 1) osoba ubiegająca się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi lub uprawnienia do kierowania tramwajem; 2) osoba przedłużająca ważność prawa jazdy określonej kategorii lub pozwolenia na kierowanie tramwajem; 3) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem cofniętego ze względu na stan zdrowia; 4) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu; 5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do stanu jej zdrowia; 6) osoba występująca o zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie ważności tego dokumentu. 2. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się: <ol style="list-style-type: none"> 1) na wniosek osoby w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 3 i 6; 2) na podstawie skierowania, w przypadkach, o których mowa 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>w ust. 1 pkt 4 i 5.</p> <p>3. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełniony – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie lekarskie, wydane na podstawie art. 34 ust. 1 lub art. 58, lub na podstawie art. 39j ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.</p> <p>4. Osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlega okresowym badaniom lekarskim w terminach określonych w art. 34 ust. 5.</p>	
Art. 73	<p>1. Badanie lekarskie jest wykonywane w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T; 2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E; 3) uprawnienia do kierowania tramwajem lub 4) zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii: <ol style="list-style-type: none"> a) A1, A2 i A, b) B1, B i B+E lub c) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E. <p>2. Badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.</p> <p>3. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.</p> <p>4. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym jednostki</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>organizacyjnej służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>5. Badanie lekarskie osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.</p>	
<p>Art. 74</p>	<p>1. Lekarzem uprawnionym do przeprowadzania badań lekarskich, zwanym dalej „uprawnionym lekarzem”, jest osoba:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadająca prawo wykonywania zawodu lekarza; 2) posiadająca co najmniej 5-letni staż w zawodzie lekarza; 3) posiadająca: <ol style="list-style-type: none"> a) specjalizację w zakresie medycyny transportu lub medycyny pracy albo b) inną specjalizację i dodatkowe szkolenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 1; 4) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów; 5) wpisana do ewidencji uprawnionych lekarzy. <p>2. Ewidencję uprawnionych lekarzy prowadzi marszałek województwa, który:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wpisuje do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki określone w ust. 1 pkt 1 - 4; 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji; 3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu lekarzowi; 4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku, kiedy osoba: <ol style="list-style-type: none"> a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>1 - 4 lub</p> <p>b) została skreślona z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich – w okresie, o którym mowa w art. 77 ust. 5.</p> <p>3. W ewidencji uprawnionych lekarzy umieszcza się następujące dane lekarza:</p> <p>1) numer ewidencyjny;</p> <p>2) imię i nazwisko;</p> <p>3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;</p> <p>4) adres zamieszkania;</p> <p>5) numer prawa wykonywania zawodu;</p> <p>6) adres jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza badania.</p> <p>4. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.</p>	
Art. 75	Osoba podlegająca badaniu lekarskiemu, o którym mowa w art. 72, jest obowiązana wypełnić oświadczenie w formie ankiety, dotyczące stanu zdrowia, pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego. Ankietę składa się uprawnionemu lekarzowi.	Nowe regulacje prawne.
Art. 76	<p>1. W ramach badania lekarskiego uprawniony lekarz może skierować osobę badaną na konsultację lekarza specjalisty lub zlecić przeprowadzenie pomocniczych badań diagnostycznych.</p> <p>2. Uprawniony lekarz, po przeprowadzeniu badania lekarskiego, wydaje osobie badanej orzeczenie lekarskie.</p> <p>3. Orzeczenie lekarskie może zawierać wynikające ze stanu</p>	Nowe regulacje prawne.

	<p>zdrowia ograniczenia w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) terminu ważności;2) pojazdów, którymi może kierować osoba badana, ich wyposażenia, oznakowania lub przystosowania;3) specjalnych wymagań wobec osoby kierującej pojazdem. <p>4. Osoba badana, która nie zgadza się z treścią orzeczenia lekarskiego, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego w jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 78. Ponowne badanie lekarskie jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.</p> <p>5. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarskiego, za pośrednictwem lekarza, który je wydał.</p> <p>6. Orzeczenie lekarskie wydane po przeprowadzeniu ponownego badania lekarskiego jest ostateczne.</p> <p>7. W przypadku gdy w orzeczeniu lekarskim zostały stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do kierowania pojazdem albo wynikające ze stanu zdrowia ograniczenia, o których mowa w ust. 3, lekarz przesyła jego kopię:</p> <ol style="list-style-type: none">1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego;2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od dnia badania, jeżeli osoba badana nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie lekarskie zostało wydane po przeprowadzeniu ponownego badania. <p>8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, do kopii orzeczenia lekarskiego lekarz załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem.</p> <p>9. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w</p>	
--	---	--

	<p>przypadku określonym w ust. 7 pkt 2, kopię orzeczenia lekarskiego lekarz przesyła marszałkowi województwa mazowieckiego.</p>	
Art. 77	<ol style="list-style-type: none"> 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad wykonywaniem badań lekarskich i wydawaniem orzeczeń lekarskich do kierowania pojazdem. 2. Marszałek województwa w ramach nadzoru: <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzi kontrolę: <ol style="list-style-type: none"> a) wykonywania badań lekarskich, b) dokumentacji prowadzonej w związku z tymi badaniami, c) wydawanych orzeczeń; 2) skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy. 3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przeprowadza upoważniony przez marszałka województwa uprawniony lekarz. 4. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu uprawnionego lekarza z ewidencji uprawnionych lekarzy, w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci lekarza; 2) gdy lekarz przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań określonych w art. 74 ust. 1 pkt 1 - 4; 3) stwierdzenia rażącego nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań lekarskich. 5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, ponowne nabycie uprawnień, o których mowa w art. 74, może nastąpić po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z ewidencji uprawnionych lekarzy stała się ostateczna. 	<p>Nowe regulacje prawne.</p>
Art. 78	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia: 	<p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.</p>

	<ol style="list-style-type: none">1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania badania lekarskiego;2) zakres:<ol style="list-style-type: none">a) badań lekarskich,b) konsultacji lekarzy specjalistów,c) pomocniczych badań diagnostycznych;3) jednostki uprawnione do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3 - 5, oraz w art. 76 ust. 4;4) wzory stosowanych dokumentów oraz wzór pieczętki uprawnionego lekarza;5) dodatkowe kwalifikacje, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3 lit. b;6) podmioty uprawnione do przeprowadzenia szkoleń lekarzy w zakresie badań kierowców oraz ramowy program ich szkolenia;7) wysokość opłaty:<ol style="list-style-type: none">a) za badanie lekarskie, przy czym maksymalna jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł,b) opłaty za wpis do ewidencji, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 50 zł. <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none">1) zróżnicowane wymagania zdrowotne, kryteria oceny stanu zdrowia osoby poddanej badaniu oraz przyczyny przeprowadzania badania;2) przepisy Unii Europejskiej odnoszące się do badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2;3) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu merytorycznego jednostek uprawnionych do przeprowadzania ponownego badania i podmiotów	
--	--	--

	<p>uprawnionych do przeprowadzenia szkolenia lekarzy;</p> <p>4) potrzebę ujednolicenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 4;</p> <p>5) konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu kwalifikacji i dodatkowej wiedzy uprawnionego lekarza;</p> <p>6) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzeniem badania lekarskiego.</p>	
<p>Art. 79</p>	<p>Art. 79. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, zwanym dalej „badaniem psychologicznym w zakresie psychologii transportu”, podlega:</p> <p>1) osoba ubiegająca się o:</p> <p>a) uzyskanie uprawnienia prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub uprawnienie do kierowania tramwajem,</p> <p>b) przywrócenie uprawnienia prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T, wobec której wydana została decyzja o cofnięciu uprawnienia w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3,</p> <p>c) przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdem, cofniętego ze względu na istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami;</p> <p>2) osoba przedłużająca ważność prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;</p> <p>3) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli uczestniczył w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny;</p> <p>4) kierujący pojazdem silnikowym lub tramwajem, jeżeli:</p> <p>a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,</p> <p>c) w okresie próbnym popełnił co najmniej dwa wykroczenia w ruchu drogowym przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;</p> <p>5) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem, jeżeli w wyniku badania lekarskiego tej osoby została stwierdzona możliwość istnienia poważnych przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;</p> <p>6) osoba ubiegająca się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne albo o przedłużenie terminu ważności tego dokumentu.</p> <p>2. Badaniu psychologicznemu w zakresie psychologii transportu podlegają również:</p> <p>1) kandydat na instruktora i instruktor – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności instruktora;</p> <p>2) kandydat na egzaminatora i egzaminator – w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań do wykonywania czynności egzaminatora.</p> <p>3. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2, przeprowadza się w zakresie:</p> <p>1) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E lub</p> <p>2) uprawnień do kierowania tramwajem.</p> <p>4. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 3 - 5, przeprowadza się w zakresie:</p> <p>1) uprawnień prawa jazdy kategorii AM, A1, A2, A, B1, B, B+E i T;</p> <p>2) uprawnień prawa jazdy kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1,</p>	
--	--	--

	<p>D1+E, D i D+E lub</p> <p>3) uprawnienia do kierowania tramwajem.</p> <p>5. Badanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przeprowadza się w zakresie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub przewożącym wartości pieniężne, określonym w prawie jazdy kategorii:</p> <p>1) A1, A2 i A;</p> <p>2) B1, B i B+E lub</p> <p>3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.</p> <p>6. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się za spełnione – w zakresie odpowiednich kategorii prawa jazdy – w przypadku osoby, która posiada ważne orzeczenie psychologiczne, wydane na podstawie art. 34 ust. 4 lub art. 58, lub na podstawie art. 39k ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.</p>	
<p>Art. 80</p>	<p>1. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane przez uprawnionego do wykonywania tych badań psychologa, zwanego dalej „uprawnionym psychologiem”, w pracowni psychologicznej prowadzonej przez:</p> <p>1) przedsiębiorcę wpisanego do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną;</p> <p>2) jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej – w zakresie badań osób na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;</p> <p>4) jednostkę sektora finansów publicznych.</p> <p>2. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest przeprowadzane na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań,</p>	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	<p>o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.</p> <p>3. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o uzyskanie uprawnienia do kierowania odpowiednim pojazdem silnikowym lub zespołem pojazdów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.</p> <p>4. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym przeprowadzone przez jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>5. Badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu osoby ubiegającej się o wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym ochotniczej straży pożarnej jest finansowane z budżetu gminy.</p>	
Art. 81	<p>1. Uprawniony psycholog, po przeprowadzeniu badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu, wydaje osobie badanej orzeczenie psychologiczne o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem lub wykonywania odpowiednich czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, zwane dalej „orzeczeniem psychologicznym”.</p> <p>2. Osoba badana, która nie zgadza się z treścią orzeczenia psychologicznego, może wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego w jednostce określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 87. Ponowne badanie przeprowadza się na koszt osoby badanej, z wyjątkiem badań, o których mowa w art. 229 Kodeksu pracy.</p>	Nowe regulacje prawne.

	<ol style="list-style-type: none"> 3. Wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego w zakresie psychologii transportu składa się pisemnie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia psychologicznego, za pośrednictwem uprawnionego psychologa, który je wydał. 4. Orzeczenie psychologiczne wydane po przeprowadzeniu ponownego badania psychologicznego jest ostateczne. 5. W przypadku gdy orzeczenie psychologiczne zawiera przeciwwskazania, o których mowa w ust. 1, kopię orzeczenia uprawniony psycholog przesyła: <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostce wykonującej ponowne badanie, jeżeli osoba złożyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania psychologicznego; 2) staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby badanej, po upływie 14 dni od daty badania, jeżeli osoba badana nie złożyła wniosku o przeprowadzenie ponownego badania albo orzeczenie psychologiczne zostało wydane w wyniku ponownego badania. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, do kopii orzeczenia psychologicznego uprawniony psycholog załącza kopię dokumentacji związanej z przeprowadzonym badaniem. 7. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 ust. 3, w przypadku określonym w ust. 5 pkt 2, kopię orzeczenia psychologicznego przesyła się marszałkowi województwa mazowieckiego. 	
Art. 82	<ol style="list-style-type: none"> 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej wykonującej badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną. 2. Pracownię psychologiczną może prowadzić przedsiębiorca, 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>który:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada zestaw metod badawczych i urządzeń, określonych metodyką, oraz warunki lokalowe, gwarantujące wykonywanie badań psychologicznych, zgodnie ze standardami określonymi w metodyce;2) zatrudnia co najmniej jednego uprawnionego psychologa lub sam jest takim psychologiem;3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej. <p>3. Organem właściwym do prowadzenia rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności.</p> <p>4. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile są wymagane;3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki numer przedsiębiorca posiada;5) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej;6) imiona i nazwiska uprawnionych psychologów prowadzących w pracowni psychologicznej badania psychologiczne wraz z ich numerami ewidencyjnymi. <p>5. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących</p>	
--	---	--

	<p>pracownię psychologiczną przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną są kompletne i zgodne z prawdą; 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznych, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami.”. <p>6. Oświadczenie powinno również zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania; 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia; 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, z podaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji. <p>7. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną umieszcza się dane, o których mowa w ust. 4, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz jego numer w tym rejestrze i numer ewidencyjny pracowni psychologicznej.</p> <p>8. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, i wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.</p> <p>9. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć marszałkowi województwa, który wpisał go do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, pisemną informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.</p> <p>10. Opłata, o której mowa w ust. 8, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej,</p>	
--	--	--

	stanowi dochód samorządu województwa.	
Art. 83	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej, jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub zakład opieki zdrowotnej nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostka sektora finansów publicznych mogą prowadzić pracownię psychologiczną w zakresie określonym odpowiednio w art. 80 ust. 1 po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 1 i 2. 2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają marszałka województwa o rozpoczęciu działalności pracowni psychologicznych najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia. 3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się: <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę jednostki oraz oznaczenie jej adresu i siedziby; 2) oznaczenie i adres pracowni psychologicznej; 3) imiona i nazwiska uprawnionych psychologów wykonujących badania psychologiczne wraz z ich numerami ewidencyjnymi. 4. Marszałek województwa prowadzi ewidencję jednostek, o których mowa w ust. 1. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, numer jednostki w tej ewidencji oraz numer ewidencyjny pracowni psychologicznej. 5. Marszałek województwa wpisuje do ewidencji jednostki, o których mowa w ust. 1, po otrzymaniu zawiadomienia. 6. Jednostki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazywać marszałkowi województwa informacje w formie pisemnej: <ol style="list-style-type: none"> 1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany; 2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia 	Nowe regulacje prawne.

	<p>pracowni psychologicznej – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia.</p> <p>7. Marszałek województwa, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla jednostki, o których mowa w ust. 1, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na wniosek Ministra Obrony Narodowej. 	
Art. 84	<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu są wykonywane przez uprawnionego psychologa. 2. Uprawnionym psychologiem jest osoba, która: <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany na kierunku psychologii; 2) ukończyła z wynikiem pozytywnym podyplomowe studia w zakresie psychologii transportu prowadzone przez uczelnię prowadzącą studia wyższe na kierunku psychologia; 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów; 4) została wpisana do ewidencji uprawnionych psychologów. 3. Ewidencję uprawnionych psychologów prowadzi marszałek województwa właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który: <ol style="list-style-type: none"> 1) wpisuje, w drodze decyzji administracyjnej, do ewidencji, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 - 3; 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji; 3) nadaje numer ewidencyjny uprawnionemu psychologowi; 4) odmawia wpisu do ewidencji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba: <ol style="list-style-type: none"> a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 	Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

	<p>1 - 3 lub</p> <p>b) została skreślona z ewidencji w związku ze stwierdzeniem rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań psychologicznych – w okresie, o którym mowa w art. 85 ust. 5.</p> <p>4. W ewidencji umieszcza się następujące dane uprawnionego psychologa:</p> <ol style="list-style-type: none">1) numer ewidencyjny;2) imię i nazwisko;3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;4) adres zamieszkania;5) oznaczenie pracowni psychologicznej, w której wykonuje on badania;6) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji. <p>5. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód samorządu województwa.</p> <p>6. Uprawniony psycholog jest obowiązany:</p> <ol style="list-style-type: none">1) przekazać marszałkowi województwa:<ol style="list-style-type: none">a) oznaczenie pracowni psychologicznej, w której wykonuje badania – najpóźniej do dnia rozpoczęcia badań,b) informację o zmianie danych, o których mowa w ust. 4 pkt 2 - 5 – w terminie 14 dni od dnia ich zmiany;2) poszerzać wiedzę zawodową i podnosić kwalifikacje;3) posiadać podczas wykonywania badań zaświadczenie o wpisie do ewidencji oraz okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.	
--	--	--

<p>Art. 85</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Marszałek województwa sprawuje nadzór nad przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 1. 2. W ramach sprawowanego nadzoru marszałek województwa: <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatruje skargi; 2) przeprowadza kontrolę w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) zasad i metodyki przeprowadzanych badań, b) prowadzonej dokumentacji, c) wydawanych orzeczeń, d) warunków lokalowych; 3) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia; 4) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu; 5) wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji uprawnionych psychologów. 3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza z upoważnienia marszałka województwa uprawniony psycholog. 4. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę pracowni psychologicznej w zakresie psychologii transportu, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca: <ol style="list-style-type: none"> 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 82 ust. 5, niezgodne ze stanem faktycznym; 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej w wyznaczonym przez marszałka województwa terminie; 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy – Prawo o ruchu drogowym.</p>
-----------------------	---	---

	<p>gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej.</p> <p>5. Rażącem naruszeniem warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzanie badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu niezgodne z przepisami wydanymi na podstawie art. 87; 2) wydanie orzeczenia psychologicznego niezgodnego ze stanem faktycznym; 3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2. <p>6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu psychologa z ewidencji, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci psychologa; 2) niespełnienia przez niego co najmniej jednego z wymagań określonych w art. 84 ust. 2 pkt 1 - 3; 3) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu lub dokumentowaniu badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu. <p>7. Marszałek województwa skreśla psychologa z ewidencji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na uzasadniony wniosek Ministra Obrony Narodowej. <p>8. W przypadku skreślenia psychologa z ewidencji, z przyczyn określonych w ust. 6 pkt 3, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja administracyjna o skreśleniu stała się ostateczna.</p> <p>9. Nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 80 ust. 1 pkt 3 i 4, sprawuje marszałek województwa.</p>	
Art. 86	1. Nadzór nad jednostką, o której mowa w art. 80 ust. 1 pkt 2, sprawuje Minister Obrony Narodowej.	Nowe regulacje prawne.

	<p>2. Minister Obrony Narodowej w ramach nadzoru:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatruje skargi dotyczące pracowni psychologicznych; 2) przeprowadza kontrolę pracowni psychologicznych; 3) występuje do marszałka województwa z wnioskiem o: <ol style="list-style-type: none"> a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących pracownię psychologiczną, b) wydanie decyzji o skreśleniu psychologa, z przyczyn określonych w art. 85 ust. 6 pkt 3, z ewidencji uprawnionych psychologów. 	
<p>Art. 87</p>	<p>1. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe warunki, tryb, zakres i sposób przeprowadzania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu i wydawania orzeczeń psychologicznych; 2) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi w zakresie psychologii transportu oraz wzory stosowanych dokumentów; 3) jednostki uprawnione do przeprowadzania badań, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 3, pkt 4 lit. a, oraz w art. 81 ust. 2; 4) wzór zaświadczenia o wpisie do ewidencji uprawnionych psychologów; 5) wzór zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną; 6) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać pracownia psychologiczna; 7) wysokości opłat: <ol style="list-style-type: none"> a) za badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 200 zł, 	<p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> b) za wpis do rejestru przedsiębiorców, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 600 zł, c) za wpis do ewidencji uprawnionych psychologów, przy czym wysokość opłaty nie może przekroczyć 50 zł. <p>2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) konieczność zapewnienia odpowiednich warunków do wykonywania niezbędnego zakresu badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu; 2) konieczność zapewnienia wysokiego standardu badań; 3) konieczność zapewnienia prawidłowego obiegu dokumentów; 4) wysokość rzeczywistych kosztów związanych z przeprowadzaniem badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu oraz prowadzeniem rejestru i ewidencji. 	
Art. 88	<p>1. Okres próbny dla osoby, która po raz pierwszy uzyskała prawo jazdy kategorii B, trwa 2 lata, licząc od dnia, w którym został jej wydany ten dokument.</p> <p>2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które uzyskały prawo jazdy kategorii B:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) po uprzednim jego cofnięciu w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2 lub 3; 2) w trybie określonym w art. 14, w przypadku gdy: <ul style="list-style-type: none"> a) wydanie polskiego prawa jazdy nastąpiło w okresie krótszym niż 2 lata, licząc od dnia wydania zagranicznego prawa jazdy lub b) ustalenie dnia wydania zagranicznego prawa jazdy nie jest możliwe, licząc od dnia wydania polskiego prawa jazdy. <p>3. Przepis ust. 1 stosuje się do osoby posiadającej pozwolenie wojskowe kategorii B.</p>	Nowe regulacje prawne.

<p>Art. 89</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o przedłużeniu okresu próbnego: <ol style="list-style-type: none"> 1) o kolejne 2 lata, jeżeli w trakcie jego trwania kierowca popełnił dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami; 2) o czas zatrzymania prawa jazdy w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 1 pkt 3. 2. Administrator centralnej ewidencji kierowców przekazuje niezwłocznie staroście informację o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami będącą podstawą przedłużenia okresu próbnego. 3. Starosta przesyła niezwłocznie informację o popełnieniu przez kierowcę dwóch wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stwierdzone prawomocnymi wyrokami sądów lub przypisanymi punktami, podając datę oraz termin przedłużenia okresu próbnego: <ol style="list-style-type: none"> 1) kierowcy; 2) administratorowi centralnej ewidencji kierowców. 	<p>Nowe regulacje prawne.</p>
<p>Art. 90</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kierowca i osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem podlegają nadzorowi w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> 1) przestrzegania przepisów ruchu drogowego; 2) spełniania wymagań określonych dla uzyskania i posiadania dokumentu stwierdzającego posiadanie uprawnienia do kierowania pojazdem lub tramwajem. 2. Nadzór sprawują: <ol style="list-style-type: none"> 1) organy kontroli ruchu drogowego – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1; 2) starosta – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. 3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w stosunku do osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, sprawuje marszałek województwa 	<p>Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.</p>

	mazowieckiego.	
Art. 91	<p>1. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby posiadającej prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wymieni z urzędu to prawo jazdy na polskie krajowe prawo jazdy w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wydania wyroku sądu, który orzekł zakaz prowadzenia pojazdów, postanowienia sądu lub postanowienia prokuratora o zatrzymaniu prawa jazdy; 2) otrzymania od organu kontroli ruchu drogowego wniosku o skierowanie osoby na badanie lekarskie lub na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu; 3) zaistnienia przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 93 ust. 1. <p>2. Osobie, o której mowa w art. 10 ust. 3, wymiany prawa jazdy dokonuje marszałek województwa mazowieckiego.</p> <p>3. Do wymiany, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 i 14.</p> <p>4. Wymienianego prawa jazdy nie wydaje się do czasu ustania przyczyny, która spowodowała wymianę dokumentu.</p>	Nowe regulacje prawne.
Art. 92	<p>1. Organ kontroli ruchu drogowego przekazuje do centralnej ewidencji kierowców informacje o naruszeniu przepisów ruchu drogowego popełnionym przez kierowcę lub osobę posiadającą pozwolenie na kierowanie tramwajem. Naruszeniu przypisuje się odpowiednią liczbę punktów w skali od 0 do 10 w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego i wagi wykroczenia.</p> <p>2. Punkty za naruszenie przepisów ruchu drogowego wpisane do centralnej ewidencji kierowców usuwa się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) po upływie roku od dnia naruszenia, chyba że przed upływem tego okresu kierowca dopuścił się naruszeń, za które na przepisy przewidują łącznie 25 lub więcej 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>punktów;</p> <p>2) po uzyskaniu informacji o ukończeniu przez kierowcę kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego;</p> <p>3) po uzyskaniu informacji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdem w trybie, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2.</p> <p>3. Organ kontroli ruchu drogowego występuje do starosty z wnioskiem o skierowanie kierującego pojazdem silnikowym lub tramwajem na badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli kierujący uczestniczył w wypadku drogowym, w którym jest osoba zabita lub ranna.</p>	
Art. 93	<p>1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o skierowaniu kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na:</p> <p>1) kontrolne sprawdzenie kwalifikacji w formie egzaminu państwowego, jeżeli istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do ich kwalifikacji;</p> <p>2) badanie lekarskie, jeżeli:</p> <p>a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,</p> <p>b) istnieją uzasadnione zastrzeżenia co do stanu zdrowia;</p> <p>3) badanie psychologiczne w zakresie psychologii transportu, jeżeli:</p> <p>a) kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,</p> <p>b) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenia przepisów ruchu drogowego,</p> <p>c) w okresie próbnym popełniła dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji,</p> <p>d) uczestniczyła w wypadku drogowym, w którym jest</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>osoba zabita lub ranna;</p> <p>4) kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none">a) przekroczyła liczbę 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego,b) w okresie próbnym popełniła co najmniej dwa wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji; <p>5) kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej, jeżeli kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.</p> <p>2. Starosta wydaje decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 1:</p> <p>1) z urzędu:</p> <ul style="list-style-type: none">a) na podstawie informacji i ustaleń stanu faktycznego uzyskanych w ramach wykonywania zadań własnych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b,b) na podstawie informacji uzyskanych od administratora centralnej ewidencji kierowców – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a - c oraz pkt 4 i 5,c) na podstawie zawiadomienia właściwych organów orzekających o niepełnosprawności lub niezdolności do pracy – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b; <p>2) na wniosek organu kontroli ruchu drogowego i dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 3 lit. b i d.</p> <p>3. Starosta przekazuje administratorowi centralnej ewidencji kierowców informację o:</p> <p>1) wydaniu skierowania na odpowiedni kurs reedukacyjny i jego ukończeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 i 5;</p>	
--	---	--

	<p>2) wydaniu skierowania na badania i przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>4. Nie stosuje się przepisu ust. 1 pkt 1 w przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>5. W przypadku osoby, o której mowa w art. 10 ust. 3, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.</p>	
Art. 94	<p>1. Kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5, prowadzi, za opłatą, wojewódzki ośrodek ruchu drogowego.</p> <p>2. Kurs reedukacyjny w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego jest prowadzony w formie wykładów oraz zajęć warsztatowych i obejmuje w szczególności przedstawienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) skutków wypadków drogowych; 2) czynników mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego; 3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym. <p>3. Kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej jest prowadzony w formie wykładów i obejmuje w szczególności przedstawienie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) skutków wypadków drogowych; 2) wpływu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu na funkcje percepcyjne kierującego oraz na podejmowane przez niego decyzje w ruchu drogowym; 3) psychologicznych aspektów kierowania pojazdem i uczestnictwa w ruchu drogowym. <p>4. Kursy reedukacyjne, o których mowa w ust. 2 i 3, prowadzone są przez osoby posiadające odpowiednią specjalistyczną wiedzę w tym zakresie.</p> <p>5. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego wydaje zaświadczenie o ukończeniu kursu reedukacyjnego kierowcy, który uczestniczył we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach.</p>	Nowe regulacje prawne.

	6. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi przychód wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego.	
Art. 95	<p>1. Osoba skierowana na kurs reedukacyjny, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5, jest obowiązana do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odbycia kursu w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji administracyjnej o skierowaniu; 2) przedstawienia staroście zaświadczenia o ukończeniu kursu w terminie 6 tygodni od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu; 3) uiszczenia opłaty ewidencyjnej najpóźniej w dniu dostarczenia staroście zaświadczenia, o którym mowa w pkt 2. <p>2. Osoba skierowana na badanie, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 2 lub 3, jest obowiązana do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poddania się badaniu w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu; 2) przedstawienia staroście odpowiedniego orzeczenia lekarskiego lub orzeczenia psychologicznego w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o skierowaniu; 3) uiszczenia opłaty ewidencyjnej najpóźniej w dniu dostarczenia staroście odpowiedniego orzeczenia, o którym mowa w pkt 2. <p>3. Osoba, o której mowa w art. 10 ust. 3, przedstawia odpowiedni dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub w ust. 2 pkt 2, marszałkowi województwa mazowieckiego.</p>	Nowe regulacje prawne.
Art. 96	<p>1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) upłynął termin ważności prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem; 2) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>terminie zaświadczenia o ukończeniu kursów reedukacyjnych, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lub 5;</p> <p>3) osoba posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie na kierowanie tramwajem nie przedstawiła w wymaganym terminie orzeczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 76 ust. 2, b) o istnieniu lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, o którym mowa w art. 81 ust. 1. <p>2. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem następuje po ustaniu przyczyny zatrzymania oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej. Jeżeli od dnia zatrzymania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem upłynął co najmniej rok, warunkiem wydania prawa jazdy lub pozwolenia na kierowanie tramwajem jest uzyskanie pozytywnego wyniku kontrolnego sprawdzenia kwalifikacji.</p>	
Art. 97	<p>1. Starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia: <ul style="list-style-type: none"> a) na podstawie orzeczenia lekarskiego istnienia przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, b) na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem, c) utraty kwalifikacji, na podstawie wyniku egzaminu państwowego przeprowadzonego w trybie art. 48 ust. 1 pkt 2 i 3; 2) ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<p>o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 lit. a;</p> <p>3) popełnienia w okresie próbnym trzech wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji;</p> <p>4) orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów.</p> <p>2. Administrator centralnej ewidencji kierowców przekazuje staroście informacje w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, będące podstawą decyzji administracyjnej o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.</p> <p>3. Starosta wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej.</p> <p>4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>5. Uprawnienia do kierowania pojazdami wynikające z pozwolenia wojskowego cofa lub przywraca dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.</p> <p>6. Decyzję administracyjną o cofnięciu lub przywróceniu prawa jazdy osobom, o których mowa w art. 10 ust. 3, wydaje marszałek województwa mazowieckiego.</p>	
Art. 99	<p>1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) sposób punktowania i liczbę punktów odpowiadających naruszeniu przepisów ruchu drogowego, o których mowa w art. 92;</p> <p>2) warunki i tryb przekazywania staroście informacji, o których mowa w art. 89 ust. 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 97 ust. 2.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia</p>	<p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Sprawiedliwości.</p> <p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.</p> <p>Delegacja dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania aktu wykonawczego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.</p>

	<p>się w szczególności konieczność dyscyplinowania kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ustawy, zapobiegania wielokrotnemu naruszaniu przepisów ruchu drogowego oraz zapobiegania uczestnictwu w ruchu drogowym sprawców wielokrotnych naruszeń przepisów ruchu drogowego.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4;2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł. <p>4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględnia się w szczególności konieczność skutecznego zapobiegania naruszeniom przepisów ruchu drogowego przez zmianę postaw kierujących pojazdami oraz koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowy program kursu reedukacyjnego w zakresie problematyki przeciwalkoholowej, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5;2) wysokość opłaty za kurs, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć 200 zł;3) szczegółowe warunki i tryb kierowania na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu oraz wzory dokumentów z tym związane. <p>6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględnia się w szczególności:</p>	
--	---	--

	<ol style="list-style-type: none"> 1) znaczenie problematyki przeciwalkoholowej, przeciwdziałania narkomanii dla zmiany postaw kierujących pojazdami; 2) koszty rzeczowe i osobowe związane z przeprowadzaniem zajęć; 3) potrzebę ujednoczenia i usprawnienia procedur administracyjnych i ujednoczenia dokumentów związanych z kierowaniem na badania lekarskie lub badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu. 	
Art. 100	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kierować pojazdem uprzywilejowanym może osoba, która: <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończyła 21 lat; 2) posiada prawo jazdy odpowiedniej do rodzaju pojazdu kategorii; 3) uzyskała orzeczenie: <ol style="list-style-type: none"> a) lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym, b) psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym; 4) ukończyła kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi; 5) posiada zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym w zakresie określonej kategorii prawa jazdy. 2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy, o których mowa w art. 8 ust. 3. 	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 101	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kursy dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi prowadzi ośrodek doskonalenia techniki jazdy, o którym mowa w art. 39n ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. 2. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi jest 	Nowe regulacje prawne.

	<p>prorowadzony w zakresie kierowania pojazdami określonymi w prawie jazdy kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) A1, A2 i A; 2) B1, B i B+E lub 3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E. <p>3. W przypadku rozszerzania zakresu posiadanego zezwolenia, zainteresowana osoba uczestniczy jedynie w odpowiednim kursie uzupełniającym.</p> <p>4. Kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zajęcia teoretyczne w zakresie: <ol style="list-style-type: none"> a) nauki podstaw techniki jazdy i taktyki jazdy w warunkach specjalnych, b) przepisów ruchu drogowego, c) problematyki: <ul style="list-style-type: none"> - wypadków drogowych, - psychologii transportu – prowadzone w formie wykładów i ćwiczeń przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę w tym zakresie; 2) zajęcia praktyczne z techniki i taktyki jazdy w warunkach specjalnych; 3) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu. <p>5. Kurs uzupełniający dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zajęcia teoretyczne i praktyczne uzupełniające wiedzę i umiejętności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, w zakresie właściwym dla danej kategorii prawa jazdy; 2) kontrolne sprawdzenie poziomu osiągniętej wiedzy i umiejętności w formie egzaminu. <p>6. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy wydaje zaświadczenie o ukończeniu odpowiedniego kursu dla kierujących pojazdami</p>	
--	---	--

	<p>uprzywilejowanymi osobie, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uczestniczyła we wszystkich przewidzianych w programie zajęciach; 2) złożyła z pozytywnym wynikiem egzamin, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 lub ust. 5 pkt 2. <p>7. Koszty kursów dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych są finansowane z budżetu gminy.</p>	
Art.102	<p>1. Zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym uprawnia do kierowania pojazdem uprzywilejowanym określonym w prawie jazdy kategorii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) A1, A2 i A; 2) B1, B i B+E lub 3) C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E. <p>2. Kierujący pojazdem uprzywilejowanym jest obowiązany posiadać zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i okazywać je na żądanie uprawnionego podmiotu.</p>	Nowe regulacje prawne.
Art. 103	<p>1. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobie, która spełnia wymagania określone w art. 100 ust. 1 pkt 1 - 4, potwierdzone przedstawionym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) orzeczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym; 2) orzeczeniem psychologicznym o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem uprzywilejowanym; 3) zaświadczeniem o ukończeniu kursu dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi. <p>2. Starosta wydaje zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, określając:</p>	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

	<ol style="list-style-type: none">1) zakres zezwolenia, o którym mowa w art. 102 ust. 1, odpowiadający rodzajowi ukończonego kursu oraz zakresowi badań lekarskich i psychologicznych;2) ważność zezwolenia na okres 5 lat, nie dłużej jednak niż na okres wynikający z terminu ważności orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. <ol style="list-style-type: none">3. Starosta przedłuża ważność zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, na okres, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, po przedstawieniu orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6 oraz art. 79 ust. 1 pkt 6.4. Starosta rozszerza zakres zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym, w drodze decyzji, za opłatą, o której mowa w ust. 1, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, odpowiednio do przedstawionego zaświadczenia o ukończeniu kursu uzupełniającego dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi.5. Żołnierzom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszom oraz pracownikom: Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Biura Ochrony Rządu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej i organów kontroli skarbowej, a także pracownikom wojska zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym wydaje nieodpłatnie odpowiedni organ jednostki, w której osoby te pełnią służbę lub są zatrudnione. Przepisy ust. 1 - 4 stosuje się odpowiednio.6. Koszty zezwoleń na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi ochotniczych straży pożarnych są finansowane z budżetu gminy.	
--	---	--

	7. Opłata, o której mowa w ust. 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód powiatu.	
Art. 104	Kierować pojazdem przewożącym wartości pieniężne może osoba posiadająca odpowiedni stan zdrowia, kwalifikacje i umiejętności oraz zezwolenie na kierowanie pojazdem przewożącym wartości pieniężne. Przepisy art. 100 - 103 stosuje się odpowiednio.	Nowe regulacje prawne.
Art. 105	<p>1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe programy kursów dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych i pojazdów przewożących wartości pieniężne; 2) szczegółowy tryb postępowania w sprawie wydania i przedłużenia zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości pieniężne; 3) wzór zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym i pojazdem przewożącym wartości pieniężne oraz wzory innych dokumentów stosowanych w sprawach, o których mowa w pkt 2; 4) wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym lub pojazdem przewożącym wartości pieniężne, przy czym wysokość tej opłaty nie może przekraczać 100 zł. <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) konieczność właściwego przygotowania kierowców do warunków i zagrożeń związanych z kierowaniem pojazdami uprzywilejowanymi i pojazdami przewożącymi wartości pieniężne; 2) potrzebę ujednoczenia i usprawnienia procedur administracyjnych związanych z wydawaniem i przedłużaniem zezwolenia dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub pojazdów przewożących wartości 	Delegacja dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego.

	<p>pieniężne;</p> <p>3) konieczność zabezpieczenia zezwolenia przed podrobieniem lub przerobieniem;</p> <p>4) koszty rzeczowe i osobowe związane z wydaniem zezwolenia.</p>	
Art. 106	<p>1. Wojewoda sprawuje nadzór pod względem legalności nad:</p> <p>1) wykonywaniem przez starostę zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 3, 8 i 10, art. 30 ust. 1, 3 - 5, art. 31 ust. 2 - 4, art. 33 ust. 2, art. 38 ust. 2, art. 42 ust. 1, art. 43 ust. 1 - 4 i 7, art. 44 ust. 1 i 3, art. 45 ust. 1 - 3, art. 46 ust. 5 i 6, art. 89 ust. 1 i 3, art. 90 ust. 2 pkt 2, art. 91 ust. 1, art. 93 ust. 1 - 3, art. 96 ust. 1, art. 97 ust. 1 i 3 oraz art. 103 ust. 1 - 4;</p> <p>2) wykonywaniem przez marszałka województwa zadań, o których mowa w art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 60 ust. 3, art. 64 ust. 1, art. 66, art. 67, art. 68 ust. 1 i 2, art. 69 ust. 1 i 2, art. 74 ust. 2, art. 77 ust. 1, 2 i 4, art. 82 ust. 3 i 8, art. 83 ust. 4, 5 i 7, art. 84 ust. 3, art. 85 ust. 1, 4, 6, 7 i 9, art. 90 ust. 3, art. 93 ust. 5 oraz art. 97 ust. 6.</p> <p>2. Wojewoda w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) przeprowadza kontrolę dokumentacji prowadzonej w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, oraz żąda pisemnych wyjaśnień i informacji w tym zakresie;</p> <p>2) sporządza w wyniku przeprowadzonej kontroli zalecenia i wnioski przedstawiane zarządowi odpowiednio powiatu lub województwa;</p> <p>3) sporządza i przedstawia w terminie do końca marca każdego roku ministrowi właściwemu do spraw transportu zbiorcze sprawozdanie z terenu województwa za ubiegły rok na podstawie rocznych sprawozdań starostów z wykonywania</p>	Nowe regulacje prawne.

	<p>zadań określonych niniejszą ustawą.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji zawartych w zbiorczym sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, oraz jego wzór, uwzględniając potrzebę ujednoczenia w skali kraju sprawozdawczości w zakresie zadań wykonywanych przez starostów.</p>	
Art. 107	Zadania starosty, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, nie mogą być powierzone gminie w drodze porozumienia.	Przeniesienie przepisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym.
Art. 109	<p>W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Niniejsza ustawa wdraża postanowienia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dyrektywy 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 42 z 23.02.1970, z późn. zm.), 2) dyrektywy 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Dz. Urz. WE L 84 z 28.03.1974, z późn. zm.), 3) dyrektywy 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, z późn. zm.), 4) dyrektywy 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń 	Zmiany w przepisach obowiązujących .

	<p>ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów mechanicznych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, z późn. zm.),</p> <p>5) dyrektywy 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. WE L 235 z 17.09.1996, z późn. zm.),</p> <p>6) dyrektywy 96/96/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. WE L 46 z 17.02.1997, z późn. zm.),</p> <p>7) dyrektywy 97/27/WE z dnia 22 lipca 1997 r. odnoszącej się do mas i wymiarów niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz zmieniającej dyrektywę 70/156/EWG (Dz. Urz. WE L 233 z 28.08.1997, z późn. zm.),</p> <p>8) dyrektywy 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 01.06.1999, z późn. zm.),</p> <p>9) dyrektywy 1999/62/WE z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.07.1999),</p> <p>10) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli technicznej pojazdów dostawczych poruszających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 203 z 10.08.2000, z późn. zm.),</p> <p>11) dyrektywy 2002/24/WE z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylającej dyrektywę</p>	
--	--	--

92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002).

Dane odnoszące się do aktów prawa Unii Europejskiej, ogłoszone przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – polskie wydanie specjalne.”;

2) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady ruchu na drogach publicznych oraz w strefach zamieszkania, warunki dopuszczenia pojazdów do tego ruchu a także zasady kontroli ruchu drogowego.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 75a ust. 1, 3, 5 i 9, art. 140g ust. 2, art. 140i i art. 140k, stanowią zadania z zakresu administracji rządowej.”;

3) w art. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) autostrada – drogę dwujezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której nie dopuszcza się ruchu poprzecznego, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca, które na równej, poziomej jezdni mogą rozwinać prędkość co najmniej 40 km/h, w tym również w razie ciągnięcia przyczep;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) droga ekspresowa – drogę dwu- lub jednojezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której skrzyżowania występują wyjątkowo, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca;”;

c) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

	<p>„21) kierowca – osoba uprawniona do kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem;”;</p> <p>d) po pkt 42a dodaje się pkt 42b i 42c w brzmieniu:</p> <p>„42b) czterokołowiec – pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu osób lub ładunków, z wyłączeniem samochodu osobowego, ciężarowego i motocykla, którego masa własna nie przekracza:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) w przypadku przewozu rzeczy 550 kg, b) w przypadku przewozu osób 400 kg;</p> <p>42c) czterokołowiec lekki – czterokołowiec, którego masa własna nie przekracza 350 kg i konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;”;</p> <p>e) pkt 45 i 46 otrzymują brzmienie:</p> <p>„45) motocykl – pojazd samochodowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, dwukołowy lub z bocznym wózkiem – wielośladowy; określenie to obejmuje również pojazd trójkołowy o symetrycznym rozmieszczeniu kół;</p> <p>46) motorower – pojazd dwu lub trójkołowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej nieprzekraczającej 50 cm³ lub w silnik elektryczny o mocy nie większej niż 4 kW, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;”;</p> <p>4) w art. 20 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) motocykla (również z przyczepą), czterokołowca i motoroweru, którymi przewozi się dziecko w wieku do 7 lat – 40 km/h.”;</p> <p>5) w art. 38 pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) zezwolenie, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami;”;</p> <p>6) art. 40 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--

	<p>„Art. 40. 1. Kierujący motocyklem, czterokołowcem lub motorowerem oraz osoba przewożona takimi pojazdami są obowiązani używać w czasie jazdy kasków ochronnych odpowiadających właściwym warunkom technicznym.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do motocykli fabrycznie wyposażonych w pasy bezpieczeństwa.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do czterokołowców fabrycznie wyposażonych w nadwozie zamknięte i pasy bezpieczeństwa.”;</p> <p>7) w art. 80d:</p> <p>a) w ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pkt 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1;”; – pkt 4 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „4) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr ..., poz. ...), a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.)”; <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16</p>	
--	--	--

	<p>ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym nie może przekroczyć równowartości w złotych 2 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski, w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.”,</p> <p>c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 4, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 2, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 57 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 8, art. 84 ust. 3 pkt 1, art. 91 ust. 3, art. 95 ust. 1 pkt 3, art. 95 ust. 2 pkt 3, art. 96 ust. 2, art. 97 ust. 3, art. 103 ust. 1, 3 i 4, art. 104 i art. 108 ust. 1 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2, art. 39p ust. 6 i art. 39r ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób jej wnoszenia;”;</p> <p>8) w dziale IV:</p> <p>a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Bezpieczeństwo ruchu drogowego”,</p> <p>b) uchyla się rozdział 1,</p> <p>c) w art. 100a ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. W ewidencji gromadzi się także dane o:</p> <p>1) osobach nieposiadających uprawnień, w stosunku do których orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów;</p>	
--	--	--

	<p>2) instruktorach i wykładowcach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;</p> <p>3) egzaminatorach osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;</p> <p>4) ośrodkach szkolenia kierowców i innych jednostkach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;</p> <p>5) lekarzach uprawnionych do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;</p> <p>6) pracownikach psychologicznych wykonujących badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu;</p> <p>7) psychologach uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu;</p> <p>8) ośrodkach doskonalenia techniki jazdy;</p> <p>9) instruktorach techniki jazdy;</p> <p>10) ośrodkach egzaminacyjnych.”,</p> <p>d) art. 100b otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 100b. 1. W ewidencji gromadzi się następujące dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 2 i ust. 3 pkt 1:</p> <p>1) imię i nazwisko;</p> <p>2) datę i miejsce urodzenia;</p> <p>3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektro-</p>	
--	---	--

	<p>nicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;</p> <ol style="list-style-type: none">4) adres zamieszkania;5) rodzaj oraz zakres uzyskanego uprawnienia;6) datę uzyskania pierwszego uprawnienia, a w przypadku jego cofnięcia – także datę ponownego uzyskania uprawnienia;7) datę ważności uprawnienia;8) numer dokumentu stwierdzającego uprawnienie;9) ograniczenia dotyczące uprawnienia;10) nazwę organu, który wydał dokument stwierdzający uprawnienie;11) dotyczące:<ol style="list-style-type: none">a) zatrzymania dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego zwrócenia – serię i numer dokumentu, datę zatrzymania i datę zwrócenia,b) cofnięcia uprawnienia oraz jego przywrócenia – serię i numer dokumentu, datę cofnięcia i datę przywrócenia,c) utraty dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego odnalezienia – serię i numer dokumentu, datę utraty i datę odnalezienia,d) zastosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów – datę	
--	--	--

	<p>rozpoczęcia zakazu i datę zakończenia zakazu,</p> <p>e) rodzaju naruszenia przepisów ruchu drogowego wraz z przypisaną liczbą punktów – datę nadania punktów,</p> <p>f) okresu próbnego i jego przedłużenia – datę rozpoczęcia i datę przedłużenia tego okresu,</p> <p>g) skierowania na kurs reedukacyjny – datę skierowania na kurs i datę jego zakończenia,</p> <p>h) dokumentu z kraju Unii Europejskiej wymienionego na polskie krajowe prawo jazdy – w tym kraju wydania i numerze dokumentu,</p> <p>i) kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu;</p> <p>12) zakres, numer oraz okres, na jaki zostało wydane zaświadczenie ADR, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;</p> <p>13) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, o której mowa w art. 39c ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;</p> <p>14) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 39e ust. 1 ustawy z</p>	
--	---	--

	<p>dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;</p> <p>15) numer ewidencyjny instruktora, który prowadził szkolenie;</p> <p>16) numer ewidencyjny wykładowcy, który prowadził szkolenie;</p> <p>17) numer ewidencyjny jednostki, która prowadziła szkolenie;</p> <p>18) numer ewidencyjny egzaminatora, który prowadził egzamin państwowy;</p> <p>19) numer ewidencyjny instruktora techniki jazdy, który prowadził szkolenie;</p> <p>20) numer ewidencyjny uprawnionego lekarza, który wydał orzeczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;</p> <p>21) zakres, numer i datę wydania orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;</p> <p>22) numer ewidencyjny uprawnionego psychologa, który wydał orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;</p> <p>23) zakres, numer i datę wydania orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;</p> <p>24) wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, w którym przeprowadzono egzamin państwowy;</p> <p>25) zakres i numer zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym;</p> <p>26) informacje o wydanych wtórnikach</p>	
--	--	--

	<p>dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami – serię, numer oraz datę i przyczynę wydania wtórnika.</p> <p>2. W ewidencji gromadzi się dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 2, 3, 5, 7 i 9:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko; 2) datę i miejsce urodzenia; 3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument; 4) numer ewidencyjny odpowiednio instruktora, wykładowcy, egzaminatora, lekarza, psychologa lub instruktora techniki jazdy; 5) zakres posiadanych uprawnień; 6) datę ważności dokumentu potwierdzającego posiadanie odpowiednich uprawnień; 7) datę i przyczynę skreślenia z ewidencji; 8) datę do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru. <p>3. W ewidencji gromadzi się dane o jednostkach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 4, 6, 8 i 10:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę; 2) oznaczenie adresu siedziby; 3) numer ewidencyjny; 	
--	---	--

	<ul style="list-style-type: none">4) numer identyfikacji statystycznej (REGON);5) wskazanie odpowiedniego zakresu prowadzonej działalności;6) datę skreślenia z rejestru lub ewidencji;7) datę do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru. <p>4. Dane, o których mowa w ust. 1, przekazuje do ewidencji:</p> <ul style="list-style-type: none">1) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu dokumentów potwierdzających uprawnienie, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 - 10 oraz pkt 11 lit. f i h;2) odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów potwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, prokurator lub sąd, niezwłocznie po dokonaniu tych czynności, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. a;3) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu decyzji – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. b i g;4) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wystąpieniu tych	
--	---	--

	<p>zdarzeń – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. c;</p> <p>5) sąd, niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. d i i;</p> <p>6) odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, prokurator lub sąd – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. e;</p> <p>7) podmiot prowadzący kursy doształcające dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 12;</p> <p>8) wojewoda lub dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 13;</p> <p>9) kierownik ośrodka szkolenia kierowców, o którym mowa w art. 39e ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 14;</p> <p>10) starosta – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 15 - 18 i 20 - 26;</p> <p>11) wojewoda – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 19.</p> <p>5. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazują do ewidencji, w drodze teletransmisji:</p> <p>1) starosta – w odniesieniu do osób wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 2;</p> <p>2) wojewoda – w odniesieniu do osób</p>	
--	--	--

	<p>wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 9;</p> <p>3) marszałek województwa – w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 3, 5 i 7.</p> <p>6. Dane, o których mowa w ust. 3, przekazuje do ewidencji, w drodze teletransmisji:</p> <p>1) starosta – w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 4;</p> <p>2) wojewoda – w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 8;</p> <p>3) marszałek województwa – w zakresie jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 6 i 10.</p> <p>7. Dane, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 1 pkt 11 lit. d, podlegają usunięciu z ewidencji, jeżeli skazanie, na podstawie którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, uległo zatarciu. Informację o zatarciu przekazuje do ewidencji Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego;</p> <p>2) ust. 1 pkt 11 lit. e i i, w zakresie rodzaju naruszenia przepisów ruchu drogowego podlegają usunięciu z ewidencji, jeżeli nastąpiło zatarcie ukarania (skazania);</p> <p>3) ust. 2 pkt 8 i ust. 3 pkt 7, podlegają usunięciu odpowiednio z ewidencji lub rejestru po upływie określonych w nich dat.</p> <p>8. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.”,</p>	
--	---	--

	<p>e) w art. 100c:</p> <ul style="list-style-type: none">- w ust. 1:<ul style="list-style-type: none">-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">„Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się w takim zakresie, w jakim są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:”,-- dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">„14) marszałkowi województwa;15) wojewódzkiemu ośrodkowi ruchu drogowego.”,- ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:<ul style="list-style-type: none">„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może udostępnić, w formie zaświadczenia, dane zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w ust. 1 i 2, w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, na ich pisemny wniosek, jeżeli wykażą swój uzasadniony interes.4. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się z zastrzeżeniem ust. 5, na pisemny, umotywowany wniosek zainteresowanego podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w takim zakresie, w jakim jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.”,	
--	--	--

	<p>g) w art. 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Do zadań ośrodka należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) współpraca z wojewódzką radą bezpieczeństwa ruchu drogowego; 2) współpraca ze starostami przy sprawowaniu nadzoru nad szkoleniem; 3) organizowanie egzaminów państwowych sprawdzających kwalifikacje osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz kierujących pojazdami; 4) prowadzenie kursów kwalifikacyjnych; 5) prowadzenie 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego dla egzaminatorów; 6) prowadzenie kursów: <ol style="list-style-type: none"> a) doskonalących dla nauczycieli prowadzących zajęcia szkolne dla uczniów ubiegających się o kartę rowerową, b) doskonalących w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, c) reedukacyjnych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, d) reedukacyjnych w zakresie problematyki przeciwalkoholowej; 7) organizowanie zajęć dla uczniów ubiegających się o kartę rowerową; 8) przekazywanie marszałkowi województwa oraz starostom informacji w zakresie statystyki zdawalności dla poszczególnych ośrodków szkolenia i instruktorów; 9) inna niż wymieniona w pkt 4 - 8 działalność oświatowa w zakresie ruchu i transportu drogowego.” 	
--	---	--

	<p>h) w art. 119 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Przychodami ośrodka są:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wpływy z wykonywania zadań, o których mowa w art. 117 ust. 1;2) wpływy z wykonywania innych zadań z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego;3) wpływy z działalności, o której mowa w art. 117 ust. 3. <p>3. Ośrodek ponosi koszty z tytułu:</p> <ol style="list-style-type: none">1) bieżącego utrzymania ośrodka;2) wykonywania zadań, o których mowa w art. 117 ust. 1;3) inwestycji związanych z działalnością ośrodka, o której mowa w art. 117;4) działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego na obszarze województwa, w szczególności na popularyzację zasad ruchu drogowego i podnoszenie kultury jazdy kierowców, na które ośrodek przeznacza pozostałe wolne środki, niewykorzystane z tytułów, o których mowa w pkt 1 - 3.” <p>i) uchyla się rozdział 4;</p> <p>9) w art. 129 w ust. 2:</p> <p>a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) sprawdzania dokumentów wymaganych w związku z kierowaniem pojazdem i jego używaniem, zezwolenia, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, a także dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia;”</p> <p>b) dodaje się pkt 13a w brzmieniu:</p>	
--	---	--

	<p>„13a) występowania do starosty z wnioskiem o skierowanie kierowcy lub osoby posiadającej pozwolenie na kierowanie tramwajem na egzamin sprawdzający kwalifikacje, jeżeli istnieją uzasadnione i poważne zastrzeżenia co do kwalifikacji tej osoby;”;</p> <p>10) po art. 129f dodaje się art. 129g - 129i w brzmieniu:</p> <p>„Art. 129g. 1. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu przeprowadza się przy użyciu urządzeń elektronicznych dokonujących pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie urządzeniem elektronicznym lub osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie zawartości w organizmie alkoholu następuje na podstawie badania krwi lub moczu.</p> <p>3. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu może być przeprowadzone również w razie braku zgody kierującego, o czym należy go uprzedzić.</p> <p>4. Warunki oraz sposób przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1 i 2, określa ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.).</p> <p>Art. 129h. 1. Badanie w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu przeprowadza się przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie metodą niewymagającą badania</p>	
--	---	--

	<p>laboratoryjnego albo osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu następuje na podstawie badania krwi lub moczu.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Dopuszcza się badanie krwi lub moczu jako następstwo badania przeprowadzonego metodą, o której mowa w ust. 1, albo jeżeli nie ma możliwości wykorzystania tej metody. 4. Badanie w celu ustalenia obecności w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu, w sposób określony w ust. 2 i 3, może być przeprowadzone również w razie braku zgody osoby podlegającej badaniu, o czym należy ją uprzedzić. 5. Minister właściwy do spraw zdrowia, kierując się skutkami oddziaływania na organizm kierowcy środków działających podobnie do alkoholu, określi, w drodze rozporządzenia: <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz tych środków; 2) warunki i sposób przeprowadzania badań na ich obecność w organizmie. <p>Art. 129i. 1. W razie uczestniczenia w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny, kierujący pojazdem jest poddawany badaniu na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, można poddać także inną osobę, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogła kierować pojazdem uczestniczącym w wypadku drogowym, w którym jest zabity lub ranny. 3. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mają prawo 	
--	--	--

	<p>żądać od organu kontroli ruchu drogowego przeprowadzenia badania krwi lub moczu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.”;</p> <p>11) uchyla się art. 130;</p> <p>12) uchyla się art. 138;</p> <p>13) w art. 139 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przepisy art. 135 - 137 stosuje się odpowiednio do pozwolenia na kierowanie tramwajem.”;</p> <p>14) uchyla się art. 140 i 140a;</p> <p>15) w art. 140h dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Szczegółową organizację i tryb pracy Wojewódzkiej Rady określa regulamin przyjęty przez radę w drodze uchwały.”;</p> <p>16) w art. 140i pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) członkowie Wojewódzkiej Rady:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wojewódzki inspektor transportu drogowego, b) dyrektor właściwego terenowo oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, c) przedstawiciel wojewódzkiego sztabu wojskowego, d) przedstawiciel kuratora oświaty, e) przedstawiciel zarządu województwa, f) przedstawiciel zarządów powiatu, g) przedstawiciel wójtów, burmistrzów, lub prezydentów miast, h) przedstawiciel komendanta wojewódzkiego Policji, i) przedstawiciel komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej, j) przedstawiciel zarządu dróg wojewódzkich, k) przedstawiciel wojewódzkich ośrodków ruchu drogowego, 	
--	--	--

	<p>l) przedstawiciel zarządów dróg powiatowych, m) inne osoby wskazane przez wojewodę.</p>	
<p>Art. 110 pkt 1-3, pkt 4 lit a tiret 1 i 2, pkt 6, 8, 10-11, 13 - 15</p>	<p>Art. 110. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) zasady prowadzenia działalności w zakresie doskonalenia techniki jazdy.”;</p> <p>2) w art. 5 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku.”;</p> <p>3) w art. 6 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) spełnia wymagania określone w przepisach ustawy i w przepisach ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”;</p> <p>4) w art. 39a: a) w ust. 1: - uchyla się pkt 1, - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym, określone w ustawie z dnia ... o kierujących pojazdami, z zastrzeżeniem ust. 1a.”;</p> <p>6) w art. 39b¹ uchyla się ust. 5;</p>	<p>Zmiany w przepisach obowiązujących. Przeniesienie zapisów z ustawy - Prawo o ruchu drogowym w zakresie doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym.</p>

	<p>8) w art. 39c:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji albo dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej wydaje osobie, która uzyskała kwalifikację, świadectwo kwalifikacji zawodowej potwierdzające uzyskanie odpowiedniej kwalifikacji.”,</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Wojewoda lub upoważniony przez niego członek komisji oraz dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej, w terminie 21 dni od dnia przeprowadzenia testu kwalifikacyjnego, przekazują do centralnej ewidencji kierowców następujące dane osób, którym wydano świadectwo kwalifikacji zawodowej, o którym mowa w ust. 1.”,</p> <p>- pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) rodzaj i zakres kwalifikacji oraz numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej.”;</p> <p>10) w art. 39f ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Zasady dokonywania wpisu, o którym mowa w ust. 1, określa art. 15 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”;</p> <p>11) w art. 39g w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców, zgodnie z art. 28 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami, lub spełnia wymagania określone dla tej działalności;</p> <p>2) zapewnia prowadzenie szkolenia:</p> <p>a) przez osoby posiadające uprawnienia instruktora techniki jazdy,</p>	
--	---	--

	<p>b) przez wykładowców posiadających wiedzę, umiejętności i wykształcenie niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu szkolenia,</p> <p>c) zgodnie z programem szkolenia;”;</p> <p>13) w art. 39j:</p> <p>a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z rozdziałem 12 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”,</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. Pierwsze badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat - w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.”;</p> <p>14) w art. 39k:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w rozdziale 13 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.”,</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Pierwsze badanie psychologiczne, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane przed dniem wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie kwalifikacji, a każde następne dla kierowcy w wieku do 60 lat - w terminie właściwym do ukończenia szkolenia okresowego, jednak nie</p>	
--	--	--

później niż do dnia wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego.”;

15) po rozdziale 7a dodaje się rozdział 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7b

Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym

Art. 39n. 1. Doskonalenie umiejętności osób posiadających uprawnienie do kierowania pojazdem silnikowym jest prowadzone w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.

2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może być prowadzony przez:

- 1) przedsiębiorcę;
- 2) jednostkę wojskową – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia kierowców na potrzeby tych służb.

3. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy prowadzi ponadto kurs dla kierujących pojazdami uprzywilejowanymi, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.

Art. 39o. 1. Działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy stanowi działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy.

	<p>2. Ośrodek doskonalenia techniki jazdy może prowadzić przedsiębiorca, który:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada:<ol style="list-style-type: none">a) infrastrukturę techniczną,b) pojazdy odpowiednie do prowadzenia zajęć odpowiadające wymaganiom określonym dla danej kategorii prawa jazdy,c) warunki lokalowe i wyposażenie dydaktyczne – pozwalające na bezpieczne i zgodne z programem przeprowadzanie ćwiczeń praktycznych;2) zapewnia prowadzenie ćwiczeń praktycznych przez instruktorów techniki jazdy;3) nie był prawomocnie skazany za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów – dotyczy osoby fizycznej lub członków organów osoby prawnej. <p>Art. 39p. 1. Organem prowadzącym rejestr przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności objętej wpisem.</p> <p>2. Wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy jest dokonywany na wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:</p> <ol style="list-style-type: none">1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;2) numer w ewidencji działalności gospodarczej albo w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym – o ile taki posiada;3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy – o ile taki posiada;4) numer identyfikacji statystycznej (REGON) – o ile taki	
--	---	--

	<p>numer przedsiębiorca posiada;</p> <p>5) adres ośrodka doskonalenia techniki jazdy;</p> <p>6) adresy (miejsca położenia) placów, na których prowadzone są szkolenia, lokali biurowych i sal wykładowych wraz z określeniem tytułu prawnego oraz dat określających okres, na jaki przedsiębiorca posiada tytuł prawny do tych obiektów;</p> <p>7) zakres prowadzonego szkolenia;</p> <p>8) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi;</p> <p>9) pojazdy i ich numery rejestracyjne, za pomocą których prowadzone jest doskonalenie techniki jazdy.</p> <p>3. Do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy przedsiębiorca jest obowiązany dołączyć oświadczenie o następującej treści:</p> <p>„Oświadczam, że:</p> <p>1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodek doskonalenia techniki jazdy są kompletne i zgodne z prawdą;</p> <p>2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, określone w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.”.</p> <p>4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać również:</p> <p>1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania;</p> <p>2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;</p> <p>3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem jej imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.</p> <p>5. W rejestrze przedsiębiorców prowadzących ośrodek</p>	
--	---	--

	<p>doskonalenia techniki jazdy umieszcza się dane przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby, oraz numer przedsiębiorcy w tym rejestrze.</p> <ol style="list-style-type: none">6. Wojewoda dokonuje wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, oraz wydaje zaświadczenie o dokonaniu wpisu.7. Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wojewodzie, o którym mowa w ust. 1, informację o wszelkich zmianach danych w zakresie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.8. Opłata, o której mowa w ust. 6, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej, stanowi dochód budżetu państwa. <p>Art. 39q. 1. Jednostka wojskowa i jednostka organizacyjna służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych mogą prowadzić ośrodek doskonalenia techniki jazdy, w zakresie określonym odpowiednio w art. 39n ust. 2 pkt 2 lub 3, po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 39o ust. 2 pkt 1 i 2.</p> <ol style="list-style-type: none">2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają wojewodę o rozpoczęciu działalności ośrodka doskonalenia techniki jazdy najpóźniej na 14 dni przed dniem jej rozpoczęcia.3. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się:<ol style="list-style-type: none">1) nazwę i adres jednostki prowadzącej ośrodek doskonalenia techniki jazdy;2) miejsce prowadzenia ośrodka;3) imiona i nazwiska instruktorów techniki jazdy wraz z ich numerami ewidencyjnymi.4. Wojewoda prowadzi ewidencję jednostek wojskowych i jednostek organizacyjnych służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw	
--	--	--

	<p>wewnętrznych, prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy. W ewidencji umieszcza się dane, o których mowa w ust. 3, oraz numer jednostki w tej ewidencji.</p> <p>5. Wojewoda wpisuje odpowiednią jednostkę do ewidencji, o której mowa w ust. 4, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>6. Jednostki, o których mowa w ust. 1, są obowiązane przekazywać wojewodzie informacje w formie pisemnej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) o zmianie danych, o których mowa w ust. 3 – w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany;2) o zakończeniu działalności w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy – w terminie 14 dni od dnia jej zakończenia. <p>7. Wojewoda skreśla jednostkę, o której mowa w ust. 1, z ewidencji, o której mowa w ust. 4:</p> <ol style="list-style-type: none">1) z urzędu;2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostką. <p>Art. 39r. 1. Ćwiczenia praktyczne w zakresie doskonalenia techniki jazdy są przeprowadzane przez instruktora techniki jazdy.</p> <p>2. Instruktorem techniki jazdy jest osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;2) posiada co najmniej przez okres 3 lat prawo jazdy kategorii B oraz co najmniej przez okres roku prawo jazdy kategorii odpowiedniej do zakresu prowadzonych zajęć – dotyczy to instruktorów osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy lub pozwolenia wojskowego;3) posiada ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania czynności instruktora;4) posiada ważne orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania	
--	---	--

	<p>czynności instruktora;</p> <p>5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, b) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, c) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, d) prowadzenie pojazdu w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie po użyciu innego podobnie działającego środka, e) przestępstwo przeciwko zdrowiu i życiu lub f) przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności; <p>6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewodę;</p> <p>7) została wpisana do ewidencji instruktorów techniki jazdy.</p> <p>3. Ewidencja instruktorów techniki jazdy jest prowadzona przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, który:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) wpisuje do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej, osobę spełniającą warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 - 6; 2) wydaje zaświadczenie o wpisie do ewidencji instruktorów techniki jazdy; 3) nadaje instruktorowi techniki jazdy numer ewidencyjny; 4) odmawia wpisu do ewidencji instruktorów techniki jazdy, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy osoba: <ul style="list-style-type: none"> a) nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 - 6, b) została skreślona z ewidencji w związku z dopuszczeniem 	
--	--	--

	<p>się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia – w okresie, o którym mowa w art. 39s ust. 7.</p> <p>4. Do instruktora techniki jazdy stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 ustawy z dnia ... o kierujących pojazdami.</p> <p>5. Wpis dokonywany jest na okres wynikający z terminów ważności badań lekarskich i psychologicznych.</p> <p>6. W ewidencji instruktorów techniki jazdy umieszcza się następujące dane instruktora techniki jazdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer ewidencyjny; 2) imię i nazwisko; 3) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument; 4) terminy ważności badań lekarskich i psychologicznych; 5) adres zamieszkania; 6) wynikające z zakresu złożonego egzaminu, poszczególne rodzaje uprawnień, w zakresie których może on przeprowadzać ćwiczenia praktyczne; 7) oznaczenie ośrodka doskonalenia techniki jazdy, w którym przeprowadza on ćwiczenia praktyczne; 8) datę wydania zaświadczenia o wpisie do ewidencji. <p>7. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, pobiera się opłatę przeznaczoną na organizację tego egzaminu i wynagrodzenie członków komisji.</p> <p>8. Opłata, o której mowa w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem opłaty ewidencyjnej stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>Art. 39s.1. Wojewoda sprawuje nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy.</p> <p>2. W ramach sprawowanego nadzoru wojewoda:</p>	
--	---	--

	<p>1) przeprowadza kontrolę w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) spełniania przez ośrodek doskonalenia techniki jazdy wymagań, o których mowa w art. 39o ust. 2, b) zgodności prowadzonego szkolenia z obowiązującymi programami: <ul style="list-style-type: none"> – doskonalenia techniki jazdy, – kursu dla kierowców pojazdów uprzywilejowanych lub przewożących wartości pieniężne, o którym mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia...o kierujących pojazdami, c) prawidłowości prowadzonej dokumentacji w związku z prowadzeniem szkolenia; <p>2) w przypadku stwierdzenia naruszeń warunków wykonywania działalności wyznacza termin ich usunięcia;</p> <p>3) wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;</p> <p>4) wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy.</p> <p>3. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 39p ust. 3, niezgodne ze stanem faktycznym; 2) nie usunął naruszeń warunków wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy w wyznaczonym przez wojewodę terminie; 3) rażąco naruszył warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy. <p>4. Rażącym naruszeniem warunków wykonywania działalności</p>	
--	--	--

	<p>gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wielokrotne prowadzenie szkolenia w sposób niezgodny z przepisami niniejszej ustawy; 2) wydanie zaświadczenia o ukończeniu szkolenia niezgodnego ze stanem faktycznym; 3) odmowa poddania się kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 1. <p>5. Wojewoda wydaje decyzję o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) śmierci instruktora techniki jazdy; 2) gdy instruktor przestał spełniać co najmniej jedno z wymagań, o których mowa w art. 39r ust. 2 pkt 3 - 5; 3) dopuszczenia się rażącego naruszenia przepisów: <ol style="list-style-type: none"> a) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie niezgodnie z obowiązującym programem szkolenia, b) wielokrotnie przeprowadzając szkolenie praktyczne jednocześnie dla więcej niż jednej osoby szkolonej, c) potwierdzając nieprawdę w dokumentacji dotyczącej szkolenia. <p>6. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o skreśleniu instruktora techniki jazdy z ewidencji instruktorów techniki jazdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z urzędu; 2) na wniosek jednostki lub organu sprawującego nadzór nad jednostkami, o których mowa w art. 39q ust. 1. <p>7. W przypadku skreślenia z ewidencji instruktora techniki jazdy, który dopuścił się rażącego naruszenia przepisów w zakresie szkolenia, ponowny wpis do ewidencji nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu stała się ostateczna.</p> <p>8. Nadzór nad ośrodkami doskonalenia techniki jazdy, o których</p>	
--	--	--

	<p>mowa w art. 39q ust. 1, sprawują odpowiednio:</p> <ol style="list-style-type: none">1) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Obrony Narodowej właściwa w sprawach transportu i ruchu wojsk;2) organ podległy lub nadzorowany przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określony w odrębnych przepisach. <p>9. Jednostka lub organ, o których mowa w ust. 8, w ramach nadzoru:</p> <ol style="list-style-type: none">1) rozpatrują skargi dotyczące ośrodka doskonalenia techniki jazdy;2) prowadzą kontrolę ośrodka doskonalenia techniki jazdy;3) występują do wojewody z wnioskiem o:<ol style="list-style-type: none">a) skreślenie jednostki z ewidencji jednostek prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy,b) skreślenie instruktora techniki jazdy, który rażąco naruszył przepisy w zakresie szkolenia, z ewidencji. <p>Art. 39t. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none">1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotu prowadzącego ośrodek szkolenia w zakresie infrastruktury technicznej, warunków lokalowych, wyposażenia dydaktycznego oraz pojazdów używanych w trakcie szkolenia;2) sposób prowadzenia i zakres egzaminu dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy, skład i sposób powoływania komisji egzaminacyjnej oraz tryb wnoszenia skarg na przebieg egzaminu;3) wysokość:<ol style="list-style-type: none">a) opłaty za egzamin dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy w zależności od zakresu prowadzonego egzaminu, przy czym jej wysokość nie może być	
--	--	--

	<p>większa niż 1 000 zł,</p> <p>b) stawek wynagrodzenia dla osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzaminy dla kandydatów na instruktorów techniki jazdy,</p> <p>c) opłaty za wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 50 zł,</p> <p>d) opłaty za wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy, przy czym jej wysokość nie może być większa niż 600 zł;</p> <p>4) wzór:</p> <p>a) wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy,</p> <p>b) zaświadczenia potwierdzającego wpis przedsiębiorcy do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy,</p> <p>c) wniosku o wpis do ewidencji instruktorów techniki jazdy,</p> <p>d) świadectwa instruktora techniki jazdy;</p> <p>5) sposób prowadzenia rejestru osób szkolonych oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;</p> <p>6) wzór numerów ewidencyjnych ośrodka doskonalenia techniki jazdy i numerów w ewidencji instruktorów techniki jazdy oraz sposób ich nadawania.</p> <p>2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:</p> <p>1) konieczność stworzenia prawidłowych i bezpiecznych warunków szkolenia prowadzonego przez ośrodki doskonalenia techniki jazdy oraz zapewnienia należytych wymagań organizacyjno-technicznych w zakresie szkolenia;</p>	
--	---	--

	<p>2) wiedzę teoretyczną i umiejętności praktyczne niezbędne do bezpiecznego i właściwego prowadzenia zajęć praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy;</p> <p>3) wysokość rzeczywistych kosztów rzeczowych i osobowych związanych z prowadzeniem:</p> <p>a) egzaminu,</p> <p>b) ewidencji,</p> <p>c) rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy;</p> <p>4) zakres niezbędnych danych dotyczących osób uczestniczących w szkoleniu, instruktorów techniki jazdy, ośrodków doskonalenia techniki jazdy i organów właściwych w sprawach wpisu do rejestru i ewidencji;</p> <p>5) potrzebę ujednoczenia trybu postępowania w sprawach dotyczących dokumentacji szkoleniowej;</p> <p>6) konieczność zapewnienia ujednoczonych procedur w sprawie oznaczania ośrodków doskonalenia techniki jazdy oraz instruktorów techniki jazdy.</p>	
Art. 111	<p>W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ 3. W skład zespołów, o których mowa w ust. 1, wchodzi kierowca, w przypadku gdy żaden z członków zespołów ratownictwa medycznego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 100 ust. 1 ustawy z dnia ...o kierujących pojazdami.”.</p>	Przepis dostosowujący.
Art. 112	<p>1. Rejestry działalności regulowanej, o których mowa w art. 103 ust. 1, art. 115g ust. 1 i art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w rejestry działalności regulowanej, o których mowa odpowiednio w art. 28 ust. 1, art. 82 ust. 1 ustawy i art. 39o ustawy z dnia 6</p>	Przepis przejściowy.

	<p>września 2001 r. o transporcie drogowym.</p> <ol style="list-style-type: none">2. Wpisy do rejestrów, o których mowa w ust. 1, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.3. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany:<ol style="list-style-type: none">1) przedłożyć staroście informację w zakresie danych, o których mowa w art. 28 ust. 4 pkt 5, 8 i 9 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;2) dostosować infrastrukturę ośrodka szkolenia kierowców do wymagań, o których mowa w art. 28 ust. 2, i przedłożyć staroście informację, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 5 – w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.4. Starosta wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka szkolenia kierowców przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3, skreślając go z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił co najmniej jednego z obowiązków, o których mowa w ust. 3.5. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do rejestru, o którym mowa w art. 124a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany przedłożyć marszałkowi województwa informację w zakresie danych, o których mowa w art. 82 ust. 4 pkt 5 i 6 – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.6. Marszałek województwa wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 5, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia pracowni psychologicznej, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących pracownię psychologiczną, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 5.7. Przedsiębiorca wpisany przed dniem wejścia w życie ustawy do	
--	--	--

	<p>rejestr, o którym mowa w art. 115g ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest obowiązany przedłożyć wojewodzie informację w zakresie danych, o których mowa w art. 39p ust. 2 pkt 2 - 6 i 9 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>8. Wojewoda wydaje decyzję administracyjną o zakazie prowadzenia przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 7, działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia ośrodka doskonalenia techniki jazdy, skreślając przedsiębiorcę z rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki doskonalenia techniki jazdy, jeżeli przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków, o których mowa w ust. 7.</p>	
Art. 113	Przedsiębiorca prowadzący, w dniu wejścia w życie ustawy, kursy kwalifikacyjne dla kandydatów na instruktorów może prowadzić kursy, o których mowa w art. 35, przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy.	Przepis przejściowy.
Art. 114	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ewidencje, o których mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7, art. 110 ust. 1 pkt 10, art. 115j ust. 2 pkt 4 i art. 124a ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostają przekształcone w ewidencje, o których mowa odpowiednio w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 57 ust. 1 pkt 9, art. 84 ust. 2 pkt 4 ustawy i art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. 2. Rejestr, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zostaje przekształcony w ewidencję, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 5. 3. Wpisy w ewidencjach, o których mowa w ust. 1 oraz w rejestrze, o którym mowa w ust. 2, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują ważność. 4. Organ prowadzący ewidencję, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 9, art. 57 ust. 1 pkt 9, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 84 ust. 2 pkt 4 	Przepis przejściowy.

	<p>ustawy i art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzywa osobę wpisaną przed dniem wejścia w życie ustawy do odpowiedniej ewidencji, o której mowa w ust. 1, do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w tych ewidencjach.</p> <p>5. Osoba wezwana do przedłożenia aktualnych informacji w zakresie danych umieszczonych w ewidencji, w trybie, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązana przedłożyć te informacje, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem skreślenia z ewidencji.</p> <p>6. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 105 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 33 ust. 1 pkt 1, 6 i 7 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia zajęć; 2) art. 33 ust. 1 pkt 4 i 5 – do końca okresu ważności posiadanej legitymacji instruktora; 3) art. 37 ust. 1 pkt 1 – przez okres roku od dnia wejścia w życie ustawy. <p>7. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 57 ust. 1 pkt 1, 5 i 6 – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do przeprowadzania egzaminów państwowych; 2) art. 57 ust. 1 pkt 3 i 4 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego, o których mowa w art. 110 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym; 3) art. 61 ust. 1 pkt 2 – do końca roku kalendarzowego 	
--	--	--

	<p>następującego po roku, w którym uczestniczył w szkoleniu organizowanym przez dyrektora wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego na podstawie dotychczasowych przepisów.</p> <p>8. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do ewidencji, o której mowa w art. 115j ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 39r ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym – w zakresie dotychczas posiadanych uprawnień do prowadzenia ćwiczeń praktycznych w ośrodku doskonalenia techniki jazdy.</p> <p>9. Osobę wpisaną, w dniu wejścia w życie ustawy, do rejestru, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w art. 74 ust. 1 pkt 2 i 3.</p>	
Art. 115	<p>1. Osobę, która w ramach stosunku pracy, wykonywanej działalności gospodarczej, pełnionej służby lub wykonywanej funkcji uprawniona była do kierowania pojazdem uprzywilejowanym w dniu wejścia w życie ustawy, uznaje się za spełniającą wymagania, o których mowa w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 100 ust. 1 pkt 3 – do końca okresu ważności orzeczenia lekarskiego i orzeczenia psychologicznego wydanych na podstawie badań, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym; 2) art. 100 ust. 1 pkt 4 – jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskali uprawnienia do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi w trybie art. 95a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym; 3) art. 100 ust. 1 pkt 5 – przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. <p>2. Osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana:</p>	Przepis przejściowy.

	<ol style="list-style-type: none"> 1) posiadać zaświadczenie wydane w trybie określonym w art. 95a ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przez okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i okazywać je na żądanie uprawnionych organów; 2) uzyskać zezwolenie na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3. 	
Art. 116	<p>Producenta wytwarzającego w dniu wejścia w życie ustawy blankiety praw jazdy, międzynarodowych praw jazdy oraz pozwoleń na kierowanie tramwajem na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw transportu uznaje się za wybranego w trybie art. 19, przez okres, na jaki została zawarta umowa.</p>	Przepis przejściowy.
Art. 117	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumenty stwierdzające uprawnienie do kierowania pojazdem wydane przez dowódcę jednostki wojskowej, pozwolenia na kierowanie tramwajem i karty rowerowe wydane na podstawie ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowują ważność w zakresie, w jakim zostały wydane. 2. Karta motorowerowa wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, zachowuje ważność do czasu ukończenia przez jej posiadacza 18 roku życia. Karta motorowerowa podlega wymianie, na koszt osoby uprawnionej, na prawo jazdy kategorii AM, o ile osoba ma ukończone 14 lat. 3. Osobę, która przed dniem wejścia w życie ustawy ukończyła 18 lat, uznaje się za uprawnioną do kierowania motorowerem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec tej osoby nie stosuje się obowiązku uzyskania dokumentu potwierdzającego to uprawnienie. 4. Prawa jazdy oraz pozwolenie na kierowanie tramwajem, o których mowa w ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41, z późn. zm.), wymienia się na koszt osoby uprawnionej, na warunkach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 150 	Przepis przejściowy.

	ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.	
Art. 118	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szkolenie osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy prowadzone w dniu wejścia w życie ustawy w formie kursu lub zajęć szkolnych jest kontynuowane na podstawie dotychczasowych przepisów. 2. Zaświadczenie o ukończeniu szkolenia dla osób ubiegających się o wydanie prawa jazdy wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym zachowuje ważność w zakresie, w jakim zostało wydane. 3. Egzamin państwowy złożony z wynikiem pozytywnym przed dniem wejścia w życie ustawy, uznaje się za spełniający wymagania określone w ustawie. 4. Przepisy ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio do osób, które są uczestnikami, ukończyły kursy lub zdały egzamin na kartę rowerową lub pozwolenie na kierowanie tramwajem. 	Przepis przejściowy.
Art. 119	<ol style="list-style-type: none"> 1. Do dnia 31 grudnia 2012 r. informacje, o których mowa w art. 89 ust. 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b i art. 97 ust. 2, Policja przekazuje staroście. 2. Do dnia 31 grudnia 2012 r. informacje, o których mowa w art. 89 ust. 3 pkt 2, art. 93 ust. 3, starosta przekazuje Policji. 	Przepis przejściowy.
Art. 120	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpisy zgromadzone przez Policję przed dniem 1 stycznia 2013 r. w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, o której mowa w art. 130 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, przenosi się do centralnej ewidencji kierowców, o której mowa w art. 100a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w terminie do dnia 1 stycznia 2013 r. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb przekazania wpisów, o których mowa w ust. 1, oraz sposób współdziałania w tym zakresie podmiotów prowadzących ewidencję kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego i centralną ewidencję kierowców, uwzględniając 	Przepis przejściowy.

	konieczność zapewnienia kompletności i poprawności przekazanych informacji oraz ciągłości dostępu.	
Art. 121	Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80d ust. 7, art. 88 ust. 7, art. 94 ust. 4, art. 100, 115, 115l, 123, 125 oraz art. 127 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz art. 39i ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.	Przepis regulujący czas, do którego będą obowiązywać dotychczasowe akty wykonawcze.
Art. 122	Ustawa wchodzi w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 42 ust. 2 pkt 4, art. 43 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 3 pkt 2, art. 64 ust. 2 pkt 2, art. 89 ust. 2, art. 92 ust. 1 i 2, art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b, art. 97 ust. 2, art. 99 ust. 1 i 2, art. 109 pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.; 2) art. 109 pkt 8 lit. d w zakresie art. 100b ust. 1 pkt 11 lit. e i pkt 13 - 26, ust. 2 i 3, ust. 4 pkt 6 oraz ust. 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 109, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.; 3) art. 104, który wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia ustawy. 	Przepis o wejściu w życie.

Minister Spraw Zagranicznych

SM/219
DPUE - 920 - 890-09 - 10/kz/2

Warszawa, 5 lutego 2010 r.

30)

dot.: RM-10-87-09 z 28.01.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

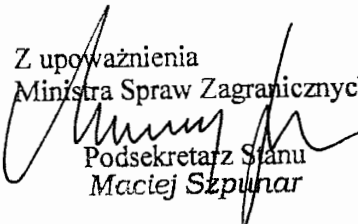
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o kierujących pojazdami*, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Radosława Sikorskiego

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o kierujących pojazdami* (nowy tekst III, pismo nr RM-10-87-09) pozwalam sobie przedstawić następujące stanowisko:

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Cezary Grabarczyk
Minister Infrastruktury